2024/1624

2024.6.19.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1624 RENDELETE

(2024. május 31.)

a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) Az Unió pénzügyi rendszerének pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) képezi a fő jogi eszközt. Az említett irányelv átfogó jogi keretet határoz meg, amelyet az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) tovább erősített a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésével és a tényleges tulajdonlás átláthatóságának növelésével. Az említett jogi keret eredményei ellenére a tapasztalatok azt mutatják, hogy a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok megfelelő csökkentése és a bűnözők azon kísérleteinek hatékony felderítése érdekében, amelyek az Unió pénzügyi rendszerével bűnelkövetési célból való visszaélésre irányulnak, további javításokra van szükség.

(2) Az (EU) 2015/849 irányelvben a kötelezett szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségeket előíró rendelkezések alkalmazása szempontjából az tekinthető a fő kihívásnak, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott szabályok nem alkalmazhatók közvetlenül, a megközelítés pedig nemzeti törésvonalak mentén széttagolt. Bár ezek a szabályok három évtizede léteznek és fejlődnek, végrehajtásuk még mindig nem felel meg teljes mértékben az integrált belső piac követelményeinek. Ezért a kívánt egységes alkalmazás érdekében szükséges, hogy a jelenleg az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozó, az érintett kötelezett szolgáltatók által közvetlenül alkalmazható szabályokat egy rendelet rögzítse.

([1]) HL C 210., 2022.5.25., 5. o.
([2]) HL C 152., 2022.4.6., 89. o.
([3]) Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 30-i határozata.
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).
([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

(3) Ez az új eszköz egy átfogó csomag része, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret megerősítésére irányul. Ez a rendelet, valamint az (EU) 2024/1640 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]), az (EU) 2023/1113 ([7]) és az (EU) 2024/1620 ([8]) európai parlamenti és tanácsi rendelet együttesen alkotja majd a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban a kötelezett szolgáltatók által teljesítendő követelményeket szabályozó jogi keretet, amely megalapozza a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós intézményi keretét, többek között a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság (AMLA) létrehozását.

(4) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. Az uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi szinten tett lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemről szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások), valamint azok későbbi módosításaival.

(5) Az (EU) 2015/849 irányelv elfogadása óta az uniós büntetőjogi keret közelmúltbeli fejleményei hozzájárultak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének és az ellenük folytatott küzdelemnek a megerősítéséhez. Az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([9]) megteremtette a pénzmosás bűncselekménye és alapbűncselekményei egységes értelmezését. Az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) meghatározta az Unió pénzügyi érdekeit érintő pénzügyi bűncselekményeket, amelyeket egyúttal a pénzmosás alapbűncselekményeinek is kell tekinteni. Az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) egységes értelmezést alakított ki a terrorizmusfinanszírozás bűncselekménye tekintetében. Mivel ezeket a fogalmakat az uniós büntetőjog egyértelművé teszi, a továbbiakban nem szükséges, hogy a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás fogalmát a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok határozzák meg. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keretnek viszont teljes mértékben összhangban kell állnia az Unió büntetőjogi keretével.

(6) A büntetőjog érintett területén történő harmonizáció erőteljes és következetes megközelítést tesz lehetővé uniós szinten a pénzmosás és annak alapbűncselekményei – így többek között a korrupció – megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem terén. Egy ilyen megközelítés egyúttal biztosítja azt, hogy azok a tagállamok, amelyek a pénzmosás alapbűncselekményeinek minősülő büntetendő cselekmények fogalommeghatározása tekintetében szélesebb körű megközelítést fogadtak el, továbbra is alkalmazzák az említett megközelítést. Ezen oknál fogva – az (EU) 2018/1673 irányelvvel összhangban – a nemzeti jognak megfelelően büntetni rendelt pénzmosás alapbűncselekmény elkövetésében való bármely büntetendő részvételt az említett irányelv és e rendelet alkalmazásában egyaránt büntetendő cselekménynek kell tekinteni.

(7) A technológia folyamatos fejlődése lehetőséget kínál a magánszektornak arra, hogy új termékeket és rendszereket fejlesszen ki pénzeszköz- vagy értékcsere céljából. Bár ez pozitív jelenség, új pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat eredményezhet, mivel a bűnözők folyamatosan módot találnak a sebezhetőségek kihasználására annak érdekében, hogy világszerte elrejtsék és mozgassák a jogellenes tevékenységből származó pénzeszközöket. A kriptoeszköz-szolgáltatók és a közösségi finanszírozási platformok ki vannak téve az új csatornákkal történő, a jogellenes tevékenységből származó pénzeszközök mozgatása céljából végzett visszaélésnek, ugyanakkor megfelelő helyzetben vannak az ilyen pénzmozgatások felderítéséhez és a kockázatok csökkentéséhez. Az uniós jogszabályok hatályát ezért a kriptoeszközökkel kapcsolatos FATF-standardokkal összhangban ki kell

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1640 irányelve (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról, az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1640, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1113 rendelete (2023. május 31.) a pénzátutalásokat és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 1. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

terjeszteni az ilyen jogi szolgáltatókra és platformokra. Ezzel egyidejűleg az innováció terén tett előrelépések – így például a metaverzum kifejlődése – új módokat biztosítanak a bűncselekmények elkövetésére, valamint az azokból származó jövedelmek tisztára mosására. Ennélfogva fontos éberséget tanúsítani az innovatív termékek, illetve szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos kockázatok tekintetében, akár uniós, akár nemzeti szinten, akár pedig a kötelezett szolgáltatók szintjén.

(8) Az e rendelet hatálya alá tartozó intézmények és személyek alapvető szerepet játszanak az Unió pénzügyi rendszerének kapuőreként, ezért meg kell hozniuk az e rendeletben foglalt követelmények végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést annak megakadályozása érdekében, hogy a bűnözők tisztára mossák az illegális tevékenységeikből származó jövedelmet, vagy terrorizmust finanszírozzanak. Intézkedéseket kell hozni a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatok csökkentése érdekében is.

(9) A biztosításközvetítő (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([12]) szerinti fogalommeghatározása a biztosítási értékesítési tevékenységet megkezdő vagy folytató természetes, illetve jogi személyek széles körére kiterjed. Egyes biztosításközvetítők biztosítók vagy közvetítők teljes körű felelősségvállalása mellett kezdenek biztosítási értékesítési tevékenységeket, e tevékenységeket pedig azok szabályzatai és eljárásai szerint végezhetik. Amennyiben az említett közvetítők nem szednek be díjakat vagy olyan összegeket, amelyek szándékolt jogosultja az ügyfél, a szerződő, vagy a biztosítási kötvény kedvezményezettje, nincsenek abban a helyzetben, hogy érdemi átvilágítást végezzenek, illetve észleljék és jelentsék a gyanús ügyleteket. Tekintettel az említett korlátozott szerepkörre, valamint arra, hogy az említett közvetítők esetében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljes körű alkalmazását azok a biztosítók vagy közvetítők szavatolják, akik felelősséggel tartoznak a szolgáltatásoknak az említett közvetítők általi nyújtásáért, azokat a közvetítőket, akik nem kezelnek az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([13]) 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénzt, e rendelet alkalmazásában nem kell kötelezett szolgáltatóknak tekinteni.

(10) Az olyan vegyes tevékenységet folytató holdingtársaságokat, amelyeknek legalább egy leányvállalata kötelezett szolgáltatónak minősül, kötelezett szolgáltatókként e rendelet hatálya alá kell vonni. A pénzügyi felügyeletek általi következetes felügyelet biztosítása érdekében, amennyiben egy vegyes tevékenységű holdingtársaság leányvállalatai között legalább egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény található, akkor magának a holdingtársaságnak is pénzügyi intézménynek kell minősülnie.

(11) Pénzügyi tranzakciók adott csoporton belül, annak pénzügyei kezelése keretében is lebonyolíthatók. Az ilyen ügyleteket azonban nem ügyfelek viszonylatában hajtják végre, így ezek esetében nem szükséges a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések alkalmazása. A jogbiztonság garantálása érdekében el kell ismerni, hogy ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a pénzügyi tevékenységekre vagy egyéb pénzügyi szolgáltatásokra, amelyeket egy csoport tagjai nyújtanak az adott csoport más tagjainak.

(12) Indokolt, hogy e rendelet hatálya kiterjedjen a független jogi szakemberekre, ha azok pénzügyi vagy társasági ügyletekben vesznek részt, ideértve az adótanácsadást is, mivel ezekben az esetekben fennáll a kockázata annak, hogy az említett jogi szakemberek által nyújtott szolgáltatásokkal visszaélnek a büntetendő cselekményből származó jövedelem tisztára mosása vagy a terrorizmus finanszírozása céljából. Mentességet kell azonban nyújtani a bírósági eljárás előtt, az eljárás folyamán és azt követően, vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása során szerzett információkra vonatkozó bejelentési kötelezettség alól, mivel az ilyen információk esetében érvényesül az ügyvédi titoktartási kötelezettség. A jogi tanácsadásra ezért továbbra is vonatkoznia kell a szakmai titoktartási kötelezettségnek, kivéve, ha a jogi szakember pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsadás nyújtása pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történik, vagy ha a jogi szakember tudatában van annak, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás érdekében kéri. Az ilyen tudomásra és a célra objektív, ténybeli körülményekből lehet következtetni. Mivel jogi tanácsért már a jövedelmet hozó bűnözői tevékenység elkövetésének szakaszában is folyamodhatnak, fontos, hogy az ügyvédi titoktartásból kizárt ügyek az olyan helyzetekre is kiterjedjenek, amelyekben alapbűncselekményekkel összefüggésben nyújtanak jogi tanácsot. A valamely folyamatban lévő bírósági eljárással kapcsolatban kért jogi tanácsot nem lehet pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából kért jogi tanácsnak tekinteni.

(13) Az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) garantált jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében egyes tagállamokban az ügyfelet bírósági eljárásokban védeni vagy képviselni, illetve az ügyfél jogi helyzetét tisztázni jogosult könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozniuk. Ugyanakkor

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).
([13]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

a közjegyzőkre és az ügyvédekre vonatkozó kivételek szintúgy alkalmazandók azokra a szakemberekre is, akik valamely ügyfél védelemhez való jogának gyakorlása vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása keretében járnak el.

(14) Az (EU) 2018/843 irányelv volt az első jogi eszköz, amely az Unióban a kriptoeszközök jelentette pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére irányult. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret hatályát a kriptoeszköz-szolgáltatók két típusára terjesztette ki: a virtuális fizetőeszközök és a belső érték nélküli pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra, valamint a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra. A gyors technológiai fejlődés és a FATF-standardok fejleményei miatt szükség van az említett megközelítés felülvizsgálatára. Az uniós jogi keret kiegészítésében és naprakésszé tételében az első lépést az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([14]) jelentette, amely követelményeket határoz meg azon kriptoeszköz-szolgáltatók számára, amelyek engedélyt kívánnak kérni szolgáltatásaik belső piacon történő nyújtására. A kriptoeszközök és a kriptoeszköz-szolgáltatók fogalmának olyan meghatározását is bevezette, amely a tevékenységek szélesebb körét öleli fel. Emellett, az (EU) 2023/1113 rendelet kiszélesítette a (EU) 2023/1114 rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszköz-szolgáltatók általi kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozó nyomonkövethetőségi követelményeket, valamint módosította az (EU) 2015/849 irányelvet, annak előírása érdekében, hogy a tagállamok a kriptoeszköz-szolgáltatókat kötelezett szolgáltatóknak tekintsék. Az említett kriptoeszköz-szolgáltatókra e rendelet hatályának is ki kell terjednie a kriptoeszközökkel pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából való visszaélés kockázatának csökkentése érdekében.

(15) Az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök piacainak létrejötte még közelmúltbeli fejleménynek tekinthető, amely nem vezetett a működésüket szabályozó jogszabályok bevezetéséhez. E piacok alakulását figyelemmel kísérik, és fontos, hogy annak következtében ne jöjjenek létre olyan új pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, amelyek nem lennének megfelelően csökkentve. A Bizottságnak 2024. december 30-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kriptoeszközökkel kapcsolatos legújabb fejleményekről, beleértve az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök piacai fejlődésének értékelését, az ilyen kriptoeszközök megfelelő szabályozási szempontú kezelését, beleértve az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök szolgáltatói szabályozása szükségességének és megvalósíthatóságának értékelését. A Bizottság adott esetben az említett jelentéshez jogalkotási javaslatot csatol.

(16) A közösségi finanszírozási platformok pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal szembeni sebezhetősége általános, és a belső piac egészét érinti. Az eddigiek során tagállamonként széttartó megközelítések alakultak ki e kockázatok kezelését illetően. Bár az (EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([15]) uniós szinten harmonizálja az üzleti befektetésekre és a hitelalapú közösségi finanszírozási platformokra vonatkozó szabályozási megközelítést, és több biztosítékot is bevezet a potenciális pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére vonatkozóan – például a projektgazdák tekintetében és az engedélyezési eljárások keretében a közösségi finanszírozási platformok átvilágítási kötelezettségét – a közösségi finanszírozási platformokra vonatkozóan a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében szilárd kötelezettségeket előíró, harmonizált jogi keret hiánya hiányosságokhoz vezet, valamint gyengíti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós biztosítékokat. Ezért biztosítani kell, hogy az összes közösségi finanszírozási platformra, köztük az (EU) 2020/1503 rendelet alapján már engedélyezett közösségi finanszírozási platformokra is vonatkozzanak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós jogszabályok.

(17) A közösségi finanszírozási közvetítők, amelyek digitális platformot működtetnek azzal a céllal, hogy kapcsolatba hozzák a finanszírozókat a projektgazdákkal (például a finanszírozást kereső egyesületekkel vagy magánszemélyekkel), illetve megkönnyítsék kapcsolatfelvételüket, ki vannak téve a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak. Az (EU) 2020/1503 rendelet alapján megadott engedéllyel nem rendelkező vállalkozások jelenleg vagy szabályozatlanok, vagy a tagállamok széttartó szabályozási megközelítései alá tartoznak, többek között a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére vonatkozó szabályokkal és eljárásokkal kapcsolatban. Az ilyen közvetítőkre ezért az e rendeletben foglalt kötelezettségeknek kell vonatkozniuk, különösen annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a bűnözők által jogellenes célokra gyűjtött – az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti – pénz, illetve kriptoeszközök eltérítése. Az ilyen kockázatok csökkentése érdekében az említett kötelezettségek a projektek széles körére kiterjednek, ideértve többek között az oktatási, illetve kulturális projekteket, valamint az általánosabb ügyek támogatására – például a humanitárius területen –, illetve családi vagy társadalmi események szervezésére vagy megünneplésére történő pénz- vagy kriptoeszközgyűjtést is.

(18) Az (EU) 2015/849 irányelv azáltal csökkentette volna a nagy összegű készpénzfizetésekből eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, hogy a kötelezett szolgáltatók között szerepeltette azokat az árukkal kereskedő személyeket is, akik 10 000 EUR-t meghaladó összegű készpénzfizetést kezdeményeznek vagy fogadnak,

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

ugyanakkor lehetővé tette a tagállamok számára, hogy szigorúbb intézkedéseket vezessenek be. Ez a megközelítés hatástalannak bizonyult a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények nem megfelelő értelmezése és alkalmazása, a felügyelet hiánya és a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek korlátozott száma miatt. A nagy összegű készpénzzel való visszaélésből eredő kockázatok megfelelő csökkentése érdekében uniós szintű korlátozást szükséges megállapítani a 10 000 EUR-t meghaladó nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozóan. Következésképpen a továbbiakban nem szükséges, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek az árukkal kereskedő személyekre is vonatkozzanak, kivéve a nemesfémekkel, drágakövekkel, valamint egyéb nagy értékű árukkal és kulturális javakkal kereskedő személyeket.

(19) Az árukkal kereskedő személyek egyes kategóriái különösen ki vannak téve a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak, mivel a gyakran kis méretű, szállítható áruk, amelyekkel kereskednek, nagy értéket képviselnek. Ezért a nemesfémekkel és drágakövekkel, valamint egyéb nagy értékű árukkal kereskedő személyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá kell tartozniuk, amennyiben az ilyen kereskedés rendszeres vagy fő szakmai tevékenység.

(20) A magasabb piaci szegmensekbe tartozó gépjárművek, vízi járművek és légi járművek nagy értékük és szállítóhatóságuk miatt ki vannak téve a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljából történő visszaélés kockázatának. Az ilyen árukkal kereskedő személyekre ezért vonatkozniuk kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek. Az említett áruk szállíthatósága különösen vonzó a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából, tekintettel arra, hogy az ilyen áruk könnyen szállíthatók az uniós határokon keresztül vagy azokon kívülre, valamint arra, hogy amennyiben harmadik országban lettek nyilvántartásba véve, a rájuk vonatkozó információkhoz az illetékes hatóságok adott esetben nem könnyen férhetnek hozzá. Azon kockázat csökkentése, hogy az unióbeli nagy értékű termékekkel bűnelkövetési célból esetleg visszaélnek, és az ilyen áruk tulajdoni viszonyainak láthatósága érdekében elő kell írni a nagy értékű árukkal kereskedő személyek számára a gépjárművek, vízi járművek és légi járművek értékesítésével összefüggő ügyletek bejelentését. A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek elengedhetetlenek az ilyen áruk értékesítésének vagy tulajdonjoga átruházásának lebonyolításához, és számukra szintén elő kell írni, hogy az érintett ügyleteket bejelentsék a pénzügyi információs egységnek. Bár a kizárólag kereskedelmi tevékenységek folytatására szánt áruk nem kell, hogy ilyen tájékoztatási kötelezettség tárgyát képezzék, a magánjellegű, nem kereskedelmi célú értékesítés nem korlátozódhat azokra az esetekre, amelyekben az ügyfél természetes személy, hanem jogi személyek és konstrukciók számára történő értékesítésekre is kell vonatkoznia, különösen akkor, ha azokat a tényleges tulajdonosuk vagyonának a kezelése céljából létesítették.

(21) A befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők olyan magánvállalkozások, szervek vagy személyek, amelyek (akik) harmadik országbeli állampolgárok nevében közvetlenül eljárnak a tartózkodási jog megadására illetékességgel rendelkező nemzeti hatóságoknál vagy azokkal kapcsolatba lépnek, vagy közvetítői szolgáltatásokat nyújtanak olyan harmadik országbeli állampolgároknak, akik befektetés – tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, adományozás vagy alapítványtevés a közjót szolgáló tevékenységgel összefüggésben, vagy az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében tartózkodási jogot kívánnak szerezni valamely tagállamban. A befektetői letelepedési programok kockázatot és sebezhetőséget hordoznak magukban a pénzmosással, a korrupcióval és az adókijátszással kapcsolatban. Ezeket a kockázatokat súlyosbítják a valamely tagállamban való tartózkodáshoz kapcsolódó, határokon átnyúló jogok. Ezért szükséges, hogy a befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozzanak. E rendeletet nem kell alkalmazni a befektetői állampolgársági programokra, amelyek keretében befektetés fejében állampolgárság szerezhető, mert az ilyen programokat úgy kell tekinteni, mint amelyek aláássák az uniós polgárság alapvető jogállását és a tagállamok közötti lojális együttműködést.

(22) Bár a jelzáloghitelezők és a fogyasztói hitelek nyújtói jellemzően hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények, vannak olyan fogyasztóihitel- és jelzáloghitel-közvetítők, amelyek nem minősülnek hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek, és az eddigiek során uniós szinten nem tartoztak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá, azonban egyes tagállamokban vonatkoztak rájuk ilyen kötelezettségek a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségük miatt. Üzleti modelljüktől függően az ilyen fogyasztóihitel- és jelzáloghitel-közvetítők jelentős pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak lehetnek kitéve. Fontos biztosítani azt, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények vonatkozzanak az ilyen kockázatoknak kitett, hasonló tevékenységeket végző szervezetekre, függetlenül attól, hogy hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek minősülnek-e. Ezért indokolt a szabályozott körbe bevonni azokat a fogyasztóihitel- és jelzáloghitel-közvetítőket, amelyek nem hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények, de tevékenységükből adódóan pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve. Számos esetben azonban a hitelközvetítő a hitelt nyújtó és elbíráló hitelintézet vagy pénzügyi intézmény nevében jár el. Ezekben az esetekben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket a fogyasztóihitel- és jelzáloghitel-közvetítőkre nem, hanem csak a hitelintézetekre vagy a pénzügyi intézményekre kell alkalmazni.

(23) A következetes megközelítés biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a befektetési ágazatban mely jogi személyekre vonatkoznak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények. Bár a kollektív befektetési formák eddig is az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartoztak, a vonatkozó terminológiát össze kell hangolni a befektetési alapokra vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal, nevezetesen a 2009/65/EK ([16]) és a 2011/61/EU ([17]) európai parlamenti és tanácsi irányelvvel. Mivel alapok jogi személyiség nélkül is létrejöhetnek, szükség van kezelőik e rendelet hatálya alá vonására is. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy egy alap befektetési jegyeit vagy részvényeit milyen formában bocsátják megvételre az Unióban, ideértve azt az esetet is, amikor a befektetési jegyeket vagy részvényeket közvetlenül vagy közvetve az Unióban letelepedett befektetőknek kínálják, vagy az ilyen befektetőknél helyezik el az alapkezelő kezdeményezésére vagy az alapkezelő nevében. Mivel mind az alapok, mind az alapkezelők a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartoznak, helyénvaló egyértelművé tenni azt, hogy el kell kerülni az erőfeszítések megkettőzését. Ennek érdekében az alap szintjén és az alap kezelője szintjén hozott, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések nem lehetnek azonosak, hanem tükrözniük kell az alap és az alap kezelője közötti feladatmegosztást.

(24) A hivatásos labdarúgóklubok és játékosközvetítők tevékenységei több olyan tényező miatt is ki vannak téve a pénzmosás és annak alapbűncselekményei kockázatának, amelyek a labdarúgó-ágazat velejárói, mint például a labdarúgás globális népszerűsége, az azzal összefüggő tekintélyes pénzösszegek, pénzáramlások és pénzügyi érdekeltségek, a határokon átnyúló ügyletek túlsúlya, és az olykor homályos tulajdonosi struktúrák. Mindezen tényezők a bűnözők általi, a jogellenes tevékenységből származó pénzeszközök tisztára mosását célzó lehetséges visszaéléseknek teszik ki a labdarúgást, így pedig sebezhetővé teszik a sportot a pénzmosással és annak alapbűncselekményeivel szemben. A kulcsfontosságú kockázati területek közé tartoznak például a befektetőkkel és a szponzorokkal – többek között a hirdetőkkel – folytatott ügyletek, valamint a játékosok átigazolása. A hivatásos labdarúgókluboknak és játékosközvetítőknek ezért erőteljes pénzmosás elleni intézkedéseket kell bevezetniük, ideértve a befektetők és szponzorok – köztük a hirdetők –, valamint azon egyéb partnerek és felek tekintetében elvégzendő ügyfél-átvilágítást, akikkel ügyleteket bonyolítanak. Annak érdekében, hogy a bűnelkövetési célú visszaélések kockázatának kevésbé kitett, kisebb klubokra ne nehezedjenek aránytalan terhek, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a pénzmosás és annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás bizonyítottan alacsonyabb kockázata alapján – egyes hivatásos labdarúgóklubokat teljes egészében vagy részben mentesíthessenek az e rendeletben foglalt követelmények alól.

(25) A nemzeti labdarúgó-bajnokságaik legmagasabb osztályaiban versenyző hivatásos labdarúgóklubok a tevékenységeik miatt nagyobb mértékben ki vannak téve a pénzmosás és annak alapbűncselekményei magasabb kockázatának, összehasonlítva azokkal a labdarúgóklubokkal, amelyek az alsóbb osztályokban versenyeznek. A legmagasabb osztályú labdarúgóklubok például jelentősebb pénzügyi tranzakciókban – így például nagy értékű játékosátigazolásokban és szponzorálási ügyletekben – vesznek részt, és összetettebb, több tulajdonosi réteggel bíró vállalati struktúrával rendelkezhetnek, továbbá nagyobb valószínűséggel vesznek részt határokon átnyúló ügyletekben. Az említett tényezők az említett, legmagasabb osztályú klubokat vonzóbbá teszik a bűnözők számára, valamint több lehetőséget biztosítanak a jogellenes tevékenységből származó pénzeszközök elrejtésére. A tagállamok számára ezért azt kell lehetővé tenni, hogy a legmagasabb osztályban részt vevő hivatásos labdarúgókluboknak csak abban az esetben adhassanak mentességet, ha a kockázat bizonyítottan alacsony, valamint ha az ilyen klubok árbevétele a megelőző 2 év mindegyikében kevesebb volt, mint 5 000 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg. Mindazonáltal a pénzmosás kockázatát nem kizárólag az határozza meg, hogy egy labdarúgóklub melyik osztályban versenyez. Az alacsonyabb osztályba tartozó klubok szintén jelentős kockázatoknak lehetnek kitéve a pénzmosás és annak alapbűncselekményei tekintetében. A tagállamok számára ezért csak az alacsonyabb osztályokba tartozó olyan labdarúgóklubok mentesítését szabad lehetővé tenni az e rendeletben foglalt követelmények alól, amely klubok esetében bizonyítottan alacsony a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, illetve a terrorizmusfinanszírozás kockázata.

(26) Ez a rendelet uniós szinten harmonizálja a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében bevezetendő intézkedéseket. Ezzel egyidejűleg – a kockázatalapú megközelítéssel összhangban – a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy további követelményeket írjanak elő olyan, korlátozott esetekben, amelyekben sajátos kockázatokkal szembesülnek. Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen kockázatokat megfelelően csökkentsék, azon kötelezett szolgáltatóknak, amelyek központi irodája egy másik tagállamban található, alkalmazniuk kell az ilyen további követelményeket, függetlenül attól, hogy abban a másik tagállamban a letelepedés szabadsága vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működnek-e, feltéve, hogy rendelkeznek infrastruktúrával az adott másik tagállamban. Ezen túlmenően az említett belső piaci szabadságok közötti kapcsolat egyértelműsítése érdekében fontos annak tisztázása, hogy mely tevékenységek minősülnek letelepedésnek.

(27) Az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatával összhangban – kivéve, ha ágazati jogszabályok kifejezetten rendelkeznek erről – a letelepedéshez nem szükséges leányvállalat, fióktelep vagy képviselet megléte, hanem az

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

megvalósulhat egy olyan iroda révén is, amelyet a kötelezett szolgáltató saját személyzete vagy olyan személy vezet, aki független, ugyanakkor állandó jelleggel jogosult eljárni a kötelezett szolgáltató érdekében. E fogalommeghatározás értelmében – amely előírja, hogy a szolgáltató letelepedésének helyén ténylegesen gazdasági tevékenységet kell végezni – postafiók megléte önmagában nem tekinthető letelepedésnek. Ugyanilyen módon, a támogató tevékenységekhez – például a pusztán háttérirodai műveletekhez, a kötelezett szolgáltatók által üzemeltetett informatikai központokhoz vagy adatközpontokhoz – használt irodák vagy egyéb infrastruktúrák nem tekinthetők letelepedésnek. Ellenben az olyan tevékenységek, mint például kriptoeszköz-szolgáltatások ATM-eken keresztül történő nyújtása, letelepedésnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyfeleiket főként az interneten keresztül kiszolgáló gazdasági szereplőknek korlátozott mértékű fizikai berendezésekre van szükségük, ami igaz a kriptoeszköz-szolgáltatókra is.

(28) Fontos, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket arányos módon alkalmazzák, és hogy bármely követelmény előírása arányos legyen azzal a szereppel, amelyet a kötelezett szolgáltatók a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében játszhatnak. E célból lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy e rendelet kockázatalapú megközelítésével összhangban bizonyos gazdasági szereplőket mentesítsenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények alól, amennyiben az általuk végzett tevékenységek alacsony pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelentenek, és ha a tevékenységek jellegüket tekintve korlátozottak. Az ilyen mentességek uniós szinten átlátható és következetes alkalmazása érdekében létre kell hozni egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy ellenőrizze a megadni kívánt mentességek szükségességét. A Bizottságnak ezenkívül a nyújtott mentességeket évente közzé kell tennie az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(29) A belső rendszerekre és kontrollmechanizmusokra vonatkozó, a belső piacon működő valamennyi kötelezett szolgáltatóra alkalmazandó következetes szabályrendszer meg fogja erősíteni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, és hatékonyabbá fogja tenni a felügyeletet. A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása vagy kijátszása kockázatának megfelelő csökkentése érdekében a kötelezett szolgáltatóknak kockázatalapú szabályzatokból, eljárásokból és kontrollmechanizmusokból álló belső ellenőrzési keretrendszerrel kell rendelkezniük, emellett a szervezet egészében egyértelműen meg kell osztaniuk a felelősségi köröket. E rendelet kockázatalapú megközelítésével összhangban ezeknek a szabályzatoknak, eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak arányosnak kell lenniük a kötelezett szolgáltató üzleti tevékenységének jellegével, ideértve annak kockázatait és összetettségét is, valamint a méretével, és azokra a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra kell reagálniuk, amelyekkel a szolgáltató szembesül, a kriptoeszköz-szolgáltatók esetében ideértve a nem letétkezelő tárcákkal végzett ügyleteket is.

(30) A megfelelő kockázatalapú megközelítés megköveteli a kötelezett szolgáltatóktól, hogy a hatékony kockázatcsökkentés érdekében azonosítsák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás azon eredendő kockázatait, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatokat, amelyekkel üzleti tevékenységük révén szembesülnek, és hogy szabályzataik, eljárásaik és belső kontrollmechanizmusaik megfelelőek legyenek ezen eredendő kockázatok kezeléséhez. Ennek során a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük ügyfeleik, a kínált termékek, szolgáltatások vagy ügyletek jellemzőit, a kriptoeszköz-szolgáltatók esetében ideértve a nem letétkezelő tárcákkal végzett ügyleteket is, az érintett országokat vagy földrajzi területeket, valamint az igénybe vett forgalmazási láncokat. A kockázatok változó jellegére tekintettel ezt a kockázatértékelést rendszeresen frissíteni kell.

(31) A kötelezett szolgáltatók általi, az üzleti tevékenységeiket érintő kockázatok azonosítására vonatkozó következetes és hatékony megközelítés elősegítése érdekében az AMLA-nak iránymutatásokat kell kiadnia az egész vállalkozásra kiterjedő kockázatértékelés tartalmára vonatkozó minimumkövetelményekről, valamint a figyelembe veendő további információforrásokról. E források magukba foglalhatnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem nemzetközi standardalkotóitól származó információkat – például az FATF kölcsönös értékelési jelentéseit – és más olyan hiteles és megbízható forrásokat, amelyek információkat szolgáltatnak a tipológiákról, a felmerülő kockázatokról és a büntetendő cselekményekről, többek között a korrupcióról, mint például a civil társadalmi szervezetek, a média és a tudományos körök jelentései és beszámolói.

(32) Helyénvaló figyelembe venni a kisebb méretű kötelezett szolgáltatók jellemzőit és szükségleteit, és olyan elbánást kell biztosítani velük szemben, amely megfelel a konkrét igényeiknek és üzleti tevékenységük jellegének. Ez magában foglalhatja egyes kötelezett szolgáltatóknak a kockázatértékelés elvégzése alóli mentesítését, amennyiben jól ismertek az abban az ágazatban rejlő kockázatok, amelyben a szolgáltató tevékenykedik.

(33) A FATF standardokat dolgozott ki, amelyek alapján a joghatóságoknak azonosítaniuk és értékelniük kell a proliferációfinanszírozáshoz kapcsolódó célzott pénzügyi szankciók esetleges végre nem hajtásának vagy kijátszásának kockázatát, és intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére. A FATF által bevezetett új standardok nem helyettesítik és nem gyengítik azokat a meglévő, szigorú követelményeket, amelyek szerint az országoknak célzott pénzügyi szankciókat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa (a továbbiakban: az ENSZ BT) vonatkozó, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének és

finanszírozásának megelőzéséről, visszaszorításáról és megzavarásáról szóló határozatainak. E jelenleg hatályos, uniós szinten a 2010/413/KKBP ([18]) és a (KKBP) 2016/849 ([19]) tanácsi határozattal, valamint a 267/2012/EU ([20]) és az (EU) 2017/1509 ([21]) tanácsi rendelettel végrehajtott kötelezettségek továbbra is szigorú szabályalapú kötelezettségek maradnak, amelyek az Unión belül valamennyi természetes és jogi személyre nézve kötelező erejűek. Figyelemmel azokra a konkrét kockázatokra, amelyeknek az Unió a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása vagy kijátszása tekintetében ki van téve, a kockázatértékelést helyénvaló kiterjeszteni oly módon, hogy az az uniós szinten elfogadott valamennyi célzott pénzügyi szankcióra kiterjedjen. A célzott pénzügyi szankciókhoz kapcsolódó pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések kockázatérzékeny jellege nem szünteti meg azt az Unióban valamennyi természetes vagy jogi személyre háruló, szabályalapú kötelezettséget, hogy a jegyzékbe vett személyek, illetve szervezetek pénzeszközeit és egyéb vagyoni eszközeit be kell fagyasztani, valamint hogy sem közvetlenül, sem pedig közvetve nem szabad a rendelkezésükre bocsátani ilyen eszközöket.

(34) A célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása vagy kijátszása kockázatának megfelelő csökkentése érdekében fontos meghatározni azokat az intézkedéseket, amelyek végrehajtását elő kell írni a kötelezett szolgáltatók számára, ideértve azon intézkedéseket is, amelyek értelmében a kötelezett szolgáltatóknak ügyfélkörüket össze kell vetniük a célzott pénzügyi szankciók keretében jegyzékbe vett személyek, illetve szervezetek jegyzékeivel. Az e rendelet alapján a kötelezett szolgáltatókra vonatkozó követelmények nem szüntetik meg azt az Unióban valamennyi természetes vagy jogi személyre háruló szabályalapú kötelezettséget, hogy a célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó személyek, illetve szervezetek pénzeszközeit és egyéb vagyoni eszközeit be kell fagyasztani, valamint hogy sem közvetlenül, sem pedig közvetve nem szabad a rendelkezésükre bocsátani ilyen eszközöket. Továbbá az a rendeletben foglalt követelményekkel nem cél az egyéb uniós jogi aktusok vagy a nemzeti jog szerinti célzott pénzügyi szankciók végrehajtása céljából történő ügyfél-átvilágításra vonatkozó kötelezettségek kiváltása.

(35) A legújabb nemzetközi fejlemények figyelembevétele érdekében e rendeletnek olyan követelményt kell bevezetnie, amely szerint a kötelezett szolgáltatók szintjén kell azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatokat.

(36) A személyeknek, illetve szervezeteknek az ENSZ BT, illetve az ENSZ szankcióbizottsága általi jegyzékbe vételeit az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 29. cikke és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikke alapján elfogadott határozatok és rendeletek révén épülnek be az uniós jogba, amelyek célzott pénzügyi szankciókat szabnak ki az ilyen személyekre és szervezetekre. Az ilyen jogi aktusok uniós szintű elfogadásának folyamata megköveteli annak ellenőrzését, hogy a jegyzékbe vételek tiszteletben tartják-e a Charta által biztosított alapvető jogokat. Az ENSZ általi közzététel időpontja és az ENSZ jegyzékbe vételeit átültető uniós jogi aktusok alkalmazása kezdőidőpontja közötti időben – a célzott pénzügyi szankciók hatékony alkalmazásának lehetővé tétele érdekében – a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az általuk az ENSZ pénzügyi szankcióinak keretében jegyzékbe vett ügyfelek számára, illetve a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló ügyfelek számára őrzött pénzeszközökről, illetve egyéb vagyoni eszközökről, valamint – például az ügyfél alapvető szükségleteinek a kielégítése érdekében – az ügyfél részére végrehajtott ügyletekről, beleértve a megkísérelt ügyleteket is.

(37) Annak értékelésekor, hogy egy olyan ügyfél, amely jogi személy, célzott pénzügyi szankciók keretében jegyzékbe vett személy(ek) tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll-e, a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük az Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében hozott korlátozó intézkedések (szankciók) végrehajtására és értékelésére vonatkozó tanácsi iránymutatásokat, valamint a korlátozó intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozó legjobb uniós gyakorlatokat.

(38) Fontos, hogy a kötelezett szolgáltatók a vezetésük szintjén minden intézkedést megtegyenek a belső szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok végrehajtása, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében. A kötelezett szolgáltató belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak végrehajtásáért felelős személyként a vezető testület egy tagját kell kijelölni, ugyanakkor helyénvaló, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelés felelőssége végső soron a jogi személy vezető testületét terhelje. Az említett felelősségtulajdonítás nem érinti a vezető testületek együttes polgári jogi vagy büntetőjogi felelősségére vonatkozó nemzeti rendelkezéseket. A kötelezett szolgáltató pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak napi szintű végrehajtásával kapcsolatos feladatokkal a megfelelési tisztviselőt kell megbízni.

([18]) A Tanács 2010/413/KKBP határozata (2010. július 26.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről (HL L 195., 2010.7.27., 39. o.).

([19]) A Tanács (KKBP) 2016/849 határozata (2016. május 27.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2013/183/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2016.5.28., 79. o.).

([20]) A Tanács 267/2012/EU rendelete (2012. március 23.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2012.3.24., 1. o.).

([21]) A Tanács (EU) 2017/1509 rendelete (2017. augusztus 30.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 329/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 224., 2017.8.31., 1. o.).

(39) Minden tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti jogában előírja, hogy a megfelelési tisztviselő vagy a belső ellenőrzési funkció vezetőjének kinevezését előíró prudenciális szabályok hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatók megbízhatják az említett személyeket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó megfelelési tisztviselő és belső ellenőrzési funkció funkcióival és felelősségi köreivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljából. Magasabb kockázatok esetén, vagy ha a kötelezett szolgáltató mérete ezt indokolja, lehetővé kell tenni, hogy a kötelezett szolgáltató pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályzataival és eljárásaival kapcsolatos megfelelés-ellenőrzési feladatokat és az azokkal kapcsolatos napi szintű működési feladatokat két különböző személyre lehessen bízni.

(40) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedések hatékony végrehajtásához az is létfontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók azon alkalmazottai, ügynökei és forgalmazói, akik szerepet játszanak a végrehajtásban, megértsék a szolgáltatónál meglévő követelményeket, belső szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat. A kötelezett szolgáltatóknak e célból intézkedéseket – többek között képzési programokat – kell bevezetniük. Szükség esetén a kötelezett szolgáltatóknak alapképzést kell nyújtaniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedésekről mindazok számára, akik szerepet játszanak az ilyen intézkedések végrehajtásában. Ebbe a körbe nem csupán a kötelezett szolgáltatók alkalmazottai tartoznak bele, hanem az ügynökeik és forgalmazóik is.

(41) A kötelezett szolgáltatóknál a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfeleléssel összefüggő feladatokkal megbízott személyek esetében értékelni kell a készségeiket, tudásukat, szakértelmüket, feddhetetlenségüket és magatartásukat. Ha a kötelezett szolgáltatónál a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek való megfeleléssel kapcsolatos feladatokat olyan alkalmazottak látják el, akik az érintett ügyfelekkel szoros magánjellegű vagy szakmai kapcsolatban állnak, az összeférhetetlenséghez vezethet, továbbá alááshatja a rendszer integritását. Ilyen jellegű kapcsolatok az üzleti kapcsolat létesítésének időpontjában is fennállhatnak, de később is kialakulhatnak. A kötelezett szolgáltatóknak ezért rendelkezniük kell az összeférhetetlenségek kezelésére és megszüntetésére irányuló eljárásokkal. Az említett eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett alkalmazottak ezen ügyfelekkel összefüggésben ne láthassanak el a kötelezett szolgáltató pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek való megfelelésével kapcsolatos feladatokat.

(42) Előfordulhatnak olyan helyzetek, amelyekben a kötelezett szolgáltatónak minősülő magánszemélyek „házon belül” nyújtják szolgáltatásaikat olyan vállalkozások számára, amelyek tevékenységei nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Mivel az említett vállalkozások nem az Unió pénzügyi rendszerének kapuőreiként járnak el, fontos egyértelművé tenni, hogy az ilyen alkalmazottakra – például a vállalati jogászokra – nem vonatkoznak az e rendeletben foglalt követelmények. Hasonlóképpen, az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységeket végző magánszemélyeket saját jogukon nem kell kötelezett szolgáltatónak tekinteni, amennyiben e tevékenységeket valamely kötelezett szolgáltatónál való foglalkoztatásuk keretében végzik, így például egy jogi vagy könyvelő cégnél foglalkoztatott jogászok, illetve könyvelők esetében.

(43) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó csoportszintű szabályzatok és eljárások következetes végrehajtása kulcsfontosságú a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csoporton belüli megbízható és hatékony kezeléséhez. E célból az anyavállalatnak csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat kell elfogadnia és végrehajtania. A csoporthoz tartozó jogalanyok számára elő kell írni az információcserét, amennyiben az releváns a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése szempontjából. Az információmegosztás során a titoktartás, az adatvédelem és az információk felhasználása tekintetében elégséges garanciáknak kell érvényesülniük. Az AMLA számára feladatként elő kell írni, hogy szabályozási standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek meghatározzák a csoportszintű eljárások és szabályzatok minimumkövetelményeit, beleértve a csoporton belüli információmegosztás minimumszabályait, valamint az azon csoportok anyavállalatának azonosítására vonatkozó kritériumokat, amelyek központi irodája az Unión kívül található.

(44) Annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket hatékonyan alkalmazzák a különböző, de egymáshoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó kötelezett szolgáltatókra, amelyek gazdálkodó egységek csoportját alkotják vagy ilyen csoport részét képezik, meg kell fontolni a csoport fogalmának lehető legszélesebb körű meghatározását. E célból a kötelezett szolgáltatóknak az alkalmazandó számviteli szabályokat kell követniük, amelyek lehetővé teszik a különböző típusú gazdasági kapcsolatokkal bíró struktúrák csoportnak minősítését. Míg egy hagyományos csoport egy anyavállalatot és annak leányvállalatait foglalja magában, az egyéb típusú csoportstruktúrák éppúgy relevánsak, így például azon csoportstruktúrák, amelyek esetében több anyavállalat a tulajdonosa egyetlen leányvállalatnak – amelyekre az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([22]) 10. cikke központi szervhez tartósan kapcsolt szervezetekként hivatkozik -, vagy az ugyanazon, az említett rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett intézményvédelmi rendszer tagjainak minősülő pénzügyi intézmények. A számviteli szabályok szerint az említett struktúrák mindegyike csoportnak minősül, ezért e rendelet alkalmazásában csoportnak kell tekinteni őket.

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(45) A csoportokon kívül más struktúrák is léteznek, például hálózatok vagy partnerségek, amelyekben a kötelezett szolgáltatókra közös tulajdonosi, irányítási és megfelelési kontrollmechanizmusok vonatkozhatnak. Az ágazaton belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása és az említett ágazatok túlterhelésének elkerülése érdekében az AMLA-nak – az arányosság elvének figyelembevételével – azonosítania kell azokat a helyzeteket, amelyekben hasonló csoportszintű szabályzatoknak kell vonatkozniuk ezekre a struktúrákra.

(46) Vannak olyan körülmények, amikor a kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai olyan harmadik országokban találhatók, ahol a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos minimumkövetelmények – ideértve az adatvédelmi kötelezettségeket is – kevésbé szigorúak, mint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret. Ilyen helyzetekben, továbbá az Unió pénzügyi rendszerének pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználása teljes körű megakadályozása, valamint az uniós polgárok személyes adatai tekintetében a legmagasabb szintű védelem biztosítása érdekében ezeknek a fióktelepeknek és leányvállalatoknak meg kell felelniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos, uniós szinten megállapított követelményeknek. Amennyiben egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az említett követelményeknek való megfelelést, például azért, mert a harmadik országban az adatvédelemre vagy a banktitokra vonatkozó jog elégtelen szintje miatt a csoport csak korlátozott mértékben képes az információkhoz való hozzáférésre, illetve azok kezelésére vagy cseréjére, a kötelezett szolgáltatóknak kiegészítő intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy az adott országban található fióktelepek és leányvállalatok hatékonyan kezeljék a kockázatokat. Az AMLA számára feladatként elő kell írni, hogy – az arányosság elvének figyelembevételével – dolgozza ki az ilyen kiegészítő intézkedések típusát meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket.

(47) A kötelezett szolgáltatók kiszervezhetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos bizonyos követelmények teljesítésével kapcsolatos feladatokat szolgáltatókhoz. A kötelezett szolgáltatók és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá nem tartozó szolgáltatók között fennálló, szerződésen alapuló kiszervezési kapcsolat esetében a szolgáltatás nyújtójára vonatkozó bármely, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggő kötelezettség kizárólag a felek közötti szerződésen alapul, nem pedig ezen a rendeleten. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljesítésével kapcsolatos felelősségnek ezért továbbra is teljes mértékben a kötelezett szolgáltatót kell terhelnie. A kötelezett szolgáltatónak biztosítania kell különösen azt, hogy a kockázatalapú megközelítés érvényesüljön, ha a távoli ügyfél-azonosítás céljából szolgáltatót vesz igénybe. Az e rendelet szerinti valamely követelmény teljesítéséhez hozzájáruló olyan folyamatok vagy intézkedések, amelyek esetében azonban magának a követelménynek a teljesítését nem a szolgáltató végzi, így például harmadik személytől származó szoftver használata vagy beszerzése, illetve adatbázisokhoz vagy átvilágítási szolgáltatásokhoz való hozzáférés a kötelezett szolgáltató által, nem minősülnek kiszervezésnek.

(48) A feladatok szolgáltatókhoz való kiszervezésének lehetősége lehetővé teszi a kötelezett szolgáltatók számára, hogy eldöntsék, miként osszák el erőforrásaikat az e rendeletnek való megfelelés érdekében, ugyanakkor nem mentesíti őket azon kötelezettségük alól, hogy tisztában kell lenniük azzal, hogy az általuk tett intézkedések – ideértve a szolgáltatókhoz kiszervezett intézkedéseket is – csökkentik-e az azonosított pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, és hogy az ilyen intézkedések megfelelőek-e. Annak biztosítása érdekében, hogy meglegyen ez a tisztánlátás, a szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok végrehajtását érintő intézkedésekre vonatkozó végleges döntéseket mindig a kötelezett szolgáltatónak kell meghoznia.

(49) A felügyeleteknek a kiszervezési megállapodásokról való értesítése nem jelenti a kiszervezési megállapodások elfogadását. Az ezen értesítésben foglalt információt ugyanakkor – különösen kritikus funkciók kiszervezésekor, vagy ha a kötelezett szolgáltató szisztematikusan kiszervezi a funkcióit – a felügyeletek figyelembe vehetik a kötelezett szolgáltatók rendszereinek és kontrollmechanizmusainak értékelésekor, valamint a fennmaradó kockázati profil meghatározásakor, illetve a vizsgálatok előkészítésekor.

(50) Annak érdekében, hogy a kiszervezési kapcsolatok hatékonyan működhessenek, további pontosításra van szükség azon feltételeket illetően, amelyek mellett a kiszervezés történik. Az AMLA számára feladatként elő kell írni, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki arra vonatkozóan, hogy milyen feltételek mellett kerülhet sor kiszervezésre, valamint az érintett felek szerep- és felelősségi körére vonatkozóan. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiszervezéssel kapcsolatos gyakorlatok felügyelte az Unióban mindenütt következetes legyen, az iránymutatásoknak egyértelművé kell tenniük azt is, hogy a felügyeleteknek milyen módon kell figyelembe venniük ezeket a gyakorlatokat, és hogyan kell ellenőrizniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelést, amikor a kötelezett szolgáltatók e gyakorlatokhoz folyamodnak.

(51) Az ügyfél-átvilágítási követelmények elengedhetetlenek ahhoz, hogy a kötelezett szolgáltatók azonosítsák, ellenőrizzék és nyomon kövessék az ügyfeleikkel fennálló üzleti kapcsolataikat az ügyfelek jelentette pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal összefüggésben. A leendő és a meglévő ügyfelek adatainak pontos azonosítása és ellenőrzése elengedhetetlen az ügyfelekhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok megértéséhez, függetlenül attól, hogy természetes vagy jogi személyekről van-e szó. A kötelezett szolgáltatóknak továbbá azt is át kell látniuk, hogy kinek a nevében vagy javára hajtanak végre egy ügyletet, például olyan helyzetekben, amikor a hitelintézetek vagy a pénzügyi intézmények jogi szakemberek számára bocsátanak rendelkezésre számlákat azzal a céllal, hogy azok ügyfeleiktől az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénzt fogadjanak, illetve ügyfeleik pénzét ilyen számlákon őrizzék. Az ügyfél-átvilágítás

összefüggésében az a személy, akinek a javára az ügyletet vagy a tevékenységet végrehajtják, nem a kötelezett szolgáltató által az ügyfele részére végrehajtott ügylet címzettjére vagy kedvezményezettjére utal.

(52) Egységes és magas színvonalú ügyfél-átvilágítást kell elérni az Unióban, amelynek során támaszkodni kell az ügyfelek azonosítására és személyazonosságuk ellenőrzésére vonatkozó harmonizált követelményekre, valamint csökkenteni kell a nemzeti szintű eltéréseket annak érdekében, hogy a belső piac egészében egyenlő versenyfeltételek alakulhassanak ki, és a rendelkezések az Unió egészében következetesen alkalmazhatók legyenek. Ugyanakkor alapvető fontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók kockázati alapon alkalmazzák az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket. A kockázatalapú megközelítés nem tekinthető olyan alternatívának, amely a kötelezett szolgáltatók számára túlzottan megengedő. Inkább a tényeken alapuló döntéshozatal alkalmazását jelenti az Uniót és az Unióban tevékenykedő szereplőket fenyegető pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok célzottabb kezelése érdekében.

(53) A harmadik országokban jótékonysági vagy humanitárius munkát végző civil társadalmi szervezetek hozzájárulnak a béke, a stabilitás, a demokrácia és a jólét elérésére irányuló uniós célok megvalósításához. A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények fontos szerepet játszanak annak biztosításában, hogy az említett szervezetek folytathassák munkájukat, mivel hozzáférést biztosítanak a pénzügyi rendszerhez és olyan, fontos pénzügyi szolgáltatásokhoz, amelyek lehetővé teszik a fejlesztési és humanitárius finanszírozásnak a fejlődő vagy konfliktus sújtotta övezetekbe történő eljuttatását. Bár a kötelezett szolgáltatóknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a bizonyos joghatóságokban folytatott tevékenységek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás magasabb kockázatának teszik ki őket, a civil társadalmi szervezetek az említett joghatóságokban végzett műveletei önmagukban nem vezethetnek a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának megtagadásához vagy e szolgáltatások nyújtásának megszüntetéséhez, mivel a kockázatalapú megközelítés az egyes üzleti kapcsolatok jelentette kockázatok átfogó értékelését, valamint a konkrét kockázatok csökkentésére irányuló megfelelő intézkedések alkalmazását teszi szükségessé. Bár a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények továbbra is szabadon eldönthetik, hogy kikkel létesítenek szerződéses jogviszonyt, szem előtt kell tartaniuk azon központi szerepüket is, amelyet a nemzetközi pénzügyi rendszer működésében játszanak, valamint amelyet – a civil társadalmi szervezetek által követett fontos fejlesztési és humanitárius célok érdekében – az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénz, illetve a kriptoeszközök mozgásának a lehetővé tételében töltenek be. Ennélfogva az ilyen intézményeknek ki kell használniuk a kockázatalapú megközelítés által lehetővé tett rugalmasságot az üzleti kapcsolatokhoz kötődő kockázatok arányos csökkentése érdekében. A leendő vagy meglévő ügyfelekkel kapcsolatos kereskedelmi döntések alátámasztására semmilyen körülmények között nem lehet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos indokokra hivatkozni.

(54) A kötelezett szolgáltatóknak megbízható dokumentumok és információforrások felhasználásával ellenőrizniük kell a tényleges tulajdonos személyazonosságát, és ennek érdekében észszerű intézkedéseket kell tenniük. A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk központi nyilvántartásaiba (a továbbiakban: a központi nyilvántartások) való betekintés lehetővé teszi a kötelezett szolgáltatók számára az ellenőrzési folyamat során szerzett információkkal való összhang biztosítását, az ugyanakkor nem lehet a kötelezett szolgáltató által elvégzendő ellenőrzés elsődleges forrása. Amennyiben a kötelezett szolgáltatók eltéréseket tárnak fel a központi nyilvántartásokban tárolt információk és az ügyfél-átvilágítás során az ügyféltől kapott vagy más megbízható forrásokból szerzett információk között, ezen eltéréseket jelenteniük kell az érintett központi nyilvántartásért felelős szervnek annak érdekében, hogy intézkedéseket lehessen hozni a következetlenségek megszüntetésére. Az említett folyamat – a központi nyilvántartásokban szereplő információk pontosságának, megfelelőségének és naprakész voltának biztosítására irányuló, többrétű megközelítés részeként – hozzájárul az említett nyilvántartásokban tárolt információk minőségéhez és megbízhatóságához. Alacsony kockázatú helyzetekben és olyankor, amikor a kötelezett szolgáltató ismeri a tényleges tulajdonosokat, a kötelezett szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezze az ügyfél számára az eltérések bejelentését, amennyiben a feltárt eltérések olyan csekély eltérések, mint például tipográfiai vagy hasonló – technikai jellegű – hibák.

(55) Megfelelően csökkenteni kell a külföldi jogi személyek és külföldi jogi konstrukciók által jelentett kockázatokat. Amennyiben az Unión kívül létrehozott jogi személy vagy az Unión kívül igazgatott kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló jogi konstrukció, vagy amely vagyonkezelője vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy az Unión kívül rendelkezik tartózkodási hellyel vagy telepedett le, kötelezett szolgáltatóval tervez üzleti kapcsolatot létesíteni, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak a tagállam központi nyilvántartásába történő bejegyzését az üzleti kapcsolat létesítésének előfeltételéül kell szabni. Az Unión kívül létrehozott jogi személyekre azonban a követelmény csak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás tekintetében a külföldi jogi személy kategóriájával összefüggő, vagy annak az ágazatnak a kategóriájával összefüggő, amelyben a külföldi jogi személy működik, közepes-magas vagy magas kockázatok esetében alkalmazható, vagy a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás tekintetében az azon ágazattal összefüggő közepes-magas vagy magas kockázatok esetében, amelyben a kötelezett szolgáltató működik. A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk bejegyzésének abban az esetben is az Unión kívül létrehozott jogi személlyel történő üzleti kapcsolat folytatása előfeltételének kell lennie, ha az említett kapcsolat a létrehozása után válik ilyen közepes-magas vagy magas kockázatúvá.

(56) Az üzleti kapcsolat létesítésének vagy az alkalmi ügylet lebonyolításához szükséges lépések végrehajtásának folyamata akkor veszi kezdetét, amikor az ügyfél érdeklődését fejezi ki valamely termék vagy szolgáltatás kötelezett szolgáltatótól való megvásárlása iránt. Az ingatlanügynökök által kínált szolgáltatások közé tartozik, hogy segítséget

nyújtanak az ügyfeleknek ingatlanvásárlás, -eladás, -bérlés vagy -lízingelés során. Az ilyen szolgáltatások akkor válnak relevánssá a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából, ha egyértelmű jelek utalnak arra, hogy a felek készek lebonyolítani a vásárlást, eladást, bérlést vagy lízingelést vagy megtenni az annak előkészítéséhez szükséges lépéseket. Ilyen lehet például az az időpont, amikor valamely fél ajánlatot tesz az ingatlan megvásárlására vagy bérlésére, a másik fél pedig elfogadja azt. Ezen időpontot megelőzően egyetlen leendő ügyfél esetében sem lenne szükség átvilágításra. Hasonlóképpen nem lenne arányos ügyfél-átvilágítást végrehajtani olyan személyek esetében, akik még nem jelezték, hogy további lépéseket kívánnának tenni egy adott ingatlan megvásárlásával vagy bérlésével kapcsolatban.

(57) Az ingatlanügyletek esetében fennáll a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázata. E kockázatok csökkentése érdekében az ingatlanvásárlás, -eladás és -bérbeadás során közvetítő szerepet betöltő ingatlanügynökökre alkalmazni kell e rendelet követelményeit, tekintet nélkül megnevezésükre vagy a fő üzleti tevékenységükre vagy a szakmájukra, beleértve az ingatlanfejlesztőket is, ha és amennyiben közvetítenek ingatlanvásárlás, -eladás és -bérbeadás során.

(58) Az egyes elektronikus pénzeszközökhöz kapcsolódó anonimitás miatt fennáll esetükben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázata. Az ágazatban azonban jelentős eltérések figyelhetők meg, és nem minden elektronikus pénzeszköz jár ugyanakkora kockázattal. Például egyes olyan kis értékű elektronikus pénzeszközök, mint például az előre fizetett ajándékkártyák vagy az előre fizetett utalványok esetében alacsony lehet a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata. Annak biztosítása érdekében, hogy az ágazat számára előírt követelmények arányosak legyenek a kockázattal, és ne akadályozzák ténylegesen a működését, lehetővé kell tenni, hogy egyes, bizonyítottan alacsony kockázattal járó körülmények között és szigorú kockázatcsökkentő feltételek mellett e termékek mentességben részesüljenek bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések – például az ügyfél és a tényleges tulajdonos azonosítása és ellenőrzése – alól, az ügyletek vagy az üzleti kapcsolatok nyomon követése alól azonban nem. A felügyeletek számára ilyen mentesség biztosítását csak a bizonyítottan alacsony kockázatnak az AMLA által meghatározandó releváns kockázati tényezők figyelembevételével történő, olyan módon való ellenőrzését követően szabad lehetővé tenni, amely hatékonyan csökkenti a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatát, és amely kizárja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok megkerülését. A mentességet minden esetben szigorú korlátokhoz kell kötni a termék maximális értékét illetően, továbbá a termék kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására lehet felhasználható, és a rajta tárolt összeg nem váltható át más értékre.

(59) A kötelezett szolgáltatók számára nem helyénvaló átvilágítási intézkedések alkalmazását előírni olyan ügyfelek esetében, akik bizonyos érték alatti alkalmi ügyletet vagy ügyletsorozatot hajtanak végre, kivéve, ha fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A 10 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg küszöbérték a legtöbb alkalmi ügyletre vonatkozik, ugyanakkor a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából nagyobb kockázatot jelentő ágazatokban működő vagy ügyleteket lebonyolító kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket már alacsonyabb küszöbértékű ügyleteknél is végezzék el. Az ágazatok vagy ügyletek, valamint az ezen ágazatokra vagy ügyletekre vonatkozó megfelelő küszöbértékek azonosítása érdekében az AMLA-nak célzott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia.

(60) Vannak olyan konkrét helyzetek, amikor az ügyfél-átvilágítás alkalmazásában az ügyfél nem csupán a kötelezett szolgáltatóval ügyleteket kötő személyre korlátozódik. Ez a helyzet például akkor, ha egy ingatlanügyletben csak egy közjegyző vesz részt. Annak biztosítása érdekében, hogy az ügylet megfelelően ellenőrzésre kerüljön a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás lehetséges eseteinek felderítése érdekében, a kötelezett szolgáltatóknak ilyen esetekben mind a vevőt, mind az eladót ügyfélnek kell tekinteniük, és mindkét fél tekintetében ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk. Ennek a rendeletnek fel kell sorolnia azokat a helyzeteket, amikor az ügyfél nem a kötelezett szolgáltató közvetlen ügyfele, vagy nem csak arra korlátozódik. E felsorolásnak segítenie kell annak megértését, hogy bizonyos tipikus helyzetekben ki minősül fogyasztónak, és nem értelmezhető úgy, hogy az a fogalom kimerítő értelmezését biztosítja. Hasonlóképpen, az üzleti kapcsolatnak nem kell minden esetben szerződéses kapcsolatot vagy más hivatalos szerepvállalást megkövetelnie, amennyiben a szolgáltatásokat ismétlődően vagy bizonyos időtartamon keresztül nyújtják oly módon, hogy az időben tartós legyen. Amennyiben a nemzeti jog kizárja, hogy a köztisztviselőnek minősülő kötelezett szolgáltatók szerződéses kapcsolatot létesítsenek ügyfelekkel, a nemzeti jogot nem szabad úgy értelmezni, hogy az megtiltja a kötelezett szolgáltatóknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem alkalmazásában egy ügyletsorozat üzleti kapcsolatként való kezelését.

(61) A nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó uniós szintű korlát bevezetése csökkenti az ilyen fizetésekkel járó kockázatokat. Azok a kötelezett szolgáltatók esetében azonban, amelyek az említett korlát összegénél kisebb értékű készpénzes ügyleteket hajtanak végre, továbbra is fennáll a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázata, mivel belépési pontot biztosítanak az Unió pénzügyi rendszerébe. Ezért a készpénzzel való visszaélés kockázatának csökkentése érdekében elő kell írni ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását. Annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések arányosak legyenek a 10 000 EUR-nál kisebb értékű ügyletek által jelentett kockázatokkal, ezen intézkedéseket az ügyfél és a tényleges tulajdonos azonosítására és ellenőrzésére kell korlátozni, amennyiben legalább 3 000 EUR összegű készpénzes alkalmi ügyleteket hajtanak végre. Az említett korlátozás nem mentesíti

a kötelezett szolgáltatót az összes ügyfél-átvilágítási intézkedés alkalmazása alól, amennyiben fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja, vagy pedig az alól, hogy bejelentse a gyanús ügyleteket a pénzügyi információs egységnek.

(62) Egyes üzleti modellek alapja az, hogy a kötelezett szolgáltató egy kereskedővel áll üzleti kapcsolatban, akinek részére olyan fizetés-kezdeményezési szolgáltatást nyújt, amelyen keresztül a kereskedő áruk vagy szolgáltatások nyújtásáért részesül kifizetésben, nem pedig a kereskedő vevőjével, aki engedélyezi, hogy a fizetés-kezdeményezési szolgáltatás egyszeri ügyletet kezdeményezzen a kereskedő felé. Ebben az üzleti modellben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok alkalmazásában a kötelezett szolgáltató ügyfele a kereskedő, nem pedig a kereskedő vevője. Ezért a fizetés-kezdeményezési szolgáltatások esetében a kötelezett szolgáltatónak a kereskedővel szemben kell alkalmaznia az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket. Az e rendelet hatálya alá tartozó egyéb pénzügyi szolgáltatások tekintetében – beleértve azt is, ha azokat ugyanazok a piaci szereplők nyújtják – az ügyfél meghatározását a nyújtott szolgáltatások figyelembevételével kell elvégezni.

(63) A szerencsejáték-tevékenységek jellege, földrajzi hatálya és a hozzájuk kapcsolódó kockázatok eltérőek. E rendelet arányos és kockázatalapú alkalmazásának biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy azonosítsák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb kockázatot jelentő szerencsejáték-szervezést – mint például az állami vagy a magántulajdonú lottójátékok vagy az állami szervezésű szerencsejáték-tevékenységek –, valamint hogy úgy határozzanak, hogy magukra nézve ne alkalmazzák az e rendeletben foglalt valamennyi vagy néhány követelményt. A tagállami mentességek esetleges határokon átnyúló hatásaira tekintettel biztosítani kell a szigorú kockázatalapú megközelítésnek az egész Unióban történő következetes alkalmazását. E célból a Bizottság számára lehetővé kell tenni a tagállamok határozatainak jóváhagyását, illetve elutasítását, amennyiben a mentességet nem indokolja bizonyítottan alacsony kockázat. Semmilyen esetben sem szabad mentességet adni magasabb kockázatot jelentő tevékenységek vonatkozásában. Ez a helyzet például az olyan tevékenységek esetében, mint a játékkaszinók, az online szerencsejáték és a sportfogadás, kivéve az állami szervezésű online szerencsejáték-tevékenységeket, akár közvetlen szolgáltatásnyújtás útján, akár annak szabályozásával, hogy miként kell e szerencsejáték-szervezéseket lebonyolítani, működtetni és szervezni. Az esetlegesen a szerencsejátékokhoz kapcsolódó közegészségügyi kockázatokra vagy büntetendő cselekményekre figyelemmel a szerencsejátékok szervezését, lebonyolítását és irányítását szabályozó nemzeti intézkedések – amennyiben azok célja ténylegesen a közpolitika, a közbiztonság vagy a közegészség előmozdítása – segíthetnek csökkenteni az adott tevékenységhez társuló kockázatok mértékét.

(64) A szerencsejáték-szervezőkre vonatkozó 2 000 EUR-s vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összegű küszöbértéket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy az ügyfél egyetlen, legalább ilyen összegű ügyletet hajt végre, vagy pedig több kisebb ügyletet, amelyek együttes értéke eléri az említett összeget. Ezért annak érdekében, hogy a szerencsejáték-szervezők meg tudják állapítani, hogy elérésre került-e a küszöbérték, és ha igen, mikor, lehetővé kell tenni számukra, hogy az ügyleteket egy adott ügyfélhez rendeljék, még akkor is, ha még nem ellenőrizték az ügyfél személyazonosságát. Ezért a szerencsejáték-szervezőknek olyan rendszerekkel kell rendelkezniük, amelyek az ügyfél-átvilágítási követelmény alkalmazását megelőzően lehetővé teszik az ügyletek hozzárendelését és nyomon követését. A játékkaszinók vagy más fizikai szerencsejáték-termek esetében előfordulhat, hogy kivitelezhetetlen az ügyfelek személyazonosságának ellenőrzése minden egyes ügyletnél. Ilyen esetekben lehetővé kell tenni, hogy az ügyfél azonosítására és az ügyfél személyazonosságának ellenőrzésére a szerencsejáték-terembe való belépéskor kerüljön sor, feltéve, hogy vannak olyan rendszerek, amelyek a szerencsejáték-teremben végrehajtott ügyleteket – beleértve a zsetonok vásárlását vagy váltását – az adott ügyfélhez rendelik.

(65) Az (EU) 2015/849 irányelv annak ellenére, hogy bizonyos mértékben harmonizálta a tagállami szabályokat az ügyfél-azonosítási kötelezettségek területén, nem állapított meg részletes szabályokat a kötelezett szolgáltatók által követendő eljárásokra vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy az említett szempont rendkívül fontos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében, a kockázatalapú megközelítéssel összhangban helyénvaló konkrétabb és részletesebb rendelkezéseket bevezetni az ügyfél azonosítására és személyazonosságának ellenőrzésére vonatkozóan, legyen szó természetes vagy jogi személyekről, jogi konstrukciókról, például bizalmi vagyonkezelési konstrukciókról vagy a nemzeti jog szerint jogképességgel rendelkező szervezetekről.

(66) A technológiai fejlődés és a digitalizáció terén elért haladás lehetővé teszi a leendő és a meglévő ügyfelek biztonságos távoli vagy elektronikus azonosítását és ellenőrzését, és megkönnyítheti az ügyfél-átvilágítás távoli elvégzését. A 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([23]) meghatározott azonosítási megoldások mind a leendő, mind a meglévő ügyfelek esetében lehetővé teszik a biztonságos és megbízható ügyfél-azonosítást és ellenőrzést, emellett megkönnyíthetik az ügyfél-átvilágítás távoli elvégzését. Az említett rendeletben meghatározott elektronikus azonosítást a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük és el kell fogadniuk az ügyfél-azonosítási folyamat során. Az ilyen azonosítási módok használata – amennyiben megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések vannak érvényben – csökkentheti a kockázati szintet normálisra vagy akár alacsonyra.

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

Amennyiben valamely ügyfél számára nem áll rendelkezésre ilyen elektronikus azonosítás – például az adott tagállamban való tartózkodási jogállás jellege vagy harmadik országban lévő tartózkodási hely miatt – az ellenőrzést releváns minősített bizalmi szolgáltatásokon keresztül kell elvégezni.

(67) Annak érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret megakadályozza a jogellenes tevékenységből származó pénzeszközök bejutását a pénzügyi rendszerbe, a kötelezett szolgáltatóknak a kockázatalapú megközelítéssel összhangban ügyfél-átvilágítást kell végezniük, mielőtt leendő ügyfelekkel üzleti kapcsolatot létesítenek. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a szokásos üzletmenet ne szenvedjen szükségtelen késedelmet, a kötelezett szolgáltatók részére lehetővé kell tenni, hogy az üzleti kapcsolat létesítése során az információkat a leendő ügyféltől is beszerezhessék. A hitelintézetek és pénzügyi intézmények a leendő ügyfelektől a kapcsolat létrejöttét követően is beszerezhetik a szükséges információkat, feltéve, hogy az ügyfél-átvilágítási folyamat sikeres lezárultáig nem kerül sor ügylet kezdeményezésére.

(68) Az ügyfél-átvilágítási folyamat nem korlátozódik az ügyfél azonosítására és személyazonosságának ellenőrzésére. Üzleti kapcsolatok létesítése vagy alkalmi ügyletek végrehajtása előtt a kötelezett szolgáltatóknak az üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet célját és jellegét is értékelniük kell. A javasolt termékre vagy szolgáltatásra vonatkozó, a leendő ügyféllel közölt, szerződéskötést megelőző vagy egyéb tájékoztatás hozzájárulhat a cél megismeréséhez. A kötelezett szolgáltatóknak mindig képesnek kell lenniük arra, hogy egyértelműen értékeljék a leendő üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet célját és jellegét. Amennyiben a kínált szolgáltatás vagy termék lehetővé teszi az ügyfelek számára, hogy különböző típusú ügyleteket vagy tevékenységeket hajtsanak végre, a kötelezett szolgáltatóknak elegendő információt kell szerezniük az ügyfélnek az adott kapcsolat felhasználásával kapcsolatos szándékáról.

(69) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret eredményessége érdekében a kötelezett szolgáltatóknak a kockázatalapú megközelítéssel összhangban rendszeresen felül kell vizsgálniuk az ügyfeleiktől kapott információkat. Az üzleti kapcsolatok valószínűleg fejlődnek, ahogy az ügyfél körülményei és az üzleti kapcsolaton keresztül végzett tevékenységei idővel változnak. Az ügyfélkockázati profil átfogó megértésének megőrzése és az ügyletek érdemi vizsgálatának elvégzése érdekében a kötelezett szolgáltatóknak a kockázatalapú megközelítéssel összhangban rendszeresen felül kell vizsgálniuk az ügyfeleiktől kapott információkat. Ezeket a felülvizsgálatokat rendszeresen el kell végezni, de azokat az ügyfél releváns körülményeiben bekövetkező változások is maguk után vonhatják, amennyiben a tények és az információk arra utalnak, hogy előfordulhat, hogy változás következett be az ügyfél kockázati profiljában vagy azonosító adataiban. E célból a kötelezett szolgáltatónak mérlegelnie kell, hogy szükség van-e az ügyféllel kapcsolatos adatok felülvizsgálatára olyan lényeges változásokat követően, mint például az ügyletek által érintett joghatóságokban, az ügyletek értékében vagy volumenében bekövetkezett változások, valamint a kockázat szempontjából jelentősen eltérő új termékek vagy szolgáltatások igénylését, vagy a tényleges tulajdonlással kapcsolatos információkat érintő változásokat követően.

(70) Olyan ismétlődő ügyfelek esetében, akik tekintetében a közelmúltban sor került ügyfél-átvilágítási intézkedések végrehajtására, lehetővé kell tenni, hogy az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket úgy teljesíthessék, hogy az ügyfél megerősíti, hogy a nyilvántartásokban tárolt információk és dokumentumok nem változtak. Ez a módszer megkönnyíti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek alkalmazását olyan helyzetekben, amikor a kötelezett szolgáltató biztos abban, hogy az ügyfélre vonatkozó információk nem változtak, mivel a kötelezett szolgáltatók feladata annak biztosítása, hogy megfelelő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket hozzanak. Minden esetben rögzíteni kell az ügyféltől kapott megerősítést és az ügyfélre vonatkozó információkban bekövetkezett változásokat.

(71) A kötelezett szolgáltatók üzleti kapcsolat keretében egynél több terméket vagy szolgáltatást is nyújthatnak. Ilyen körülmények között az információk, adatok és dokumentumok rendszeres időközönkénti frissítésére vonatkozó kötelezettség nem az egyes termékeket vagy szolgáltatásokot, hanem az üzleti kapcsolat egészét célozza. A kötelezett szolgáltatók feladata, hogy a nyújtott termékek vagy szolgáltatások teljes körére kiterjedően felmérjék, hogy mikor áll be változás az ügyfél releváns körülményeiben, vagy hogy mikor teljesülnek az ügyfél-átvilágítás frissítésének elindításához szükséges egyéb feltételek, és hogy az üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan elvégezzék az ügyféllel kapcsolatos adatok felülvizsgálatát.

(72) A kötelezett szolgáltatóknak nyomonkövetési rendszert is létre kell hozniuk az olyan ügyletek felderítésére, amelyek esetében felmerülhet a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. Az ügyletek hatékony nyomon követése érdekében a kötelezett szolgáltatók nyomonkövetési tevékenységének elvben ki kell terjednie az ügyfeleknek kínált valamennyi szolgáltatásra és termékre, valamint minden olyan ügyletre, amelyet az ügyfél nevében hajtanak végre, vagy amelyet a kötelezett szolgáltató kínál azt ügyfélnek. Nem szükséges azonban minden ügyletet egyenként megvizsgálni. A nyomon követés intenzitásának igazodnia kell a kockázatalapú megközelítéshez, emellett pontos és releváns kritériumok köré kell szerveződnie, figyelembe véve különösen az ügyfél jellemzőit és a hozzájuk kapcsolódó kockázati szintet, a kínált termékeket és szolgáltatásokat, valamint az érintett országokat vagy földrajzi

területeket. Az AMLA-nak iránymutatások kidolgozásával kell biztosítania, hogy az üzleti kapcsolatok és az ügyletek nyomon követésének intenzitása elégséges és a kockázat mértékével arányos legyen.

(73) Csökkenti az ügyfél profiljában bekövetkező esetleges változásokból eredő kockázatokat az üzleti kapcsolat abban az esetben történő megszüntetése, ha nem lehet elvégezni az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket. Előfordulhatnak azonban olyan helyzetek, amikor közérdekű célok miatt nem szabad megszüntetni a kapcsolatot. Ez a helyzet például az életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban, amelyek esetében a kötelezett szolgáltatóknak szükség esetén a megszüntetés alternatívájaként intézkedéseket kell hozniuk az üzleti kapcsolat befagyasztására, többek között azáltal, hogy megtiltják további szolgáltatások nyújtását az adott ügyfélnek és visszatartják a kedvezményezetteknek történő kifizetést mindaddig, amíg nem lehet teljesíteni az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket. Emellett bizonyos termékek és szolgáltatások esetében a kötelezett szolgáltatónak továbbra is tartania vagy fogadnia kell az ügyfélnek az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénzét, például hitelezés, fizetési számlák vagy betétgyűjtés keretében. Ezt azonban nem szabad az üzleti kapcsolat megszüntetésére vonatkozó követelmény akadályának tekinteni, az üzleti kapcsolat ugyanis megszüntethető annak biztosítása révén, hogy az ügyfél számára ne hajtsanak végre ügyleteket vagy tevékenységeket.

(74) E rendelet következetes alkalmazása érdekében az AMLA számára feladatként kell előírni az ügyfél-átvilágításra vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozását. E szabályozástechnikai standardoknak meg kell határozniuk a kötelezett szolgáltatók által az ügyfelekkel új üzleti kapcsolatok létesítése vagy a fennálló kapcsolatok értékelése céljából az egyes ügyfelekhez kapcsolódó kockázat szintjének megfelelően beszerzendő információk minimális körét. A szabályozástechnikai standardtervezeteknek továbbá kellően egyértelműnek kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék a piaci szereplők számára, hogy biztonságos, hozzáférhető és innovatív eszközöket dolgozzanak ki az ügyfelek személyazonosságának ellenőrzésére, beleértve az ügyfél-átvilágítás távolról történő elvégzését, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a technológiasemlegesség elvét. Ezek a konkrét feladatok összhangban vannak az AMLA-nak az (EU) 2024/1620 rendeletben meghatározott szerepével és felelősségi körével.

(75) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések harmonizációja hozzá fog járulni a meglévő vagy leendő ügyfélhez kapcsolódó kockázatok következetes és következetesen eredményes megértéséhez – attól függetlenül, hogy az üzleti kapcsolatot az Unión belül hol létesítik –, és a harmonizációnak hozzá kell járulnia e cél eléréséhez. Az említett harmonizációnak azt is biztosítania kell ugyanakkor, hogy az ügyfél-átvilágítás során szerzett információk felhasználásával a kötelezett szolgáltatók ne folytassanak olyan kockázatmentesítési gyakorlatot, amely más – különösen a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([24]) vagy az (EU) 2015/2366 irányelvben rögzített – jogszabályi kötelezettségek kijátszásához vezethetnek anélkül, hogy az Unió pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésére irányuló célkitűzései megvalósulnának. Az ügyfél-átvilágítási kötelezettségeknek való megfelelés megfelelő felügyeletének lehetővé tétele érdekében fontos, hogy a kötelezett szolgáltatók nyilvántartást vezessenek az ügyfél-átvilágítási folyamat során tett intézkedésekről és a megszerzett információkról, függetlenül attól, hogy új üzleti kapcsolat jön-e létre, és attól is, hogy az üzleti kapcsolat létesítésének megtagadásakor bejelentették-e a gyanús ügyletet. Amennyiben a kötelezett szolgáltató úgy dönt, hogy nem létesít üzleti kapcsolatot a leendő ügyféllel, megtagadja egy alkalmi ügylet végrehajtását, vagy alternatív intézkedéseket alkalmaz az üzleti kapcsolat megszüntetésére, az ügyfél-átvilágítási nyilvántartásnak tartalmaznia kell a döntés indokait. Ez lehetővé teszi a felügyeleti hatóságok számára annak felmérését, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelően kalibrálták-e ügyfél-átvilágítási gyakorlataikat, és hogy miként alakul a szervezet kockázati kitettsége, valamint elősegíti az ügyfél-átvilágítási szabályok kötelezett szolgáltatók általi alkalmazására vonatkozó statisztikai bizonyítékok összegyűjtését az egész Unióra kiterjedően.

(76) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keret már kockázatalapú megközelítést ír elő a meglévő ügyfelek felülvizsgálatára vonatkozóan. Mivel azonban bizonyos közvetítő struktúrák esetében magasabb a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás kockázata, ez a megközelítés nem feltétlenül teszi lehetővé a kockázatok időben történő felderítését és értékelését. Ezért fontos biztosítani, hogy a meglévő ügyfelek világosan meghatározott kategóriái tekintetében is rendszeres legyen a nyomon követés.

(77) A kockázatok jellege változó, a változók pedig önmagukban vagy egymással ötvözve növelhetik vagy csökkenthetik a felmerülő potenciális kockázatot, és ennek folytán hatással vannak a megelőző intézkedések, például az ügyfél-átvilágítási intézkedések megfelelő szintjére.

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

(78) Alacsony kockázatú helyzetekben a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy egyszerűsített átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak. Ez nem azonos az ügyfél-átvilágítási intézkedések alóli mentességgel, vagy azok mellőzésével. Inkább egyszerűsített vagy szűkített ellenőrzési intézkedéseket jelent, amelyeknek azonban a standard átvilágítási eljárás valamennyi elemére ki kell terjedniük. A kockázatalapú megközelítéssel összhangban azonban a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy csökkentsék ügyfeleik vagy ügyleteik ellenőrzési gyakoriságát vagy intenzitását, vagy megfelelő feltételezésekre hagyatkozzanak az üzleti kapcsolat célja vagy az egyszerű termékek használata tekintetében. Az ügyfél-átvilágításra vonatkozó szabályozástechnikai standardoknak meg kell határozniuk azokat a konkrét egyszerűsített intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatók a Bizottság által elvégzett uniós szintű kockázatértékelésben azonosított, alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazhatnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az AMLA-nak kellő figyelmet kell fordítania arra, hogy azok továbbra is szem előtt tartsák a társadalmi befogadást és a pénzügyi kirekesztés felszámolását.

(79) Fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek nagyobb kockázatot jelentenek a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából. Bár minden ügyfél személyazonosságát és üzleti profilját meg kell állapítani az ügyfél-átvilágítási intézkedések rendszeres alkalmazásával, vannak olyan esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és ellenőrzési eljárásokra van szükség. Ezért részletes szabályokat kell megállapítani az ilyen fokozott átvilágítási intézkedésekre vonatkozóan, beleértve a határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatokra vonatkozó konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket is.

(80) A harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatokra a folyamatosság és a rendszeresség jellemző. Ráadásul a határokon átnyúló levelezőbanki szolgáltatások közül nem mindegyik hordoz azonos szintű pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot. Ezért a fokozott átvilágítási intézkedések intenzitását a kockázatalapú megközelítés elveinek alkalmazásával kell meghatározni. A kockázatalapú megközelítést azonban nem kell alkalmazni azon harmadik országbeli válaszadó intézményekkel való kapcsolattartás során, amelyek a létrehozásuk helyén nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, illetve a kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtó, be nem jegyzett és engedéllyel nem rendelkező szervezetekkel való kapcsolattartás során. Tekintettel arra, hogy a fiktív intézetek, illetve intézmények magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot hordoznak, a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek tartózkodniuk kell a fiktív intézetekkel, illetve intézményekkel, valamint azok harmadik országbeli olyan partnereivel való levelezőbanki kapcsolattól, amelyek lehetővé teszik, hogy fiktív intézetek, illetve intézmények használják a számláikat. Az Unió pénzügyi rendszerével szabályozatlan szolgáltatások nyújtása céljából történő visszaélések elkerülése érdekében a kriptoeszköz-szolgáltatóknak arról is gondoskodniuk kell, hogy beágyazott tőzsdék ne használják a számláikat, és rendelkezniük kell az ilyen kísérletek felderítésére szolgáló szabályzatokkal és eljárásokkal.

(81) Felügyeleti funkciójuk ellátása során a felügyeletek azonosíthatnak olyan helyzeteket, amikor a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények harmadik országbeli válaszadó intézmények általi megsértése, vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények végrehajtásának hiányosságai kockázatot jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve. E kockázatok csökkentése érdekében lehetővé kell tenni az AMLA számára, hogy ajánlásokat fogalmazzon meg az uniós hitelintézetek és pénzügyi intézmények részére annak érdekében, hogy tájékoztassa őket az említett harmadik országbeli válaszadó intézmények hiányosságaival kapcsolatos álláspontjáról. Ilyen ajánlásokat akkor kell kiadni, ha az AMLA és az uniós pénzügyi felügyeletek egyetértenek abban, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézmények esetében tapasztalható jogsértések és hiányosságok hatással lehetnek az Unión belüli hitelintézetek és pénzügyi intézmények levelezőbanki kapcsolatainak kockázati kitettségére, feltéve, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézménynek és a felügyeletének lehetősége volt véleményt nyilvánítani. Az Unió pénzügyi rendszere megfelelő működésének megőrzése érdekében a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek az AMLA ajánlásaira válaszul megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, többek között azáltal, hogy tartózkodnak levelezőbanki kapcsolat létesítésétől vagy annak fenntartásától, kivéve abban az esetben, ha megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket tudnak bevezetni a levelezőbanki kapcsolat által jelentett kockázatok kezelésére.

(82) A fokozott átvilágítási intézkedésekkel összefüggésben a felső vezetés által az üzleti kapcsolat létesítéséhez adott jóváhagyásnak a megszerzése nem teszi szükségessé minden esetben az igazgatótanács jóváhagyását. Indokolt, hogy a jóváhagyást olyan személy is megadhassa, aki elegendő ismerettel rendelkezik a jogi személy pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségéről, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon.

(83) Az Unió pénzügyi rendszere megfelelő működésének a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással szembeni védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon harmadik országok azonosítása céljából, amelyeknél a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszer hiányosságai veszélyt jelentenek az Unió belső piacának integritására nézve. A pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos, az Unión kívülről eredő veszélyek változó természete – kiegészülve a bűnözők rendelkezésére álló technológiák és eszközök folyamatos fejlődésével – a harmadik országok tekintetében szükségessé teszi a jogi keret gyors és folyamatos kiigazítását a meglévő kockázatok eredményes kezelése és az új kockázatok kialakulásának megakadályozása érdekében. A Bizottságnak az értékelés kiindulópontjaként figyelembe kell vennie a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén az illetékes nemzetközi szervezetektől és standardalkotó intézményektől érkező olyan információkat, mint például a nyilvános FATF-nyilatkozatok, a kölcsönös értékelési jelentések vagy a részletes értékelési jelentések, illetve a közzétett nyomonkövetési jelentések, és adott esetben az ezekben esetlegesen

bekövetkező változások alapján ki kell igazítania a saját értékeléseit. A Bizottságnak 20 napon belül kell eljárnia annak megállapítását követően, hogy olyan hiányosságok tapasztalhatók valamely harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerében, amelyek veszélyt jelentenek az Unió belső piacának integritására nézve.

(84) A vonatkozó nemzetközi standardalkotó, nevezetesen a FATF „fellépési felhívásának tárgyát képező" harmadik országok a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jogi és intézményi keretrendszerében és végrehajtásában tartósan fennálló, jelentős stratégiai hiányosságokat mutatnak, amelyek valószínűleg nagy kockázatot jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve. Az említett jelentős stratégiai hiányosságok tartós jellege, amely azt tükrözi, hogy a harmadik ország nem vállalta vagy folyamatosan elmulasztja azok kezelését, az ilyen harmadik országokból eredő fokozott veszélyt jelzi, ami hatékony, következetes és összehangolt uniós szintű kockázatcsökkentő válaszintézkedéseket tesz szükségessé. Ezért a kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy a mögöttes kockázatok kezelése és csökkentése érdekében a rendelkezésre álló fokozott átvilágítási intézkedések teljes körét alkalmazzák a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő alkalmi ügyletekre és üzleti kapcsolatokra. Ezenkívül a kiemelt kockázat további konkrét ellenintézkedések alkalmazását indokolja, akár a kötelezett szolgáltatók, akár a tagállamok szintjén. Ezzel a megközelítéssel elkerülhetők a vonatkozó ellenintézkedések meghatározásában mutatkozó eltérések, amelyek kockázatoknak tennék ki az Unió teljes pénzügyi rendszerét. Amennyiben a tagállamok olyan konkrét kockázatokat azonosítanak, amelyek nem kerültek csökkentésre, lehetővé kell tenni számukra, hogy további ellenintézkedéseket alkalmazhassanak, amelyekről értesíteniük kell a Bizottságot. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek a kockázatok relevanciával bírnak a belső piacra nézve, lehetővé kell tenni számára, hogy naprakésszé tehesse az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktust annak érdekében, hogy az tartalmazza az e kockázatok csökkentéséhez szükséges további ellenintézkedéseket. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nincs szükség ezekre az ellenintézkedésekre, és azok aláássák az Unió belső piacának megfelelő működését, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy úgy határozzon, hogy a tagállamnak meg kell szüntetnie az adott ellenintézkedést. Az említett határozat meghozatalára irányuló eljárás megindítása előtt a Bizottságnak lehetőséget kell biztosítania az érintett tagállam számára, hogy kifejtse véleményét a Bizottság álláspontjáról. Technikai szakértelméből adódóan az AMLA hasznos információkkal szolgálhat a Bizottság számára a megfelelő ellenintézkedések meghatározásához.

(85) A bűnözők kihasználhatják azokat a megfelelési hiányosságokat, amelyek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretben, valamint annak a FATF által „fokozott nyomonkövetési eljárás alatt álló" harmadik országokban történő végrehajtásában jelentkeznek. Ez valószínűleg kockázatot jelent az Unió pénzügyi rendszerére nézve, és az említett kockázatot kezelni és csökkenteni kell. Az, hogy az említett harmadik országok kötelezettséget vállalnak a feltárt hiányosságok orvoslására, és a kockázatot mégsem szüntetik meg, a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok esetében előírtakhoz képest kevésbé szigorú kockázatcsökkentő válaszintézkedést indokol. Amennyiben az ilyen harmadik országok kötelezettséget vállalnak a feltárt hiányosságok orvoslására, a kötelezett szolgáltatóknak az ilyen harmadik országban letelepedett természetes vagy jogi személyt érintő alkalmi ügyletek és üzleti kapcsolatok során az egyes harmadik országokban azonosított konkrét hiányosságokhoz igazodó fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk. Az alkalmazandó fokozott átvilágítási intézkedések részletes, a kockázatalapú megközelítéssel összhangban történő meghatározása azt is biztosítaná, hogy az intézkedések arányosak legyenek a kockázat szintjével. E következetes és arányos megközelítés biztosítása érdekében a Bizottságnak képesnek kell lennie annak meghatározására, hogy mely konkrét fokozott átvilágítási intézkedésekre van szükség az országspecifikus kockázatok csökkentéséhez. Technikai szakértelméből adódóan az AMLA hasznos információkkal szolgálhat a Bizottság számára a megfelelő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghatározásához.

(86) Olyan országok is jelenthetnek konkrét és súlyos fenyegetést az Unió pénzügyi rendszerének integritására nézve, amelyeket a FATF nyilvánosan nem minősített fellépési felhívás tárgyát képezőként vagy fokozott nyomonkövetési eljárás alatt állóként, vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerükben tapasztalható megfelelési hiányosságok, vagy pedig az említett rendszer tartós és jelentős stratégiai hiányosságai miatt. Lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy azon konkrét kockázatok csökkentése érdekében, amelyek nem csökkenthetők a stratégiai hiányosságokkal vagy megfelelési hiányosságokkal rendelkező országokra alkalmazandó intézkedéseken keresztül, kivételes körülmények között intézkedéseket hozzon ezen harmadik országok egyértelmű kritériumok alapján és az AMLA támogatásával történő azonosítása révén. Az Unió pénzügyi rendszerére jelentett kockázat szintjének megfelelően a Bizottságnak elő kell írnia az összes fokozott átvilágítási intézkedés és országspecifikus ellenintézkedés alkalmazását a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokkal kapcsolatban, vagy az országspecifikus fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazását a megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országokkal kapcsolatban.

(87) Az olyan harmadik országok következetes azonosításának biztosítása érdekében, melyek az Unió pénzügyi rendszerére konkrét és súlyos fenyegetést jelentenek, de amelyeket a FATF nyilvánosan nem minősített fellépési felhívás tárgyát képezőként vagy fokozott nyomonkövetési eljárás alatt állóként, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy – végrehajtási jogi aktusok útján – meghatározza az ilyen harmadik országok kivételes körülmények közötti azonosítására vonatkozó módszertant. Az említett módszertannak különösen azt kell tartalmaznia, hogy hogyan kell értékelni a kritériumokat, továbbá az ilyen harmadik országokkal való kapcsolattartás folyamatát, valamint a tagállamoknak és az AMLA-nak az azonosítás előkészítő szakaszaiban való részvételét.

(88) Tekintettel arra, hogy az e rendelet alapján azonosított harmadik országok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretében vagy annak végrehajtásában változások következhetnek be – például annak eredményeként, hogy az ország kötelezettséget vállal a feltárt hiányosságok kezelésére, vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni releváns intézkedéseket fogad el –, amelyek megváltoztathatják az ilyen országokból eredő kockázatok jellegét és szintjét, a Bizottságnak az említett konkrét fokozott átvilágítási intézkedések meghatározását rendszeresen felülvizsgálva biztosítania kell, hogy azok arányosak és megfelelőek maradjanak.

(89) Az Unió pénzügyi rendszerét fenyegető potenciális külső veszélyek nemcsak harmadik országokból erednek, hanem olyan konkrét ügyfélkockázati tényezőkkel vagy termékekkel, szolgáltatásokkal, ügyletekkel vagy szállítási csatornákkal kapcsolatban is felmerülhetnek, amelyek az Unión kívüli meghatározott földrajzi területtel összefüggésben figyelhetők meg. Ezért azonosítani kell azokat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási trendeket, kockázatokat és módszereket, amelyeknek az uniós kötelezett szolgáltatók ki lehetnek téve. Az AMLA a legalkalmasabb arra, hogy felderítse az Unión kívülről érkező pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tipológiákat, és nyomon kövesse azok alakulását azzal a céllal, hogy iránymutatást nyújtson az uniós kötelezett szolgáltatóknak az ilyen kockázatok csökkentését célzó fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazásának szükségességéről.

(90) Az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatok, akik uniós vagy nemzetközi szinten fontos közhivatalt töltenek vagy töltöttek be és különösen az olyan magánszemélyekkel való kapcsolatok, akik olyan országokból származnak, ahol elterjedt a korrupció, jelentős reputációs és jogi kockázatoknak tehetik ki a pénzügyi szektort. A korrupció elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítés is indokolja az ilyen személyek esetében alkalmazott különös figyelmet, valamint a megfelelő fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazását az olyan személyekre vonatkozóan, akiket fontos közhivatal ellátásával bíztak meg, illetve akik nemzetközi szervezetek vezető személyiségei. Ezért meg kell határozni azokat az intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell a kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében. A kockázatalapú megközelítés megkönnyítése érdekében az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy iránymutatásokat adjon ki a kiemelt közszereplők, azok családtagjai vagy a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyek adott kategóriájával kapcsolatos kockázatok szintjének értékeléséről.

(91) A fontos közhivatal ellátásával jelenleg vagy korábban megbízott személyekkel kapcsolatos kockázatok nem korlátozódnak nemzeti szintre, hanem regionális vagy önkormányzati szinten is előfordulhatnak. Ez különösen igaz helyi szinten a sűrűn lakott területek, például a városok esetében, amelyek a regionális szinttel együtt gyakran jelentős állami pénzeszközöket, valamint kritikus szolgáltatásokhoz vagy engedélyekhez való hozzáférést is kezelnek, aminek következtében fennáll a korrupció és az ahhoz kapcsolódó pénzmosás kockázata. Ezért a fontos közhivatal ellátásával jelenleg vagy korábban megbízott személyek kategóriájába fel kell venni a legalább 50 000 lakosú regionális és helyi hatóságok vezetőit, beleértve a települések csoportosulásait és a nagyvárosi régiókat is. Ugyanakkor el kell ismerni, hogy a tagállamok földrajza és közigazgatási szervezete jelentősen eltér egymástól, és a tagállamok számára lehetővé kell tenni adott esetben, hogy a kockázat alapján alacsonyabb küszöbértéket állapíthassanak meg az érintett helyi hatóságokra vonatkozóan. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy alacsonyabb küszöbértékeket határoznak meg, ezekről az alacsonyabb küszöbértékekről tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

(92) Az állam vagy a regionális vagy helyi hatóságok által ellenőrzött vállalkozások ügyviteli, ügyvezető, illetve felügyelő testületeinek tagjai szintén ki lehetnek téve a korrupció és az ahhoz kapcsolódó pénzmosás kockázatának. Tekintettel e vállalkozások költségvetésének nagyságára és az általuk kezelt pénzeszközökre, ezek a kockázatok különösen súlyosak az állam által ellenőrzött vállalkozások vezető tisztségviselőivel kapcsolatban. Kockázatok merülhetnek fel továbbá a regionális és helyi hatóságok által ellenőrzött, jelentős méretű vállalkozásokkal kapcsolatban is. Következésképpen a regionális vagy helyi hatóságok által ellenőrzött vállalkozások felső vezetőit kiemelt közszereplőknek kell tekinteni, amennyiben ezek a vállalkozások a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([25]) 3. cikkében meghatározott közép- vagy nagyvállalkozásnak, illetve közepes vagy nagy méretű csoportnak minősülnek. Figyelembe véve azonban a földrajzi és a közigazgatási szervezetet érintő különbségeket, valamint az e vállalkozásokhoz és azok felső vezetőihez kapcsolódó hatásköröket és felelősségi köröket, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a kockázat alapján alacsonyabb éves árbevételi küszöbértéket határozzanak meg. A tagállamoknak ebben az esetben értesíteniük kell a Bizottságot e döntésről.

(93) Az Unió kiemelt közszereplőinek azonosítása érdekében a tagállamoknak nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő meghatározott funkciókat pontosan feltüntető jegyzékeket kell kiadniuk. A tagállamoknak elő kell írniuk a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetnek egy, az említett nemzetközi szervezet fontos közhivatalait feltüntető jegyzék kiadását és naprakészen tartását. A Bizottság számára feladatként kell előírni, hogy állítson össze és tegyen közzé az Unió egész területén érvényes jegyzéket az uniós intézményeknél vagy szerveknél fontos közhivatalt ellátó személyekről. A fontos

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

közhivatalok azonosítására és az azokról történő értesítésre vonatkozó harmonizált megközelítés biztosítása érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy – végrehajtási jogi aktusok útján – meghatározza a tagállami értesítések formátumát, és fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben azonosított fontos közhivatalok kategóriáinak kiegészítése céljából, amennyiben azok valamennyi tagállamban közösek.

(94) Az ügyfelek jelentős kockázatot hordozhatnak akkor is, ha már nem viselnek fontos közhivatalt, például mert nem hivatalos befolyást gyakorolhatnak, vagy mert korábbi és jelenlegi hivataluk kapcsolódik egymáshoz. Alapvető fontosságú, hogy a kötelezett szolgáltatók figyelembe vegyék e továbbra is fennálló kockázatokat, és egy vagy több fokozott átvilágítási intézkedést alkalmazzanak mindaddig, amíg az érintett személyek kockázatosnak tekinthetők, de minden esetben legalább a fontos közhivatal viselésének megszűnésétől számított 12 hónapig.

(95) A biztosítók gyakran nincsenek ügyfélkapcsolatban a biztosítási kötvények kedvezményezettjeivel. Ennek ellenére képesnek kell lenniük arra, hogy azonosítsák a magasabb kockázatú eseteket, például amikor a kötvény alapján kiemelt közszereplő javára teljesítenek kifizetést. Annak megállapításához, hogy ez a helyzet áll-e fenn, a biztosítási kötvénynek észszerű intézkedésekről kell rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezettet új ügyfélhez hasonlóan azonosítsák. Lehetővé kell tenni az ilyen intézkedés alkalmazását legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás engedményezésekor.

(96) A szoros magánjellegű és szakmai kapcsolatokkal pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljából vissza lehet élni. Ezért a kiemelt közszereplőkre vonatkozó intézkedéseket a családtagjaikra és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell. A családtagok és a közeli kapcsolatban álló személyek megfelelő azonosítása a kiemelt közszereplő országának társadalmi-gazdasági és kulturális struktúrájától függhet. Mindezt figyelembe véve az AMLA számára feladatként kell előírni, hogy iránymutatásokat adjon ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján a közeli kapcsolatban állónak minősülő személyek azonosíthatók.

(97) Az azon családtagokkal való kapcsolatok, akik a kiemelt közszereplők révén visszaélést követhetnek el, nem csak a szülőkkel és a leszármazottakkal való kapcsolatokat foglalják magában, hanem a testvérekkel való kapcsolatokat is. Ez különösen igaz a kiemelt közszereplők azon kategóriáira, akik vezető központi kormányzati tisztséget töltenek be. Elismerve azonban a nemzeti szinten meglévő, olyan eltérő társadalmi-gazdasági és kulturális struktúrákat, amelyek befolyásolhatják a testvérkapcsolatokkal való visszaélés lehetőségét, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy tágabb hatályt alkalmazzanak a testvéreknek kiemelt közszereplők családtagjaiként való megjelölésére vonatkozóan, hogy megfelelően csökkentsék az e kapcsolatokkal való visszaélés kockázatát. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy tágabb hatályt alkalmaznak, tájékoztatniuk kell a Bizottságot e tágabb hatály részleteiről.

(98) A kiemelt közszereplőkre, a családtagjaikra és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre vonatkozó előírások megelőző és nem büntető jellegűek, és nem értelmezhetők úgy, hogy azt jelentik, hogy a kiemelt közszereplők, a családtagjaik vagy a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyek büntetendő cselekményben vesznek részt. E rendelet betűjével és szellemével ellentétes az, ha pusztán annak megállapítására tekintettel tagadják meg az üzleti kapcsolat létesítését egy személlyel, hogy kiemelt közszereplőnek, kiemelt közszereplő családtagjának vagy kiemelt közszereplővel közeli kapcsolatban álló személynek minősül.

(99) Tekintettel a befektetői letelepedési programoknak a pénzmosással, az adóbűncselekményekkel, a korrupcióval és a célzott pénzügyi szankciók kijátszásával, valamint a kapcsolódó, potenciálisan az Unió egészét érintő jelentős biztonsági fenyegetésekkel szembeni sebezhetőségére, helyénvaló, hogy a kötelezett szolgáltatók legalább meghatározott fokozott átvilágítást végezzenek azon harmadik országbeli állampolgárságú ügyfelek tekintetében, akik valamely tagállamban tartózkodási jog iránti kérelmet nyújtottak be.

(100) A nagy vagyonnal rendelkező magánszemélyeknek nyújtott személyre szabott vagyonkezelési szolgáltatások a hitelintézeteket és a pénzügyi intézményeket, valamint a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, vagy társasági szolgáltatókat sajátos kockázatoknak tehetik ki, beleértve az ilyen szolgáltatások összetett és gyakran személyre szabott jellegéből eredő kockázatokat. Ezért meg kell határozni azokat a fokozott átvilágítási intézkedéseket, amelyeket legalább akkor kell alkalmazni, ha úgy ítélik meg, hogy az ilyen üzleti kapcsolatok magas kockázatot jelentenek a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás tekintetében. Annak megállapítása során, hogy az ügyfél rendelkezik-e legalább 50 000 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai vagy külföldi pénznemben kifejezett értékű eszközökkel, figyelembe kell venni a pénzügyi és a befektethető eszközöket, beleértve a pénzeszközöket és a pénzeszköz-egyenértékeseket – függetlenül attól, hogy azokat betétként vagy megtakarítási termékekben tartják-e –, valamint az olyan befektetéseket, mint például a részvények, a kötvények és a kölcsönös kockázatkezelési alapok, még akkor is, ha azokat az adott kötelezett szolgáltatóval kötött hosszú távú megállapodások keretében tartják. Ezenkívül figyelembe kell venni az ügyfél ingatlan eszközeinek értékét, a magánlakás kivételével. Az említett megállapítás alkalmazásában a hitelintézeteknek, pénzügyi intézményeknek, valamint a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, vagy társasági szolgáltatóknak nem kell elvégezniük és nem kell kérniük az ügyfél teljes vagyonának pontos kiszámítását. Ehelyett e jogalanyoknak

annak meghatározása céljából kell intézkedéseket hozniuk, hogy az ügyfél rendelkezik-e legalább 50 000 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai vagy külföldi pénznemben kifejezett értékű pénzügyi, befektethető vagy ingatlan eszközökkel.

(101) Annak érdekében, hogy elejét lehessen venni az ügyfél-azonosítási eljárás újbóli lefolytatásának, megfelelő biztosítékok mellett helyénvaló engedélyezni a kötelezett szolgáltatók számára, hogy más kötelezett szolgáltatók által gyűjtött ügyfélinformációkat használjanak fel. Azokban az esetekben, amikor valamely kötelezett szolgáltató más kötelezett szolgáltatótól származó információkat használ fel, az ügyfél-átvilágításért a végső felelősséget annak a kötelezett szolgáltatónak kell viselnie, amely úgy dönt, hogy valamely más kötelezett szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítást veszi igénybe. Helyénvaló, hogy a valamely más kötelezett szolgáltató által igénybe vett kötelezett szolgáltatót továbbra is felelősség terhelje a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelésért, beleértve a gyanús ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások megőrzésére vonatkozó követelményt.

(102) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos harmonizált követelmények Unió-szerte történő bevezetése – többek között a csoportszintű szabályzatok és eljárások, az információcsere és a más kötelezett szolgáltatók igénybevétele tekintetében – lehetővé teszi az adott csoporton belül működő kötelezett szolgáltatók számára, hogy az ugyanazon ügyfeleket érintő helyzetekben a lehető legnagyobb mértékben kihasználják az adott csoporton belül működő rendszereket. Az említett szabályok nemcsak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok következetes és hatékony végrehajtását teszik lehetővé a csoporton belül, hanem csoportszintű méretgazdaságossági előnyökkel is járnak, például azáltal, hogy lehetővé teszik a csoporton belüli kötelezett szolgáltatók számára, hogy az ügyfelek azonosítására és ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségeik teljesítése céljából a csoporton belüli más kötelezett szolgáltatók által elfogadott eljárások eredményeire támaszkodjanak.

(103) Annak érdekében, hogy egy harmadik fél által elvégzett intézkedések igénybevétele hatékonyan működhessen, további pontosításra van szükség az az ilyen igénybevétel feltételeit illetően. Az AMLA számára feladatként elő kell írni, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki arra vonatkozóan, hogy milyen feltételek mellett kerülhet sor harmadik felek igénybevételére, valamint az érintett felek szerep- és felelősségi körére vonatkozóan. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik felek igénybevételével kapcsolatos gyakorlatok felügyelete az Unióban mindenütt következetes legyen, az iránymutatásoknak egyértelművé kell tenniük azt is, hogy a felügyeleteknek milyen módon kell figyelembe venniük ezeket a gyakorlatokat, és hogyan kell ellenőrizniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelést, amikor a kötelezett szolgáltatók e gyakorlatokhoz folyamodnak.

(104) A tényleges tulajdonlás fogalmát az összetett vállalati struktúrák átláthatóságának növelése érdekében vezették be. A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos, naprakész és elégséges információkhoz való hozzáférés alapvető tényező azon bűnözők felderítése szempontjából, akik személyazonosságukat egyébként átláthatatlan struktúra mögé tudják rejteni. A tagállamoknak jelenleg gondoskodniuk kell arról, hogy a gazdasági társaságok és a más jogi személyek, valamint a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és más hasonló jogi konstrukciók elégséges, pontos és naprakész információkat szerezzenek be és tartsanak nyilván a tényleges tulajdonosaikról. A tagállamok által előírt átláthatóság mértéke azonban eltérő. A szabályokat eltérően értelmezik, így egy adott jogi személy vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosainak azonosítása is eltérő módszerekkel történik. Ez többek között egyrészt annak tudható be, hogy egy adott jogi személy vagy jogi konstrukció közvetett tulajdonlását nem egységes módszerrel számítják, másrészt pedig a tagállamok jogrendszerei közötti különbségeknek. Ez akadályozza az elérni kívánt átláthatóságot. Ezért egyértelművé kell tenni a szabályokat annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos fogalmának meghatározása és a belső piacon történő alkalmazása egységes legyen.

(105) A jogi személyek, valamint a jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó szabályok alkalmazása végrehajtási kérdéseket vethet fel, amikor az érdekelt felek konkrét esetekkel szembesülnek, különösen összetett vállalati struktúrák esetében, ahol a tulajdonosi érdekeltség és az ellenőrzés kritériuma együttesen létezik, vagy a közvetett tulajdon vagy ellenőrzés meghatározása céljából. E szabályok jogi személyek és kötelezett szolgáltatók általi alkalmazásának támogatása érdekében, valamint e rendelet harmonizációs céljával összhangban a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy iránymutatásokat fogadhasson el, amelyek meghatározzák, hogy a különböző forgatókönyvekben miként kell alkalmazni a tényleges tulajdonos(ok) azonosítására vonatkozó szabályokat, többek között példák alkalmazása révén.

(106) A tényleges tulajdonosok érdemi azonosításához meg kell határozni, hogy az ellenőrzést más módon gyakorolják-e. A tulajdonosi érdekeltség révén gyakorolt ellenőrzés megállapítása szükséges, de nem elégséges, és nem zárja ki a tényleges tulajdonosok meghatározása érdekében történő ellenőrzések szükségességét. Az arra vonatkozó vizsgálat, hogy valamely természetes személy más módon gyakorol-e ellenőrzést, nem olyan kiegészítő vizsgálat, amelyre csak akkor kerül sor, ha tulajdonosi érdekeltség nem állapítható meg. A tulajdonosi érdekeltség révén, illetve a más módon gyakorolt ellenőrzésre vonatkozó két vizsgálatot egymással párhuzamosan kell elvégezni.

(107) Egy gazdasági társaság tényleges tulajdonlása a részvények, a szavazati jogok vagy általában az egyéb tulajdonosi érdekeltségek legalább 25 %-ának a tulajdonlását jelenti. A tulajdonosi érdekeltségnek magában kell foglalnia mind az ellenőrzési jogokat, mind azokat a jogokat, amelyek valamely olyan gazdasági előny megszerzése szempontjából jelentősnek tekinthetők, mint például a nyereségből való részesedéshez, az egyéb belső erőforrásokhoz vagy a felszámolási egyenlegből való részesedéshez fűződő jog. Előfordulhatnak azonban olyan helyzetek, amikor nagyobb annak a kockázata, hogy a gazdasági társaságok bizonyos kategóriáit pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára használják fel, például amiatt, hogy ezek a gazdasági társaságok bizonyos magasabb kockázatú ágazatokban működnek. Ilyen helyzetekben fokozott átláthatósági intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a bűnözőket visszatartsák ilyen társaságok létesítésétől vagy attól, hogy közvetlen vagy közvetett tulajdonlás vagy ellenőrzés révén beszivárogjanak azokba. Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió képes legyen megfelelően csökkenteni az ilyen eltérő kockázati szinteket, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy azonosítsa a gazdasági társaságok azon kategóriáit, amelyek esetében a tényleges tulajdonlás tekintetében alacsonyabb átláthatósági küszöbértékeket kell alkalmazni. E célból a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot, amikor gazdasági társaságok olyan kategóriáit azonosítják, amelyek magasabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve. Ezekben az értesítésekben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megjelölhessenek olyan alacsonyabb tulajdonlási küszöbértéket, amely a megítélésük szerint csökkentené ezeket a kockázatokat. Ennek az azonosításnak folyamatosnak kell lennie, és annak az uniós szintű és a nemzeti kockázatértékelés eredményeire, valamint az AMLA, az Europol vagy más olyan uniós szervek által készített releváns elemzésekre és jelentésekre kell támaszkodnia, amelyek részt vesznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében és az azzal kapcsolatos nyomozásban, illetve vádemelésben. Ennek az alacsonyabb küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie ahhoz, hogy csökkentse az azzal kapcsolatos magasabb kockázatokat, hogy gazdasági társaságokkal bűnelkövetési célból visszaéljenek. Ezért célszerű, hogy ez az alacsonyabb küszöbérték általában ne haladja meg a részvények, a szavazati jogok vagy az egyéb tulajdonosi érdekeltségek 15 %-át. Előfordulhatnak azonban olyan esetek, amikor – kockázatérzékeny értékelés alapján – egy magasabb küszöbérték arányosabb lenne az azonosított kockázatok kezeléséhez. Ezekben az esetekben lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy a küszöbértéket a tulajdonosi érdekeltség 15 %-a és 25 %-a között állapítsa meg.

(108) A többrétegű tulajdonosi és ellenőrzési struktúrák összetett jellegüknél fogva megnehezítik a tényleges tulajdonosok azonosítását. A „tulajdonosi vagy ellenőrzési struktúra” fogalma annak leírására szolgál, hogy – a jogi személyek vagy konstrukciók között fennálló többrétegű kapcsolatok eredményeként – egy jogi személy milyen módon áll közvetett tulajdonlás vagy ellenőrzés alatt, illetve hogy egy jogi konstrukció milyen módon áll közvetett ellenőrzés alatt. Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon következetes megközelítés kerüljön alkalmazásra, egyértelművé kell tenni az ilyen helyzetekre vonatkozó szabályokat. E célból egyidejűleg meg kell vizsgálni, hogy bármely természetes személy rendelkezik-e közvetlen vagy közvetett részesedéssel a részvények, szavazati jogok vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségek legalább 25 %-ának a birtokában, és hogy bármely természetes személy ellenőrzi-e a közvetlen részvényest a gazdasági társaság részvényeinek, szavazati jogainak vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségeinek legalább 25 %-ával. Közvetett részesedés esetén a tényleges tulajdonosokat a tulajdonlási láncon belüli részvények szorzatával kell azonosítani. E célból össze kell adni az ugyanazon természetes személy közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő valamennyi részvényt. Ehhez a tulajdonviszonyok minden szintjén fennálló részesedéseket figyelembe kell venni. Amennyiben a gazdasági társaság részvényeinek, szavazati jogainak vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségeinek 25 %-a olyan részvényes tulajdonában van, amely gazdasági társaságtól eltérő jogi személy, a tényleges tulajdonlást a részvényes sajátos struktúrájának figyelembevételével kell megállapítani, beleértve azt is, hogy bármely természetes személy más módon gyakorol-e ellenőrzést valamely részvényes felett.

(109) A gazdasági társaság tényleges tulajdonosának meghatározása nehezebb lehet olyan helyzetekben, amikor a gazdasági társaság részvényeit jogi konstrukció keretében birtokolják, vagy ha azok alapítvány vagy hasonló jogi személy birtokában vannak, tekintettel a jogi személyek és a jogi konstrukciók tényleges tulajdonlásának eltérő jellegére és azonosítási kritériumaira. Ezért egyértelmű szabályokat kell megállapítani az ilyen többrétegű struktúrákkal kapcsolatos helyzetek kezelésére. Ilyen esetekben a jogi konstrukció vagy a hasonló jogi személy, például egy alapítvány valamennyi tényleges tulajdonosa kell, hogy annak a gazdasági társaságnak a tényleges tulajdonosai legyenek, amelynek a részvényeit jogi konstrukció keretében birtokolják, vagy amelynek a részvényei az alapítvány birtokában vannak.

(110) A szabályok belső piacon való következetes alkalmazásának biztosításához elengedhetetlen az ellenőrzés fogalmának közös értelmezése, valamint az ellenőrzés módjainak pontosabb meghatározása. Ellenőrzés alatt azt kell érteni, hogy valaki tényleges képességgel rendelkezik arra, hogy érvényesítse az akaratát a gazdasági társaság érdemi kérdésekben való döntéshozatalában. Az ellenőrzés szokásos módja a szavazati jogokból való többségi részesedés. A tényleges tulajdonos helyzetét a más módon gyakorolt ellenőrzés alapján is meg lehet állapítani, anélkül, hogy az jelentős vagy bármilyen tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezne. Ezért annak érdekében, hogy meg lehessen határozni minden olyan személyt, aki tényleges tulajdonosa valamely jogi személynek, az ellenőrzést a tulajdonosi érdekeltségtől függetlenül kell azonosítani. Az ellenőrzés általában bármilyen módon gyakorolható, beleértve a jogi és nem jogi eszközöket is. Az említett eszközök figyelembe vehetők annak értékelésekor, hogy gyakorolnak-e ellenőrzést más módon, az egyes jogi személyek sajátos helyzetétől függően.

(111) A közvetett tulajdonlást vagy ellenőrzést meghatározhatja egy lánc több láncszeme, vagy pedig több egyéni vagy összekapcsolt lánc. Láncszem lehet bármely természetes vagy jogi személy vagy jogi konstrukció. A láncszemek közötti kapcsolatok tulajdonosi érdekeltségek, szavazati jogok vagy más módon történő ellenőrzés formáját ölthetik. Ilyen esetekben, amikor a tulajdonosi struktúrában a tulajdonosi érdekeltség és az ellenőrzés párhuzamosan létezik, a tényleges tulajdonosok azonosítására vonatkozó harmonizált megközelítés támogatásához a tényleges tulajdonosok azonosítására vonatkozó konkrét és részletes szabályokra van szükség.

(112) A tényleges átláthatóság biztosítása érdekében a tényleges tulajdonlásra vonatkozó szabályoknak a tagállamok területén létrehozott vagy létesített jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások lehető legszélesebb körére kell vonatkozniuk. Ide tartoznak azok a gazdasági társaságok, amelyekre jellemző, hogy lehetőség van bennük tulajdonosi részesedés fennállására, valamint más jogi személyek és a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi konstrukciók is. A tagállamok eltérő jogrendszereiből adódóan ezek a tág kategóriák különböző szervezeti struktúrákat foglalnak magukban. A tagállamoknak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a jogi személyek azon típusainak jegyzékét, amelyek esetében a tényleges tulajdonosok azonosítása a gazdasági társaságok és más jogi személyek tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó szabályokkal összhangban történik.

(113) Bizonyos jogi személyek, például az egyesületek, szakszervezetek, politikai pártok vagy egyházak sajátos jellege miatt nem lehetséges az esetükben a tényleges tulajdonosok tulajdonosi érdekeltség vagy tagság alapján történő érdemi azonosítása. Ezekben az esetekben azonban előfordulhat, hogy a vezető tisztségviselők más módon gyakorolnak ellenőrzést a jogi személy felett. Ezekben az ilyen tisztségviselőket kell tényleges tulajdonosként bejelenteni.

(114) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi személyek (például alapítványok) vagy hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak következetes azonosítása érdekében harmonizált szabályokat kell megállapítani a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan. A tagállamok számára elő kell írni, hogy értesítések a Bizottságot a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyek és jogi konstrukciók azon típusainak jegyzékéről, amelyek esetében a tényleges tulajdonosok azonosítása a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, valamint a hasonló jogi személyek és jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak azonosításával összhangban történik. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy – végrehajtási jogi aktus útján – elfogadja a tagállamok jogának hatálya alá tartozó azon jogi konstrukcióknak és jogi személyeknek a jegyzékét, amelyek struktúrája vagy funkciója hasonló a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz.

(115) A szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók a vagyonkezelő(k) számára diszkrecionális jogkört biztosítanak a kezelt vagyon vagy az abból származó előnyök felosztását illetően. Így kezdetben nem a kedvezményezettek vagy a kedvezményezetti csoportok kerülnek meghatározásra, hanem azon személyek köre, akik közül a vagyonkezelők kiválaszthatják a kedvezményezetteket, illetve azok a személyek, akik kedvezményezettek lesznek, amennyiben a vagyonkezelők nem gyakorolják diszkrecionális jogkörüket. Amint azt a jogi konstrukciókra vonatkozó FATF-standardok közelmúltbeli felülvizsgálata is elismerte, az ilyen diszkrecionális jogkörrel vissza lehet élni, és az lehetővé teszi a tényleges tulajdonos elfedését, amennyiben nem határoznak meg átláthatósági minimumszintet a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra, mivel a kedvezményezettekre vonatkozó átláthatóság csak a vagyonkezelő diszkrecionális jogkörének gyakorlását követően valósulhat meg. Ennélfogva annak érdekében, hogy a jogi konstrukciók valamennyi formája számára biztosítani lehessen a megfelelő szintű és következetes átláthatóságot, fontos, hogy a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók esetén a lehetséges kedvezményezettekről és az alapértelmezett kedvezményezettekről – azaz azon személyekről, akik a vagyoni eszközöket vagy az előnyöket kapnák, ha a vagyonkezelők nem élnének diszkrecionális jogkörükkel – is információt kell gyűjteni. Előfordulnak olyan helyzetek, amikor a lehetséges kedvezményezetteket vagy az alapértelmezett kedvezményezetteket nem lehetséges egyenként azonosítani, hanem csak csoportként. Ilyen esetekben a csoportról, valamint a csoportból kiválasztott egyes személyekről is információt kell gyűjteni.

(116) Az egyes tagállamokban eltérők a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és a hasonló jogi konstrukciók jellemzői. Az összehangolt megközelítés biztosítása érdekében helyénvaló közös elveket meghatározni az ilyen konstrukciók azonosítása érdekében. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók létesítése a vagyonrendelő kezdeményezésére történik. A jogszabály által létesített bizalmi vagyonkezelési konstrukciókat vagy azokat, amelyek nem a vagyonrendelő azok létesítésére irányuló kifejezett szándékának eredményeként jöttek létre, ki kell zárni e rendelet hatálya alól. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók létesítése általában egy dokumentummal, például egy írásbeli megállapodással vagy egy létesítő okirattal történik, és általában egy üzleti vagy személyes igény teljesítését szolgálja. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi konstrukciók jogi személyiség nélküli, struktúrájukban vagy funkciójukban azokhoz hasonló konstrukciók. A meghatározó tényező nem a jogi konstrukció típusának nevesítése, hanem az, hogy teljesülnek-e a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció fogalommeghatározásának alapvető jellemzői, nevezetesen a vagyonrendelő arra irányuló szándéka, hogy a vagyoni eszközöket egy bizonyos személy kezelésébe vagy ellenőrzése alá adja egy meghatározott – általában üzleti vagy magánjellegű – céllal, például a kedvezményezettek javára. Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak következetes azonosítását, a tagállamoknak értesítést kell küldeniük a Bizottság számára a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi konstrukciók típusainak jegyzékéről. Ezen értesítéssel együtt egy értékelést is kell küldeniük, amelyben alátámasztják, hogy miért azonosítottak bizonyos jogi konstrukciókat a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonlóként, valamint annak magyarázatát, hogy más jogi konstrukciókról miért

vélik úgy, hogy struktúrájukban vagy funkciójukban nem hasonlóak a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz. Ezen értékelés elvégzése során a tagállamoknak a saját joguk hatálya alá tartozó minden jogi konstrukciót figyelembe kell venniük.

(117) A jogi személyek egyes típusaival kapcsolatban – például alapítványok, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók esetében – nem lehetséges azonosítani az egyes kezdeményezetteket, mivel azok meghatározására a későbbiekben kerül sor. Ilyen esetekben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk között ehelyett a kedvezményezetti csoportot és azok jellemzőit kell bemutatni. Amint sor kerül a csoporton belül a kedvezményezettek kijelölésére, ők lesznek a tényleges tulajdonosok. Ezen túlmenően léteznek a jogi személyeknek és a jogi konstrukcióknak olyan konkrét típusai, amelyeknek vannak ugyan kedvezményezettjei, de azok azonosítása az e jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal összefüggő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok tekintetében nem arányos. Ez a helyzet például az olyan szabályozott termékekkel kapcsolatban, mint az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([26]) hatálya alá tartozó nyugdíjkonstrukciók, és ez lehet a helyzet például a munkavállalói résztulajdonosi vagy pénzügyi részvételi konstrukciókkal, illetve a nonprofit vagy jótékonysági célra létrehozott jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal kapcsolatban, feltéve, hogy az ilyen jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal összefüggő kockázatok alacsonyak. Ilyen esetekben elegendő a kedvezményezetti csoport azonosítása.

(118) Az (EU) 2016/2341 irányelv által szabályozott nyugdíjkonstrukciók olyan szabályozott termékek, amelyekre szigorú felügyeleti előírások vonatkoznak, és a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsony kockázatot jelentenek. Amennyiben az ilyen nyugdíjkonstrukciókat jogi konstrukciók formájában létesítik, azok kedvezményezettjei azon alkalmazottak és munkavállalók, akik munkaszerződéseikhez kapcsolódóan e termékekre hagyatkoznak a nyugdíjazási juttatásaik kezelése céljából. A nyugdíjazási juttatások speciális jellege miatt, mivel azok a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsony kockázatot jelentenek, nem lenne arányos előírni e kedvezményezettek mindegyikének azonosítását, és az átláthatósági követelmények teljesítéséhez elegendő kell, hogy legyen a csoport, valamint a csoport jellemzőinek azonosítása.

(119) A kollejtív befektetési társaságok tényleges tulajdonosai következetes azonosításának biztosítása érdekében harmonizált szabályokat kell meghatározni a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan. Attól függetlenül, hogy a kollektív befektetési társaság jogi személyiséggel rendelkező jogi személy formájában, jogi személyiséggel nem rendelkező jogi konstrukció formájában, vagy egyéb formában létezik a tagállamban, a tényleges tulajdonos azonosítására vonatkozó megközelítésnek következetesnek kell lennie a társaság céljával és funkciójával.

(120) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó átláthatósági rendszerrel kapcsolatos következetes megközelítés további feltétele, hogy a belső piacon mindenütt azonos információkat gyűjtsenek a tényleges tulajdonosokról. Helyénvaló pontos követelményeket bevezetni az egyes esetekben összegyűjtendő információkra vonatkozóan. Ezen információk közé tartoznak a tényleges tulajdonosra vonatkozó személyes adatok minimális köre, a jogi személyben vagy jogi konstrukcióban meglévő tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó információ, valamint a jogi személyre vagy jogi konstrukcióra vonatkozó azon információk, amelyekre szükség van azon természetes személy megfelelő azonosításához, aki a tényleges tulajdonos, továbbá annak okai, hogy miért az adott természetes személyt azonosították tényleges tulajdonosként.

(121) Ahhoz, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó átláthatósági keret hatékony legyen, többféle csatornán kell információkat gyűjteni. E többirányú megközelítésbe beletartoznak a jogi személy vagy egy kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy – hasonló jogi konstrukció esetén- a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyek birtokában lévő információk, a kötelezett szolgáltatók által ügyfél-átvilágítás keretében szerzett információk, valamint a központi nyilvántartásokban szereplő információk. Az információk e pillérek közötti egybevetése segít biztosítani, hogy minden pillér információi megfelelőek, pontosak és naprakészek legyenek. Ennek érdekében, továbbá a különböző megközelítések okozta eltérések elkerülése érdekében fontos azonosítani, hogy mely adatkategóriákat kell mindig gyűjteni a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk megfelelőségének garantálásához. Ide tartoznak a jogi személyre és a jogi konstrukcióra vonatkozó alapinformációk, amelyek az előfeltételei annak, hogy a jogi személy vagy a jogi konstrukció maga is megérthesse saját ellenőrzési struktúráját, akár tulajdonlás, akár egyéb kontrollmechanizmusok révén valósul is meg.

(122) Amikor valamely jogi személyek vagy jogi konstrukciók egy komplex struktúra részei, kritikus jelentőségű világosan látni tulajdonosi vagy ellenőrzési struktúrájukat annak megállapításához, hogy kik a tényleges tulajdonosaik. E célból fontos, hogy a jogi személyek és a jogi konstrukciók világosan értsék azokat a kapcsolatokat, amelyek közvetett tulajdonlásukat vagy ellenőrzésüket irányítják – beleértve a tényleges tulajdonosok és maguk a jogi személyek és a jogi konstrukciók közötti minden köztes lépést –, függetlenül attól, hogy az említett kapcsolatok más jogi személyek és jogi konstrukciók vagy meghatalmazotti viszonyok formáját öltik-e. A tulajdonosi és ellenőrzési

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

struktúra azonosítása lehetővé teszi annak megállapítását, hogy milyen módokon jött létre a tulajdonlás, továbbá, hogy miként lehet ellenőrzést gyakorolni egy jogi személy felett, ezért ez az azonosítás alapvető fontosságú a tényleges tulajdonos helyzetének átfogó megértéséhez. A tényleges tulajdonosra vonatkozó információknak ezért mindig tartalmazniuk kell a kapcsolatrendszer bemutatását.

(123) A tényleges tulajdonlás átláthatóságára vonatkozó keret akkor alkalmazható eredményesen, ha a jogi személyek tisztában vannak azzal, hogy mely természetes személyek a tényleges tulajdonosaik. Ennélfogva az Unióban található valamennyi jogi személynek megfelelő, pontos és naprakész információkat kell beszereznie és nyilvántartania a tényleges tulajdonlásról. Ezeket az információkat 5 évig meg kell őrizni, és az információk megőrzéséért felelős személy személyazonosságát be kell jelenteni kell a központi nyilvántartásoknak. Ez a megőrzési idő megegyezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények – például az ügyfél-átvilágítási intézkedések – alkalmazása során szerzett információk megőrzési idejével. Annak érdekében, hogy az információk – például az eltérések bejelentésére szolgáló mechanizmus keretében – egybevethetők és ellenőrizhetők legyenek, indokolt biztosítani a megőrzési idők összhangját.

(124) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk naprakészségét biztosítandó, a jogi személynek bármely változás után haladéktalanul naprakésszé kell tennie, és rendszeresen ellenőriznie kell ezeket az információkat, például a pénzügyi kimutatások benyújtása időpontjában, vagy a hatóságok és a jogi személyek közötti egyéb ismétlődő érintkezés alkalmával. Az információ naprakésszé tételére vonatkozó határidőnek – figyelembe véve az esetleges komplex helyzeteket – észszerűnek kell lennie.

(125) A jogi személyeknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük tényleges tulajdonosaik azonosítása érdekében. Előfordulhatnak azonban olyan esetek, amikor nem azonosítható olyan természetes személy, aki valamely jogi személy végső tulajdonosa lenne vagy afelett végső ellenőrzést gyakorolna. Ilyen kivételes esetekben – feltéve, hogy az azonosítás valamennyi eszközét kimerítették – lehetővé kell tenni, hogy a tényleges tulajdonosok helyett a vezető tisztségviselők legyenek bejelenthetők az ügyfél-átvilágítási folyamat során a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk kötelezett szolgáltatókkal való közlésekor, vagy az információk központi nyilvántartásba való benyújtásakor. Bár az említett esetekben a vezető tisztségviselők kerülnek azonosításra, ők nem a tényleges tulajdonosok. A jogi személyeknek nyilvántartást kell vezetniük a tényleges tulajdonosaik azonosítása érdekében tett intézkedésekről, különösen akkor, ha az említett végső eszközhöz folyamodnak, amit megfelelően indokolni és dokumentálni kell.

(126) Az információ megszerzésének nehézsége nem lehet érvényes indok az azonosítási erőfeszítés elkerülésére, és arra, hogy a jogi személyek ehelyett a vezető tisztségviselők bejelentéséhez folyamodnak. A jogi személyeknek ezért mindig meg kell indokolniuk a gyűjtött információk valósághűségével kapcsolatos kételyeiket. Ennek az indokolásnak arányosnak kell lennie a jogi személyre gyakorolt kockázattal, valamint tulajdonosi struktúrájának összetettségével. Így mindenekelőtt szükség esetén haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani a meghozott intézkedésekre vonatkozó információkat, és kockázatérzékenységi alapon lehetővé kell tenni, hogy ezek közé tartozhassanak a következők is: az igazgatótanács határozatai, üléseik jegyzőkönyvei, partnerségi megállapodások, bizalmi vagyonkezelési megállapodások, a meghatalmazással egyenértékű hatásköröket rögzítő informális megállapodások, vagy egyéb szerződéses megállapodások és dokumentumok. Olyan esetekben, amikor a tényleges tulajdonosok hiánya a jogi személy sajátos formája vagy struktúrája miatt evidens, indokolás alatt az e tényre való hivatkozást kell érteni, nevezetesen arra, hogy a jogi személynek sajátos formája vagy struktúrája miatt nincs tényleges tulajdonosa. Tényleges tulajdonos hiánya előfordulhat például ha a jogi személyben nincsen tulajdonosi érdekeltség, vagy ha a jogi személy végső ellenőrzése más eszközökkel nem lehetséges.

(127) A tényleges tulajdonlás meghatározásának célját – azaz a jogi személyek tényleges átláthatóságának biztosítását – tekintve arányos lépés mentesíteni bizonyos jogalanyokat a tényleges tulajdonosuk azonosítására irányuló kötelezettség alól. Ez csak olyan jogalanyokra alkalmazható, amelyek esetében a tényleges tulajdonosuk azonosítása és nyilvántartásba vétele nem hasznos, és amennyiben a tényleges tulajdonlástól eltérő egyéb eszközökkel hasonló szintű átláthatóság érhető el. E tekintetben a tagállamok közjogi intézményeit nem kell kötelezni tényleges tulajdonosuk meghatározására. A 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([27]) szigorú átláthatósági követelményeket vezetett be azon társaságok számára, amelyek a szabályozott piacra bevezetett értékpapírokkal rendelkeznek. Ezek az átláthatósági követelmények bizonyos körülmények között a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan e rendeletben meghatározott átláthatósági szabályokkal egyenértékű átláthatósági rendszert hoznak létre. Ez a helyzet akkor, ha a társaság feletti ellenőrzés gyakorlása szavazati jogokkal történik, és a társaság tulajdonosi és ellenőrzési struktúrája csak természetes személyekből áll. Ilyen körülmények között e tőzsdén jegyzett

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

társaságokra nem szükséges a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelményeket alkalmazni. A jogi személyek azon kötelezettség alóli mentesítése, hogy meghatározzák és nyilvántartásba vegyék saját tényleges tulajdonosukat, nem érintheti a kötelezett szolgáltatók arra irányuló kötelezettségét, hogy egy ügyfél tényleges tulajdonosát az ügyfél-átvilágítás elvégzése során azonosítsák.

(128) Egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a különböző jogi formák számára, továbbá el kell kerülni a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal és a jogi konstrukciókkal való visszaélést, amely konstrukciók gyakran összetett struktúrákba rétegződve teszik még átláthatatlanabbá a tényleges tulajdonosi viszonyokat. A valamely tagállamban igazgatott, vagy valamely tagállamban letelepedett vagy tartózkodási rendelkező kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőinek ezért felelősséget kell vállalniuk a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció tényleges tulajdonlására vonatkozó megfelelő, pontos és naprakész információk megszerzéséért és nyilvántartásáért, valamint jogállásuk felfedéséért és ezen információknak az ügyfél-átvilágítást végző kötelezett szolgáltatók részére történő továbbításáért. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció bármely egyéb tényleges tulajdonosának segítenie kell a vagyonkezelőt az ilyen információk megszerzésében.

(129) A jogi konstrukciók természete, valamint a struktúráikra és céljaikra irányuló nyilvános tájékoztatás hiánya különleges terhet ró a vagyonkezelőkre vagy a hasonló jogi konstrukciókban a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyekre a tekintetben, hogy a jogi konstrukcióval kapcsolatban valamennyi releváns információt beszerezzen és megőrizzen. Az ilyen információknak lehetővé kell tenniük a jogi konstrukció, az annak keretében átadott vagy kezelt vagyon, valamint a bizalmi vagyonkezelési konstrukció bármely ügynökének vagy szolgáltatójának az azonosítását. Az illetékes hatóság által a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére, felderítésére és nyomozására irányulóan végzett tevékenységek megkönnyítése érdekében fontos, hogy a vagyonkezelők naprakészen tartsák ezeket az információkat, és azokat elegendő ideig megőrizzék azt követően, hogy vagyonkezelői vagy azzal egyenértékű szerepük megszűnt. Szükséges továbbá a jogi konstrukcióra vonatkozó minimális mennyiségű információt átadni a kötelezett szolgáltatók részére annak lehetővé tétele érdekében, hogy teljes bizonyossággal megállapíthassák egy, a jogi konstrukciót érintő üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet célját, megfelelően értékelhessék a kapcsolódó kockázatokat, és e kockázatok mérséklése érdekében arányos intézkedéseket hajthassanak végre.

(130) Tekintettel egyes jogi konstrukciók sajátos struktúrájára, valamint arra, hogy biztosítani kell azok tényleges tulajdonlásának megfelelő átláthatóságát, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi konstrukciókra a tényleges tulajdonlást illetően a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra vonatkozókkal egyenértékű követelményeknek kell vonatkozniuk.

(131) A meghatalmazotti megállapodások lehetővé tehetik a tényleges tulajdonosok személyazonosságának elfedését, mivel a meghatalmazott eljárhat egy jogi személy igazgatójaként vagy részvényeseként úgy, hogy meghatalmazója kilétét nem minden esetben fedik fel. Ezek a megállapodások átláthatatlanná tehetik a tényleges tulajdonlási és ellenőrzési struktúrát, amennyiben a tényleges tulajdonosok nem kívánják felfedni személyazonosságukat vagy a struktúrán belüli szerepüket. Ezért átláthatósági követelményeket kell bevezetni annak érdekében, hogy az ilyen megállapodásokkal ne lehessen visszaélni, és a bűnözők ne rejtőzhessenek a nevükben eljáró személyek mögé. A meghatalmazott és a meghatalmazó közötti kapcsolatot nem az határozza meg, hogy az hatással van -e a nyilvánosságra vagy harmadik személyekre. Noha azon részvényesi meghatalmazottak, akik neve szerepel a nyilvános vagy hivatalos dokumentumokon, hivatalosan független ellenőrzéssel rendelkeznének a társaság felett, elő kell írni annak felfedését, hogy e személyek magánmegállapodás alapján valaki más utasítására járnak-e el. A jogi személyek részvényesi meghatalmazottainak és meghatalmazott igazgatóinak elegendő információt kell nyilvántartaniuk a meghatalmazójuk, továbbá annak bármely tényleges tulajdonosa személyazonosságáról, és fel kell fedniük azokat és a jogi személlyel fennálló jogállásukat. Ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása esetében ugyanezeket az információkat a jogi személyeknek a kötelezett szolgáltatókkal és a központi nyilvántartásokkal is közölniük kell.

(132) Csökkenteni kell az olyan külföldi jogi személyek és külföldi jogi konstrukciók jelentette kockázatokat, amelyekkel annak érdekében élnek vissza, hogy pénzeszközöket vagy jövedelmeket irányítsanak az Unió pénzügyi rendszerébe. Mivel előfordulhat, hogy a harmadik országok tényleges tulajdonlásra vonatkozó előírásai nem elegendőek annak biztosításához, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ugyanolyan mértékben átláthatók legyenek és ugyanúgy a kellő időben rendelkezésre álljanak, mint az Unióban, megfelelő eszközöket kell biztosítani a külföldi jogi személyek vagy külföldi jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak egyedi körülmények közötti azonosítására. Ezért elő kell írni, hogy az Unión kívül létrehozott jogi személyek és az Unión kívül igazgatott kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló jogi konstrukciók vagy amelyek vagyonkezelői vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyek az Unón kívül rendelkeznek lakóhellyel vagy ott telepedtek le, fedjék fel tényleges tulajdonosaik kilétét, amikor az Unióban működnek úgy, hogy üzleti kapcsolatot létesítenek valamely uniós kötelezett szolgáltatóval, ingatlant szereznek az Unióban, vagy az Unióban található kötelezett szolgáltatóktól bizonyos nagy értékű árukra tesznek szert, vagy árukra vagy szolgáltatásokra, vagy koncessziókra irányuló közbeszerzési eljárás eredményeként szerződéseket nyernek el. A kockázati kitettség tekintetében eltérések mutatkozhatnak a tagállamok között, többek között a kötelezett szolgáltatók által végzett tevékenységek kategóriájától vagy típusától, illetve attól függően, hogy a területükön található ingatlanok mennyire vonzóak a bűnözők számára. Ezért lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy amennyiben magasabb kockázatú eseteket azonosítanak, e kockázatok kezelése érdekében további kockázatcsökkentő intézkedéseket hozzanak.

(133) A külföldi jogi személyekre és külföldi jogi konstrukciókra vonatkozó nyilvántartásba vételi követelményeknek arányosnak kell lenniük az említettek Unión belüli működésével. Az uniós belső piac nyitott jellege miatt, valamint mivel olyan külföldi jogi személyek is igénybe veszik az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók által kínált szolgáltatásokat, amelyek közül sokan alacsonyabb kockázatot jelentenek a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából, helyénvaló a nyilvántartásba vételi követelményt olyan jogi személyekre korlátozni, amelyek magas kockázatú ágazatokhoz tartoznak vagy magas kiemelt kockázatot jelentő kategóriákban tevékenykednek, vagy pedig magasabb kockázatú ágazatokban működő kötelezett szolgáltatók szolgáltatásait veszik igénybe. A jogi konstrukciók magán jellege, valamint az, hogy külföldi jogi konstrukciók esetében akadályok állnak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés előtt, indokolja nyilvántartásba vételi követelmény alkalmazását, függetlenül attól, hogy a jogi konstrukció számára szolgáltatást nyújtó kötelezett szolgáltatóhoz, illetve adott esetben ahhoz az ágazathoz, amelyben a jogi konstrukció működik, milyen szintű kockázat kapcsolódik. Az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke szerinti jelentés első elkészítését megelőzően az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke szerinti uniós szintű kockázatértékelésre való hivatkozást a Bizottság által az (EU) 2015/849 irányelv 6. cikke alapján végzett kockázatértékelésre való hivatkozásként kell értelmezni.

(134) A megfelelés ösztönzése és a tényleges tulajdonlás eredményes átláthatósága érdekében a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelményeket érvényesíteni kell. E célból a tagállamoknak szankciókat kell alkalmazniuk e követelmények megsértése esetén. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és azok nem léphetik túl a megfelelés ösztönzéséhez szükséges mértéket. A tagállamok által bevezetett szankcióknak Unió-szerte egyenértékű elrettentő hatással kell bírniuk a tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelmények megsértésének vonatkozásában. Lehetővé kell tenni, hogy a szankciók közé tartozhassanak például a jogi személyekre és a vagyonkezelőkre vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyekre a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információ pontosan, megfelelően és naprakészen tartásának elmulasztásáért kirótt bírságok, azon jogi személyek törlése a jegyzékből, amelyek nem tesznek eleget a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk megőrzésére, valamint az ilyen információk megadott határidőn belüli benyújtására vonatkozó kötelezettségnek, az olyan tényleges tulajdonosokra és egyéb személyekre kirótt bírságok, akik nem működnek együtt a jogi személlyel, egy kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjével vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személlyel, az olyan részvényesi meghatalmazottakra és meghatalmazott igazgatókra kirótt bírságok, akik nem tesznek eleget a felfedési kötelezettségeknek, illetve a fel nem fedett tényleges tulajdonosokra vonatkozó olyan magánjogi következmények, mint a nyereség kifizetésének tilalma vagy a szavazati jogok gyakorlásának tilalma.

(135) Annak biztosítása érdekében, hogy tényleges tulajdonlásra vonatkozó követelmények végrehajtására a teljes belső piacon következetes megközelítés vonatkozzon, a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a szankciók hatálya alá tartozó jogsértések kategóriáit, az ilyen jogsértésekért felelős személyek körét, valamint a súlyossági szintekre vonatkozó mutatókat és a szankciók szintjének meghatározására vonatkozó kritériumokat. Annak érdekében, hogy támogatást nyújtson az említett szint meghatározásához, valamint e rendelet harmonizációs céljával összhangban a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy iránymutatásokat fogadhasson el, amelyekben meghatározza a jogsértések egyes kategóriáira alkalmazandó bázisösszeget.

(136) A gyanús ügyleteket és azok megkísérlését, valamint a pénzmosásra, annak alapbűncselekményére és a terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó más információkat be kell jelenteni a pénzügyi információs egységnek, amelynek egyedüli központi tagállami egységként kell működnie a bejelentett gyanúk fogadása és elemzése, valamint elemzési eredményeinek az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása tekintetében. Minden gyanús ügyletet – a megkísérelt ügyleteket is – jelenteni kell az összeg nagyságától függetlenül, és a gyanúra való hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy abba beletartoznak a gyanús ügyletek, tevékenységek, viselkedés és az ügyletek gyanús mintázata. A bejelentett információk küszöbértéken alapuló információkat is tartalmazhatnak. Annak érdekében, hogy segítse a gyanús eseményeknek a kötelezett szolgáltatók általi felderítését, az AMLA-nak iránymutatást kell kiadnia a gyanús tevékenység vagy viselkedés indikátorairól. Tekintettel a változó kockázati környezetre, ezt az iránymutatást rendszeresen felül kell vizsgálni, és az nem érintheti a pénzügyi információs egységek által a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással összefüggő kockázatokkal kapcsolatban kidolgozott iránymutatásokat és indikátorokat, sem a nemzeti szinten meghatározott módszereket. A kötelezett szolgáltató, vagy annak alkalmazottja vagy igazgatója által a pénzügyi információs egység felé jóhiszeműen teljesített információközlés nem képezheti az információközlésre vonatkozó korlátozás megsértését, és nem eredményezheti a kötelezett szolgáltató, annak igazgatója vagy alkalmazottja felelősségét.

(137) A kötelezett szolgáltatóknak átfogó bejelentési rendszereket kell létrehozniuk, amelyeknek az összegtől vagy a kapcsolódó bűnözői tevékenység érzékelt súlyosságától függetlenül minden gyanúra ki kell terjedniük. A kötelezett szolgáltatóknak tisztában kell lenniük a pénzügyi információs egységek elvárásaival, és a lehető legjobban hozzá kell igazítaniuk felderítési rendszereiket és elemzési folyamataikat a letelepedési helyük szerinti tagállamot érintő kulcsfontosságú kockázatokhoz, valamint szükség esetén elemzésüket e kulcsfontosságú kockázatok kezelésére kell összpontosítaniuk.

(138) Az ügyleteket azon információk alapján kell értékelni, amelyek a kötelezett szolgáltatók előtt ismertek voltak, vagy amelyeknek előttük ismertnek kellett lenniük. Ide tartoznak az ügynököktől, forgalmazóktól és szolgáltatóktól származó releváns információk is. Amennyiben a kapcsolódó alapbűncselekmény nem ismert vagy nem nyilvánvaló a kötelezett szolgáltató számára, a gyanús ügyletek azonosítására és bejelentésére vonatkozó feladatot hatékonyabban lehet teljesíteni azáltal, ha a gyanús események felderítésére és haladéktalan benyújtására összpontosítanak. Ilyen esetekben a kötelezett szolgáltatóknak nem kell megjelölnie az alapbűncselekményt, amikor bejelenti a gyanús ügyletet a pénzügyi információs egységnek, amennyiben az nem ismert előtte. Amennyiben ez az információ rendelkezésre áll, azt a bejelentéssel együtt közölni kell. Az uniós pénzügyi rendszer kapuőreiként a kötelezett szolgáltatóknak képesnek kell lenniük bejelentést tenni akkor is, ha tudják vagy gyanítják, hogy pénzeszközöket bűnözői tevékenységre – például tiltott áruk vásárlására – használtak vagy fognak használni, még akkor is, ha a rendelkezésre álló információk nem utalnak arra, hogy a használt pénzeszközök jogellenes forrásokból származnak.

(139) A gyanús ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettségek tagállamok közötti eltérései súlyosbíthatják a határokon átnyúlóan jelenlévő vagy működő kötelezett szolgáltatók által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tapasztalt megfelelési nehézségeket. Ezenkívül a gyanús ügylet bejelentésének struktúrája és tartalma hatással van a pénzügyi információs egységek elemzési képességére és az elvégzett elemzés jellegére, valamint a pénzügyi információs egységek együttműködésre és információcserére való képességére is. Annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók könnyebben eleget tehessenek bejelentési kötelezettségeiknek, valamint hogy a pénzügyi információs egységek elemzési tevékenysége és együttműködése hatékonyabbá válhasson, az AMLA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyekben kidolgozza a gyanús ügyletek bejelentésére szolgáló, az egész EU-ban egységes alapként használandó közös sablont.

(140) Lehetővé kell tenni a pénzügyi információs egységek számára, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól gyorsan beszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt. Az információhoz való akadálytalan és gyors hozzáférés elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a pénzmozgásokat megfelelően nyomon lehessen követni, továbbá hogy az illegális hálózatokat és pénzmozgásokat korai szakaszban fel lehessen deríteni. Annak szükségessége, hogy a pénzügyi információs egységek a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja alapján további információkat kérjenek a kötelezett szolgáltatóktól, alapulhat a pénzügyi információs egységnek tett, gyanús ügyletre vonatkozó előzetes bejelentésen, de alapulhat más tényezőkön, például a pénzügyi információs egység saját elemzésén, az illetékes hatóságoktól kapott felderítési információkon, vagy egy másik pénzügyi információs egység birtokában lévő információn. A pénzügyi információs egységek számára ezért feladataik végzése során lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól információt szerezhessenek, akár előzetes bejelentés hiányában is. A pénzügyi információs egységek elemzési munkája számára mindenekelőtt a bankszámlákon, fizetési számlákon vagy kriptoeszköz-számlákon keresztül lebonyolított pénzügyi ügyletek és átutalások adatai kritikus jelentőségűek. A harmonizáció hiánya miatt azonban jelenleg a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények különböző, elemzési célokra nem azonnal felhasználható formátumban adják át az ügyleti adatokat a pénzügyi információs egységek számára. A pénzügyi információs egységek elemzési tevékenységeinek határon átnyúló jellegére tekintettel, a formátumok közötti eltérések és az ügyleti adatok feldolgozása során jelentkező nehézségek akadályozzák a pénzügyi információs egységek közötti információcserét és a határon átnyúló pénzügyi elemzések kidolgozását. Az AMLA-nak ezért végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben létrehozza a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények által az ügyleti adatok átadására szolgáló, az egész EU-ban egységes alapként használandó közös sablont.

(141) A kötelezett szolgáltatóknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb a megkereséstől számított 5 munkanapon belül, vagy a pénzügyi információs egység által megszabott bármely ennél rövidebb vagy hosszabb határidőn belül reagálniuk kell a pénzügyi információs egységtől érkező információkérésre. Indokolt és sürgős esetekben a kötelezett szolgáltatónak 24 órán belül kell válaszolnia a pénzügyi információs egység megkeresésére. Az említett határidők kellően meghatározott feltételeken alapuló információkérésekre alkalmazandók. Biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak az információkhoz a kötelezett szolgáltatóktól, és megoszthassák az információkat a kérelmező pénzügyi információs egységgel. A kötelezett szolgáltatókhoz intézett kérések különböző jellegűek lehetnek. Így például a komplex kérésekhez több időre lehet szükség, és ezek megválaszolása hosszabb határidőt tehet indokolttá. Ennek érdekében a pénzügyi információs egységek hosszabb határidőket adhatnak a kötelezett szolgáltatóknak, feltéve hogy ez nem gyakorol negatív hatást a pénzügyi információs egység általi elemzésre.

(142) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos kötelezett szolgáltatók esetében megfelelő önszabályozó testületet jelöljenek ki, amelyet a pénzügyi információs egység helyett első körben tájékoztatni kell. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban az első körben az önszabályozó testületnek történő jelentéstétel fontos biztosítékot jelent a jogászokra alkalmazandó bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos alapvető jogok védelmének fenntartása szempontjából. A tagállamoknak rendelkezniük kell a szakmai titoktartás, az információk bizalmas jellege és a magánélet védelme biztosításának módjáról, illetve az ehhez szükséges eszközökről.

(143) A közjegyzőket, az ügyvédeket, más jogi független jogi szakembereket, a könyvvizsgálókat, a külső könyvelőket és az adótanácsadókat nem szabad kötelezni arra, hogy átadják a pénzügyi információs egységnek vagy az önszabályozó testületnek azon információkat, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy amelyeket valamely ügyfelükről szereznek be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az

annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ ezen eljárás előtt, alatt vagy után jut tudomásukra, illetve kerül birtokukba. Az ilyen kivételeket azonban nem szabad alkalmazni, ha a jogi szakember, könyvvizsgáló, külső könyvelő vagy adótanácsadó pénzmosásban vagy terrorizmusfinanszírozásban vesz részt, ha a jogi tanácsadás nyújtása pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történik, vagy ha a jogi szakember, könyvvizsgáló, külső könyvelő vagy adótanácsadó tudatában van annak, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára kéri. Az ilyen tudomásra és a szándékra objektív, ténybeli körülményekből lehet következtetni. A valamely folyamatban lévő bírósági eljárással kapcsolatban kért jogi tanács nem tekintendő pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából kért jogi tanácsnak. A kockázatalapú megközelítéssel összhangban lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy meghatározzanak olyan további helyzeteket, amelyekben – figyelemmel bizonyos ügylettípusokkal összefüggésben a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás magas kockázatára – a bejelentési kötelezettség alóli mentesség nem alkalmazandó. Az ilyen további helyzetek meghatározásakor a tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen a Charta 7. és 47. cikkének való megfelelést.

(144) A kötelezett szolgáltatók számára kivételes esetben lehetővé kell tenni, hogy a pénzügyi információs egységek értesítését megelőzően végrehajtsák a gyanús ügyleteket, ha a végrehajtás mellőzése lehetetlen, vagy valószínűleg akadályozná egy feltételezett pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási művelet kedvezményezettjeinek felderítését. E kivétel azonban nem alkalmazható a pénzügyi információs egység tagállama által elfogadott bármely olyan nemzetközi kötelezettséggel összefüggésben, hogy terroristák, terrorista szervezetek vagy a terrorizmust finanszírozó személyek pénzeszközeit és vagyoni eszközeit az ENSZ BT vonatkozó határozatainak megfelelően haladéktalanul befagyassza.

(145) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok befagyaszthassák és lefoglalhassák a pénzmosáshoz, annak alapbűncselekményeihez vagy a terrorizmusfinanszírozáshoz potenciálisan kapcsolódó vagyoni eszközöket, elengedhetetlen a gyanús ügyletek bejelentésével és a pénzügyi információs egységeknek nyújtott egyéb releváns információkkal kapcsolatos titoktartás. Egy gyanús tranzakció nem feltétlenül jelez bűnözői tevékenységet. A bejelentett gyanú nyilvánosságra kerülése ronthatja az ügyletben érintett személyek hírnevét, és veszélyeztetheti az elemzések és a vizsgálatok elvégzését. A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik, illetve az ezekkel összehasonlítható pozícióban lévő személyek, többek között az ügynökök és a forgalmazók ezért nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem harmadik feleket arról, hogy – akár közvetlenül, akár az önszabályozó testületen keresztül – információkat közöltek, közölnek vagy fognak közölni a pénzügyi információs egységgel, illetve arról, hogy pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor. A felfedés tilalma nem alkalmazandó különleges körülmények esetén, például az illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek felé azok felügyeleti feladatainak ellátása során teljesített információközlésre, a bűnüldözési célú információközlésre, vagy az azonos csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók közötti közlésekre.

(146) A bűnözők a jogellenes tevékenységből származó jövedelmeket a felderítésük elkerülése érdekében számos közvetítőn keresztül mozgatják. Ezért fontos lehetővé tenni a kötelezett szolgáltatók számára az információcserét nemcsak a csoport tagjai között, hanem bizonyos esetekben – az adatvédelmi szabályok kellő figyelembevételével – a hitelintézetek és pénzügyi intézmények, valamint a hálózatokon belül működő más jogi személyek között is. Egy információmegosztási partnerségen kívül, az ugyanazon ügyletre vonatkozó esetekben a kötelezett szolgáltatók bizonyos kategóriái közötti megengedett információközlésre csak az érintett kötelezett szolgáltatók között végbemenő vagy általuk elősegített konkrét ügylet tekintetében kerülhet sor, kapcsolódó korábbi vagy későbbi ügyletek tekintetében nem.

(147) A kötelezett szolgáltatók és adott esetben az illetékes hatóságok közötti információcsere növelheti a pénzmosáshoz, a terrorizmusfinanszírozáshoz és a bűncselekményből származó jövedelemhez kapcsolódó illegális pénzmozgások felderítésére nyíló lehetőségeket. Ezért lehetővé kell tenni a kötelezett szolgáltatók és az illetékes hatóságok számára, hogy információmegosztási partnerség keretében információt cseréljenek, ha úgy ítélik meg, hogy az ilyen információcserére szükség van a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemhez kapcsolódó kötelezettségeik és feladataik teljesítéséhez. Az információmegosztásra robusztus biztosítékoknak kell vonatkozniuk a titoktartást, az adatvédelmet, az információ felhasználását és a büntető eljárásjogot illetően. A kötelezett szolgáltatók nem hagyatkozhatnak kizárólag az információcsere keretében kapott információkra, amikor következtetéseket vonnak le egy ügyfél vagy ügylet által a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás szempontjából jelentett kockázatokra vonatkozóan, illetve amikor döntéseket hoznak egy üzleti kapcsolat kialakításával vagy megszüntetésével, vagy pedig egy ügylet végrehajtásával kapcsolatban. Amint azt a 2014/92/EU irányelv is elismerte, a belső piac zökkenőmentes működése és a modern, társadalmilag befogadó gazdaság fejlődése egyre inkább függ a pénzforgalmi szolgáltatások egyetemes biztosításától függ. Ezért az alapvető pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés nem tagadható meg a kötelezett szolgáltatók, illetve a kötelezett szolgáltatók és az illetékes hatóságok vagy az AMLA közötti információcsere alapján.

(148) Az e rendelet követelményeinek való megfelelést felügyeletek által kell ellenőrizni. Amennyiben a kötelezett hatóságok információmegosztási partnerség keretében információt cserélnek, ezen ellenőrzések keretében az e rendeletben az ilyen információcserére vonatkozóan meghatározott feltételeknek való megfelelést is ellenőrizni

kell. Noha a felügyeleti ellenőrzéseket kockázati alapon kell végezni, azokat minden esetben el kell végezni az információmegosztási partnerség tevékenységeinek megkezdését megelőzően. Az olyan információmegosztási partnerségek, amelyek keretében személyesadat-kezelésre is sor kerül, a természetes személyek jogai és szabadságai tekintetében nagy kockázatot jelenthetnek. Ezért a partnerség tevékenységeinek megkezdése előtt az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([28]) szerinti adatvédelmi hatásvizsgálatot kell végezni. A felügyeleti ellenőrzések keretében a felügyeleteknek egyeztetniük kell adott esetben az adatvédelmi hatóságokkal, amelyek kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek az adatvédelmi hatásvizsgálatot illetően. Az e rendeletben szereplő adatvédelmi rendelkezéseket és a gyanús ügyletekkel kapcsolatos információk bizalmas kezelésére vonatkozó valamennyi követelményt alkalmazni kell a valamely partnerség keretében megosztott információkra. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban konkrétabb rendelkezéseket tarthassanak fenn vagy vezethetnek be az említett rendelet alkalmazásának testre szabása céljából annak érdekében, hogy konkrétabb követelményeket határozzanak meg az információmegosztási partnerségek keretében megosztott személyes adatok kezelésével kapcsolatban.

(149) Bár az információmegosztási partnerségek lehetővé teszik operatív információk és személyes adatok szigorú biztosítékok melletti megosztását, ezek az információcserék nem válthatják ki e rendelet azon követelményét, hogy minden gyanút be kell jelenteni az illetékes pénzügyi információs egységnek. Ezért, ha a kötelezett szolgáltatók egy információmegosztási partnerség keretében kapott információk alapján gyanús tevékenységeket azonosítanak, e gyanújukat be kell jelenteniük a letelepedési szerinti tagállam pénzügyi információs egységének. A gyanús tevékenységre utaló információkra szigorúbb szabályok vonatkoznak, amelyek értelmében azok felfedése tilos, és ezen információkat csak akkor szabad megosztani, amennyiben erre a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ezek ellen való küzdelem céljára szükség van, és ezen információmegosztásra az alapvető jogokat, a pénzügyi információs egységek általi munka bizalmasságát, valamint a bűnügyi nyomozások integritását védő biztosítékoknak kell vonatkozniuk.

(150) A személyes adatok e rendelet alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. A kötelezett szolgáltatóknak különleges figyelmet kell fordítaniuk azon elvekre, amelyek előírják, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeiknek való megfelelés során kezelt személyes adatoknak pontosaknak, megbízhatóknak és naprakészeknek kell lenniük. Az e rendeletnek való megfelelés érdekében a kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy olyan eljárásokat vezethessenek be, amelyek lehetővé teszik az (EU) 2016/679 rendelet 22. cikkében meghatározott automatizált, a profilalkotást is magában foglaló döntéshozatalt egyedi ügyekben. Amennyiben így tesznek, a személyes adatok védelmére vonatkozóan az uniós jogban meghatározott bármely más releváns követelmény mellett az e rendeletben az ilyen eljárások hatálya alá tartozó személyek jogainak védelmére vonatkozó követelményeket is alkalmazni kell.

(151) Alapvető fontosságú, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretnek és a felülvizsgált FATF-ajánlásoknak az összehangolását az uniós jognak – különösen az uniós adatvédelmi jog és a Chartában rögzített alapvető jogok védelme tekintetében – teljes mértékben megfelelve végezzék. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret végrehajtásának egyes aspektusai adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és megosztását foglalják magukban. Az ilyen személyesadat-kezelést az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, kizárólag az e rendeletben rögzített célokra indokolt engedélyezni, beleértve az ügyfél-átvilágítás végrehajtását, a folyamatos nyomon követést, a gyanús ügyletek elemzését és bejelentését, valamely jogi személy vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosának azonosítását, a kiemelt közszereplők azonosítását, továbbá az információk hitelintézetek és pénzügyi intézmények és egyéb kötelezett szolgáltatók általi megosztását. A kötelezett szolgáltatók a személyes adatok összegyűjtését és ezt követő kezelését szigorúan csak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények betartásához szükséges mértékig végezhetik el, és a személyes adatok nem kezelhetők tovább olyan módon, amely összeegyeztethetetlen e céllal. Szigorúan meg kell tiltani mindenekelőtt a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését.

(152) Az érzékeny adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkében meghatározott egyes kategóriái kezelése következtében kockázatok merülhetnek fel az ezen adatok érintettjeinek alapvető jogait és szabadságait illetően. Azon kockázatok minimálisra csökkentése érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók általi ilyen adatkezelés az ügyfelet károsan érintő, diszkriminatív vagy elfogult eredményekhez – például az üzleti kapcsolat megszüntetéséhez vagy kialakításának megtagadásához – vezessen, a kötelezett szolgáltatók nem hozhatnak döntéseket kizárólag a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet értelmében vett különleges kategóriáira vonatkozóan a birtokukban lévő információk alapján, amennyiben ezen információk nem relevánsak a valamely ügylet vagy kapcsolat által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében jelentett kockázatokat illetően. Hasonlóképpen, annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfél-átvilágítás intenzivitása az ügyféllel kapcsolatos

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

kockázatok holisztikus értelmezésén alapuljon, a kötelezett szolgáltatók nem végezhetnek magasabb vagy alacsonyabb szintű ügyfél-átvilágítást kizárólag az ügyfélről birtokukban lévő érzékeny adatokra alapozva.

(153) A felülvizsgált FATF-ajánlások szerint a teljes körű együttműködés lehetővé tétele, továbbá az illetékes hatóságok általi, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, nyomozása, illetve felderítése céljaira történő információkérések gyors teljesítése érdekében a kötelezett szolgáltatóknak legalább 5 éven át meg kell őrizniük az ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében tudomásukra jutott szükséges információkat, valamint az ügyletek adatait. Az eltérő megközelítések alkalmazásának elkerülése, továbbá a személyes adatok védelmére és a jogbiztonságra vonatkozó előírások teljesítése érdekében az adatmegőrzés időtartamát az üzleti kapcsolat végét, illetve az alkalmi ügylet befejezését követő 5 évben kell meghatározni. Adódhatnak olyan helyzetek, amikor az illetékes hatóságok nem végezhetik el hatékonyan a feladataikat, ha a kötelezett szolgáltatók birtokában lévő releváns információkat az adatmegőrzési időtartam lejártát követően törlik. Lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságok ilyen esetekben felkérjék a kötelezett hatóságokat, hogy eseti alapon hosszabb ideig őrizzék meg az adatokat, de ez sem haladhatja meg az 5 évet.

(154) Amikor illetékes hatóságok fogalma alatt nyomozó és bűnüldöző hatóságok értendők, azt úgy kell értelmezni, hogy magában foglalja az Európai Ügyészséget (a továbbiakban: az EPPO) azon tagállamok tekintetében, amelyek részt vesznek az EPPO létrehozására irányuló megerősített együttműködésben.

(155) A pénzügyi információs egységek általi információmegosztás kulcsfontosságú szerepet játszik az EPPO vagy az Európai Csalás Elleni Hivatal (a továbbiakban: az OLAF) hatáskörébe tartozó, illetve az olyan esetleges bűnözői tevékenységek korai szakaszban történő felderítésében, amelyek esetében az Europol és az Eurojust megbízatásának megfelelően operatív támogatást tud nyújtani, és segíteni tudja a gyors és hatékony nyomozásokat és büntetőeljárásokat. A pénzügyi információs egységek által az EPPO-val és az OLAF-fal megosztott információk között szerepelnie kell azon gyanút alátámasztó okoknak is, hogy az EPPO, illetve az OLAF hatáskörében tartozó bűncselekmény elkövetésére kerülhet vagy került sor, és ahhoz minden olyan, a pénzügyi információs egység birtokában lévő releváns – többek között pénzügyi és adminisztratív – információt mellékelni kell, amely segítheti az intézkedéseket. Amennyiben az EPPO és az OLAF információt kér a pénzügyi információs egységektől, ugyanilyen fontos, hogy a pénzügyi információs egységek képesek legyenek megosztani minden olyan információt, amely az üggyel kapcsolatban a birtokukban van. Az EPPO-nak és az OLAF-nak az őket létrehozó jogi eszközökben szereplő alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban tájékoztatnia kell a pénzügyi információs egységeket a megosztott információval kapcsolatban tett lépésekről, valamint a releváns eredményekről.

(156) Annak érdekében, hogy az e rendelet hatálybalépése és alkalmazása közötti időszakban biztosítható legyen a megfelelő és hatékony igazságszolgáltatás, továbbá hogy a rendeletet zökkenőmentesen együtt lehessen alkalmazni a tagállamok nemzeti eljárásjogával, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás lehetséges eseteinek megelőzése, nyomozása vagy felderítése céljából végzett, a tagállamokban a rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő jogi eljárásokat érintő információkat és dokumentumokat a hatálybalépés napjától számított 5 éven át kell megőrizni, mely időszak további 5 évre meghosszabbítható.

(157) Az érintettnek az adathoz való hozzáférési joga alkalmazandó az e rendelet alkalmazásában kezelt személyes adatokra. Az érintettnek a gyanús ügyletekhez kapcsolódó bejelentésekben foglalt bármely információhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért indokolt lehet e jog alól kivételeket meghatározni, vagy azt az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikkével összhangban korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmezni, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett valamely hatóság ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az említett rendelet 79. cikkében említett jogorvoslathoz. Az említett hatóság hivatalból is eljárhat, amennyiben azt az (EU) 2016/679 rendelet előírja. Lehetővé kell tenni, hogy a felügyeleti hatóság – a hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül – tájékoztassa az érintettet arról, hogy a felügyeleti hatóság minden szükséges ellenőrzést elvégzett, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.

(158) A kötelezett szolgáltatók más magánszereplők szolgáltatásait is igénybe vehetik. Helyénvaló azonban, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret csak a kötelezett szolgáltatókra vonatkozzon, és azok teljes körű felelősséget vállaljanak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való megfelelésért. A jogbiztonság garantálása és annak elkerülése érdekében, hogy egyes szolgáltatások szándékolatlanul e rendelet hatálya alá kerüljenek, egyértelművé kell tenni, hogy azok a személyek, akik vagy amelyek valamely kötelezett szolgáltató számára, szerződés alapján, kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik vagy amelyek a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények számára kizárólag az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénzek továbbításával kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve elszámolási és kiegyenlítési rendszert működtetnek, nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

(159) A kötelezett szolgáltatóknak megfelelő és pontos információkat kell beszerezniük és megőrizniük a jogi személyek tényleges tulajdonlásáról és ellenőrzéséről. A bemutatóra szóló részvényeknél a tulajdonjogot a bemutatóra szóló részvény okiratát birtokló személy gyakorolhatja, ami lehetővé teszi a tényleges tulajdonos névtelenségét. Annak érdekében, hogy az ilyen részvényekkel ne lehessen visszaélni pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából, a társaságoknak – kivéve azokat, amelyek részvényeit szabályozott piacon jegyzik, vagy amelyek részvényeit közvetített értékpapírként bocsátják ki – minden meglévő bemutatóra szóló részvényt névre szóló részvényre kell váltani, immobilizálni kell azokat, vagy pedig azokat egy pénzügyi intézménynél kell elhelyezni. Ezenkívül a bemutatóra szóló opciós utalványok csak közvetített formában engedélyezhetők.

(160) A kriptoeszközöknél azok anonimitásából adódóan fennáll a bűncselekmény céljából elkövetett visszaélés kockázata. A nem névre szóló kriptoeszköz-számlák, valamint az egyéb, anonimitást biztosító eszközök nem teszik lehetővé a kriptoeszköz-átruházások nyomonkövethetőségét, és megnehezítik az esetlegesen gyanút keltő ügyletsorozatok azonosítását vagy a megfelelő szintű ügyfél-átvilágítás alkalmazását. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket eredményesen lehessen a kriptoeszközökre alkalmazni, meg kell tiltani a kriptoeszköz-szolgáltatók számára a nem névre szóló kriptoeszköz-számlák, illetve az anonimitást vagy az ügyletek fokozott elfedését egyebek mellett az anonimitást elősegítő kriptopénzek révén lehetővé tévő számlák rendelkezésre bocsátását és letétkezelését. Ez a tilalom nem alkalmazandó a hardverek és szoftverek szolgáltatóira, valamint a nem letétkezelő kriptotárcákat kínáló szolgáltatókra, amennyiben az említettek e kriptoeszköz-tárcákhoz nem férnek hozzá vagy nem gyakorolnak ellenőrzést azok felett.

(161) A nagy összegű készpénzfizetések esetén igen magas a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázata, és ezt a kiszolgáltatottságot nem csökkentette elégséges mértékben az a követelmény sem, hogy az árukkal kereskedő személyekre a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak kell vonatkozniuk, ha legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést hajtanak végre vagy fogadnak. A tagállami megközelítések közötti különbségek egyúttal aláásták az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon, ami hátrányosan érinti a szigorúbb kontrollmechanizmusokat alkalmazó tagállamokban működő vállalkozásokat. Ezért a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozóan a teljes Unióban 10 000 EUR összegű felső határt kell bevezetni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ennél alacsonyabb küszöbértékeket vagy szigorúbb rendelkezéseket fogadjanak el, amennyiben azok a közérdeket szolgáló jogszerű célkitűzések teljesülését célozzák. Tekintve, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret a vállalkozások szabályozásán alapul, e felső határ nem alkalmazandó olyan természetes személyek közötti kifizetésekre, akik nem hivatalos minőségben járnak el. Emellett annak érdekében, hogy a teljes Unióra vonatkozó felső határral ne jöjjenek létre szándékolatlanul akadályok a valamely kifizetést teljesíteni kívánó olyan személyek számára, akik nem használnak banki szolgáltatásokat vagy azok nem elérhetőek számukra, vagy a vállalkozások számára akkor, ha a tevékenységükből származó bevételt kívánják számláikon elhelyezni, a hitelintézetek, pénzügyi intézmények vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézmények helyiségeiben és területein tett kifizetéseket vagy letéteket mentesíteni kell e felső határ alól.

(162) A hitelintézetek, pénzügyi intézmények vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézmények helyiségeiben vagy területein tett, a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó felső határt meghaladó készpénzfizetéseket vagy -letéteket nem szabad alapértelmezetten a pénzmosásra, annak alapbűncselekményeire vagy a terrorizmusfinanszírozásra utaló jelzésnek vagy gyanúnak tekinteni. Az ilyen ügyletek bejelentése lehetővé teszi a pénzügyi információs egységek számára, hogy felmérjék és azonosítsák a pénzmozgás mintázatait, továbbá míg ezek az információk hozzájárulnak a pénzügyi információs egységek operatív vagy stratégiai elemzéseihez, ezek a küszöbértéken alapuló információközlések jellegüktől fogva elkülönülnek a gyanús ügyletek bejelentésétől. E célból a küszöbértéken alapuló információközlés nem helyettesíti a gyanús ügyletek bejelentésére vagy a magasabb kockázat esetén magasabb szintű ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására irányuló követelményt. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy előírhassák, hogy a bejelentésekre egy meghatározott határidőn belül kerüljön sor, és ebbe beletartozhat a rendszeres, aggregált adatszolgáltatás is.

(163) Adódhatnak olyan esetek, amikor vis maior események – például természeti katasztrófák – miatt a készpénztől eltérő kifizetési mechanizmusokhoz való hozzáférés széles körben ellehetetlenül. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok ilyen esetekben felfüggesszék a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó felső határ alkalmazását. Ezt a felfüggesztést rendkívüli intézkedésként csak szükség esetén, kivételes, megfelelően indokolt helyzetekben lehet alkalmazni. Az, hogy lehetetlen hozzáférni a pénzügyi szolgáltatásokhoz, nem jelent érvényes indokot a felső határ alkalmazásának felfüggesztésére olyan esetekben, ha ez a helyzet annak tudható be, hogy valamely tagállam nem képes garantálni, hogy a fogyasztók a teljes területén hozzáférjenek a pénzügyi infrastruktúrához.

(164) A Bizottságnak értékelnie kell a nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó felső határ uniós szintű kiigazításának költségeit, előnyeit és hatásait, amely kiigazítás célja, hogy a vállalkozások számára egyenlőbb versenyfeltételeket lehessen teremteni, és korlátozni lehessen annak lehetőségeit, hogy a bűnözők pénzmosásra használják fel a készpénzt. Az értékelés során különösen azt kell vizsgálnia, hogy a készpénzfizetésekre vonatkozó uniós szintű, harmonizált felső határ szintjét milyen összegben lenne a legmegfelelőbb megállapítani, figyelembe véve a számos tagállamban a készpénzfizetésre vonatkozóan jelenleg érvényben lévő értékhatárokat, valamint egy ilyen felső határ uniós szintű érvényesíthetőségét és az euróra mint törvényes fizetőeszközre gyakorolt hatását.

(165) A Bizottságnak értékelnie kell továbbá a tényleges tulajdonosok azonosítására vonatkozó 25 %-os küszöbérték olyan eseteket érintő csökkentésének költségeit, előnyeit és hatásait, amikor az ellenőrzést tulajdonosi érdekeltség útján gyakorolják. Az értékelés során figyelembe kell venni különösen az alacsonyabb küszöbértéket bevezető tagállamok vagy harmadik országok tapasztalataiból levont tanulságokat.

(166) A nagy értékű árukkal összefüggő kockázatok más, nagymértékben hordozható árukra, például a ruházati cikkekre és a ruházati kiegészítőkre is kiterjedhetnek. A Bizottságnak ezért értékelnie kell, hogy szükséges-e kiterjeszteni a kötelezett szolgáltatók hatályát úgy, hogy az az ilyen nagy értékű árukkal kereskedő személyekre is kiterjedjen. Emellett, mivel e rendelet első alkalommal vezet be uniós szinten kötelező, küszöbértéken alapuló információközlést bizonyos nagy értékű árukkal kapcsolatban, a Bizottságnak az e rendelet végrehajtása kapcsán szerzett tapasztalatok alapján értékelnie kell, hogy szükséges-e kiterjeszteni a küszöbértéken alapuló információközlés hatálya alá tartozó áruk hatályát, valamint hogy a küszöbértéken alapuló információközlés pénzügyi információs egységek általi felhasználása fényében kell-e harmonizálni az ilyen információközlés formátumát. Végezetül, tekintve a nagy értékű árukkal a vámszabad területeken összefüggő kockázatokat, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükséges-e kiterjeszteni az ilyen vámszabad területeken nagy értékű árukkal kereskedő és azokat ott tároló piaci szereplők által bejelentendő információk körét.

(167) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények következetes alkalmazása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok, a megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országok és az Unió pénzügyi rendszerére konkrét és súlyos fenyegetést jelentő harmadik országok, valamint ellenintézkedések vagy az ilyen harmadik országokból eredő kockázatokat csökkentő konkrét fokozott átvilágítási intézkedések azonosítására; az Uniót érintő magasabb kockázat és a kapcsolódó átvilágítási intézkedések további esetei azonosítására; a fontos közhivatalok további közös kategóriái azonosítására; a magasabb kockázatokat jelentő gazdasági társaságok kategóriái és a tényleges tulajdonlás tulajdonosi érdekeltség alapján történő azonosítása céljából a kapcsolódó alacsonyabb küszöbértékek azonosítására; a szankciók hatálya alá tartozó, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó átláthatósági követelmények megsértésének kategóriái és az azokért felelős személyek, az ezen jogsértések súlyossága szintjének osztályozására szolgáló indikátorok és a szankciók szintjének megállapításakor figyelembe veendő kritériumok meghatározására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ([29]) megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(168) A Bizottságra felhatalmazáson alapuló hatásköröket kell ruházni, hogy elfogadja azokat az AMLA által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat, amelyek meghatározzák a csoportszintű szabályzatokra, eljárásokra és kontrollmechanizmusokra vonatkozó minimumkövetelményeket, többek között az információmegosztásra vonatkozó minimumstandardokat, az anyavállalat kilétének megállapítására vonatkozó kritériumokat és azokat a feltételeket, amelyekkel a közös tulajdonosi körrel, irányítással vagy megfelelési kontrollmechanizmusokkal rendelkező struktúráknak csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat kell alkalmazniuk; meghatározzák a kiegészítő intézkedések típusát, többek között a csoportok számára olyan esetben előírt minimumintézkedéseket, amikor harmadik országok joga szerint nem megengedett csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok, valamint kiegészítő felügyeleti intézkedések alkalmazása; meghatározzák – az ügyfél-átvilágítás elvégzése céljából – a magasabb kockázatú szolgáltatókat, ágazatokat és ügyleteket, amelyek alacsony értékű alkalmi ügyleteket bonyolítanak, a kapcsolódó értékeket, az alkalmi ügyletek és az üzleti kapcsolatok azonosításához figyelembe veendő kritériumokat, valamint az ügyletsorozatok azonosításának kritériumait; és meghatározzák az ügyfél-átvilágítás elvégzéséhez szükséges információkat. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, és az (EU) 2024/1620 rendelet 49. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(169) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek végrehajtása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az Unió pénzügyi rendszerére konkrét és súlyos fenyegetést jelentő harmadik országok azonosítására szolgáló módszertan meghatározása; a fontos közhivatalok tagállami jegyzékeinek létrehozására és közlésére vonatkozó formátum meghatározása; és a tagállamok jogának hatálya alá tartozó kifejezett bizalmi vagyonkezeléshez hasonló jogi személyek típusainak és jogi konstrukciók típusainak azonosítása érdekében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([30]) megfelelően kell gyakorolni. A Bizottságra továbbá végrehajtási hatásköröket kell ruházni a konkrét kiegészítő nemzeti ellenintézkedések befejezéséről való döntés érdekében.

([29]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)

(170) A Bizottságot fel kell hatalmazni az AMLA által kidolgozott, a gyanú bejelentésére és az ügyleti adatok megadására használandó formátumot, valamint a pénzügyi információs egységek által az információk EPPO-hoz való bejelentéséhez használandó formátumot meghatározó végrehajtás-technikai standardok elfogadására. A Bizottságnak az említett végrehajtástechnikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, és az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(171) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a Charta által elismert elveket, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot és a vállalkozás szabadságát.

(172) A Charta mindennemű megkülönböztetést tiltó 21. cikkével összhangban az ügyfél-átvilágítással összefüggésben minden kötelezett szolgáltatónak megkülönböztetés nélkül kell kockázatértékelést végeznie.

(173) Az e rendelet végrehajtását értékelő jelentés elkészítésekor a Bizottságnak kellő figyelmet kell fordítania az alapvető jogok és a Charta által elismert elvek tiszteletben tartására.

(174) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az Unió pénzügyi rendszere pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási célból történő felhasználásának megakadályozását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(175) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2021. szeptember 22-én véleményt ([31]) nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Tárgy és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

E rendelet szabályokat állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

a) a kötelezett szolgáltatók által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében alkalmazandó intézkedések;

b) a tényleges tulajdonlás átláthatóságára vonatkozó követelmények jogi személyek, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók tekintetében;

c) a nem névre szóló eszközökkel való visszaélés korlátozására irányuló intézkedések.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

([31]) HL C 524., 2021.12.29., 10. o.

1. „pénzmosás”: az (EU) 2018/1673 irányelv 3. cikkének (1) és (5) bekezdésében meghatározott magatartás, beleértve az ilyen magatartáshoz nyújtott bűnsegélyt és az arra való felbujtást vagy annak kísérletét is, függetlenül attól, hogy a legalizálni kívánt vagyont eredményező cselekményeket valamely tagállam vagy harmadik ország területén hajtották-e végre; az ilyen magatartás tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni;

2. „terrorizmusfinanszírozás”: az (EU) 2017/541 irányelv 11. cikkében meghatározott magatartás, beleértve az ilyen magatartáshoz nyújtott bűnsegélyt és az arra való felbujtást vagy annak kísérletét is, függetlenül attól, hogy arra valamely tagállam vagy harmadik ország területén kerül-e sor; az ilyen magatartás tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni;

3. „büntetendő cselekmény”: az (EU) 2018/1673 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti büntetendő cselekmény, valamint az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás, az említett irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti passzív és aktív vesztegetés, valamint az említett irányelv 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározottak szerinti hűtlen kezelés;

4. „pénzeszközök” vagy „vagyon”: az (EU) 2018/1673 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti vagyon;

5. „hitelintézet”:

   a) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti hitelintézet;

   b) a hitelintézet 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározottak szerinti fióktelepe, amennyiben az az Unióban található, függetlenül attól, hogy annak központi irodája valamely tagállamban vagy harmadik országban van-e;

6. „pénzügyi intézmény”:

   a) a hitelintézettől, illetve a befektetési vállalkozástól eltérő vállalkozás, amely a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([32]) I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenységet végez, beleértve a pénzváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is – de kizárva az (EU) 2015/2366 irányelv I. mellékletének 8. pontjában említett tevékenységeket – vagy egy olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, beleértve a pénzügyi holdingtársaságokat, a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat és a pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaságokat is;

   b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([33]) 13. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti biztosító – amennyiben az említett irányelv hatálya alá tartozó életbiztosítási vagy egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítási tevékenységeket folytat – beleértve a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontjában meghatározottak szerinti biztosítói holdingtársaságokat és vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságokat;

   c) az (EU) 2016/97 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározottak szerinti biztosításközvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítási szolgáltatásokkal összefüggésben jár el, az olyan biztosításközvetítő kivételével, akik vagy amelyek nem vesznek át biztosítási díjakat vagy az ügyfélnek szánt összegeket, valamint akiknek vagy amelyeknek a tevékenységéért saját termékeik tekintetében egy vagy több biztosító vagy biztosításközvetítő tartozik felelősséggel;

   d) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([34]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti befektetési vállalkozás;

   e) kollektív befektetési forma, különösen:

      i. a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) és annak az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társasága, vagy az említett irányelvvel összhangban engedélyezett olyan befektetési társaság, amely nem jelölt ki alapkezelő társaságot, és amely ÁÉKBV befektetési jegyeit kínálja vásárlásra az Unióban;

([32]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([33]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

ii. a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerinti alternatív befektetési alap és annak az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott olyan alternatívbefektetésialap-kezelője, amely az említett irányelv 2. cikkében meghatározott hatály alá tartozik;

f) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([35]) 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti központi értéktár;

g) a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([36]) 4. cikkének 2. pontjában, valamint a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([37]) 3. cikkének b) pontjában meghatározottak szerinti hitelező;

h) a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 5. pontjában és a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározottak szerinti hitelközvetítő, amennyiben az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti – a hitelmegállapodással kapcsolatos – pénzt tartja, kivéve az olyan hitelközvetítőt, akinek vagy amelynek a tevékenységéért egy vagy több hitelező vagy hitelközvetítő tartozik felelősséggel;

i) kriptoeszköz-szolgáltató;

j) az a)–i) pontban említett pénzügyi intézmény fióktelepe, amennyiben az az Unióban található, függetlenül attól, hogy központi irodája valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e;

7. „kriptoeszköz”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározottak szerinti kriptoeszköz, kivéve, ha az említett rendelet 2. cikkének (4) bekezdésében felsorolt kategóriák hatálya tartozik;

8. „kriptoeszköz-szolgáltatás”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározottak szerinti kriptoeszköz-szolgáltatás, kivéve az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése 16. pontjának h) alpontjában említett, kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás nyújtását;

9. „kriptoeszköz-szolgáltató”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározottak szerinti kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt;

10. „pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaság”: a pénzügyi holdingtársaságtól vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő vállalkozás, amely nem leányvállalata valamely másik vállalkozásnak, és amelynek leányvállalatai között található legalább egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény;

11. „bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltató”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik felek részére a következő szolgáltatások bármelyikét üzletszerűen nyújtja:

a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;

b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetében hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy vagy jogi konstrukció részére;

d) kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjeként végzett tevékenység vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelővel egyenértékű funkció, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

e) más személy részvényesi meghatalmazottjaként végzett tevékenység vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

12. „szerencsejáték-szervezés”: olyan szolgáltatás, amely vagyoni értékkel bíró téttel játszott szerencsejátékot foglal magában, ideértve azokat is, amelyek esetében a készség is szerepet játszik, így a lottó- és kaszinójátékokat, a kártyajátékokat és a fogadást, mely szolgáltatások nyújtása valamely fizikai létesítményben, vagy bármely más távoli hozzáférést biztosító eszköz útján, például elektronikus módon, vagy más kommunikációs módszerrel és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére történik;

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

([36]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

([37]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

13. „nem pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaság”: a pénzügyi holdingtársaságtól vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő vállalkozás, amely nem leányvállalata valamely másik vállalkozásnak, és amelynek leányvállalatai között található legalább egy, a 3. cikk 3. pontjában említettek szerinti kötelezett szolgáltató;

14. „saját tárhelyen működtetett cím”: az (EU) 2023/1113 rendelet 3. cikkének 20. pontjában meghatározottak szerinti saját tárhelyen működtetett cím;

15. „közösségi finanszírozási szolgáltató”: az (EU) 2020/1503 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározottak szerinti közösségi finanszírozási szolgáltató;

16. „közösségi finanszírozási közvetítő”: a közösségi finanszírozási szolgáltatótól eltérő vállalkozás, amelynek üzleti tevékenysége nyilvános vagy korlátozott számú finanszírozó számára nyitott, internetalapú információs rendszeren keresztül történő megfeleltetés vagy a megfeleltetés elősegítése a következők tekintetében:

    a) projektgazdák, azaz olyan természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek egy konkrét célkitűzés megvalósítására irányuló, egy vagy több előre meghatározott műveletből álló projektekhez keresnek finanszírozást, beleértve egy adott ügy vagy rendezvény érdekében végzett adományszervezést is, függetlenül attól, hogy ezeket a projekteket a nyilvánosság vagy korlátozott számú finanszírozó figyelmébe ajánlják-e; és

    b) finanszírozók, azaz a projektek finanszírozásához kamatos vagy kamat nélküli kölcsönök vagy adományok révén hozzájáruló természetes vagy jogi személyek, beleértve azokat az eseteket is, amikor az ilyen adományok révén az adományozó valamilyen nem anyagi juttatásra válik jogosulttá;

17. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([38]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti elektronikus pénz, kivéve az említett irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett monetáris értéket;

18. „letelepedés” illetve „telephely”: a 3. cikk hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységnek valamely kötelezett szolgáltató általi tényleges folytatása a központi irodája szerinti országtól eltérő valamely tagállamban vagy harmadik országban, határozatlan időre és stabil infrastruktúrán – többek között az alábbiakon – keresztül:

    a) fióktelep vagy leányvállalat;

    b) hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a prudenciális szabályozás értelmében telephelynek minősülő infrastruktúra;

19. „üzleti kapcsolat”: valamely kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységeihez kapcsolódó üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely valamely kötelezett szolgáltató és ügyfél között jött létre, többek között írásbeli szerződés hiányában is, és amely – a kapcsolat létesítésekor – várhatóan ismétlődési vagy időtartami elemmel rendelkezik, vagy amely a későbbiekben tesz szert erre;

20. „ügyletsorozat”: meghatározott időtartamon belül végrehajtott, két vagy több olyan ügylet, amelyek indítási és rendeltetési helye, valamint célja, vagy egyéb releváns jellemzői azonosak vagy hasonlók;

21. „harmadik ország”: olyan joghatóság, független állam vagy autonóm terület, amely nem része az Uniónak, valamint rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó saját jogszabályokkal vagy végrehajtási rendszerrel;

22. „levelezőbanki kapcsolat”:

    a) banki szolgáltatásoknak egy hitelintézet mint a levelezőbank általi nyújtása egy másik hitelintézet mint válaszadó részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését, valamint a kapcsolódó szolgáltatásokat is, például a készpénzgazdálkodást, az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénznek a nemzetközi átutalását, a csekkelszámolást, a bank nevében történő lebonyolításra szolgáló (payable through) számlák vezetését és a devizaszolgáltatásokat;

    b) kapcsolat hitelintézetek között, pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve azt is, amikor valamely levelezőintézet, illetve -intézmény hasonló szolgáltatásokat nyújt valamely válaszadó intézetnek, illetve intézménynek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek vagy az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénz átutalása, a kriptoeszköz-ügyletek vagy a kriptoeszközök átruházása céljára kialakított kapcsolatokat is;

23. „fiktív intézet, illetve intézmény”:

([38]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

a) a kriptoeszköz-szolgáltatóktól eltérő hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, illetve hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények által folytatott tevékenységekkel megegyező tevékenységeket folytató intézet vagy intézmény, amelyet egy olyan joghatóságban hoztak létre, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá nincs kapcsolatban valamely szabályozott pénzügyi csoporttal;

b) kriptoeszköz-szolgáltatók esetében: olyan szervezet, amelynek a neve szerepel az Európai Értékpapírpiaci Hatóság által az (EU) 2023/1114 rendelet 110. cikke alapján létrehozott nyilvántartásban, vagy olyan, harmadik országbeli szervezet, amely kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt anélkül, hogy az adott országban engedéllyel rendelkezne, le lenne telepedve vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó felügyelet hatálya alá tartozna;

24. „kriptoeszköz-számla”: az (EU) 2023/1113 rendelet 3. cikkének 19. pontjában meghatározottak szerinti kriptoeszköz-számla;

25. „anonimitást elősegítő kriptopénz”: olyan kriptoeszközök, amelyek arra irányuló beépített jellemzőkkel rendelkeznek, hogy a kriptoeszközök átruházásával kapcsolatos információkat szisztematikusan vagy opcionálisan anonimizálják;

26. „virtuális IBAN”: a fizetéseket olyan fizetési számlára átirányító azonosító, amelyet az ezen azonosítótól eltérő IBAN azonosít;

27. „jogalany-azonosító”: az ISO 17442 szabvány szerinti, valamely jogalanyhoz hozzárendelt egyedi alfanumerikus hivatkozási kód;

28. „tényleges tulajdonos”: olyan természetes személy, aki végső soron tulajdonosa valamely jogalanynak, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciónak vagy hasonló jogi konstrukciónak, vagy akinek ezek az ellenőrzése alatt állnak;

29. „kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció”: a vagyonrendelő által szándékosan, az élők között vagy a halálakor, általában írásos dokumentum formájában létesített bizalmi vagyonkezelési konstrukció, amelynek célja, hogy a vagyoni eszközöket a kedvezményezett javára vagy meghatározott célból vagyonkezelő ellenőrzése alá helyezze;

30. „lehetséges kedvezményezettek”: azok a természetes vagy jogi személyek, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja, akik vagy amelyek közül a vagyonkezelők a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciókban kiválaszthatják a kedvezményezetteket;

31. „alapértelmezett kedvezményezett”: azok a természetes vagy jogi személyek, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja, akik vagy amelyek valamely szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukció kedvezményezettjei, amennyiben a vagyonkezelők nem gyakorolják diszkrecionális jogkörüket;

32. „jogi konstrukció”: kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy olyan konstrukció, amely a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukcióhoz hasonló struktúrával vagy funkcióval rendelkezik, beleértve a *fiducie*-t, valamint a *Treuhand* és a *fideicomiso* egyes típusait;

33. „alapinformációk”:

a) jogi személy vonatkozásában:

i. a jogi személy jogi formája és neve;

ii. az alapító okirat és az alapszabály, ha külön okiratban szerepel;

iii. a bejegyzett vagy hivatalos székhelynek, valamint – ha ezektől eltérő – az üzleti tevékenység fő helyének a címe és a létrehozás szerinti ország;

iv. a jogi képviselők listája;

v. adott esetben a részvényesek vagy a tagok listája, beleértve az egyes részvényesek által birtokolt részvények számára, e részvények kategóriáira és a kapcsolódó szavazati jogok jellegére vonatkozó információkat;

vi. amennyiben rendelkezésre áll, a nyilvántartási szám, az európai egyedi azonosító, az adóazonosító szám és a jogalany-azonosító;

vii. az alapítványok esetében azon vagyoni eszközök, amelyekkel az alapítvány céljai megvalósítása érdekében rendelkezik;

b) jogi konstrukció vonatkozásában:

i. a jogi konstrukció neve vagy egyedi azonosítója;

ii. a bizalmi vagyonkezelési megállapodás vagy egy azzal egyenértékű okirat;

iii. a jogi konstrukció céljai, ha vannak ilyenek;

iv. a jogi konstrukció keretében birtokolt vagy a jogi konstrukció révén kezelt vagyoni eszközök;

v. a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek vagy – hasonló jogi konstrukció esetében – a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek a tartózkodási helye, valamint – ha ettől eltérő – a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló jogi konstrukció igazgatásának a helye;

34. „kiemelt közszereplő”: olyan természetes személy, aki fontos közhivatalt tölt vagy töltött be, ide tartoznak többek között:

a) valamely tagállamban:

i. az államfők, kormányfők, miniszterek, miniszterhelyettesek vagy államtitkárok;

ii. az országgyűlési képviselők vagy hasonló jogalkotó szervek tagja;

iii. a politikai pártok irányító szerveinek olyan tagjai, akik nemzeti végrehajtó vagy jogalkotó szervekben, vagy legalább 50 000 lakosú választókerületeket képviselő regionális vagy helyi végrehajtó vagy jogalkotó szervekben rendelkeznek megbízatással;

iv. a legfelsőbb bíróságok, alkotmánybíróságok vagy egyéb olyan, felső szintű igazságügyi szervek tagjai, amelynek a határozatai ellen – kivételes körülményektől eltekintve – további fellebbezésnek nincs helye;

v. a számvevőszékek tagjai vagy a központi bankok igazgatósági tagjai;

vi. a nagykövetek, az ügyvivők, fa egyveres erők magas rangú tisztjei;

vii. a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében felsorolt kapcsolatok valamelyike alapján az állam által, vagy amennyiben e vállalkozások az említett irányelv 3. cikkének (3), (4), (6), illetve (7) bekezdésében meghatározott közép- vagy nagyvállalkozásnak vagy közép- vagy nagycsoportnak minősülnek, a regionális vagy a helyi hatóságok által ellenőrzött vállalkozások ügyviteli, ügyvezető vagy felügyelő testületeinek tagjai;

viii. a legalább 50 000 lakosért felelős regionális és helyi hatóságok vezetői, beleértve a települések csoportosulásait és a nagyvárosi régiókat is;

ix. a tagállamok által előírt egyéb fontos közhivatalok;

b) valamely nemzetközi szervezetben:

i. valamely nemzetközi szervezet legmagasabb rangú tisztviselője, annak helyettesei, és a vezetőtestületi tagok vagy azzal egyenértékű funkciókat betöltő személyek;

ii. valamely tagállam vagy az Unió képviselői;

c) uniós szinten:

az uniós intézmények és szervek szintjén az a) pont i., ii., iv., v. és vi. alpontjában felsoroltakkal egyenértékű funkciót betöltő személyek;

d) valamely harmadik országban:

az a) pontban felsoroltakkal egyenértékű funkciót betöltő személyek;

35. „családtag”:

a) a házastárs vagy a bejegyzett élettársi kapcsolatban vagy hasonló konstrukcióban élő személy;

b) a gyermek, valamint e gyermek házastársa vagy a gyermekkel bejegyzett élettársi kapcsolatban vagy hasonló konstrukcióban élő személy;

c) a szülő;

d) a 34. pont a) alpontjának i. alpontjában említett funkciók, valamint uniós szinten vagy harmadik országbeli egyenértékű funkciók esetében a testvér;

36. „közeli kapcsolatban álló személy”:

a) azon természetes személy, akiről tudott, hogy valamely kiemelt közszereplővel közösen jogi személyek vagy jogi konstrukciók tényleges tulajdonosai, vagy a kiemelt közszereplővel bármely egyéb szoros üzleti kapcsolatban állnak;

b) azon természetes személy, aki egyedüli tényleges tulajdonosa egy olyan jogi személynek vagy jogi konstrukciónak, amelyről tudott, hogy ténylegesen valamely kiemelt közszereplő javára létesítették;

37. „vezető testület”: a nemzeti joggal összhangban kijelölt kötelezett szolgáltató testülete vagy testületei, amely felhatalmazással rendelkezik vagy amelyek felhatalmazással rendelkeznek a kötelezett szolgáltató stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányításának a meghatározására, valamint amely felügyeli és nyomon követi vagy amelyek felügyelik és nyomon követik a vezetői döntéshozatalt, továbbá amely magában foglalja vagy amelyek magukban foglalják a kötelezett szolgáltató üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyeket is; amennyiben nincs ilyen testület, az a személy, aki ténylegesen irányítja a kötelezett szolgáltató üzleti tevékenységét;

38. „vezetési funkciót betöltő vezető testület”: a kötelezett szolgáltató napi irányításáért felelős vezető testület;

39. „felügyeleti funkciót betöltő vezető testület”: a vezetői döntéshozatal felügyeletének és nyomon követésének szerepében eljáró vezető testület;

40. „felső vezetés”: a vezetési funkciót betöltő vezető testület tagjai, valamint az olyan tisztviselők és alkalmazottak, akik elegendő ismerettel rendelkeznek a kötelezett szolgáltató pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségéről, valamint megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkeznek ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzanak;

41. „csoport”: vállalkozások csoportja, amely egy anyavállalatból, annak leányvállalataiból, valamint olyan vállalkozásokból áll, amelyek a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének értelmében vett kapcsolat révén kapcsolódnak egymáshoz;

42. „anyavállalat”:

a) az Unió területén központi irodával rendelkező csoportok esetében az a kötelezett szolgáltató, amely a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározottak szerinti olyan anyavállalkozás, amely nem leányvállalata egy másik uniós vállalkozásnak, feltéve, hogy legalább egy leányvállalat kötelezett szolgáltató;

b) az Unió területén kívüli központi irodával rendelkező csoportok esetében, amennyiben legalább két vagy leányvállalat az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltató, az adott csoporthoz tartozó, az Unióban letelepedett olyan vállalkozás, amely:

i. kötelezett szolgáltató;

ii. olyan vállalkozás, amely nem leányvállalata egy, az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatónak minősülő másik vállalkozásnak;

iii. elegendő súlya van a csoporton belül, és elegendő ismeretekkel rendelkezik a csoport azon tevékenységeiről, amelyek e rendelet követelményeinek hatálya alá tartoznak; valamint

iv. felelős az e rendelet II. fejezetének 2. szakasza szerinti csoportszintű követelmények végrehajtásáért;

43. „készpénz”: az (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([39]) 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerinti készpénz;

44. „illetékes hatóság”:

a) pénzügyi információs egység;

b) felügyeleti hatóság;

([39]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1672 rendelete (2018. október 23.) az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 284., 2018.11.12., 6. o.).

c) olyan hatóság, amelynek funkciója a pénzmosásnak, annak alapbűncselekményeinek vagy a terrorizmusfinanszírozásnak a kivizsgálása vagy büntető eljárás alá vonása, illetve amelynek feladata a bűncselekményből származó vagyon felkutatása, lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása;

d) a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóság;

45. „felügyelet”: az annak biztosítására irányuló feladatokkal megbízott szerv – többek között az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében rábízott feladatok ellátása során –, hogy a kötelezett szolgáltatók megfeleljenek az e rendeletben foglalt követelményeknek;

46. „felügyeleti hatóság”: közjogi szervnek minősülő felügyelet, az (EU) 2024/1640 irányelv 37. cikke szerinti felügyeleti funkciójának ellátása során az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság vagy a felügyeletként eljáró AMLA;

47. „önszabályozó testület”: olyan testület, amely valamely szakma gyakorlóit képviseli, továbbá szerepet tölt be a szabályozásukban, bizonyos felügyeleti, illetve nyomonkövetési funkció ellátásában, valamint a rájuk vonatkozó szabályok érvényesítésének a biztosításában;

48. „pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközök”: bármely vagyoni eszköz, többek között – de nem kizárólag – a következők: pénzügyi eszközök, gazdasági erőforrások, többek között olaj és egyéb természeti erőforrások, mindenféle – materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan, bármilyen módon szerzett – javak, pénzeszközökkel, illetve egyéb vagyoni eszközökkel kapcsolatos jogcímet vagy az azokban való érdekeltséget igazoló, bármilyen – például elektronikus vagy digitális – formátumban lévő okmány vagy okirat, többek között – de nem kizárólag – bankhitelek, utazási csekkek, bankcsekkek, postautalványok, részvények, kötvények, váltók vagy hitellevelek, kamatok, osztalékok vagy az ilyen pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközökből származó vagy azok által képzett egyéb jövedelem vagy értéktöbblet, továbbá bármely egyéb vagyoni eszköz, amely potenciálisan felhasználható pénzeszközök, áruk vagy szolgáltatások megszerzésére;

49. „célzott pénzügyi szankciók”: az EUSZ 29. cikke alapján elfogadott tanácsi határozatok és az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott tanácsi rendeletek értelmében jegyzékbe vett személyek és szervezetek tekintetében mind a vagyoni eszközök befagyasztása, mind pedig pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközök javukra történő közvetlen vagy közvetett rendelkezésre bocsátásának a tilalma;

50. „ENSZ pénzügyi szankciók”: az alábbiak értelmében jegyzékbe vett személyek és szervezetek tekintetében mind a vagyoni eszközök befagyasztása, mind pedig pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközök javukra történő közvetlen vagy közvetett rendelkezésre bocsátásának a tilalma:

a) az ENSZ BT 1267 (1999) sz. határozata és az azt felváltó határozatok;

b) az ENSZ BT 1373 (2001) sz. határozata, beleértve az arról való döntést, hogy a vonatkozó szankciókat alkalmazni kell egy adott személyre vagy szervezetre, valamint e döntés nyilvános közlését is;

c) az ENSZ proliferációfinanszírozással kapcsolatos pénzügyi szankciói;

51. „az ENSZ proliferációfinanszírozással kapcsolatos pénzügyi szankciói”: az alábbiak értelmében jegyzékbe vett személyek és szervezetek tekintetében mind a vagyoni eszközök befagyasztása, mind pedig pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközök javukra történő közvetlen vagy közvetett rendelkezésre bocsátásának a tilalma:

a) az ENSZ BT 1718 (2006) sz. határozata és az azt felváltó bármely határozat;

b) az ENSZ BT 2231 (2015) sz. határozata és az azt felváltó bármely határozat;

c) az ENSZ BT a tömegpusztító fegyverek proliferációjának finanszírozásával kapcsolatban vagyonieszköz-befagyasztásról, valamint pénz-, illetve egyéb vagyoni eszközök rendelkezésre bocsátásának a tilalmáról szóló bármely egyéb határozata;

52. „hivatásos labdarúgóklub”: bármely jogi személy, amely olyan labdarúgóklub tulajdonosa vagy üzemeltetője, amelyik rendelkezik licenccel és részt vesz valamely tagállamban rendezett nemzeti labdarúgó-bajnokság(ok)on, valamint amelynek játékosai és személyzete szerződéses viszonyban állnak a klubbal, és szolgáltatásaikért cserébe díjazásban részesülnek;

53. „labdarúgójátékos-közvetítő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely díj ellenében közvetítő szolgáltatásokat nyújt, valamint labdarúgó-játékosokat vagy hivatásos labdarúgóklubokat képvisel labdarúgó-játékosra vonatkozó szerződés megkötése céljából folytatott tárgyalásokon, vagy hivatásos labdarúgóklubokat képvisel labdarúgó-játékosok átigazolásáról szóló megállapodások megkötése céljából folytatott tárgyalásokon;

54. „nagy értékű áruk”: a IV. mellékletben felsorolt áruk;

55. „nemesfémek és drágakövek”: az V. mellékletben felsorolt fémek és kövek;

56. „kulturális javak”: a 116/2009/EK tanácsi rendelet ([40]) I. mellékletében felsorolt javak;

57. „információmegosztási partnerség”: olyan mechanizmus, amely lehetővé teszi információk megosztását és feldolgozását a kötelezett szolgáltatók és – adott esetben – a 44. pont a), b) és c) alpontjában említett illetékes hatóságok között, a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem céljából, nemzeti szinten vagy határokon átnyúló alapon, e partnerség formájától függetlenül.

(2) Az (1) bekezdés 34. pontjában említett fontos közhivatalok egyikébe sem értendők bele a középvezetői és a beosztotti pozíciót betöltő személyek.

(3) A tagállamok – amennyiben azt közigazgatási szervezetük és a kockázat indokolja – alacsonyabb küszöbértéket is megállapíthatnak az alábbi fontos közhivatalok megjelölésére:

a) a regionális vagy helyi szinten képviselt politikai pártok irányító szerveinek tagjai, az (1) bekezdés 34. pontja a) alpontja iii. alpontjában említettek szerint;

b) a regionális vagy helyi hatóságok vezetői, az (1) bekezdés 34. pontja a) alpontja viii) alpontjában említettek szerint.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az említett az alacsonyabb küszöbértékekről.

(4) A tagállamok e cikk (1) bekezdése 34. pontja a) alpontja vii. alpontjával kapcsolatban – amennyiben azt közigazgatási szervezetük és a kockázat indokolja – alacsonyabb küszöbértéket is meghatározhatnak a regionális vagy helyi hatóságok által ellenőrzött vállalkozások azonosítására vonatkozóan, mint amit a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (3), (4), (6) és (7) bekezdése meghatároz.

A tagállamok értesítik a Bizottságot erről az alacsonyabb küszöbértékről.

(5) A tagállamok – amennyiben azt társadalmi és kulturális szerkezetük, valamint a kockázat indokolja – tágabb hatályt is alkalmazhatnak testvérek kiemelt közszereplők családtagjaiként való megjelölésére vonatkozóan, az (1) bekezdés 35. pontja d) alpontjában említettek szerint.

A tagállamok értesítik a Bizottságot erről a tágabb hatályról.

2. SZAKASZ

Hatály

3. cikk

Kötelezett szolgáltatók

E rendelet alkalmazásában a következő jogalanyok tekintendők kötelezett szolgáltatóknak:

1. a hitelintézetek;

2. a pénzügyi intézmények;

3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:

   a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók, valamint bármely olyan más természetes vagy jogi személy – többek között független jogi szakemberek, így például ügyvédek –, aki vagy amely fő üzleti vagy szakmai tevékenységként közvetlenül vagy vele kapcsolatban álló más személyek révén anyagi támogatást, segítséget vagy tanácsot nyújt adóügyi kérdésekben;

   b) közjegyzők, ügyvédek és egyéb független jogi szakemberek, amennyiben részt vesznek akár az ügyfelük nevében és javára eljárva bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben, akár az alábbiak bármelyikére vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget nyújtva:

([40]) A Tanács 116/2009/EK rendelete (2008. december 18.) a kulturális javak kiviteléről (HL L 39., 2009.2.10., 1. o.).

i. ingatlan vagyontárgyak vagy gazdálkodó szervezetek adásvétele;

ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek – többek között kriptoeszközeinek – a kezelése;

iii. bank-, takarék-, értékpapír- vagy kriptoeszköz-számlák megnyitása vagy kezelése;

iv. társaságok létrehozásához, létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges hozzájárulások megszervezése;

v. bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létrehozása, létesítése, működtetése vagy vezetése;

c) bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;

d) ingatlanügynökök és egyéb ingatlanszakemberek, amennyiben közvetítőként járnak el ingatlanügyletekben, többek között az ingatlan javak bérbeadásával kapcsolatos olyan ügyletek vonatkozásában, ahol a havi bérleti díj legalább 10 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg, a fizetési módtól függetlenül;

e) nemesfémekkel és drágakövekkel rendszeres vagy fő szakmai tevékenység keretében kereskedő személyek;

f) nagy értékű árukkal rendszeres vagy fő szakmai tevékenység keretében kereskedő személyek;

g) szerencsejáték-szervezők;

h) közösségi finanszírozási szolgáltatók és közösségi finanszírozási közvetítők;

i. kulturális javak kereskedelmével vagy közvetítésével foglalkozó személyek, ideértve azokat az eseteket is, amikor ezt művészeti galériák és aukciósházak végzik, amennyiben az ügyletek vagy az ügyletsorozatok értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

j) kulturális javak és nagy értékű áruk tárolásával, kereskedelmével vagy közvetítésével foglalkozó személyek, amennyiben e tevékenységekre vámszabad területen vagy vámraktárban kerül sor, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t vagy az azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

k) hitelintézetektől és pénzügyi intézményektől eltérő, jelzálog- és fogyasztóihitel-közvetítők, az olyan hitelközvetítők kivételével, akiknek vagy amelyeknek a tevékenységéért egy vagy több hitelező vagy hitelközvetítő tartozik felelősséggel;

l) befektetői migrációt segítő gazdasági szereplők, amelyek engedéllyel rendelkeznek arra, hogy képviseljenek olyan harmadik országbeli állampolgárokat, vagy közvetítő szolgáltatásokat nyújtsanak számukra, akik valamilyen befektetés – többek között tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, adományozás, a közjót szolgáló tevékenység, illetve az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében tartózkodási jogot kívánnak szerezni valamely tagállamban;

m) nem pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaságok;

n) labdarúgójátékos-közvetítők;

o) hivatásos labdarúgóklubok a következő ügyletek tekintetében:

i. befektetővel folytatott ügyletek;

ii. szponzorral folytatott ügyletek;

iii. labdarúgójátékos- vagy egyéb közvetítőkkel folytatott ügyletek;

iv. labdarúgó játékos átigazolására irányuló ügyletek.

4. cikk

Egyes szerencsejáték-szervezőkre vonatkozó mentességek

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a szerencsejáték-szervezőket részben vagy egészben mentesítik az e rendeletben foglalt követelmények alól, annak alapján, hogy e szolgáltatások működési jellege és adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

Az első albekezdésben említett mentesség nem alkalmazandó a következőkre:

a) kaszinók;

b) olyan szerencsejáték-szervezők, akiknek vagy amelyeknek a fő tevékenysége az alábbiaktól eltérő online szerencsejáték- vagy sportfogadás-szervezés:

   i. az állam által akár hatóságon, akár az állam által ellenőrzött vállalkozáson vagy szerven keresztül működtetett online szerencsejáték-szervezés;

   ii. online szerencsejáték-szervezés, amelyek lebonyolítását, üzemeltetését és igazgatását az állam szabályozza.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok elvégzik a szerencsejáték-szervezés kockázatértékelését, amelynek keretében felmérik a következőket:

a) a szerencsejáték-szervezés vonatkozásában a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban fennálló fenyegetések és sebezhetőségek, valamint mérséklő tényezők;

b) az ügyletek méretéhez és az alkalmazott fizetési módokhoz kapcsolódó kockázatok;

c) az a földrajzi terület, ahol a szerencsejáték-szervezést végzik, beleértve annak határokon átnyúló dimenzióját, valamint a más tagállamokból vagy harmadik országokból való hozzáférhetőségét.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kockázatértékelések elvégzésekor a tagállamok figyelembe veszik a Bizottság által az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke alapján készített, uniós szintű kockázatértékelésben szereplő megállapításokat.

(3) A tagállamok kockázatalapú monitoringtevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján adott mentességekkel ne történjen visszaélés.

5. cikk

Egyes hivatásos labdarúgóklubokra vonatkozó mentességek

(1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy részben vagy egészben mentesítik az e rendeletben foglalt követelmények alól azokat a hivatásos labdarúgóklubokat, amelyek a nemzeti labdarúgó-bajnokság legmagasabb osztályában játszanak, és amelyek teljes éves árbevétele az előző 2 naptári év egyikében sem éri el az 5 000 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget, annak alapján, hogy e hivatásos labdarúgóklubok működési jellege és adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy részben vagy egészben mentesítik az e rendeletben foglalt követelmények alól azokat a hivatásos labdarúgóklubokat, amelyek a nemzeti labdarúgó-bajnokság legmagasabb osztályánál alacsonyabb osztályban játszanak, annak alapján, hogy e hivatásos labdarúgóklubok működési jellege és adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok elvégzik a hivatásos labdarúgóklubok kockázatértékelését, amelynek keretében felmérik a következőket:

a) a hivatásos labdarúgóklubok vonatkozásában a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban fennálló fenyegetések és sebezhetőségek, valamint mérséklő tényezők;

b) az ügyletek méretéhez és határokon átnyúló jellegéhez kapcsolódó kockázatok.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kockázatértékelések elvégzésekor a tagállamok figyelembe veszik a Bizottság által az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke alapján készített, uniós szintű kockázatértékelésekben szereplő megállapításokat.

(3) A tagállamok kockázatalapú monitoringtevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján adott mentességekkel ne történjen visszaélés.

6. cikk

Egyes pénzügyi tevékenységekre vonatkozó mentességek

(1) Az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott készpénzátutalási tevékenységet végző személyek kivételével a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt pénzügyi tevékenységet csak alkalomszerűen vagy nagyon korlátozott mértékben végző természetes vagy jogi személyeket mentesítik az e rendeletben foglalt követelmények alól, amennyiben csekély a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, feltéve, hogy teljesül az összes következő feltétel:

a) a pénzügyi tevékenység abszolút értelemben korlátozott;

b) a pénzügyi tevékenység ügyleti alapon korlátozott;

c) a pénzügyi tevékenység nem az említett személyek fő tevékenysége;

d) a pénzügyi tevékenység kiegészíti az említett személyek fő tevékenységét, és közvetlenül kapcsolódik ahhoz;

e) az említett személyek fő tevékenysége nem az e rendelet 3. cikke 3. pontjának a)–d) vagy g) alpontjában említett tevékenység;

f) a pénzügyi tevékenységet csak az említett személyek fő tevékenysége szerinti ügyfeleinek nyújtják, és nem általánosan a nyilvánosságnak kínálják.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes árbevétele nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket, amelynek megfelelően alacsonynak kell lennie. Ezt a küszöbértéket nemzeti szinten kell meghatározni, a pénzügyi tevékenység típusától függően.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok ügyfelenként és egyedi ügyletenként maximális küszöbértéket alkalmaznak, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor. A maximális küszöbértéket a pénzügyi tevékenység típusától függően, nemzeti szinten kell meghatározni. A maximális küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses ügylettípusok pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás céljára gyakorlati szempontból ne legyenek alkalmasak, illetve hatékonyak, és nem haladhatja meg az 1 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget, a fizetési módtól függetlenül.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység árbevétele nem haladhatja meg az érintett természetes vagy jogi személy teljes árbevételének az 5 %-át.

(5) A pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának e cikk alkalmazásában történő értékelése során a tagállamok különös figyelmet fordítanak minden olyan pénzügyi tevékenységre, amelyek esetében – jellegénél fogva – különösen valószínűnek tartható az, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából veszik igénybe vagy élnek vissza vele.

(6) A tagállamok kockázatalapú monitoringtevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján adott mentességekkel ne történjen visszaélés.

7. cikk

Előzetes értesítés a mentességekről

(1) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan mentességről, amelyet a 4., 5. és 6. cikkel összhangban kívánnak megadni. Az értesítésben szerepelnie kell a tagállam által a mentesség fenntartása céljából elvégzett megfelelő kockázatértékelésen alapuló indokolásnak.

(2) A Bizottság a (2) bekezdésben említett értesítéstől számított 2 hónapon belül meghozza a következő intézkedések egyikét:

a) megerősíti, hogy a mentesség megadható a tagállam által benyújtott indokolás alapján;

b) indokolással ellátott határozatban megállapítja, hogy a mentesség nem adható meg.

Az első albekezdés alkalmazásában a Bizottság további információkat kérhet az értesítő tagállamtól.

(3) Az e cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti bizottsági megerősítés kézhezvételét követően a tagállamok elfogadhatják a mentesség megadásáról szóló határozatot. A határozatnak tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló indokokat. A tagállamok rendszeresen, de minden esetben az (EU) 2024/1640 irányelv 8. cikke szerinti nemzeti kockázatértékelésük aktualizálásakor felülvizsgálják ezeket a határozatokat.

(4) A tagállamok 2027. október 10-ig értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján megadott mentességekről, amelyek 2027. július 10-én érvényesek.

(5) A Bizottság minden évben közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az e cikk alapján megadott mentességek jegyzékét, és honlapján nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az említett jegyzéket.

3. SZAKASZ

határokon átnyúló műveletek

8. cikk

Értesítés a határokon átnyúló műveletekről és a nemzeti jog alkalmazásáról

(1) Azoknak a kötelezett szolgáltatóknak, amelyek első alkalommal kívánnak tevékenységet folytatni egy másik tagállam területén, értesíteniük kell a székhely szerinti tagállamuk felügyeleteit azon tevékenységekről, amelyeket az adott másik tagállamban kívánnak végezni. Ezt az értesítést azonnal be kell nyújtani, amint a kötelezett szolgáltató lépéseket tesz a tevékenységek végzése érdekében, telephelyek esetén pedig legalább 3 hónappal az említett tevékenységek megkezdése előtt. A kötelezett szolgáltatóknak haladéktalanul értesíteniük kell székhely szerinti tagállamuk felügyeleteit e tevékenységeknek az adott másik tagállamban történő megkezdésekor.

Az első albekezdés nem alkalmazandó azokra a kötelezett szolgáltatókra, amelyek más uniós jogi aktusok alapján a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlására vonatkozó külön értesítési eljárások hatálya alá tartoznak, illetve azon esetekben, amikor a kötelezett szolgáltatóra egyedi engedélyezési követelmények vonatkoznak annak érdekében, hogy az adott másik tagállam területén működhessen.

(2) Az (1) bekezdés alapján közölt információk bármely tervezett változásáról a kötelezett szolgáltatónak a változás előtt legalább 1 hónappal tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam felügyeletét.

(3) Amennyiben e rendelet lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó további szabályokat fogadjanak el, a kötelezett szolgáltatóknak meg kell felelniük a letelepedési helyük szerinti tagállam nemzeti szabályainak.

(4) Amennyiben a kötelezett szolgáltatók több tagállamban is működtetnek telephelyeket, biztosítaniuk kell, hogy valamennyi telephely alkalmazza annak a tagállamnak a szabályait, amelyben található.

(5) Amennyiben az (EU) 2024/1640 irányelv 38. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti kötelezett szolgáltatók a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján ügynökökön, forgalmazókon vagy az említett más tagállamokban található egyéb típusú infrastruktúrákon keresztül a letelepedési helyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban működnek, az említett tevékenységek tekintetében azon tagállamok szabályait kell alkalmazniuk, amelyekben szolgáltatásokat nyújtanak, kivéve, ha az említett irányelv 38. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, amely esetben annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazniuk, ahol a központi irodájuk található.

(6) Amennyiben a kötelezett szolgáltatóknak az (EU) 2024/1640 irányelv 41. cikke alapján központi kapcsolattartó pontot kell kijelölniük, biztosítaniuk kell, hogy a központi kapcsolattartó pont a kötelezett szolgáltató nevében képes legyen biztosítani az alkalmazandó jognak való megfelelést.

II. FEJEZET

A KÖTELEZETT SZOLGÁLTATÓK BELSŐ SZABÁLYZATAI, ELJÁRÁSAI ÉS KONTROLLMECHANIZMUSAI

1. SZAKASZ

Belső szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok, kockázatértékelés és személyzet

9. cikk

A belső szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok hatálya

(1) A kötelezett szolgáltatóknak rendelkezniük kell belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal az e rendeletnek, az (EU) 2023/1113 rendeletnek és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedéseknek való megfelelés, és különösen az alábbiak biztosítása érdekében:

a) az uniós és tagállami szinten, valamint a kötelezett szolgáltatók szintjén megállapított pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok csökkentése és hatékony kezelése;

b) a célzott pénzügyi szankciók alkalmazásának kötelezettsége mellett a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása és kijátszása kockázatának csökkentése és kezelése.

Az első albekezdésben említett a szabályzatoknak, eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak arányosnak kell lenniük az üzleti tevékenység jellegével, többek között az ahhoz kapcsolódó kockázatokkal és a tevékenység összetettségével, valamint a kötelezett szolgáltató méretével, továbbá ki kell terjedniük a kötelezett szolgáltatónak az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi tevékenységére.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok közé tartoznak a következők:

a) belső szabályzatok és eljárások, beleértve különösen a következőket:

i. a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelés lefolytatása és aktualizálása;

ii. a kötelezett szolgáltató kockázatkezelési keretrendszere;

iii. ügyfél-átvilágítás e rendelet III. fejezetének végrehajtása érdekében, beleértve az annak meghatározására irányuló eljárásokat is, hogy az ügyfél, a tényleges tulajdonos vagy az a személy, akinek a nevében vagy javára végrehajtják az ügyletet vagy a tevékenységet kiemelt közszereplő-e vagy családtag-e vagy közeli kapcsolatban álló személy-e;

iv. a gyanús ügyletek bejelentése;

v. kiszervezés és más kötelezett szolgáltatók által végzett ügyfél-átvilágítás igénybevétele;

vi. a 76. és a 77. cikk szerinti személyes adatkezeléssel kapcsolatos adatmegőrzés és szabályzatok;

vii. az ilyen belső szabályzatoknak és eljárásoknak való megfelelés nyomon követése és irányítása e bekezdés b) pontjával összhangban, a hiányosságok azonosítása és kezelése, valamint a korrekciós intézkedések végrehajtása;

viii. személyzetnek bizonyos feladatokra és funkciókra való felvételekor, valamint bizonyos feladatokhoz és funkciókhoz történő hozzárendelésekor, továbbá ügynökök és forgalmazók kinevezésekor, az elvégzendő feladatokhoz és az ellátandó funkciókhoz kapcsolódó kockázatokkal arányos módon annak ellenőrzése, hogy ezek a személyeknek jó-e a hírnevük;

ix. a kötelezett szolgáltató belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak belső kommunikációja, többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó politikák végrehajtásában részt vevő ügynökök, forgalmazók és szolgáltatók felé;

x. a munkavállalók, valamint adott esetben az ügynökök és a forgalmazók képzésére vonatkozó politika a kötelezett szolgáltatónál az e rendeletben, az (EU) 2023/1113 rendeletben és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedésekben foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében bevezetett intézkedésekkel kapcsolatban;

b) belső kontrollmechanizmus- és független ellenőrzési funkció az e bekezdés a) pontjában említett belső szabályzatok és eljárások, valamint a kötelezett szolgáltatónál bevezetett kontrollmechanizmusok vizsgálatára; független ellenőrzési funkció hiányában a kötelezett szolgáltatók külső szakértővel is elvégeztethetik ezt a vizsgálatot.

Az első albekezdésben foglalt belső szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat írásban kell rögzíteni. A belső szabályzatokat vezetési funkciót betöltő vezető testületnek kell jóváhagynia. A belső eljárásokat és kontrollmechanizmusokat legalább megfelelési vezetői szinten kell jóváhagyni.

(3) A kötelezett szolgáltatóknak naprakészen kell tartaniuk a belső szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat, valamint hiányosság megállapítása esetén javítaniuk kell azokat.

(4) Az AMLA 2026. július 10-ig iránymutatásokat ad ki azokra az elemekre vonatkozóan, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak – az üzleti tevékenységük jellege, többek között annak kockázatai és összetettsége, valamint a kötelezett szolgáltató mérete alapján – figyelembe kell venniük a belső szabályzataik, eljárásaik és kontrollmechanizmusaik terjedelmének meghatározásakor, különösen a megfelelési funkcióhoz hozzárendelt személyzet tekintetében. Ezen iránymutatások keretében azonosítani kell azokat a helyzeteket is, amikor a kötelezett szolgáltató jellege és mérete miatt:

i. a belső kontrollrendszereket kell kialakítani az üzleti funkció, a megfelelési funkció és az ellenőrzési funkció szintjén;

ii. a független ellenőrzési funkció külső szakértő is elláthatja.

10. cikk

A vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelés

(1) A kötelezett szolgáltatóknak üzleti tevékenységük jellegével, többek között az ahhoz kapcsolódó kockázatokkal és a tevékenység összetettségével, valamint a méretükkel arányos megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy azonosítsák és értékeljék egyrészt azt, hogy milyen pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve, másrészt pedig a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának a kockázatait, figyelembe véve legalább a következőket:

a) az I. mellékletben foglalt kockázati változók, valamint a II. és a III. mellékletben foglalt kockázati tényezők;

b) a Bizottság által az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke alapján készített uniós szintű kockázatértékelésben szereplő megállapítások;

c) a tagállamok által az (EU) 2024/1640 irányelv 8. cikke alapján végzett nemzeti kockázatértékelésekben, valamint a tagállamok által végzett releváns ágazatspecifikus kockázatértékelésekben szereplő megállapítások;

d) a nemzetközi standardalkotók által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén közzétett releváns információk, illetve – az Unió szintjén – a Bizottság vagy az AMLA által közzétett vonatkozó kiadványok;

e) az illetékes hatóságok által a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatban szolgáltatott információk;

f) az ügyfélkörre vonatkozó információk.

Az új vagy már meglévő termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos új termékek, szolgáltatások vagy üzleti gyakorlatok bevezetése előtt – beleértve az új terjesztési csatornák, valamint az új vagy kialakulóban lévő technológiák használatát –, vagy egy meglévő szolgáltatás vagy termék új ügyfélszegmens vagy új földrajzi területen történő kínálatának megkezdése előtt a kötelezett szolgáltatóknak azonosítaniuk és értékelniük kell különösen a kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint megfelelő intézkedéseket kell tenniük e kockázatok kezelésére és csökkentésére.

(2) A kötelezett szolgáltató által az (1) bekezdés alapján készített, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelést dokumentálni kell, naprakészen kell tartani, és rendszeresen felül kell vizsgálni, többek között amennyiben bármely belső vagy külső esemény jelentős hatást gyakorol a kötelezett szolgáltató tevékenységeihez, termékeihez, ügyleteihez, terjesztési csatornáihoz, ügyfeleihez vagy tevékenységeinek földrajzi övezeteihez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra. Ezt kérésre a felügyeletek rendelkezésére kell bocsátani.

A vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelést a megfelelési tisztviselőnek kell elkészítenie, és a vezetési funkciót betöltő vezető testületnek kell jóváhagynia, valamint – amennyiben van felügyeleti funkciót betöltő vezető testület – közölni kell vele.

(3) A hitelintézetek, a pénzügyi intézmények, a közösségi finanszírozási szolgáltatók és a közösségi finanszírozási közvetítők kivételével a felügyeletek dönthetnek úgy, hogy eltekintenek a vállalkozás egészére kiterjedő egyéni dokumentált kockázatértékelésektől, amennyiben az ágazat sajátos eredendő kockázatai egyértelműek és ismertek.

(4) Az AMLA 2026. július 10-ig iránymutatásokat ad ki a kötelezett szolgáltató által az (1) bekezdés alapján készített, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelés tartalmára vonatkozó minimumkövetelményekről, valamint a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelés elkészítésekor figyelembe veendő további információforrásokról.

11. cikk

Megfelelési funkció

(1) A kötelezett szolgáltatóknak ki kell nevezniük a vezetési funkciót betöltő vezető testület egyik tagját (a továbbiakban: a megfelelési vezető), akinek az lesz a feladata, hogy biztosítsa az e rendeletnek, az (EU) 2023/1113 rendeletnek és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedéseknek való megfelelést.

A megfelelési vezetőnek biztosítania kell, hogy a kötelezett szolgáltató belső szabályzatai, eljárásai és kontrollmechanizmusai összhangban legyenek a kötelezett szolgáltató kockázati kitettségével, és hogy azokat végrehajtsák. A megfelelési vezetőnek biztosítania kell továbbá azt, hogy e célra elegendő emberi és anyagi erőforrás álljon rendelkezésre. A megfelelési vezető felelős e szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok jelentős vagy lényeges hiányosságaira vonatkozó információk fogadásáért.

Amennyiben a vezetési funkciót betöltő vezető testület a döntéseiért testületileg felelős, a megfelelési vezető felelős azért, hogy segítséget és tanácsadást nyújtson számára, valamint előkészítse az e cikkben említett döntéseket.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak rendelkezniük kell egy a vezetési funkciót betöltő vezető testület által kinevezendő megfelelési tisztviselővel, aki kellően magas beosztásban van, és azért felelős, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem keretében a kötelezett szolgáltatóra vonatkozó követelmények napi alkalmazása során rendelkezésre álljanak a vonatkozó szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok, többek között a célzott pénzügyi szankciók végrehajtása vonatkozásában is, továbbá kapcsolattartó pontként tevékenykedik az illetékes hatóságok vonatkozásában. A megfelelési tisztviselő felelős továbbá a gyanús ügyleteknek a pénzügyi információs egység felé történő, a 69. cikk (6) bekezdésével összhangban történő bejelentéséért is.

Az (EU) 2024/1640 irányelv 6. cikke vagy más uniós jogi aktusok alapján a felső vezetésük vagy a tényleges tulajdonosaik tekintetében ellenőrzés alá vont kötelezett szolgáltatóknál ellenőrizni kell, hogy a megfelelési tisztviselők megfelelnek-e ezeknek a követelményeknek.

Amennyiben a kötelezett szolgáltató mérete és tevékenységeinek alacsony kockázata indokolja, valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltató kinevezhet megfelelési tisztviselőjének egy olyan személyt, aki az adott csoportban egy másik szolgáltatónál tölti be ezt a funkciót.

A megfelelési tisztviselő csak a vezetési funkciót betöltő vezető testület előzetes értesítését követően menthető fel. A kötelezett szolgáltatónak értesítenie kell a felügyeletet a megfelelési tisztviselő felmentéséről, részletesen kifejtve, hogy a döntés az e rendelet alapján kijelölt feladatok elvégzéséhez kapcsolódik-e. A megfelelési tisztviselő – saját kezdeményezésére vagy kérésre – tájékoztatást adhat a felügyelet részére a felmentéséről. A felügyelet az említett információt felhasználhatja az e bekezdés második albekezdése és az (EU) 2024/1640 irányelv 37. cikkének (4) bekezdése szerinti feladatai ellátásához.

(3) A kötelezett szolgáltatóknak a méretükkel, jellegükkel és kockázataikkal arányos mértékű, megfelelő erőforrásokat – többek között személyzetet és technológiát – kell biztosítaniuk a megfelelési funkció részére a feladatok hatékony ellátásához, és gondoskodniuk kell arról, hogy az e funkciót betöltő személyek hatáskörrel rendelkezzenek a kötelezett szolgáltató belső szabályzatai, eljárásai és kontrollmechanizmusai eredményességének biztosításához szükséges intézkedésekre irányuló javaslattételhez.

(4) A kötelezett szolgáltatóknak intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a megfelelési tisztviselő védelmet élvezzen az őt érő megtorlással, hátrányos megkülönböztetéssel és minden más tisztességtelen bánásmóddal szemben, továbbá hogy a megfelelési tisztviselő döntéseit ne ássák alá vagy ne befolyásolják indokolatlanul a kötelezett szolgáltató üzleti érdekei.

(5) A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a megfelelési tisztviselő és a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett ellenőrzési funkciót betöltő személy közvetlenül tehessen jelentést a vezetési funkciót betöltő vezető testületnek és – amennyiben létezik felügyeleti funkciót betöltő vezető testület – külön e testületnek, továbbá hogy aggályokat vethessenek fel és figyelmeztethessék a vezető testületet, amennyiben konkrét kockázati fejlemények érintik vagy érinthetik a kötelezett szolgáltatót.

A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az e rendelet, az (EU) 2023/1113 rendelet és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedések végrehajtásában közvetlenül vagy közvetve részt vevő személyek hozzáférjenek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információhoz és adathoz.

(6) A megfelelési vezetőnek rendszeresen jelentést kell tennie a vezető testületnek a kötelezett szolgáltató belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak a végrehajtásáról. A megfelelési vezetőnek különösen évente egyszer vagy adott esetben gyakrabban jelentést kell benyújtania a vezető testület részére a kötelezett szolgáltató megfelelési tisztviselő által készített belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak a végrehajtásáról, valamint folyamatosan tájékoztatnia kell e testületet a felülvizsgálatok eredményéről. A megfelelési vezetőnek meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a feltárt hiányosságok időben történő orvoslására.

(7) Amennyiben a kötelezett szolgáltató üzleti tevékenységének jellege, többek között annak kockázatai és összetettsége, valamint a szolgáltató mérete indokolja, a megfelelési vezetői és a megfelelési tisztviselői funkciót ugyanaz a természetes személy is elláthatja. Az említett funkciók más funkciókkal kombinálhatók.

Amennyiben a kötelezett szolgáltató természetes személy vagy olyan jogi személy, amelynek tevékenységeit csak egyetlen természetes személy végzi, ez a személy felelős az e cikk szerinti feladatok végrehajtásáért.

12. cikk

A követelmények ismerete

A kötelezett szolgáltatóknak intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy azon alkalmazottaik vagy hasonló pozíciót betöltő azon személyek – többek között ügynökeik és forgalmazóik –, akiknek a funkciója azt megköveteli, ismerjék az e rendeletből, az (EU) 2023/1113 rendeletből és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedésekből eredő követelményeket, valamint a kötelezett szolgáltatónál végzett, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelést, a kötelezett szolgáltatónál bevezetett belső szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat, többek között a személyes adatoknak az e rendelet alkalmazásában történő kezelésével kapcsolatban is.

Az első bekezdésben említett intézkedéseknek ki kell terjedniük az alkalmazottak vagy a hasonló pozíciókat betöltő személyek, többek között az ügynökök és a forgalmazók folyamatos speciális képzési programokban való részvételére, annak elősegítése érdekében, hogy fel tudják ismerni a potenciálisan pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó műveleteket, és hogy útmutatást kapjanak az ilyen esetekben követendő eljárást illetően. Az ilyen képzési programoknak megfelelőnek kell lenniük a funkciójukhoz vagy tevékenységeikhez, valamint azon pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz, amelyeknek a kötelezett szolgáltató ki van téve, és azokat megfelelően dokumentálni kell.

13. cikk

Az alkalmazottak feddhetetlensége

(1) Azok az alkalmazottakról vagy hasonló pozíciót betöltő azon személyekről, többek között ügynökökről és forgalmazókról, akik közvetlenül részt vesznek abban, hogy a kötelezett szolgáltató megfeleljen e rendeletnek, az (EU) 2023/1113 rendeletnek és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedéseknek, az alábbiak tekintetében értékelést kell készíteni, amely arányos a végzett feladatokhoz kapcsolódó kockázatokkal, és amelynek tartalmát a megfelelési tisztviselő hagyja jóvá:

a) a funkcióik hatékony ellátásához szükséges egyéni készségek, ismeretek és szakértelem;

b) jó hírnév, becsületesség és feddhetetlenség.

Az első albekezdésben említett értékelést azt megelőzően kell elvégezni, hogy az alkalmazottak vagy hasonló pozíciót betöltő személyek, többek között ügynökök és forgalmazók megkezdenék tevékenységüket, és ezt az értékelést rendszeresen meg kell ismételni. A későbbi értékelések intenzitását az adott személyre bízott feladatok és az általa ellátott funkcióval kapcsolatos kockázatok alapján kell meghatározni.

(2) A kötelezett szolgáltató e rendeletnek, az (EU) 2023/1113 rendeletnek és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedéseknek való megfelelésével kapcsolatos feladatokkal megbízott alkalmazottaknak vagy hasonló pozíciót betöltő személyeknek, többek között ügynököknek és forgalmazóknak tájékoztatniuk kell a megfelelési tisztviselőt a kötelezett szolgáltató ügyfeleivel vagy leendő ügyfeleivel létesített mindennemű szoros magánjellegű vagy szakmai kapcsolatukról, és ezen ügyfelekkel összefüggésben nem láthatnak el a kötelezett szolgáltató megfelelésével kapcsolatos feladatokat.

(3) A kötelezett szolgáltatóknak eljárásokkal kell rendelkezniük az olyan összeférhetetlenségek megelőzésére és kezelésére, amelyek érinthetik a kötelezett szolgáltató e rendeletnek, az (EU) 2023/1113 rendeletnek és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedéseknek való megfeleléssel kapcsolatos feladatok ellátását.

(4) Ez a cikk nem alkalmazandó, amennyiben a kötelezett szolgáltató természetes személy vagy olyan jogi személy, amelynek tevékenységeit csak egyetlen természetes személy végzi.

14. cikk

Jogsértések bejelentése és a bejelentő személyek védelme

(1) Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([41]) alkalmazandó e rendelet, az (EU) 2023/1113 rendelet és bármely felügyelet által kiadott igazgatási intézkedések megsértésének bejelentésére, valamint az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelmére.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak olyan belső bejelentési csatornákat kell létrehozniuk, amelyek megfelelnek az (EU) 2019/1937 irányelvben foglalt követelményeknek.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a kötelezett szolgáltató természetes személy vagy olyan jogi személy, amelynek tevékenységeit csak egyetlen természetes személy végzi.

15. cikk

Egyes munkavállalók helyzete

Ha a 3. cikk (3) bekezdésében felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét valamely jogi személy alkalmazottjaként végzi, az e rendeletben foglalt követelmények arra a jogi személyre és nem a természetes személyre vonatkoznak.

2. SZAKASZ

Csoportokra vonatkozó rendelkezések

16. cikk

Csoportszintű követelmények

(1) Az anyavállalatnak biztosítania kell, hogy az e fejezet 1. szakaszában említett belső eljárásokra, kockázatértékelésre és személyzetre vonatkozó követelmények alkalmazandók legyenek a csoport valamennyi fióktelepére és leányvállalatára a tagállamokban, valamint olyan csoportok esetében, amelyek központi irodája az Unióban található, harmadik országokban. E célból az anyavállalatnak csoportszintű kockázatértékelést kell végeznie – figyelembe véve a csoport valamennyi fióktelepe és leányvállalata által elvégzett, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelést –, valamint csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat – többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljából a csoporton belül az adatvédelemre és az információmegosztásra vonatkozóan – kell kialakítania és végrehajtania annak biztosítása érdekében, hogy a csoporthoz tartozó alkalmazottak ismerjék az e rendeletből eredő követelményeket. A csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatóknak végre kell hajtaniuk az említett csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat, figyelembe véve sajátosságaikat és azokat a kockázatokat, amelyeknek ki vannak téve.

A csoportszintű szabályzatoknak, eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak, valamint az első albekezdésben említett csoportszintű kockázatértékeléseknek tartalmazniuk kell a 9. és a 10. cikkben felsorolt valamennyi elemet.

Az első albekezdés alkalmazásában, ha valamely csoport telephellyel rendelkezik egynél több tagállamban, valamint olyan csoportok esetében, amelyek központi irodája az Unióban található, harmadik országokban, az anyavállalatoknak figyelembe kell venniük az összes olyan tagállam, illetve harmadik ország hatóságai által közzétett információkat, ahol a csoport telephelyei találhatók.

(2) A megfelelési funkciókat a csoport szintjén kell létrehozni. E funkciók között szerepelnie kell egy csoportszintű megfelelési vezetőnek és – amennyiben a csoportszinten végzett tevékenységek indokolják – egy megfelelési tisztviselőnek. A megfelelési funkciók terjedelmére vonatkozó döntést dokumentálni kell.

Az első albekezdésben említett megfelelési vezetőnek rendszeresen jelentést kell tennie az anyavállalata vezetési funkciót betöltő vezető testületének a csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok végrehajtásáról. A megfelelési vezető legalább évente jelentést nyújt be a kötelezett szolgáltató belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak végrehajtásáról, valamint meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a feltárt hiányosságok időben történő

([41]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

orvoslására. Amennyiben a vezetési funkciót betöltő vezető testület a döntéseiért testületileg felelős, a megfelelési vezetőnek segítséget és tanácsadást kell nyújtania számára, valamint elő kell készítenie az e cikk végrehajtásához szükséges döntéseket.

(3) Az (1) bekezdésben említett információmegosztásra vonatkozó szabályzatokban, eljárásokban és kontrollmechanizmusokban elő kell írni a csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára az információcserét, amennyiben az információk megosztása az ügyfél-átvilágítás, valamint a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelése céljából releváns. A csoporton belüli információmegosztásnak ki kell terjednie különösen az ügyfél, annak tényleges tulajdonosai vagy azon személy személyazonosságára és jellemzőire, akinek vagy amelynek a nevében az ügyfél eljár, az üzleti kapcsolat és az alkalmi ügyletek jellegére és céljára, valamint az alapul szolgáló elemzéssel együtt annak gyanújára, hogy a pénzeszközök – a pénzügyi információs egység eltérő utasításának hiányában – ezen egységnek a 69. cikk szerint bejelentett büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódnak.

A csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok nem akadályozhatják meg a csoporthoz tartozó, nem kötelezett szolgáltatókat abban, hogy információkat szolgáltassanak az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára, amennyiben ez az információmegosztás releváns az említett kötelezett szolgáltatók számára a tekintetben, hogy megfeleljenek az e rendeletben foglalt követelményeknek.

Az anyavállalatoknak csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat kell bevezetniük annak biztosítására, hogy az első és a második albekezdés alapján megosztott információkra a titoktartás, az adatvédelem és az információk felhasználása – többek között a nyilvánosságra kerülésük megakadályozása – tekintetében elégséges garanciák vonatkozzanak.

(4) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. E szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok minimumkövetelményeit – beleértve a csoporton belüli információmegosztás minimumszabályait is –, a 2. cikk (1) bekezdése 42. pontja b) alpontjának hatálya alá tartozó esetekben az anyavállalat kilétének megállapítására vonatkozó kritériumokat és azokat a feltételeket, amelyek mellett az e cikkben foglalt rendelkezések alkalmazandók olyan struktúrákhoz tartozó szolgáltatókra, amelyeknek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelési kontrollmechanizmussal rendelkeznek – ideértve a hálózatokat vagy partnerségeket is –, továbbá az ilyen esetekben az Unióban található anyavállalat kilétének megállapítására vonatkozó kritériumokat.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikk (4) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

17. cikk

Harmadik országbeli fióktelepek és leányvállalatok

(1) Amennyiben a kötelezett szolgáltatók fióktelepei vagy leányvállalatai olyan harmadik országokban találhatók, ahol a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem minimumkövetelményei kevésbé szigorúak, mint az e rendeletben foglaltak, az anyavállalatnak biztosítania kell, hogy ezek a fióktelepek vagy leányvállalatok megfeleljenek az e rendeletben meghatározott követelményeknek, ideértve az adatvédelemre vonatkozó vagy azzal egyenértékű követelményeket is.

(2) Amennyiben valamely harmadik ország joga nem teszi lehetővé az e rendeletnek való megfelelést, az anyavállalatnak kiegészítő intézkedéseket kell tennie annak biztosítására, hogy az adott harmadik országban található fióktelepek és leányvállalatok hatékonyan kezeljék a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás kockázatát, valamint e kiegészítő intézkedésekről tájékoztatnia kell a székhelye szerinti tagállam felügyeleteit. Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeletei úgy ítélik meg, hogy a kiegészítő intézkedések nem elégségesek, további felügyeleti intézkedéseket kell tenniük, többek között előírják a csoport számára, hogy ne létesítsen üzleti kapcsolatokat, vagy szüntesse meg a meglévőket, illetve ne hajtson végre ügyleteket, vagy szüntesse meg tevékenységét a harmadik országban.

(3) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. E szabályozástechnikai standardtervezetekben pontosan meg kell határozni az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő intézkedések típusát, beleértve a kötelezett szolgáltatók által abban az esetben teendő minimumintézkedéseket is, ha valamely harmadik ország joga nem teszi lehetővé a 16. cikkben előírt intézkedések végrehajtását, és az ilyen esetekben szükséges további felügyeleti intézkedéseket.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

3. SZAKASZ

kiszervezés

18. cikk

Kiszervezés

(1) A kötelezett szolgáltatók az e rendeletből eredő feladatokat kiszervezhetik szolgáltatókhoz. A kötelezett szolgáltatónak még azelőtt értesítenie kell a felügyeletet a kiszervezésről, hogy a szolgáltató megkezdi a kiszervezett feladat elvégzését.

(2) Az e cikk szerinti feladatok ellátása során a szolgáltatókat a kötelezett szolgáltató részének kell tekinteni, beleértve azt az esetet is, amikor kötelesek betekinteni az (EU) 2024/1640 irányelv 10. cikkében említett központi nyilvántartásokba (a továbbiakban: a központi nyilvántartások) az ügyfél-átvilágításnak a kötelezett szolgáltató nevében történő elvégzése céljából.

A kötelezett szolgáltató továbbra is teljes felelősséggel tartozik a szolgáltatók által végzett kiszervezett feladatokhoz kapcsolódó minden cselekményért, akár egy cselekmény megtételéről, akár annak elmulasztásáról legyen szó.

A kötelezett szolgáltatónak minden kiszervezett feladat esetében igazolnia kell tudni a felügyelet felé, hogy tisztában van a szolgáltató által végzett tevékenységek mögött meghúzódó indokokkal és e tevékenységek végrehajtása során alkalmazott megközelítéssel, és hogy ezek a tevékenységek csökkentik azokat a konkrét kockázatokat, amelyeknek a kötelezett szolgáltató ki van téve.

(3) Az e cikk (1) bekezdése alapján kiszervezett feladatok nem végezhetők oly módon, hogy az lényegesen rontsa a kötelezett szolgáltató arra irányuló szabályzatainak és eljárásainak a minőségét, hogy meg tudjon felelni az e rendeletben és az (EU) 2023/1113 rendeletben foglalt követelményeknek. A következő feladatok semmilyen körülmények között nem szervezhetők ki:

a) a kötelezett szolgáltatónak a 10. cikk (2) bekezdése szerinti, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelésre vonatkozó javaslat és e kockázatértékelés jóváhagyása;

b) a kötelezett szolgáltató 9. cikk szerinti belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak a jóváhagyása;

c) az ügyfélhez rendelendő kockázati profilra vonatkozó döntés;

d) az ügyféllel való üzleti kapcsolat létesítésére vagy alkalmi ügylet végrehajtására vonatkozó döntés;

e) a pénzügyi információs egység részére a 69. cikk alapján bejelentett gyanús tevékenységek vagy a 74. és a 80. cikk szerinti, küszöbértéken alapuló bejelentések, kivéve, ha ezeket a tevékenységeket kiszervezték egy ugyanazon csoporthoz tartozó és ugyanabban a tagállamban letelepedett másik kötelezett szolgáltatóhoz;

f) a gyanús vagy szokatlan ügyletek és tevékenységek felderítésére vonatkozó kritériumok jóváhagyása.

(4) Mielőtt valamely kötelezett szolgáltató kiszervez egy az (1) bekezdés szerinti feladatot, meg kell győződnie arról, hogy a szolgáltató megfelelő képesítéssel rendelkezik-e a kiszervezendő feladatok elvégzéséhez.

Amennyiben valamely kötelezett szolgáltató kiszervez egy az (1) bekezdés szerinti feladatot, biztosítania kell, hogy a szolgáltató, valamint minden további kiszervező szolgáltató alkalmazza a kötelezett szolgáltató által elfogadott szabályzatokat és eljárásokat. Az ilyen feladatok ellátására vonatkozó feltételeket a kötelezett szolgáltató és a szolgáltató közötti írásbeli megállapodásban kell rögzíteni. A kötelezett szolgáltatónak rendszeres ellenőrzéseket kell tartania annak megállapítása céljából, hogy a szolgáltató ténylegesen végrehajtja-e ezeket a szabályzatokat és eljárásokat. Az ellenőrzések gyakoriságát a kiszervezett feladatok kritikus jellege alapján kell meghatározni.

(5) A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a kiszervezésre ne olyan módon kerüljön sor, hogy az lényegesen rontsa a felügyeleti hatóságok azon képességét, hogy nyomon tudják követni és vissza tudják követni azt, hogy a kötelezett szolgáltató megfelel-e e rendeletnek és az (EU) 2023/1113 rendeletnek.

(6) Az (1) bekezdéstől eltérve a kötelezett szolgáltatók nem szervezhetik ki az e rendelet szerinti követelményekből eredő feladatokat a III. fejezet 2. szakasza alapján azonosított harmadik országokban tartózkodási hellyel rendelkező vagy letelepedett szolgáltatókhoz, kivéve, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kötelezett szolgáltató kizárólag olyan kötelezett szolgáltatónak szervezi ki a feladatokat, aki vagy amely ugyanannak a csoportnak a tagja;

b) a csoport olyan, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szabályzatokat és eljárásokat, ügyfél-átvilágítási intézkedéseket és nyilvántartás-vezetési szabályokat alkalmaz, amelyek teljes mértékben megfelelnek e rendeletnek vagy egy harmadik ország egyenértékű szabályainak;

c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását csoportszinten a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága felügyeli az (EU) 2024/1640 irányelv IV. fejezetével összhangban.

(7) A (3) bekezdéstől eltérve, amennyiben valamely kollektív befektetési forma nem rendelkezik jogi személyiséggel, vagy csak igazgatótanáccsal rendelkezik, valamint az előfizetések feldolgozását és az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénznek a befektetőktől való gyűjtését egy másik jogalanyra ruházta át, a (3) bekezdés c), d) és e) pontjában említett feladatot kiszervezheti az egyik szolgáltatójához.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kiszervezésre csak azt követően kerülhet sor, hogy a kollektív befektetési forma az (1) bekezdéssel összhangban értesítette a felügyeletet a feladat kiszervezésére irányuló szándékáról, és a felügyelet az alábbiak figyelembevételével jóváhagyta ezt a kiszervezést:

a) a szolgáltatónak a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésével kapcsolatos erőforrásai, tapasztalata és ismeretei;

b) a szolgáltatónak a kollektív befektetési forma által végzett tevékenységek vagy ügyletek típusával kapcsolatos ismeretei.

(8) Az AMLA 2027. július 10-ig a kötelezett szolgáltatóknak szóló iránymutatásokat bocsát ki a következőkre vonatkozóan:

a) kiszervezési kapcsolatok, köztük bármely további kiszervezési kapcsolat kialakítása e cikkel összhangban, azok irányítása, valamint a funkciók – különösen a kritikusnak tekintendő funkciók – szolgáltatók általi ellátásának figyelemmel kísérésére irányuló eljárások;

b) a kötelezett szolgáltató és a szolgáltató szerepei és felelőssége a kiszervezési megállapodás keretében;

c) a kiszervezés felügyeleti megközelítései, valamint a kritikus funkciók kiszervezésével kapcsolatos felügyeleti elvárások.

III. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

19. cikk

Az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása

(1) A kötelezett szolgáltatóknak az alábbi körülmények bármelyike esetén ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk:

a) üzleti kapcsolat létesítésekor;

b) legalább 10 000 EUR – vagy a (9) bekezdés alapján megállapított alacsonyabb értéket elérő – vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összegű alkalmi ügylet végrehajtásakor, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor;

c) a következőkben való részvétel esetén: jogi személy létrehozása, jogi konstrukció létesítése, vagy – a 3. cikk (3) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett kötelezett szolgáltatók vonatkozásában – valamely jogi személy tulajdonjogának átruházása, függetlenül az ügylet értékétől;

d) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanújának esetén, függetlenül bármilyen eltérésre, mentességre vagy küszöbértékre;

e) amennyiben kétség merül fel a korábban kapott ügyfélazonosító adatok valósághűségével vagy megfelelőségével kapcsolatban;

f) ha kétség merül fel a tekintetben, hogy az a személy, akivel vagy amellyel kapcsolatba lépnek, az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljárni jogosult személy-e.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülményeken túlmenően a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek – kriptoeszköz-szolgáltatók kivételével – ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk, amikor olyan alkalmi ügyletet kezdeményeznek vagy hajtanak végre, amely az (EU) 2023/1113 rendelet 3. cikkének 9. pontjában meghatározott, legalább 1 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összegű pénzátutalást valósít meg, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve a kriptoeszköz-szolgáltatóknak:

a) ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk olyan alkalmi ügylet végrehajtásakor, amelynek értéke legalább 1 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor;

b) legalább a 20. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk olyan alkalmi ügylet végrehajtásakor, amelyek értéke nem éri el az 1 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve a kötelezett szolgáltatóknak legalább a 20. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk, amikor legalább 3 000 EUR vagy ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett értékű alkalmi készpénzügyletet hajtanak végre, függetlenül attól, hogy az ügyletet egyetlen művelet vagy ügyletsorozat keretében kerül-e sor.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a tagállamok a 80. cikk (2) és (3) bekezdése alapján 3 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett, vagy annál kisebb összegű, nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó felső határt állapítottak meg, kivéve az említett cikk (4) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó eseteket.

(5) Az (1) bekezdésben említett körülményeken túl a szerencsejáték-szervezőknek ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk a nyereményfelvételnél, a tét megtételénél vagy mindkettőnél, amennyiben legalább 2 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összegű ügyletet hajtanak végre, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen művelet vagy ügyletsorozaton keresztül kerül-e sor.

(6) E fejezet alkalmazásában a kötelezett szolgáltatóknak a következő személyeket kell ügyfeleiknek tekinteni:

a) a 3. cikk 3. pontjának e), f) és i) alpontjában említettek szerinti kötelezett szolgáltatók és a 3. cikk 3. pontjának j) alpontjában említettek szerinti nagy értékű árukkal kereskedő személyek esetében a közvetlen ügyfelükön kívül a termékértékesítő;

b) az ügyletben közvetítő közjegyzők, ügyvédek és egyéb független jogi szakemberek, és amennyiben ők az ügyletben közvetítő egyetlen közjegyző, ügyvéd vagy egyéb független jogi szakember, az ügyletben részt vevő mindkét fél;

c) ingatlanügynökök esetében az ügyletben részt vevő mindkét fél;

d) a fizetés-kezdeményezési szolgáltatók által végzett fizetés-kezdeményezési szolgáltatások vonatkozásában a kereskedő;

e) közösségi finanszírozási szolgáltatók és közösségi finanszírozási közvetítők vonatkozásában az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely finanszírozást kér, illetve nyújt a közösségi finanszírozási platformon keresztül.

(7) A felügyeletek közvetlenül vagy az adott tagállam más hatóságaival együttműködve mentesíthetik a kötelezett szolgáltatókat a 20. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett ügyfél-átvilágítási intézkedések teljes vagy részleges alkalmazása alól az elektronikus pénz tekintetében a termék jellege által jelentett bizonyítottan alacsony kockázat alapján, amennyiben teljesül az alábbi kockázatcsökkentési feltételek mindegyike:

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, és az eszközön elektronikusan tárolt összeg nem haladja meg a 150 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;

b) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kizárólag a kibocsátó által vagy szolgáltatók hálózatán belül kínált áruk vagy szolgáltatások vásárlására használják;

c) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem kapcsolódik fizetési számlához, és nem teszi lehetővé a tárolt összegek készpénzre vagy kriptoeszközökre történő átváltását;

d) a kibocsátó kellően nyomon követi az ügyleteket, illetve az üzleti kapcsolatot ahhoz, hogy fel tudja tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

(8) A szerencsejáték-szervezők a 20. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó kötelezettségüket teljesíthetik az ügyfélnek a kaszinóba vagy más fizikai szerencsejáték-termekbe való belépésekor történő azonosításával és az ügyfél személyazonosságának ellenőrzésével, feltéve, hogy rendelkeznek olyan rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy az ügyleteket konkrét ügyfelekhez rendeljék.

(9) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. E szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a következőket:

a) azon kötelezett szolgáltatók, valamint ágazatok vagy ügyletek, aki vagy amelyek esetében magasabb a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat, továbbá akiknek vagy amelyeknek az (1) bekezdés b) pontjában megállapított értékeknél alacsonyabb értékeknek kell megfelelniük;

b) az alkalmi ügyletekre vonatkozó kapcsolódó értékek;

c) az alkalmi ügyletek és az üzleti kapcsolatok azonosításához figyelembe veendő kritériumok;

d) az ügyletsorozatok azonosításának kritériumai.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az AMLA kellően figyelembe veszi a kötelezett szolgáltatók különböző típusainak üzleti modelljeiben rejlő kockázatok szintjét és a Bizottság által az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke alapján készített uniós szintű kockázatértékelést.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikk (9) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

20. cikk

Ügyfél-átvilágítási intézkedések

(1) Az ügyfél-átvilágítás végrehajtása során a kötelezett szolgáltatóknak a következő intézkedések mindegyikét alkalmazniuk kell:

a) az ügyfél azonosítása és személyazonosságának ellenőrzése;

b) a tényleges tulajdonos(ok) azonosítása és olyan észszerű intézkedések végrehajtása a személyazonosságuk ellenőrzése érdekében, amelyek révén a kötelezett szolgáltató megbizonyosodhat arról, hogy tisztában van a tényleges tulajdonosok kilétével, és megérti az ügyfél tulajdonosi és ellenőrzési struktúráját;

c) az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügyletek céljának és tervezett jellegének értékelése, megértése és adott esetben erre vonatkozó információk beszerzése;

d) annak ellenőrzése, hogy az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos(ok) célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozik/tartoznak-e, valamint, hogy – amennyiben egy ügyfél vagy egy jogi konstrukció valamely részes fele jogi személy – a jogi személy felett célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek gyakorolnak-e ellenőrzést, illetve ilyen természetes vagy jogi személyek birtokolják-e az említett jogi személy tulajdonosi jogainak több mint 50 %-át, vagy abban – akár egyénileg, akár kollektíven – többségi részesedéssel rendelkeznek-e;

e) az ügyfél üzleti tevékenysége – illetve munkaviszonya vagy foglalkozása – jellegének értékelése és adott esetben arról információk beszerzése, beleértve vállalkozások esetében azt is, hogy folytat-e tevékenységeket;

f) az üzleti kapcsolat folyamatos nyomon követése, ideértve az üzleti kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek vizsgálatát annak ellenőrzése érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban vannak-e a kötelezett szolgáltatónak az ügyfélről szerzett ismereteivel, valamint az üzleti és kockázati profillal, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök forrását is;

g) annak megállapítása, hogy az ügyfél, az ügyfél tényleges tulajdonosa, valamint adott esetben az a személy, aki vagy amely nevében vagy javára egy ügylet vagy tevékenység végrehajtásra kerül, kiemelt közszereplő, családtag vagy közeli kapcsolatban álló személy-e.

h) amennyiben az ügyféltől eltérő természetes személy nevében vagy javára történik az ügylet vagy tevékenység végrehajtása, e természetes személyeket azonosítaniuk kell, és ellenőrizniük kell személyazonosságukat;

i) ellenőrizniük kell, hogy bármely, az ügyfél nevében eljárni kívánó személy erre engedéllyel rendelkezik-e, és e személyt azonosítaniuk kell, és ellenőrizniük kell személyazonosságukat.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak az (1) bekezdésben említett intézkedések mértékét a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok egyedi elemzése alapján kell meghatározniuk, figyelembe véve az ügyfél és az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet egyedi jellemzőit, továbbá figyelembe véve a kötelezett szolgáltató által a 10. cikk alapján végzett, az egész vállalkozásra kiterjedő kockázatértékelést és az I. mellékletben meghatározott pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási változókat, valamint a II. és III. mellékletben meghatározott kockázati tényezőket.

Amennyiben a kötelezett szolgáltatók fokozott pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatot állapítanak meg, az e fejezet 4. szakasza szerinti fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk. Alacsonyabb kockázatú helyzetek azonosítása esetén a kötelezett szolgáltatók e fejezet 3. szakasza alapján egyszerűsített átvilágítási intézkedéseket alkalmazhatnak.

(3) Az AMLA 2026. július 10-ig iránymutatást ad ki azokról a kockázati változókról és kockázati tényezőkről, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak figyelembe kell venniük üzleti kapcsolatok létesítése vagy alkalmi ügyletek végrehajtása során.

(4) A kötelezett szolgáltatóknak mindenkor képesnek kell lenniük arra, hogy igazolni tudják a felügyeleteik felé, hogy a meghozott intézkedések az általuk feltárt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok figyelembevételével megfelelők.

21. cikk

Az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelmény teljesítésére való képesség hiánya

(1) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató nem képes megfelelni a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelménynek, tartózkodnia kell az ügylet végrehajtásától vagy az üzleti kapcsolat létesítésétől, meg kell szüntetnie az üzleti kapcsolatot, és mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban a 69. cikknek megfelelően a gyanús ügyletre vonatkozó bejelentést tesz a pénzügyi információs egység felé.

Az üzleti tevékenységnek az e bekezdés első albekezdése alapján történő megszüntetése nem jelenti azt, hogy a kötelezett szolgáltató nem fogadhatja a számára fizetendő, az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénzeket.

Amennyiben egy kötelezett szolgáltató köteles védelmet biztosítani ügyfele vagyoni eszközeit számára, az üzleti kapcsolat megszüntetése nem értelmezhető úgy, hogy el kell idegeníteni az ügyfél vagyoni eszközeit.

Életbiztosítási szerződések esetén a kötelezett szolgáltatóknak – szükség esetén az üzleti kapcsolat megszüntetésének alternatívájaként – a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések teljesüléséig tartózkodniuk kell az ügyfél számára történő ügyletek végrehajtásától, beleértve a kedvezményezetteknek történő kifizetéseket is.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a közjegyzőkre, az ügyvédekre, az egyéb független jogi szakemberekre, a könyvvizsgálókra, a külső könyvelőkre és az adótanácsadókra, annyiban amennyiben az említett személyek ügyfeleik jogi helyzetének megállapítását végzik, illetve amennyiben igazságszolgáltatási eljárásokban vagy azokkal kapcsolatban ügyfeleik védelmét vagy képviseletét látják el, beleértve az ilyen eljárások kezdeményezésére vagy az azok elkerülésére vonatkozó tanácsadást is.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha az ott említett kötelezett szolgáltatók:

a) pénzmosásban, annak alapbűncselekményeiben vagy terrorizmusfinanszírozásban vesznek részt;

b) pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás céljából nyújtanak jogi tanácsadást; vagy

c) tudomással bírnak arról, hogy az ügyfél pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás céljából kér jogi tanácsadást; a tudomásra vagy a szándékra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

(3) A kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében tett intézkedésekről, beleértve a meghozott határozatok adatait, valamint a vonatkozó igazoló dokumentumokat és indokolásokat is. A kötelezett szolgáltatónak az ügyfél-átvilágítás 26. cikk szerinti felülvizsgálatakor minden alkalommal frissítenie kell a nyilvántartásában szereplő dokumentumokat, adatokat vagy információkat.

Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott nyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettség olyan helyzetekben is alkalmazandók, amikor a kötelezett szolgáltatók megtagadják üzleti kapcsolat kialakítását, megszüntetik az üzleti kapcsolatot, vagy az (1) bekezdés alapján alternatív intézkedéseket alkalmaznak.

(4) Az AMLA 2027. július 10-ig közös iránymutatásokat ad ki az Európai Bankhatósággal azokról az intézkedésekről, amelyeket a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények – a 2014/92/EU irányelv követelményeinek végrehajtása során, többek között a kockázatmentesítés gyakorlatok által leginkább érintett üzleti kapcsolatokkal összefüggésben – meghozhatnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében.

22. cikk

Az ügyfél és a tényleges tulajdonos azonosítása és személyazonosságának ellenőrzése

(1) Az alacsonyabb kockázatú esetek kivételével, amelyekre a 3. szakasz szerinti intézkedések alkalmazandók, valamint a magasabb kockázat esetén a 4. szakasz szerint alkalmazott kiegészítő intézkedésektől függetlenül a kötelezett szolgáltatóknak legalább a következő információkat be kell szerezniük az ügyfél, az ügyfél nevében eljárni kívánó bármely személy, valamint azon természetes személyek azonosítása céljából, akik nevében vagy javára az ügylet vagy a tevékenység végrehajtása történik:

a) természetes személy esetében:

i. minden vezeték- és utónév;

ii. születési hely és teljes születési idő;

iii. állampolgárságok, adott esetben hontalanság és menekült vagy oltalmazotti jogállás, valamint adott esetben nemzeti azonosító szám;

iv. szokásos tartózkodási hely vagy – az Unióban jogszerű tartózkodásra szolgáló állandó lakcím hiányában – az a postacím, amelyen a természetes személy elérhető, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – az adóazonosító szám;

b) jogi személy esetében:

i. a jogi személy jogi formája és neve;

ii. a bejegyzett vagy hivatalos székhely címe, valamint – ha eltérő – az üzleti tevékenység fő helye és a létrehozás szerinti ország;

iii. a jogi személy jogi képviselőinek neve, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – a cégjegyzékszám, az adóazonosító szám és a jogalany-azonosító;

iv. azon személyek nevei, akik meghatalmazotti formában részvényeket birtokolnak vagy igazgatói pozíciót töltenek be, beleértve a részvényesi meghatalmazotti vagy meghatalmazott igazgatói státuszukra történő hivatkozást is;

c) kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője, vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozícióval rendelkező személy esetében:

i. a jogi konstrukcióra vonatkozó alapinformációk; a jogi konstrukció keretében birtokolt vagy a jogi konstrukció révén kezelt vagyoni eszközök tekintetében azonban csak azokat a vagyoni eszközöket kell azonosítani, amelyeket az üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet összefüggésében kell kezelni;

ii. a vagyonkezelők vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyek lakcíme, valamint – ha eltérő – az a hely, ahonnan a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy a hasonló jogi konstrukció igazgatása történik, a jogi konstrukciót szabályozó és arra nézve kötelező hatáskörök, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – az adóazonosító szám és a jogalany-azonosító;

d) a nemzeti jog szerint jogképes egyéb szervezetek esetében:

i. név, a bejegyzett székhely (vagy azzal egyenértékű bejegyzett iroda) címe;

ii. a szervezet képviseletére jogosult személyek neve, valamint adott esetben a jogi forma, az adóazonosító szám, a bejegyzési szám, a jogalany-azonosító, a létesítő okirat vagy azzal egyenértékű dokumentum.

(2) Egy jogi személy vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosának azonosítása céljából a kötelezett szolgáltatóknak a 62. cikk (1) bekezdése második albekezdése a) pontjában említett információkat kell gyűjteniük.

Amennyiben minden lehetséges azonosítási eszköz kimerítését követően nem került azonosításra tényleges tulajdonosként valamely természetes személy, vagy ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személyek a tényleges tulajdonosok, a kötelezett szolgáltatóknak rögzíteniük kell, hogy nem sikerült tényleges tulajdonost azonosítani, és a jogi személynél vezető tisztséget viselő minden természetes személyt azonosítaniuk kell, és ellenőrizniük kell személyazonosságukat.

Amennyiben a második albekezdésben említett személyazonosság ellenőrzés elvégzéséből az ügyfél következtetni tudna arra, hogy a kötelezett szolgáltatónak kétségei vannak a jogi személy tényleges tulajdonosát illetően, a kötelezett szolgáltatónak el kell tekintenie a vezető tisztségviselők személyazonosságának ellenőrzésétől, és ehelyett rögzítenie kell azokat a lépéseket, amelyeket a tényleges tulajdonosok és a vezető tisztségviselők személyazonosságának megállapítása érdekében tettek. A kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük a megtett intézkedésekről, valamint az azonosítási folyamat során tapasztalt azon nehézségekről, amelyek miatt a vezető tisztségviselő azonosításához folyamodtak.

(3) A hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek információt kell beszerezniük az általuk kiadott virtuális IBAN-t használó természetes, illetve jogi személyek személyazonosságának, illetve kilétének megállapítása céljából és ellenőrizniük kell azok személyazonosságát, illetve kilétét, valamint a kapcsolódó bankszámláról vagy fizetési számláról.

Azon bankszámlát vagy fizetési számlát kezelő hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek, amelyhez egy másik hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által kiadott virtuális IBAN a fizetéseket átirányítja, biztosítania kell, hogy a virtuális IBAN-t kiadó intézménytől be tudja szerezni az adott virtuális IBAN-t használó természetes személy azonosításához és személyazonosságának ellenőrzéséhez szükséges információt, késedelem nélkül, de minden esetben az említett információ kérésétől számított 5 munkanapon belül.

(4) Bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló jogi személyek vagy jogi konstrukciók konkrét jellemzők vagy csoport alapján kijelölt kedvezményezettjei esetében a kötelezett szolgáltatónak elegendő információt kell beszereznie a kedvezményezettről ahhoz, hogy a kifizetés időpontjában, illetve amikor a kedvezményezett az őt megillető jogokat érvényesíti, képes legyen megállapítani a kedvezményezett személyezonosságát.

(5) Szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók esetén a kötelező szolgáltatóknak elegendő információt kell beszerezniük a lehetséges kedvezményezettekről és az alapértelmezett kedvezményezettekről ahhoz, hogy képesek legyenek megállapítani a kedvezményezett személyazonosságát abban az időpontban, amikor a vagyonkezelők gyakorolják diszkrecionális hatáskörüket, vagy amikor az alapértelmezett kedvezményezettek kedvezményezetté válnak annak következtében, hogy a vagyonkezelők nem gyakorolták diszkrecionális hatáskörüket.

(6) A kötelezett szolgáltatóknak az alábbi eszközök valamelyikének alkalmazásával be kell szerezniük az ügyfél és a nevében eljárni kívánó bármely személy személyazonosságának ellenőrzéséhez szükséges információkat, dokumentumokat és adatokat:

a) személyazonosító okmány, útlevél vagy azzal egyenértékű dokumentum bekérése, valamint adott esetben megbízható és független forrásokból származó információk beszerzése akár közvetlen hozzáféréssel, akár úgy, hogy azokat az ügyfél bocsátja rendelkezésre;

b) a 910/2014/EU rendelet „jelentős” vagy „magas” biztonsági szintű azonosítással kapcsolatos követelményeinek eleget tevő elektronikus azonosító eszközök, valamint az említett rendeletben meghatározott releváns minősített bizalmi szolgáltatások használata.

(7) A kötelezett szolgáltatóknak az alábbi módok egyikén ellenőrizniük kell a tényleges tulajdonos személyazonosságát, és adott esetben azon személyek személyazonosságát, akik nevében vagy javára egy ügyletet vagy tevékenységet végrehajtanak:

a) a (6) bekezdéssel összhangban;

b) arra irányuló észszerű intézkedések meghozatalával, hogy az ügyféltől vagy egyéb megbízható forrásból – többek között a központi nyilvántartásoktól eltérő nyilvános nyilvántartásokból – beszerezzék a szükséges információkat, dokumentumokat és adatokat.

A kötelezett szolgáltatóknak az alkalmi ügylet vagy az üzleti kapcsolat és a tényleges tulajdonos által jelentett – többek között a tulajdonosi struktúrával kapcsolatos – kockázatok figyelembevételével meg kell határozniuk a betekintést igénylő információk körét.

Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott ellenőrzési módokon túl a kötelezett szolgáltatóknak a központi nyilvántartásokba történő betekintéssel ellenőrizniük kell a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat.

23. cikk

Az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságát igazoló ellenőrzés időzítése

(1) Az ügyfél, a tényleges tulajdonos és a 20. cikk (1) bekezdése h) és i) pontja szerinti személyek személyazonosságát igazoló ellenőrzésre az üzleti kapcsolat létesítése vagy az alkalmi ügylet végrehajtása előtt kell, hogy sor kerüljön. Ez a kötelezettség nem vonatkozik az e fejezet 3. szakasza szerinti alacsonyabb kockázatú helyzetekre, feltéve, hogy az alacsonyabb kockázat indokolja az ellenőrzés elhalasztását.

Ami az ingatlanügynököket illeti, az első albekezdésben említett ellenőrzést csak azután kell elvégezni, hogy az eladó vagy a bérbeadó elfogadja az ajánlatot, továbbá minden esetben a pénzeszközök vagy a tulajdon átruházása előtt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságának ellenőrzése az üzleti kapcsolat létesítése során is elvégezhető, amennyiben ez a szokásos üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben az eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb le kell folytatni.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény elvégezheti a számlanyitást, beleértve az átruházható értékpapírokkal való ügyleteket lehetővé tévő számla megnyitását is az ügyfél igénye szerint, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok szavatolják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet ügyletet a 20. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések maradéktalan teljesítéséig.

(4) Amennyiben új üzleti kapcsolatot alakítanak ki egy, az 51., az 57., az 58., a 61. és a 67. cikkben említett, az (EU) 2024/1640 irányelv 10. cikke értelmében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk tekintetében nyilvántartási kötelezettség alá eső jogi személlyel, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjével vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személlyel, a kötelezett szolgáltatóknak be kell szerezniük a nyilvántartásba vételt tanúsító, érvényes okiratot vagy egy, a közelmúltban kiadott és a nyilvántartásba vétel érvényességét megerősítő kivonatot a nyilvántartásból.

24. cikk

A tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban szereplő információkhoz képesti eltérések bejelentése

(1) A kötelezett szolgáltatóknak minden olyan eltérést be kell jelenteniük a központi nyilvántartások számára, amelyet a központi nyilvántartásokban szereplő információk és az általuk a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 22. cikkének (7) bekezdése alapján gyűjtött információk között találnak.

Az első albekezdésben említett eltéréseket indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben észlelésüktől számított 14 naptári napon belül be kell jelenteni. Az ilyen eltérések bejelentésekor a kötelezett szolgáltatóknak a jelentéseikkel együtt meg kell küldeniük a beszerzett, eltérést mutató információt, és azt, hogy kit tekintenek tényleges tulajdonosoknak, valamint adott esetben részvényesi meghatalmazottaknak és meghatalmazott igazgatóknak, és miért.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kötelezett szolgáltatók eltekinthetnek az eltérések központi nyilvántartás felé tett bejelentésétől, és helyette további információkat kérhetnek az ügyféltől, amennyiben a feltárt eltérések:

a) tipográfiai hibákra, az átírás eltérő módjaira vagy olyan kisebb pontatlanságokra korlátozódnak, amelyek nem érintik a tényleges tulajdonosoknak vagy azok pozíciójának azonosítását; vagy

b) elavult adatok következtében jelentkeznek, de a kötelezett szolgáltató más megbízható forrásból ismeri a tényleges tulajdonosok kilétét, és nincs ok arra gyanakodni, hogy az információ eltitkolására irányuló szándék áll fenn.

Amennyiben egy kötelezett szolgáltató arra a megállapításra jut, hogy a központi nyilvántartásban a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan szereplő információ helytelen, fel kell kérnie az ügyfelet, hogy a 63., a 64. és a 67. cikkel összhangban, indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben 14 naptári napon belül nyújtsa be a helyes információt a központi nyilvántartásnak.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó olyan magasabb kockázatot jelentő esetekre, amelyeknél az e fejezet 4. szakasza szerinti intézkedéseket kell alkalmazni.

(3) Amennyiben egy ügyfél a (2) bekezdés második albekezdésében említett határidőn belül nem nyújtotta be a helyes információt, a kötelezett szolgáltatónak az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban be kell jelentenie a központi nyilvántartásnak az eltérést.

(4) Ez a cikk nem alkalmazandó a közjegyzőkre, az ügyvédekre, az egyéb független jogi szakemberekre, a könyvvizsgálókra, a külső könyvelőkre és az adótanácsadókra azon információk összefüggésében, amelyeket valamely ügyfél hoz tudomásukra, vagy amelyet valamely ügyféltől szereznek be ezen ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy ezen ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az ilyen eljárás megindítására vagy az annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ ezen eljárás előtt, alatt vagy után jut tudomásukra, illetve kerül birtokukba.

E cikk követelményeit azonban alkalmazni kell, ha az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezett szolgáltatók a 21. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében felsorolt bármely esetben adnak jogi tanácsot.

25. cikk

Az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet céljának és tervezett jellegének meghatározása

Üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása előtt a kötelezett szolgáltatónak meg kell győződnie arról, hogy tisztában van azok céljával és tervezett jellegével. Ennek érdekében a kötelezett szolgáltatónak szükség esetén információt kell szereznie a következőkről:

a) az alkalmankénti ügylet vagy üzleti kapcsolat célja és gazdasági indoka;

b) a tervezett tevékenységek becsült összege;

c) a pénzeszközök forrása;

d) a pénzeszközök rendeltetése;

e) az ügyfél üzleti tevékenysége vagy a foglalkozása.

E cikk első bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 74. cikk hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatóknak információkat kell gyűjteniük annak megállapítása céljából, hogy az abban a cikkben említett nagy értékű áruk tervezett felhasználása kereskedelmi vagy nem kereskedelmi célú-e.

26. cikk

Az üzleti kapcsolat folyamatos nyomon követése és az ügyfelek által végrehajtott ügyletek nyomon követése

(1) A kötelezett szolgáltatók folyamatosan nyomon követik az üzleti kapcsolatokat, beleértve az ügyfél által az üzleti kapcsolat során végrehajtott ügyleteket is, annak biztosítása érdekében, hogy ezek az ügyletek összhangban legyenek a kötelezett szolgáltató ügyfélről, ügyfél üzleti tevékenységéről és kockázati profiljáról meglévő ismereteivel, valamint szükség esetén a pénzeszközök eredetére és rendeltetésére vonatkozó információkkal, valamint azon ügyletek felderítése érdekében, amelyeket a 69. cikk (2) bekezdése értelmében alaposabb értékelésnek kell alávetni.

Amennyiben az üzleti kapcsolatok egynél több termékre vagy szolgáltatásra is kiterjednek, a kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az ügyfél-átvilágítási intézkedések az összes érintett termékre és szolgáltatásra kiterjedjenek.

Amennyiben a valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók olyan ügyfelekkel állnak üzleti kapcsolatban, amelyek egyben az adott csoporton belüli egyéb gazdálkodó egységek ügyfelei is – legyenek azok akár a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá nem tartozó kötelezett szolgáltatók vagy vállalkozások –, az ügyfeleikkel fenntartott üzleti kapcsolat nyomon követése céljából figyelembe kell venniük az említett egyéb üzleti kapcsolatokra vonatkozó információkat.

(2) Az (1) bekezdésben említett folyamatos nyomon követés keretében a kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az ügyfél vonatkozó dokumentumai, adatai vagy információi naprakészek legyenek.

Az ügyfél-információk első albekezdés szerinti naprakésszé tételelei közötti időszak az üzleti kapcsolat jelentette kockázattól függ, és az semmilyen esetben sem haladhatja meg:

a) a magasabb kockázatú ügyfelek esetében, amelyekre az e fejezet 4. szakasza szerinti intézkedések alkalmazandók, az 1 évet;

b) minden más ügyfél esetében az 5 évet.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott követelményeken túlmenően a kötelezett szolgáltatóknak felül kell vizsgálniuk és adott esetben frissíteniük kell az ügyfél-információkat, amennyiben:

a) az ügyfél releváns körülményei megváltoznak;

b) a kötelezett szolgáltatót jogszabály kötelezi arra, hogy az adott naptári év során kapcsolatba lépjen az ügyféllel a tényleges tulajdonosokra vonatkozó releváns információk felülvizsgálata vagy a 2011/16/EU tanácsi irányelvnek ([42]) való megfelelés céljából;

c) a kötelezett szolgáltató az ügyfélre vonatkozó releváns tényről szerez tudomást.

([42]) A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

(4) Az e cikk (1) bekezdésében említett folyamatos nyomon követésen túlmenően a kötelezett szolgáltatóknak rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy teljesülnek-e a 20. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételek. Ezen ellenőrzés gyakoriságának arányban kell állnia azzal, hogy a kötelezett szolgáltató és az üzleti kapcsolat milyen mértékben van kitéve a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és kijátszásával összefüggő kockázatoknak.

A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények esetében az első albekezdésben említett ellenőrzést a célzott pénzügyi szankciókkal összefüggő bármely új jegyzékbe vétel esetében is el kell végezni.

Az e bekezdésben foglalt követelmények nem helyettesítik a célzott pénzügyi szankciók alkalmazására vagy az egyéb uniós jogi aktusok vagy a nemzeti jog alapján fennálló, az ügyfélkörnek a célzott pénzügyi szankciók jegyzékeivel való összevetésére irányuló szigorúbb követelmények alkalmazására vonatkozó kötelezettséget.

(5) Az AMLA 2026. július 10-ig iránymutatásokat ad ki az üzleti kapcsolatok folyamatos nyomon követéséről és az ilyen kapcsolat keretében végrehajtott ügyletek nyomon követéséről.

27. cikk

Az ENSZ pénzügyi szankciónak hatálya alá tartozó ügyfelekkel szembeni ideiglenes intézkedések

(1) Az ENSZ pénzügyi szankcióinak hatálya alá tartozó ügyfelek, illetve azon ügyfelek tekintetében, amelyek az ENSZ pénzügyi szankcióinak hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek vagy szervezetek ellenőrzése alatt állnak, vagy amelyekben az ENSZ pénzügyi szankcióinak hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek vagy szervezetek – akár egyénileg, akár együttesen –tulajdonosi jogainak több mint 50 %-át birtokolják, vagy többségi részesedéssel rendelkeznek, a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az alábbiakról:

a) azon pénzeszközök vagy egyéb vagyoni eszközök, amelyeket az ENSZ pénzügyi szankcióinak a nyilvánosságra hozatalakor az ügyfél számára kezelnek;

b) az ügyfél által megkísérelt ügyletek;

c) az ügyfél részére végrehajtott ügyletek.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak ezt a cikket az ENSZ pénzügyi szankciói közzétételének időpontja és a vonatkozó célzott pénzügyi szankciók Unióban való alkalmazásának az időpontja közötti időben kell alkalmazniuk.

28. cikk

Az ügyfél-átvilágítás elvégzéséhez szükséges információkra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek részletesen meghatározzák a következőket:

a) a kötelezett szolgáltatókra a 20. cikk értelmében alkalmazandó követelményeket, valamint a 22. és a 25. cikk, a 33. cikk (1) bekezdése és a 34. cikk (4) bekezdése szerinti rendes, egyszerűsített és fokozott átvilágítás elvégzése céljából gyűjtendő információkat, beleértve az alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazandó minimumkövetelményeket is;

b) azon egyszerűsített átvilágítási intézkedések típusait, amelyeket a kötelezett szolgáltatók az e rendelet 33. cikkének (1) bekezdése alapján alacsonyabb kockázatú helyzetekben alkalmazhatnak, beleértve a kötelezett szolgáltatók, termékek vagy szolgáltatások meghatározott kategóriáira alkalmazandó intézkedéseket, figyelembe véve a Bizottság által az (EU) 2024/1640 irányelv 7. cikke alapján készített uniós szintű kockázatértékelés eredményeit;

c) az elektronikus pénzeszközök jellemzőihez kapcsolódó azon kockázati tényezőket, amelyeket a felügyeleteknek figyelembe kell venniük a 19. cikk (7) bekezdése szerinti mentesség mértékének meghatározásakor;

d) a 22. cikk (6) és (7) bekezdésének alkalmazásában a természetes vagy jogi személyek azonosító adatainak ellenőrzésére felhasználható megbízható és független információforrásokat;

e) azon attribútumok felsorolását, amelyekkel a 22. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett elektronikus azonosító eszközöknek és releváns minősített bizalmi szolgáltatásoknak rendelkezniük kell annak érdekében, hogy rendes, egyszerűsített és fokozott átvilágítás esetén megfeleljenek a 20. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett követelményeknek és intézkedéseknek a következő kritériumokon kell alapulniuk:

a) a nyújtott szolgáltatás eredendő kockázata;

b) az ügyfélkategóriákhoz kapcsolódó kockázatok;

c) az ügylet jellege, összege és megismétlődése;

d) az üzleti kapcsolat folytatásához vagy az alkalmi ügylet lebonyolításához használt csatornák.

(3) Az AMLA rendszeresen felülvizsgálja a szabályozástechnikai standardokat, és szükség esetén elkészíti és benyújtja a Bizottságnak az említett standardok naprakésszé tételére vonatkozó tervezetet, többek között az innováció és a technológiai fejlődés figyelembevétele érdekében.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

2. SZAKASZ

Harmadik országokkal szembeni stratégia és az Unión kívülről eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási veszélyek

29. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben jelentős stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítása

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben jelentős stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országokat a Bizottság azonosítja és „kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak” minősíti.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti harmadik országok azonosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 85. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amennyiben:

a) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretrendszerében jelentős stratégiai hiányosságokat tártak fel;

b) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerében a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok hatékony kezelése terén, illetve az ENSZ proliferációfinanszírozással kapcsolatos pénzügyi szankcióinak a végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatok értékelésére és csökkentésére szolgáló rendszerében megfelelési hiányosságokat tártak fel;

c) az a) és a b) pont alapján azonosított jelentős stratégiai hiányosságok tartós jellegűek, és nem történt, illetve nincs folyamatban intézkedés a mérséklésükre.

Ezeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az azt követő 20 naptári napon belül kell elfogadni, hogy a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy az első albekezdés a), b) vagy c) pontjában foglalt kritériumok teljesülnek.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a Bizottság figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotók fokozott átvilágítási és további kockázatcsökkentő intézkedések (a továbbiakban: az ellenintézkedések) alkalmazására irányuló felhívásait, valamint e szervezetek és standardalkotók erre vonatkozó értékeléseit, felméréseit, jelentéseit vagy nyilvános közleményeit.

(4) Ha valamely harmadik ország a (2) bekezdésben említett kritériumok szerint azonosításra kerül, akkor a kötelezett szolgáltatóknak az adott harmadik országból származó természetes vagy jogi személyeket érintő üzleti kapcsolatok vagy alkalmi ügyletek tekintetében a 34. cikk (4) bekezdésében felsorolt fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk.

(5) A (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 35. cikkben felsorolt ellenintézkedések körében azonosít minden egyes kiemelt kockázatot jelentő harmadik országból eredő specifikus kockázatokat csökkentő konkrét ellenintézkedéseket.

(6) Amennyiben egy tagállam egy olyan, a Bizottság által a (2) bekezdésben említett kritériumok szerint azonosított harmadik ország által jelentett konkrét pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot azonosít, amelyet az (5) bekezdésben említett ellenintézkedések nem kezelnek, a tagállam előírhatja a területén letelepedett kötelezett szolgáltatók számára, hogy az adott harmadik országból eredő konkrét kockázatok csökkentése érdekében alkalmazzanak további konkrét ellenintézkedéseket. Az azonosított kockázatról és a megfelelő ellenintézkedésekről az ellenintézkedések alkalmazását követő 5 napon belül értesíteni kell a Bizottságot.

(7) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak biztosítása érdekében, hogy az (5) bekezdés alapján meghatározott konkrét ellenintézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és megfelelőek legyenek.

A Bizottság a (6) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követően értékeli a kapott információkat annak meghatározása céljából, hogy az országspecifikus kockázatok hatással vannak-e az Unió belső piacának integritására. A Bizottság adott esetben felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, kiegészítve azokat az adott további kockázatok csökkentéséhez szükséges ellenintézkedésekkel. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a valamely tagállam által a (6) bekezdés alapján alkalmazott konkrét kiegészítő intézkedések nem szükségesek az adott harmadik országból eredő konkrét kockázatok csökkentéséhez, végrehajtási jogi aktus útján úgy határozhat, hogy az adott tagállam köteles megszüntetni a konkrét kiegészítő ellenintézkedést.

30. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítása

(1) A Bizottság azonosítja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereikben megfelelési hiányosságokkal rendelkező harmadik országokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett harmadik országok azonosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 85. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amennyiben:

a) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi keretrendszerében megfelelési hiányosságokat tártak fel;

b) a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerében a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok hatékony kezelése terén, illetve az ENSZ proliferációfinanszírozással kapcsolatos pénzügyi szankcióinak a végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatok értékelésére és csökkentésére szolgáló rendszerében megfelelési hiányosságokat tártak fel.

Ezeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az azt követő 20 naptári napon belül kell elfogadni, hogy a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy az első albekezdés a) vagy b) pontjában foglalt kritériumok teljesülnek.

(3) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor a Bizottság – az értékelésének kiindulási alapjaként – figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotók által fokozott nyomonkövetési eljárás alatt álló joghatóságokra vonatkozó információkat, valamint e szervezetek és standardalkotók erre vonatkozó értékeléseit, felméréseit, jelentéseit vagy nyilvános közleményeit.

(4) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus meghatározza a 34. cikk (4) bekezdésében felsoroltak körében azokat a konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell az adott harmadik országból származó természetes vagy jogi személyeket érintő üzleti kapcsolatokkal vagy alkalmi ügyletekkel kapcsolatos kockázatok csökkentésére.

(5) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak biztosítása érdekében, hogy a (4) bekezdés alapján meghatározott konkrét fokozott átvilágítási intézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és megfelelőek legyenek.

31. cikk

Az Unió pénzügyi rendszerét konkrétan és súlyosan fenyegető harmadik országok azonosítása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése érdekében a 85. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el harmadik országok azonosítása céljából, amennyiben ezt – kivételes esetekben – elengedhetetlennek ítéli meg az Unió pénzügyi rendszerét és a belső piac megfelelő működését veszélyeztető, az említett harmadik országok által jelentett olyan konkrét és súlyos fenyegetések mérséklése érdekében, amelyek a 29. és a 30. cikk alapján nem mérsékelhetők.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor különösen a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

i. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása;

ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések;

iii. nyilvántartási követelmények;

iv. a gyanús ügyletek bejelentésére vonatkozó követelmények;

v. a jogi személyek és konstrukciók tényleges tulajdonosára vonatkozó pontos és kellő időben nyújtott információk rendelkezésre állása az illetékes hatóságok számára;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, beleértve a kellően hatékony, arányos és kellő visszatartó erejű szankciókat, valamint a harmadik ország által a tagállamok illetékes hatóságaival folytatott együttműködést és információcserét;

c) a harmadik ország pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere hatékony eszköz-e a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére.

(3) Az (1) bekezdésben említett fenyegetettségi szint meghatározása céljából a Bizottság felkérheti az AMLA-t, hogy fogadjon el egy annak értékelésére irányuló véleményt, hogy a harmadik ország jelentette fenyegetés szintje miatt milyen konkrét hatás éri az Unió pénzügyi rendszerének integritását.

(4) Amennyiben az AMLA azt állapítja meg, hogy valamely, a 29. és a 30. cikk alapján azonosítottaktól eltérő harmadik ország konkrét és súlyos fenyegetést jelent az Unió pénzügyi rendszerére nézve, véleményt intézhet a Bizottsághoz, amelyben ismerteti az általa azonosított fenyegetést és azt, hogy megítélése szerint a Bizottságnak miért kellene az (1) bekezdés szerint azonosítania a harmadik országot.

Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy nem azonosítja az első albekezdésben említett harmadik országot, azt indokolja az AMLA-nak.

(5) A Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor figyelembe veszi különösen a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.

(6) Amennyiben az érintett harmadik országból érkező, azonosított konkrét és súlyos fenyegetés jelentős stratégiai hiányosságnak minősül, a 29. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni, és az e cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni a 29. cikk (5) bekezdésében említett konkrét ellenintézkedéseket.

(7) Amennyiben az érintett harmadik országból érkező, azonosított konkrét és súlyos fenyegetés megfelelési hiányosságnak minősül, az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni a 34. cikk (4) bekezdésében felsoroltak körében azokat a konkrét fokozott átvilágítási intézkedéseket, amelyeket a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell az adott harmadik országból származó természetes vagy jogi személyeket érintő üzleti kapcsolatokkal vagy alkalmi ügyletekkel kapcsolatos kockázatok csökkentésére.

(8) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak biztosítása érdekében, hogy a (6) bekezdésben említett elllenintézkedések és a (7) bekezdésben említett fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések figyelembe vegyék a harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretének változásait, továbbá a kockázatokhoz mérten arányosak és megfelelőek legyenek.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján elfogadhatja a harmadik országok e cikk szerinti azonosítására szolgáló módszertant. E végrehajtási jogi aktusban különösen a következőket kell meghatározni:

a) a (2) bekezdésben említett kritériumok értékelésének módját;

b) az értékelés alatt álló harmadik országgal való kapcsolattartás folyamatát;

c) a tagállamoknak és az AMLA-nak az Unió pénzügyi rendszerére nézve konkrét és súlyos fenyegetést jelentő harmadik országok azonosításában való részvételének folyamatát.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázataira, tendenciáira és módszereire vonatkozó iránymutatások

(1) Az AMLA 2027. július 10-ig iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza azokat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, trendeket és módszereket, amelyek az Unión kívül bármely olyan földrajzi területet érintenek, amelynek a kötelezett szolgáltatók ki vannak téve. Az AMLA különösen a III. mellékletben felsorolt kockázati tényezőket veszi figyelembe. Magasabb kockázatú helyzetek azonosítása esetén az iránymutatásoknak fokozott átvilágítási intézkedéseket kell tartalmazniuk, amelyek alkalmazását a kötelezett szolgáltatóknak mérlegelniük kell az ilyen kockázatok csökkentése érdekében.

(2) Az AMLA legalább kétévente felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett iránymutatásokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett iránymutatások kiadásakor és felülvizsgálatakor az AMLA figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.

3. SZAKASZ

Egyszerűsített átvilágítás

33. cikk

Egyszerűsített átvilágítási intézkedések

(1) Amennyiben a II. és III. mellékletben meghatározott kockázati tényezőket figyelembe véve az üzleti kapcsolat vagy ügylet alacsony kockázatot jelent, a kötelezett szolgáltatók a következő egyszerűsített átvilágítási intézkedéseket alkalmazhatják:

a) az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságának az üzleti kapcsolat létesítését követő, legkésőbb az üzleti kapcsolat létesítését követő 60 napon belüli ellenőrzése, feltéve, hogy az azonosított konkrét alacsonyabb kockázat indokolta a halasztást;

b) az ügyfél-azonosítás csökkentett gyakoriságú naprakésszé tétele;

c) az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet céljának és tervezett jellegének azonosítása céljából gyűjtött információk mennyiségének csökkentése, vagy erre vonatkozó következtetés az adott ügylet vagy üzleti kapcsolat típusa alapján;

d) az ügyfél által végzett ügyletek csökkentett gyakoriságú vagy mértékű vizsgálata;

e) az AMLA által a 28. cikk szerint meghatározott bármely egyéb vonatkozó egyszerűsített átvilágítási intézkedés alkalmazása.

Az első albekezdésben említett intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozás jellegével és méretével, valamint a konkrétan azonosított alacsonyabb kockázatú elemekkel. A kötelezett szolgáltatóknak azonban megfelelően nyomon kell követniük az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, hogy fel tudják tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a 9. cikk alapján kialakított belső eljárások tartalmazzák az egyszerűsített ellenőrzésre vonatkozó egyedi intézkedéseket, amelyeket az alacsonyabb kockázatot jelentő ügyfelek különböző típusai tekintetében kell meghozni. A kötelezett szolgáltatóknak dokumentálniuk kell az alacsonyabb kockázatot hordozó további tényezők figyelembevételére vonatkozó döntéseket.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett egyszerűsített átvilágítási intézkedések alkalmazása céljából a kötelezett szolgáltatóknak kockázatkezelési eljárásokat kell elfogadniuk azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek mellett az ellenőrzés megkezdése előtt szolgáltatásokat nyújthatnak vagy ügyleteket végezhetnek egy ügyfél részére, ideértve az elvégezhető ügyletek összegének, számának vagy típusainak korlátozását vagy az ügyletek nyomon követését annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek a szóban forgó üzleti kapcsolatra vonatkozóan elvárt normáknak.

(4) A kötelezett szolgáltatóknak rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy továbbra is fennállnak-e az egyszerűsített átvilágítási intézkedések alkalmazásának feltételei. Az ilyen ellenőrzés gyakoriságának arányosnak kell lennie a vállalkozás jellegével és méretével, valamint az adott kapcsolat jelentette kockázatokkal.

(5) A kötelezett szolgáltatóknak tartózkodniuk kell az egyszerűsített átvilágítási intézkedések alkalmazásától az alábbi körülmények bármelyike esetén:

a) a kötelezett szolgáltatónak kétségei vannak afelől, hogy az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos által az azonosítás szakaszában nyújtott információk megfelelnek a valóságnak, vagy ellentmondást észlel ezen információk tekintetében;

b) az alacsonyabb kockázatot jelző tényezők már nem állnak fenn;

c) az ügyfél ügyleteinek nyomon követése és az üzleti kapcsolat keretében gyűjtött információk alapján kizárható az alacsonyabb kockázatú forgatókönyv;

d) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja áll fenn;

e) fennáll annak gyanúja, hogy az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy megpróbálja kijátszani vagy megkerülni a célzott pénzügyi szankciókat.

4. SZAKASZ

Fokozott átvilágítás

34. cikk

A fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazási köre

(1) A kötelezett szolgáltatóknak a 29., 30., 31. és 36–46. cikkben említett esetekben, valamint a kötelezett szolgáltatók által a 20. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján azonosított, magasabb kockázatot jelentő egyéb esetekben fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk e kockázatok megfelelő kezelése és csökkentése érdekében.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak az érintett pénzeszközök eredetével és rendeltetésével együtt meg kell vizsgálniuk az összes olyan ügylet célját, amelynél az alábbi feltételek közül legalább az egyik teljesül:

a) az ügylet összetett jellegű;

b) az ügylet szokatlanul nagy összegű;

c) az ügyletet szokatlan módon bonyolítják le;

d) az ügyletnek nincs nyilvánvaló gazdasági vagy jogszerű célja.

(3) Az e fejezet 2. szakaszában foglalt esetek kivételével a kötelezett szolgáltatóknak az üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet által jelentett pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe kell venniük legalább a III. mellékletben és az AMLA által a 32. cikk alapján elfogadott iránymutatásokban meghatározott, potenciálisan magasabb kockázatra vonatkozó tényezőket, valamint a magasabb kockázatra vonatkozó bármely egyéb mutatót, így például a pénzügyi információs egység által kiadott értesítéseket és a 10. cikk szerinti, a vállalkozás egészére kiterjedő kockázatértékelés megállapításait.

(4) Az e fejezet 2. szakaszában foglalt esetek kivételével a kötelezett szolgáltatóknak az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti magasabb kockázat esetén az azonosított magasabb kockázattal arányos fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk, melyek a következő intézkedéseket foglalják magukba:

a) további információk beszerzése az ügyfélről és a tényleges tulajdonosokról;

b) további információk beszerzése az üzleti kapcsolat tervezett jellegéről;

c) további információk beszerzése az ügyfél és a tényleges tulajdonosok pénzeszközeinek és vagyonának forrásáról;

d) információszerzés a tervezett vagy lebonyolított ügyletek indokairól és azoknak az üzleti kapcsolattal való összhangjáról;

e) a felső vezetés jóváhagyásának megszerzése az üzleti kapcsolat létrehozására vagy fenntartására vonatkozóan;

f) az üzleti kapcsolat fokozott nyomon követése az alkalmazott ellenőrzések számának és gyakoriságának növelése, illetve a további vizsgálatot igénylő ügylettípusok kiválasztása révén;

g) annak előírása, hogy az első fizetésre az ügyfél nevére egy olyan hitelintézetnél nyitott számlán keresztül kerüljön sor, amely az e rendeletben meghatározottaknál nem kevésbé szigorú ügyfél-átvilágítási standardokat alkalmaz.

(5) Amennyiben a magasabb kockázatúként azonosított üzleti kapcsolat legalább 5 000 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai vagy külföldi pénznemben kifejezett értékű eszközök személyre szabott szolgáltatások révén történő kezelését jelenti egy összesen legalább 50 000 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai vagy külföldi pénznemben kifejezett értékű eszközzel rendelkező ügyfél számára – függetlenül attól, hogy ezek pénzügyi, befektethető vagy ingatlan eszközök, vagy ezek kombinációi, az adott ügyfél magánlakásának kivételével –, a hitelintézeteknek, pénzügyi intézményeknek, valamint a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatóknak a (4) bekezdés alapján alkalmazott fokozott átvilágítási intézkedések mellett a következő fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk:

a) egyedi intézkedések, beleértve az adott ügyfélnek kínált személyre szabott szolgáltatásokkal és termékekkel kapcsolatos kockázatok csökkentését célzó eljárásokat;

b) további információk beszerzése az adott ügyfél pénzeszközeinek forrásáról;

c) az ügyfél, valamint a kötelezett szolgáltató azon felső vezetése vagy alkalmazottai közötti összeférhetetlenség megelőzése és kezelése, akik az adott ügyféllel összefüggésben az adott kötelezett szolgáltató megfelelésével kapcsolatos feladatokat látnak el.

Az AMLA 2027. július 10-ig iránymutatásokat ad ki a hitelintézetek, pénzügyi intézmények, és a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatók által annak megállapítása érdekében teendő intézkedésekről, hogy az ügyfél rendelkezik-e legalább 50 000 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai vagy külföldi pénznemben kifejezett összeg értékű eszközzel pénzügyi, befektetési vagy ingatlan eszköz formájában, valamint ezen érték meghatározásának módjáról.

(6) Amikor a tagállamok – az e fejezet 2. szakaszában foglalt esetek kivételével – az (EU) 2024/1640 irányelv 8. cikke alapján magasabb kockázatú eseteket azonosítanak – többek között a tagállamok által végzett ágazati kockázatértékelések eredményeként –, megkövetelhetik a kötelezett szolgáltatóktól fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazását, és adott esetben meghatározhatják ezeket az intézkedéseket. A tagállamok az elfogadásuktól számított 1 hónapon belül értesítik a Bizottságot és az AMLA-t a területükön letelepedett kötelezett szolgáltatókra vonatkozó fokozott átvilágítási követelményeket előíró határozataikról, és az értesítéshez mellékelik a vonatkozó döntést megalapozó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok indokolását.

Amennyiben a tagállamok által az első albekezdés alapján azonosított kockázatok valószínűleg az Unión kívülről erednek és hatással lehetnek az Unió pénzügyi rendszerére, az AMLA a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére mérlegeli a 32. cikk alapján elfogadott iránymutatások naprakésszé tételét.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 85. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak céljából, hogy kiegészítse ezt a rendeletet azáltal, hogy azonosít további, az Unió egészét érintő, az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti magasabb kockázatú eseteket, valamint meghatározza, hogy a kötelezett szolgáltatóknak az említett esetekben mely fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk, figyelembe véve a tagállamok által az e cikk (6) bekezdésének első albekezdése értelmében küldött értesítéseket.

(8) A fokozott átvilágítási intézkedések nem alkalmazandók automatikusan az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók olyan fióktelepei és leányvállalatai esetében, amelyek a 29., a 30. és a 31. cikkben említett harmadik országban találhatók, amennyiben az említett fióktelepek és leányvállalatok a 17. cikkel összhangban maradéktalanul betartják a csoportszintű szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat.

35. cikk

Ellenintézkedések az Unión kívülről eredő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási veszélyek mérséklésére

A 29. és 31. cikk alkalmazásában a Bizottság a következő ellenintézkedések közül választhat:

a) a kötelezett szolgáltatók által a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokhoz, valamint adott esetben az Unió pénzügyi rendszerét veszélyeztető egyéb országokhoz köthető természetes és jogi személyekre alkalmazandó ellenintézkedések, amelyek a következők:

   i. további fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása;

   ii. fokozott releváns bejelentési mechanizmusok vagy a pénzügyi tranzakciókról való rendszeres beszámolás bevezetése;

   iii. az érintett harmadik országok természetes vagy jogi személyeivel folytatott üzleti kapcsolatok vagy ügyletek korlátozása;

b) a tagállamok által a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokra, valamint adott esetben az Unió pénzügyi rendszerét veszélyeztető egyéb országokra alkalmazandó ellenintézkedések, amelyek a következők:

i. annak megtagadása, hogy az érintett országból származó kötelezett szolgáltatók leányvállalatot vagy fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott kötelezett szolgáltató olyan harmadik országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

ii. annak megtiltása, hogy kötelezett szolgáltatók fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre az érintett harmadik országban, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott fióktelepet vagy képviseleti irodát olyan harmadik országban hoznák létre, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

iii. fokozott felügyeleti vizsgálatok vagy fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása az érintett harmadik országban található kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai tekintetében;

iv. fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása a pénzügyi csoportoknak az érintett harmadik országban található bármely fióktelepük és leányvállalatuk tekintetében;

v. annak előírása, hogy a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények vizsgálják felül és módosítsák, illetve szükség esetén szüntessék meg az érintett harmadik országbeli válaszadó intézményekkel fennálló levelezőbanki kapcsolataikat.

36. cikk

A határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatokra vonatkozó fokozott átvilágítási intézkedések

Harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, kifizetéseket is magukban foglaló határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok esetében – beleértve az értékpapírügyletek és pénzátutalások céljára kialakított kapcsolatokat is – a 20. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek üzleti kapcsolat létesítésekor:

a) elegendő információt kell gyűjteniük a válaszadó intézményről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó intézmény üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;

b) értékelniük kell a válaszadó intézménynek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrollmechanizmusait;

c) az új levelezőbanki kapcsolatok létesítése előtt meg kell szerezniük a vezető tisztségviselők jóváhagyását;

d) dokumentálniuk kell minden egyes intézmény felelősségi körét;

e) a „payable through” számlák tekintetében meg kell győződniük arról, hogy a válaszadó intézmény ellenőrizte a levelező intézmény számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek személyazonosságát, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint meg kell győződniük arról is, hogy a válaszadó intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

Amennyiben a hitelintézetek és pénzügyi intézmények úgy döntenek, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos okokból megszüntetik a határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatokat, e döntésüket dokumentálniuk kell.

37. cikk

Kriptoeszköz-szolgáltatók határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolataira vonatkozó konkrét fokozott átvilágítási intézkedések

(1) A 36. cikktől eltérve, a kriptoeszköz-szolgáltatások végrehajtását magában foglaló, nem az Unióban letelepedett, hasonló szolgáltatásokat nyújtó válaszadó szervezettel fennálló, határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok tekintetében – ideértve a kriptoeszköz-átruházásokat is – a 20. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kriptoeszköz-szolgáltatóknak üzleti kapcsolat létesítésekor:

a) meg kell állapítaniuk, hogy a válaszadó szervezet rendelkezik-e engedéllyel vagy nyilvántartásba van-e véve;

b) elegendő információt kell gyűjteniük a válaszadó szervezetről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó szervezet üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;

c) értékelniük kell a válaszadó szervezetnek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrollmechanizmusait;

d) az új levelezőbanki kapcsolat létesítése előtt meg kell szerezniük a vezető tisztségviselők jóváhagyását;

e) dokumentálniuk kell a levelezőbanki kapcsolatban részt vevő minden egyes fél felelősségi körét;

f) a „payable through" kriptoeszköz-számlák tekintetében meg kell győződniük arról, hogy a válaszadó szervezet ellenőrizte a levelező szervezet számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek személyazonosságát, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint meg kell győződniük arról is, hogy a válaszadó szervezet kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltatók úgy döntenek, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos okokból megszüntetik a levelezőbanki kapcsolatokat, e döntésüket dokumentálniuk kell.

A kriptoeszköz-szolgáltatóknak a levelezőbanki kapcsolatra vonatkozó átvilágítási információkat rendszeresen frissíteniük kell, illetve akkor is, ha új kockázatok merülnek fel a válaszadó szervezettel kapcsolatban.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak figyelembe kell venniük az (1) bekezdés alapján gyűjtött információkat annak érdekében, hogy kockázatérzékenységi alapon meghatározzák a válaszadó szervezettel összefüggő kockázatok csökkentése érdekében meghozandó megfelelő intézkedéseket.

(3) 2027. július 10-ig az AMLA iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és elemeket, amelyeket a kriptoeszköz-szolgáltatóknak figyelembe kell venniük az (1) bekezdésben említett értékelés és a (2) bekezdésben említett kockázatcsökkentő intézkedések elvégzése során, ideértve a kriptoeszköz-szolgáltatók által abban az esetben meghozandó minimumintézkedéseket is, ha a válaszadó szervezet nincs nyilvántartásba véve vagy nem rendelkezik engedéllyel.

38. cikk

A harmadik országbeli válaszadó intézményekre vonatkozó egyedi intézkedések

(1) A hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek az e cikk (6) bekezdésében meghatározott intézkedéseket alkalmazniuk kell azokra a harmadik országbeli válaszadó intézményekre, amelyekkel a 36. vagy a 37. cikknek megfelelően levelező banki kapcsolatban állnak és amelyekkel kapcsolatban az AMLA e cikk (2) bekezdésével összhangban ajánlást bocsát ki.

(2) Az AMLA valamely hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek címzett ajánlást bocsát ki, amennyiben aggályok merülnek fel a tekintetben, hogy egy harmadik országbeli válaszadó intézmény az alábbi helyzetek valamelyikében van:

a) súlyosan, ismétlődően vagy szisztematikusan megsérti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket;

b) belső szabályzatait, eljárásait és kontrollmechanizmusait olyan hiányosságok jellemzik, amelyek valószínűleg a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények súlyos, ismétlődő vagy szisztematikus megsértését eredményezik;

c) belső szabályzatai, eljárásai és kontrollmechanizmusai nem állnak arányban a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos azon kockázatokkal, amelyeknek az adott harmadik országbeli válaszadó intézmény ki van téve.

(3) A (2) bekezdésben említett ajánlást akkor kell kibocsátani, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) valamely pénzügyi felügyelet – beleértve az AMLA-t is, amikor a felügyeleti tevékenységeit végzi – a felügyeleti tevékenységeivel összefüggésben rendelkezésre álló információk alapján úgy ítéli meg, hogy egy harmadik országbeli válaszadó intézmény a (2) bekezdésben felsorolt helyzetek egyikében van, és befolyásolhatja a levelező banki kapcsolat kockázati kitettségét;

b) az e bekezdés a) pontjában említett pénzügyi felügyelet rendelkezésére álló információk értékelését követően az unióbeli pénzügyi felügyeletek egyetértenek abban, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézmény a (2) bekezdésben felsorolt helyzetek egyikében van, és befolyásolhatja a levelező banki kapcsolat kockázati kitettségét.

(4) A (2) bekezdésben említett ajánlás kibocsátása előtt az AMLA konzultál a válaszadó intézményért felelős harmadik országbeli felügyelettel, és felkéri arra, hogy közölje a saját és a válaszadó intézmény véleményét azon pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok, valamint ügyfél-átvilágítási intézkedések megfelelőségéről, amelyeket a válaszadó intézmény a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás kockázatának csökkentése céljából alkalmaz, valamint a végrehajtandó korrekciós intézkedésekről. Ha 2 hónapon belül nem érkezik válasz, vagy amennyiben a válaszból nem derül ki az, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézmény megfelelő pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat tud végrehajtani, valamint megfelelő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tud alkalmazni azon kockázatok csökkentése érdekében, amelyeknek ki van téve, és amelyek befolyásolhatják a levelező banki kapcsolatot, az AMLA kibocsátja az ajánlást.

(5) Az AMLA visszavonja a (2) bekezdésben említett ajánlást, amint úgy ítéli meg, hogy az a harmadik országbeli válaszadó intézmény, amelyre vonatkozóan az ajánlást elfogadta, már nem felel meg a (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(6) Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli válaszadó intézmények tekintetében a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek:

a) tartózkodniuk kell attól, hogy új üzleti kapcsolatot létesítsenek a harmadik országbeli válaszadó intézménnyel, kivéve, ha a 36. vagy a 37. cikk alapján gyűjtött információk alapján arra a következtetésre jutnak, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézménnyel fennálló üzleti kapcsolatra alkalmazott kockázatcsökkentő intézkedések és a harmadik országbeli válaszadó intézménynél alkalmazott intézkedések képesek megfelelően csökkenteni az adott üzleti kapcsolattal összefüggő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

b) a harmadik országbeli válaszadó intézménnyel már fennálló üzleti kapcsolatok esetében:

   i. felül kell vizsgálniuk és aktualizálniuk kell a válaszadó intézményre vonatkozó információkat a 36. vagy a 37. cikkben foglaltak szerint;

   ii. meg kell szüntetniük az üzleti kapcsolatot, kivéve, ha az i. pont alapján gyűjtött információk alapján arra a következtetésre jutnak, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézménnyel fennálló üzleti kapcsolatra alkalmazott kockázatcsökkentő intézkedések és a harmadik országbeli válaszadó intézménynél alkalmazott intézkedések képesek megfelelően csökkenteni az adott üzleti kapcsolattal összefüggő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

c) tájékoztatniuk kell a válaszadó intézményt azokról a következtetésekről, amelyeket a levelező banki kapcsolat jelentette kockázatokkal kapcsolatban az AMLA ajánlását és az a) vagy b) pont alapján hozott intézkedéseket követően levontak.

Amennyiben az AMLA az (5) bekezdés alapján visszavont egy ajánlást, a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek felül kell vizsgálniuk az arra vonatkozó értékelésüket, hogy a harmadik országbeli válaszadó intézmények teljesítik-e a (3) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyikét.

(7) A hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek dokumentálniuk kell az e cikk alapján hozott határozatokat.

39. cikk

Fiktív intézetekkel, illetve intézményekkel fenntartott levelező banki kapcsolatok tilalma

1. A hitelintézetek és a pénzügyi intézmények nem létesíthetnek és nem tarthatnak fenn levelező banki kapcsolatot fiktív intézettel, illetve intézménnyel. A hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek megfelelő intézkedésekkel biztosítaniuk kell, hogy nem létesítenek és nem tartanak fenn levelező banki kapcsolatot olyan hitelintézettel, illetve pénzügyi intézménnyel, amelyről tudják, hogy lehetővé teszi számláinak valamely fiktív intézet, illetve intézmény általi használatát.

2. Az (1) bekezdésben megállapított követelmény mellett a kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy számláikat ne használják fiktív intézetek, illetve intézmények kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására. E célból a kriptoeszköz-szolgáltatóknak belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkezniük a számláik nem szabályozott kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására való felhasználására irányuló kísérletek felderítése vonatkozóan.

40. cikk

A saját tárhelyen működtetett címmel rendelkező ügyletekkel kapcsolatos kockázatok csökkentését célzó intézkedések

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak azonosítaniuk és értékelniük kell a saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan történő kriptoeszköz-átruházásokhoz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot. E célból a kriptoeszköz-szolgáltatóknak belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkezniük.

A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az azonosított kockázatokkal arányos kockázatcsökkentő intézkedéseket kell alkalmazniuk. Ezen kockázatcsökkentő intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a következő intézkedések közül egyet vagy többet:

a) kockázatalapú intézkedések meghozatala a saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan történő átruházás kezdeményezője vagy kedvezményezettje, vagy annak tényleges tulajdonosa azonosítására és személyazonosságának ellenőrzésére, többek között harmadik felek igénybevételével;

b) a kriptoeszközök eredetére és rendeltetési helyére vonatkozó további információk szolgáltatásának előírása;

c) a saját tárhelyen működtetett címmel végzett ügyletek folyamatos, fokozott nyomon követése;

d) bármely egyéb olyan intézkedés, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatának, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása és kijátszása kockázatának mérséklésére és kezelésére irányul.

(2) 2027. július 10-ig az AMLA iránymutatásokat bocsát ki az (1) bekezdésben említett kockázatcsökkentő intézkedések részletezése céljából, beleértve a következők meghatározását is:

a) a saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan történő átruházás kezdeményezőjének vagy kedvezményezettjének többek között harmadik felek igénybevételével történő azonosítására és személyazonosságának ellenőrzésére vonatkozó kritériumok és eszközök, figyelembe véve a legújabb technológiai fejleményeket;

b) az annak ellenőrzésére vonatkozó kritériumok és eszközök, hogy egy saját tárhelyen működtetett cím valamely ügyfél tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll-e.

41. cikk

A befektetői letelepedési program keretében kérelmet benyújtó személyekre vonatkozó különös rendelkezések

A 20. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseken túlmenően, azon harmadik országbeli állampolgárságú ügyfelek tekintetében, akik valamely tagállamban bármely típusú befektetés – többek között transzfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlet, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, a közjót szolgáló tevékenység javára történő adományozás, valamint az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében megszerzendő tartózkodási jog iránti kérelmet nyújtottak be, a kötelezett szolgáltatóknak alkalmazniuk kell legalább a 34. cikk (4) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában meghatározott fokozott átvilágítási intézkedéseket.

42. cikk

A kiemelt közszereplőkre vonatkozó különös rendelkezések

(1) A kiemelt közszereplőkkel végrehajtott alkalmi ügyletek vagy a velük fenntartott üzleti kapcsolatok tekintetében a kötelezett szolgáltatóknak a 20. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseken túlmenően a következő intézkedéseket is alkalmazniuk kell:

a) a vezető tisztségviselők jóváhagyásának megszerzése a kiemelt közszereplőkkel végrehajtott alkalmi ügyletek vagy a velük való üzleti kapcsolatok létesítéséhez vagy folytatásához;

b) megfelelő intézkedések meghozatala a kiemelt közszereplőkkel fenntartott üzleti kapcsolatok vagy a velük végrehajtott alkalmi ügyletek tárgyát képező vagyon és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében;

c) ezen üzleti kapcsolatok folyamatos, fokozott nyomon követése.

(2) Az AMLA 2027. július 10-ig iránymutatásokat ad ki a következőkről:

a) a közeli kapcsolatban álló személyek azonosítására vonatkozó kritériumok;

b) a kiemelt közszereplők adott kategóriájához, családtaghoz vagy közeli kapcsolatban álló személyhez kapcsolódó kockázat szintje, beleértve az arra vonatkozó iránymutatást is, hogy a 45. cikk alkalmazása céljából miként kell értékelni ezeket a kockázatokat amikor a személy már nem visel fontos közhivatalt.

43. cikk

A fontos közhivatalok jegyzéke

(1) Az egyes tagállamok kibocsátanak és naprakészen tartanak egy olyan jegyzéket, amely feltünteti a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében a 2. cikk (1) bekezdése 34. pontja szerinti fontos közhivatalnak minősülő, konkrét hivatalokat. A tagállamok felkérik a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetet, hogy adjanak ki és tartsanak naprakészen egy olyan jegyzéket, amely az adott nemzetközi szervezetben betöltött, a 2. cikk (1) bekezdése 34. pontja szerinti fontos közhivatalokat tartalmazza. Az említett jegyzékeknek azokat a hivatalokat is magukban kell foglalniuk, amelyeket adott esetben harmadik országok és nemzetközi szervezetek tagállami szinten akkreditált képviselői töltenek be. A tagállamok a jegyzékeket azok valamennyi módosításával együtt megküldik a Bizottságnak és az AMLA-nak.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározhatja a fontos közhivatalokat felsoroló, az (1) bekezdés szerinti tagállami jegyzékek összeállításának és közlésének formátumát. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 85. cikknek megfelelően, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse a 2. cikk (1) bekezdése 34. pontját, amennyiben a tagállamok által az (1) bekezdés szerint közölt jegyzékek a fontos közhivatalok további közös kategóriáit azonosítják, és amennyiben a fontos közhivatalok e kategóriái az Unió egésze számára relevánsak.

Az első albekezdés szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor a Bizottság konzultál az AMLA-val.

(4) A Bizottság összeállítja és naprakészen tartja azon konkrét hivatalok jegyzékét, amelyek az Unió szintjén fontos közhivataloknak minősülnek. E jegyzéknek azon hivatalokat is magában kell foglalja, amelyeket adott esetben harmadik országok és nemzetközi szervezetek uniós szinten akkreditált képviselői töltenek be.

(5) A Bizottság – az e cikk (1) és (4) bekezdésében említett jegyzékek alapján – összeállítja a 2. cikk (1) bekezdése 34. pontja szerinti összes fontos közhivatalt tartalmazó egységes jegyzéket. A Bizottság az egységes jegyzéket közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az AMLA nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a jegyzéket a honlapján.

44. cikk

A biztosítási kedvezményezett kiemelt közszereplők

A kötelezett szolgáltatóknak észszerű intézkedéseket kell tenniük annak megállapítására, hogy az életbiztosítás vagy egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítási kötvény kedvezményezettje vagy – amennyiben releváns – a kedvezményezett tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e. Az említett intézkedéseket legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás egészben vagy részben történő engedményezésekor kell megtenni. Nagyobb kockázat megállapítása esetén a 20. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása mellett a kötelezett szolgáltatóknak:

a) a biztosítás alapján járó összegek kifizetése előtt tájékoztatniuk kell a vezető tisztségviselőket;

b) fokozott vizsgálatot kell végezniük a biztosítás szerződőjével fennálló üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan.

45. cikk

Azon személyekre vonatkozó intézkedések, akiknek megszűnt a kiemelt közszereplői jogállása

(1) Amennyiben egy kiemelt közszereplő már nem visel fontos közhivatalt az Unió, vagy valamely tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megbízásából, a kötelezett szolgáltatóknak a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése során a 20. cikkel összhangban figyelembe kell venniük az adott személlyel összefüggésben az általa korábban betöltött közhivatalból eredően továbbra is fennálló kockázatot.

(2) A kötelezett szolgáltatóknak a kiemelt közszereplő jelentette kockázatok csökkentése érdekében a 34. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések közül egyet vagy többet alkalmazniuk kell mindaddig, amíg az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatok meg nem szűnnek, de minden esetben legalább a fontos közhivatal viselésének megszűnésének időpontját követő 12 hónapig.

(3) A (2) bekezdésben említett kötelezettség ennek megfelelően alkalmazandó, ha a kötelezett szolgáltató olyan személlyel hajt végre alkalmi ügyletet vagy olyan személlyel létesít üzleti kapcsolatot, aki korábban az Unió, vagy valamely tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megbízásából fontos közhivatalt viselt.

46. cikk

A kiemelt közszereplők családtagjai és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyek

A 42., a 44. és a 45. cikkben említett intézkedéseket a kiemelt közszereplők családtagjaira és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell.

5. SZAKASZ

Különös ügyfél-átvilágítási rendelkezések

47. cikk

Az életbiztosítások és az egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítások ágazatára vonatkozó előírások

Az életbiztosításokkal vagy az egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosításokkal kapcsolatos üzleti tevékenységeket illetően a kötelezett szolgáltatóknak az életbiztosítások és egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítások kedvezményezettjei tekintetében – az ügyfélre és a tényleges tulajdonosra vonatkozóan előírt ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett – a következő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket is alkalmazniuk kell, amint a kedvezményezett azonosításra vagy megnevezésre került:

a) az olyan kedvezményezettek esetében, amelyek konkrétan megnevezett természetes személyek vagy jogi konstrukciók, a személy vagy jogi konstrukció nevének nyilvántartása;

b) a jellemzők vagy kategória alapján vagy egyéb módon megjelölt kedvezményezettek esetében elegendő információ megszerzése az említett kedvezményezettekről ahhoz, hogy a kifizetés időpontjában a személyazonosságuk megállapítható legyen.

Az első albekezdés alkalmazása céljából a kedvezményezettek és adott esetben a tényleges tulajdonosaik személyazonosságának ellenőrzését a kifizetés időpontjában kell elvégezni. Amennyiben az életbiztosítást vagy egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítást részben vagy egészben harmadik félre engedményezik, annak a kötelezett szolgáltatónak, amelynek tudomása van az engedményezésről, azonosítania kell a tényleges tulajdonost az azon természetes személyre vagy jogi konstrukcióra történő engedményezés időpontjában, aki vagy amely a saját hasznára megkapja az engedményezett biztosítás értékét.

6. SZAKASZ

Más kötelezett szolgáltatók által végzett ügyfél-átvilágítás igénybevétele

48. cikk

A más kötelezett szolgáltató igénybevételével kapcsolatos általános rendelkezések

(1) A kötelezett szolgáltatók a 20. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítése érdekében más kötelezett szolgáltatót is igénybe vehetnek, függetlenül attól, hogy az valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e, feltéve, hogy:

a) a harmadik országban tartózkodási hellyel rendelkező vagy ott letelepedett másik kötelezett szolgáltató alkalmazza az e rendeletben foglalt ügyfél-átvilágítási és nyilvántartás-vezetési követelményeket, vagy azzal egyenértékű követelményeket alkalmaz;

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek való, a másik kötelezett szolgáltató általi megfelelést az (EU) 2024/1640 irányelv IV. fejezetével összhangban felügyelik.

Az ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a másik kötelezett szolgáltatót igénybe vevő kötelezett szolgáltató viseli.

(2) Amikor a kötelezett szolgáltatók úgy döntenek, hogy harmadik országban található más kötelezett szolgáltatót vesznek igénybe, figyelembe kell venniük a II. és III. mellékletben felsorolt földrajzi kockázati tényezőket, valamint a Bizottság, az AMLA vagy más illetékes hatóságok által nyújtott releváns információkat vagy iránymutatásokat.

(3) A valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók esetében az e cikkben és a 49. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok révén is biztosítható, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kötelezett szolgáltató kizárólag olyan kötelezett szolgáltató által nyújtott információt vesz igénybe, amely ugyanannak a csoportnak a tagja;

b) a csoport olyan, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szabályzatokat és eljárásokat, ügyfél-átvilágítási intézkedéseket és nyilvántartás-vezetési szabályokat alkalmaz, amelyek teljes mértékben megfelelnek e rendeletnek vagy egy harmadik ország egyenértékű szabályainak;

c) az e bekezdés b) pontjában említett követelmények hatékony végrehajtását csoportszinten a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága felügyeli az (EU) 2024/1640 irányelv IV. fejezetével összhangban, vagy a harmadik ország felügyeleti hatósága az adott harmadik ország szabályaival összhangban.

(4) A kötelezett szolgáltatók nem vehetnek igénybe az e fejezet 2. szakasza szerint azonosított harmadik országokban letelepedett kötelezett szolgáltatókat. Mindazonáltal az Unióban letelepedett azon kötelezett szolgáltatók, amelyek fióktelepei és leányvállalatai ezekben a harmadik országokban telepedtek le, igénybe vehetik ezeket a fióktelepeket és leányvállalatokat, amennyiben a (3) bekezdésben meghatározott valamennyi feltétel teljesül.

49. cikk

A más kötelezett szolgáltató igénybevételének folyamata

(1) A kötelezett szolgáltatóknak a 20. cikk (1) bekezdése a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedésekkel vagy a bevezetett üzleti tevékenységgel kapcsolatos minden szükséges információt be kell szerezniük az igénybe vett kötelezett szolgáltatótól.

(2) A más kötelezett szolgáltatót igénybe vevő kötelezett szolgáltatóknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az igénybe vett kötelezett szolgáltató kérésre rendelkezésre bocsássa a következőket:

a) az ügyfél azonosítása céljából gyűjtött információk másolata;

b) minden olyan igazoló dokumentum vagy megbízható információforrás, amelyet az ügyfél és adott esetben az ügyfél tényleges tulajdonosai vagy azon személyek személyazonosságának ellenőrzésére használtak fel, akiknek nevében az ügyfél eljár, ideértve a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások révén szerzett adatokat is; és

c) az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről szerzett információk.

(3) Az igénybe vett kötelezett szolgáltatónak késedelem nélkül, de minden esetben 5 munkanapon belül rendelkezésre kell bocsátania az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett információk és dokumentumok továbbításának feltételeit a kötelezett szolgáltatóknak egy köztük létrejött írásos megállapodásban kell meghatározniuk.

(5) Amennyiben a kötelezett szolgáltató egy, a csoportjához tartozó kötelezett szolgáltatót vesz igénybe, az írásbeli megállapodás helyettesíthető csoportszintű belső eljárással, feltéve, hogy teljesülnek a 48. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek.

50. cikk

A más kötelezett szolgáltató igénybevételére vonatkozó iránymutatások

Az AMLA 2027. július 10-ig a kötelezett szolgáltatóknak szóló iránymutatásokat bocsát ki a következőkre vonatkozóan:

a) azok a feltételek, amelyek elfogadhatók ahhoz, hogy a kötelezett szolgáltatók egy másik kötelezett szolgáltató által gyűjtött információkat vegyenek igénybe, ideértve a távoli ügyfél-átvilágítás esetét is;

b) az érintett kötelezett szolgáltatók szerepe és felelőssége abban a helyzetben, amikor más kötelezett szolgáltatót vesznek igénybe;

c) a más kötelezett szolgáltatók igénybevételével kapcsolatos felügyeleti megközelítések.

IV. FEJEZET

A TÉNYLEGES TULAJDONLÁS ÁTLÁTHATÓSÁGA

51. cikk

Jogi személy tényleges tulajdonosainak azonosítása

A jogi személyek tényleges tulajdonosai azok a természetes személyek, akik:

a) közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, illetve rendelkeznek a gazdasági társaságban; vagy

b) közvetlenül vagy közvetve, tulajdonosi érdekeltség révén vagy egyéb módon ellenőrzést gyakorolnak a gazdasági társaság és más jogi személy felett.

Az első albekezdés b) pontjában említettek szerinti egyéb módon gyakorolt ellenőrzés tényét a tulajdonosi érdekeltség vagy a tulajdonosi érdekeltség révén gyakorolt ellenőrzés tényének megállapításától függetlenül, azzal párhuzamosan kell megállapítani.

52. cikk

Tulajdonosi érdekeltség révén megvalósuló tényleges tulajdonlás

(1) Az 51. cikk első bekezdése a) pontjának alkalmazásában a „gazdasági társaságban fennálló tulajdonosi érdekeltség” a társaság részvényei, szavazati jogai vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségei legalább 25 %-nak közvetlen vagy közvetett tulajdonlását jelenti, beleértve a nyereségből való részesedéshez, az egyéb belső erőforrásokhoz vagy a felszámolási egyenlegből való részesedéshez fűződő jogot is. A közvetett tulajdont úgy kell kiszámítani, hogy össze kell szorozni a szervezetek láncának részét képező azon közbenső szervezetek tulajdonában lévő részvényeket, szavazati jogokat vagy egyéb tulajdonosi érdekeltségeket, amelyek tekintetében a tényleges tulajdonos részvényekkel vagy szavazati joggal rendelkezik, és össze kell adni az egyes láncokra vonatkozóan kapott eredményeket, kivéve, ha az 54. cikk alkalmazandó.

Annak értékelésekor, hogy van-e tulajdonosi érdekeltség a gazdasági társaságban, a tulajdonviszonyok minden szintjén fennálló összes részesedést figyelembe kell venni.

(2) Amennyiben a tagállamok az (EU) 2024/1640 irányelv 8. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján a gazdasági társaságok olyan kategóriáit azonosítják, amelyek magasabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve – többek között azon ágazatok jellege miatt, amelyekben működnek –, a tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot. A Bizottság 2029. július 10-ig értékeli, hogy a jogi személyek e kategóriáihoz kapcsolódó kockázatok relevánsak-e a belső piac szempontjából, és amennyiben arra a következtetésre jut, hogy e kockázatok csökkentése céljából alacsonyabb küszöbértéket célszerű alkalmazni, e rendelet módosítása érdekében a 85. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, melynek útján meghatározza a következőket:

a) azon gazdasági társaságok kategóriái, amelyek magasabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak vannak kitéve, és amelyekre ezért alacsonyabb küszöbérték alkalmazandó;

b) a vonatkozó küszöbértékek.

Az első albekezdésben említett alacsonyabb küszöbértéket a gazdasági társaságban fennálló tulajdonosi érdekeltség legfeljebb 15 %-ában kell megállapítani, kivéve, ha a Bizottság a kockázat alapján arra a következtetésre jut, hogy egy magasabb küszöbérték arányosabb lenne, amelynek azonban minden esetben 25 %-nál alacsonyabbnak kell lennie.

(3) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust annak biztosítása céljából, hogy az meghatározza a magasabb kockázatú gazdasági társaságok kategóriáit, és hogy a kapcsolódó küszöbértékek arányosak legyenek ezekkel a kockázatokkal.

(4) A gazdasági társaságoktól eltérő olyan jogi személyek esetében, amelyek esetében – formájukra és szerkezetükre tekintettel – nem helyénvaló vagy nem lehetséges tulajdoni részesedést kiszámítani, a tényleges tulajdonosok azok a természetes személyek, akik az 53. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően más módon közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol(nak) a jogi személy felett, kivéve, ha az 57. cikk alkalmazandó.

53. cikk

Ellenőrzés révén megvalósuló tényleges tulajdonlás

(1) A gazdasági társaság vagy más jogi személy feletti ellenőrzést tulajdonosi érdekeltségen keresztül vagy más módon kell gyakorolni.

(2) E fejezet alkalmazásában:

a) „a jogi személy feletti ellenőrzés”: a jogi személyen belüli jelentős, közvetlen vagy közvetett befolyás gyakorlásának és a vonatkozó döntések keresztülvitelének a lehetősége;

b) „a jogi személy feletti közvetett ellenőrzés”: közbenső jogi személyek feletti ellenőrzés a tulajdonosi struktúrában vagy annak különböző láncaiban, ahol a közvetlen ellenőrzés a struktúra minden szintjén azonosításra kerül;

c) „a gazdasági társaság felett tulajdonosi érdekeltség révén gyakorolt ellenőrzés”: a gazdasági társaság részvényeinek, szavazati jogainak vagy a benne fennálló egyéb tulajdonosi érdekeltségeknek az 50 %-a plusz egy részvény, szavazati jog vagy egyéb tulajdonosi érdekeltség közvetlen vagy közvetett tulajdonlása.

(3) A jogi személy feletti, más módon történő ellenőrzésnek minden esetben magában kell foglalnia a következők gyakorlásának lehetőségét:

a) gazdasági társaság esetében az abban fennálló szavazati jogok többsége, függetlenül attól, hogy e jogokat több, összehangoltan eljáró személy gyakorolja-e;

b) a jogi személy igazgatótanácsát vagy ügyviteli, ügyvezető, illetve felügyelő testületét alkotó tagok, vagy a gazdasági társaság hasonló tisztviselői többségének kinevezésére vagy eltávolítására való jog;

c) a gazdasági társaságban való részesedéshez kapcsolódó releváns vétójogok;

d) döntések a jogi személy nyereségének felosztásával vagy a jogi személy vagyoni eszközeinek áthelyezésével kapcsolatosan.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően a jogi személy feletti ellenőrzés más módon is gyakorolható. A jogi személy sajátos helyzetétől és felépítésétől függően az ellenőrzés egyéb eszközei közé tartozhatnak a következők:

a) a tulajdonosokkal, a tagokkal vagy a jogi személyekkel kötött, hivatalos vagy nem hivatalos megállapodások, a jogi személy egyedi jellemzőitől függően létesítő okirat, partnerségi megállapodás, szindikátusi megállapodás vagy ezekkel egyenértékű dokumentum vagy megállapodás rendelkezései, valamint szavazási szabályok;

b) családtagok közötti kapcsolatok;

c) hivatalos vagy nem hivatalos meghatalmazotti megállapodások.

E bekezdés alkalmazásában „hivatalos meghatalmazotti megállapodás”: a meghatalmazó és a meghatalmazott közötti szerződés vagy azzal egyenértékű megállapodás, amennyiben a meghatalmazó olyan jogi személy vagy természetes személy, amely vagy aki arra vonatkozó utasításokat ad a meghatalmazottnak, hogy egy meghatározott minőségben – többek között igazgatóként, részvényesként vagy vagyonrendelőként – járjon el a nevében, a meghatalmazott pedig egy olyan jogi személy vagy természetes személy, amelyet vagy akit a meghatalmazó a nevében való eljárásra utasít.

54. cikk

A tulajdonosi érdekeltség és a tulajdonosi struktúrában gyakorolt ellenőrzés együttes fennállása

Amennyiben egy gazdasági társaságot többrétegű tulajdonosi struktúra révén tulajdonolnak, és e struktúra egy vagy több láncában a tulajdonosi érdekeltség és az ellenőrzés együttesen áll fenn a lánc különböző szintjei tekintetében, a tényleges tulajdonosok a következők:

a) azok a természetes személyek, akik egyénileg vagy kumulatív módon, tulajdonosi érdekeltségen keresztül vagy más módon, közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorolnak olyan jogi személyek felett, amelyek a gazdasági társaságban közvetlen tulajdonosi érdekeltséggel rendelkeznek;

b) az(ok) a természetes személyek, akik egyénileg vagy kumulatív módon, közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkeznek abban a gazdasági társaságban, amely tulajdonosi érdekeltség révén vagy más módon, közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol a gazdasági társaság felett.

55. cikk

Jogi konstrukciókat vagy hasonló jogi személyeket magukban foglaló tulajdonosi struktúrák

Amennyiben az 57. cikkben említett jogi személyek, vagy jogi konstrukciók – egyénileg vagy kumulatív módon – tulajdonosi érdekeltséggel rendelkeznek a gazdasági társaságban, vagy tulajdonosi érdekeltség révén vagy más módon – közvetlenül vagy közvetve – ellenőrzést gyakorolnak a gazdasági társaság felett, a tényleges tulajdonosok azok a természetes személyek, akik az 57. cikkben említett jogi személyek vagy a jogi konstrukciók tényleges tulajdonosai.

56. cikk

Értesítések

Minden tagállam 2027. október 10-ig eljuttatja a Bizottsághoz a jogi személyek nemzeti jog alapján létező olyan típusainak jegyzékét, amelyeknél az 51. és az 52. cikk (4) bekezdése szerint tényleges tulajdonosok azonosíthatók. Az említett értesítésnek tartalmaznia kell a jogi személyek konkrét kategóriáit, jellemzőik leírását és adott esetben az érintett tagállam nemzeti joga szerinti jogalapot. Ezenkívül – részletes indokolás mellett – jeleznie kell, hogy a gazdasági társaságtól eltérő jogi személyek sajátos formája és struktúrái miatt alkalmazandó-e a 63. cikk (4) bekezdése szerinti mechanizmus.

A Bizottság továbbítja az (1) bekezdésben említett értesítést a többi tagállamnak.

57. cikk

A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukcióhoz hasonló jogi személyek tényleges tulajdonosainak azonosítása

(1) Az 51. cikkben említettektől eltérő, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukcióhoz hasonló jogi személyek – például az alapítványok – esetében a következő természetes személyek mindegyike tényleges tulajdonosnak minősül:

a) az alapítók;

b) a vezetési funkcióit betöltő vezető testületének tagjai;

c) a felügyeleti funkcióit betöltő vezető testületének tagjai;

d) a kedvezményezettek, kivéve, ha az 59. cikk alkalmazandó;

e) bármely egyéb olyan természetes személy, aki közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol a jogi személy felett.

(2) Azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdésben említett jogi személyek többrétegű ellenőrzési struktúrákhoz tartoznak, amennyiben az (1) bekezdésben felsorolt pozíciók bármelyikét jogi személy tölti be, az (1) bekezdésben említett jogi személy tényleges tulajdonosai:

a) az (1) bekezdésben felsorolt természetes személyek; és

b) az (1) bekezdésben felsorolt pozíciók bármelyikét betöltő jogi személyek tényleges tulajdonosai.

(3) A tagállamok 2027. október 10-ig eljuttatják a Bizottsághoz azon jogi személyek típusainak jegyzékét, amelyek esetében a tényleges tulajdonosok azonosítása az (1) bekezdés szerint történik.

Az első albekezdésben említett értesítéshez csatolni kell a következők leírását:

a) az említett jogi személyek formája és alapvető jellemzőik;

b) az a folyamat, amelynek keretében létesíthetők;

c) az e jogi személyekkel kapcsolatos alapvető információkhoz és a tényleges tulajdonosukra vonatkozó információkhoz való hozzáférés folyamata;

d) azok a honlapok, amelyeken be lehet tekinteni az említett jogi személyek tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat tartalmazó központi nyilvántartásokba, valamint az e nyilvántartásokért felelős szervezetek elérhetőségi adatai.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján elfogadhatja azon tagállami jog hatálya alá tartozó jogi személy típusok jegyzékét, amelyekre ajánlott alkalmazni az e cikk szerinti követelményeket. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

58. cikk

Kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció és hasonló jogi konstrukció tényleges tulajdonosainak azonosítása

(1) Kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció tényleges tulajdonosa az alábbi természetes személyek mindegyike:

a) a vagyonrendelők;

b) a vagyonkezelők;

c) adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személyek;

d) a kedvezményezettek, kivéve, ha az 59. vagy a 60. cikk alkalmazandó;

e) bármely egyéb olyan természetes személy, aki a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon – például ellenőrzési vagy tulajdonlási lánc révén – végső ellenőrzést gyakorol.

(2) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló egyéb jogi konstrukciók tényleges tulajdonosai azok a természetes személyek, akik az (1) bekezdésben említett pozíciókkal egyenértékű vagy azokhoz hasonló pozíciót töltenek be.

(3) Amikor jogi konstrukciók többrétegű ellenőrzési struktúrákhoz tartoznak, és amennyiben az (1) bekezdésben felsorolt pozíciók bármelyikét jogi személy tölti be, a jogi konstrukció tényleges tulajdonosai:

a) az (1) bekezdésben felsorolt természetes személyek; és

b) az (1) bekezdésben felsorolt pozíciók bármelyikét betöltő jogi személyek tényleges tulajdonosa.

(4) A tagállamok 2027. október 10-ig bejelentik a Bizottsághoz a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló, a saját joguk hatálya alá tartozó jogi konstrukciók típusainak jegyzékét.

Az értesítéshez csatolni kell a következők leírását:

a) az említett jogi konstrukciók formája és alapvető jellemzőik;

b) az a folyamat, amelynek keretében az említett jogi konstrukciók létesíthetők;

c) az e jogi konstrukciókkal kapcsolatos alapvető információkhoz és a tényleges tulajdonosukra vonatkozó információkhoz való hozzáférés folyamata;

d) azok a honlapok, amelyeken be lehet tekinteni az említett jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat tartalmazó központi nyilvántartásokba, valamint az e nyilvántartásokért felelős szerveztek elérhetőségi adatai.

A bejelentésnek részletes indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a tagállam miért véli úgy, hogy a bejelentett jogi konstrukciók hasonlóak a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz, és miért jutott arra a megállapításra, hogy más, a saját joga hatálya alá tartozó jogi konstrukciók nem hasonlóak a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján az e cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett információkkal együtt elfogadhatja azoknak a tagállami jog hatálya alá tartozó jogi konstrukció típusoknak a jegyzékét, amelyekre a tényleges tulajdonlás átláthatósága tekintetében a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra vonatkozó követelményekkel azonos követelményeket ajánlott alkalmazni. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

59. cikk

Kedvezményezetti csoport azonosítása

(1) Az 57. cikk szerinti kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyek vagy – a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók kivételével – az 58. cikk szerinti kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók esetében, amennyiben a kedvezményezettek még nem kerültek meghatározásra, meg kell határozni a kedvezményezetti csoportot és annak általános jellemzőit. Az adott csoportba tartozó kedvezményezettek tényleges tulajdonosoknak minősülnek, amint azonosították vagy kijelölték őket.

(2) Az alábbiak esetében csak a kedvezményezetti csoportot és annak jellemzőit kell azonosítani:

a) az (EU) 2016/2341 irányelv hatálya alá tartozó nyugdíjkonstrukciók;

b) munkavállalói résztulajdonosi vagy pénzügyi részvételi konstrukciók, feltéve, hogy a tagállamok megfelelő kockázatértékelést követően arra a következtetésre jutottak, hogy azok esetében alacsony a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő visszaélés kockázata;

c) az 57. cikk szerinti kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciókhoz hasonló jogi személyek, valamint az 58. cikk szerinti kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók, feltéve, hogy:

i. a jogi személyt, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciót vagy hasonló jogi konstrukciót nonprofit vagy jótékonysági célra létesítették; és

ii. megfelelő kockázatértékelést követően a tagállamok arra a következtetésre jutottak, hogy a jogi személy kategóriája, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló jogi konstrukció kategóriája esetében alacsony a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő visszaélés kockázata.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot a jogi személyek, kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók (2) bekezdés szerinti kategóriáiról, egyedi kockázatértékelésen alapuló indokolást mellékelve. A Bizottság tájékoztatja az említett értesítésről a többi tagállamot.

60. cikk

A lehetséges kedvezményezettek és az alapértelmezett kedvezményezettek azonosítása a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók esetében

A szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók esetében, amennyiben a kedvezményezetteket még nem választották ki, a lehetséges kedvezményezetteket és az alapértelmezett kedvezményezetteket kell azonosítani. A lehetséges kedvezményezettek közé tartozó kedvezményezettek tényleges tulajdonosoknak minősülnek, amint kiválasztották őket. Az alapértelmezett kedvezményezettek tényleges tulajdonosnak minősülnek, amennyiben a vagyonkezelők nem gyakorolják rendelkezési jogkörüket.

Amennyiben a szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók megfelelnek az 59. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, csak a lehetséges kedvezményezettek csoportját és az alapértelmezett kezdeményezetteket kell azonosítani. A szabad rendelkezésű bizalmi vagyonkezelési konstrukciók e kategóriáiról az említett cikk (3) bekezdésével összhangban értesíteni kell a Bizottságot.

61. cikk

A kollektív befektetési vállalkozások tényleges tulajdonosainak azonosítása

Az 51. cikk első bekezdésétől és az 58. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kollektív befektetési vállalkozások tényleges tulajdonosai azok a természetes személy(ek), aki(k) megfelel(nek) az alábbi feltételek közül egynek vagy többnek:

a) közvetlenül vagy közvetve a kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeinek legalább 25 %-ával rendelkezik;

b) képesek meghatározni vagy befolyásolni a kollektív befektetési vállalkozás befektetési politikáját;

c) egyéb módon ellenőrzést gyakorolnak a kollektív befektetési vállalkozás tevékenységei felett.

62. cikk

A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk

(1) A jogi személyeknek és a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek, illetve – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek biztosítaniuk kell, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk, amelyek a birtokukban vannak, amelyeket a III. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítási eljárások keretében a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátanak vagy amelyeket a központi nyilvántartásokhoz benyújtanak, megfelelőek, pontosak és naprakészek legyenek.

Az első albekezdésben említett, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak magukban kell foglalniuk a következőket:

a) a tényleges tulajdonos összes kereszt- és vezetékneve, születési helye és teljes formában megadott születési ideje, lakcíme, a tartózkodási helye szerinti ország neve, állampolgársága(i), személyazonosító okmányának – például útlevelének vagy nemzeti személyazonosító okmányának – száma, a szokásos tartózkodási helye szerinti ország által a személyhez rendelt egyedi személyi azonosító szám – ha van ilyen –, valamint e szám forrásának leírása;

b) a jogi személyben vagy jogi konstrukcióban akár tulajdonosi érdekeltség útján, akár más módon gyakorolt ellenőrzés révén meglévő tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke, valamint megszerzésének időpontja;

c) az azon jogi személyre vonatkozó információk, amelynek a 22. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a természetes személy a tényleges tulajdonosa, vagy – az olyan jogi konstrukciók esetében, amelyeknek a természetes személy a tényleges tulajdonosa – a jogi konstrukcióra vonatkozó alapvető információk;

d) amennyiben a tulajdonlási és ellenőrzési struktúra egynél több jogi személyt vagy jogi konstrukciót foglal magában, az adott struktúra leírása, beleértve az adott struktúra részét képező egyes jogi személyek vagy jogi konstrukciók nevét és – ha van ilyen – azonosító számát, valamint a közöttük fennálló kapcsolatok leírását, beleértve a tulajdonolt érdekeltség arányát is;

e) amennyiben az 59. cikk alapján kedvezményezetti csoportot azonosítanak, a kedvezményezetti csoport jellemzőinek általános leírása;

f) amennyiben a 60. cikk alapján lehetséges kedvezményezetteket és alapértelmezett kedvezményezetteket azonosítanak:

i. természetes személyek esetében azok kereszt- és utónevei;

ii. jogi személyek és jogi konstrukciók esetében azok neve;

iii. kedvezményezett és alapértelmezett kedvezményezett csoportok esetében azok leírása.

(2) A jogi személyeknek, valamint a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek a jogi személy létrehozásától vagy a jogi konstrukció létesítésétől számított 28 naptári napon belül megfelelő, pontos és naprakész információkat kell szerezniük a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan. Az említett információkat haladéktalanul, de minden esetben a bennük bekövetkezett bármely változástól számított 28 naptári napon belül, valamint évente naprakésszé kell tenni.

63. cikk

A jogi személyek kötelezettségei

(1) Az Unióban létrehozott valamennyi jogi személynek megfelelő, pontos és naprakész információkat kell beszereznie és nyilvántartania a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan.

Amikor a kötelezett szolgáltatók a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak, a jogi személyeknek a jog szerinti tulajdonosaikra vonatkozó információkon túl a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat is a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(2) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat a jogi személynek a létrehozását követően indokolatlan késedelem nélkül be kell nyújtania a központi nyilvántartáshoz. Az információk bármely változását indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben a változástól számított 28 naptári napon belül kell nyújtani a központi nyilvántartáshoz. A jogi személynek rendszeresen ellenőriznie kell, hogy naprakész információkkal rendelkezik-e a tényleges tulajdonosáról. Ezt az ellenőrzést legalább évente el kell végezni, akár önálló folyamatként, akár más időszakos folyamatok, például a pénzügyi kimutatás benyújtásának részeként.

A jogi személy tényleges tulajdonosai, valamint a jogi személyek és – jogi konstrukciók esetén – azok vagyonkezelői vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeik, amelyek a jogi személy tulajdonosi vagy ellenőrzési struktúrájának részei, az említett jogi személy rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely ahhoz szükséges, hogy a jogi személy meg tudjon felelni e fejezetkövetelményeinek, vagy válaszolni tudjon az (EU) 2024/1640 irányelv 10. cikkének (4) bekezdése szerinti, kiegészítő információk iránti megkeresésekre.

(3) Amennyiben az 51–57. cikk szerinti valamennyi lehetséges azonosítási eszköz kimerítését követően nem sikerült tényleges tulajdonost azonosítani, vagy ha a jogi személy részéről komoly és indokolt bizonytalanság merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személyek a tényleges tulajdonosok, a jogi személynek nyilvántartást kell vezetnie a tényleges tulajdonosok azonosítása céljából tett intézkedésekről.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett esetekben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk e rendelet 20. cikkével és az (EU) 2024/1640 irányelv 10. cikkével összhangban történő szolgáltatásakor a jogi személyeknek meg kell adniuk a következőket:

a) nyilatkozat arról, hogy nincs tényleges tulajdonos, vagy hogy a tényleges tulajdonos(ok) kilétét nem lehetett megállapítani, annak indokolásával együtt, hogy miért nem lehetett az e rendelet 51–57. cikkével összhangban megállapítani a tényleges tulajdonos kilétét, és hogy mi minősül bizonytalanságnak az ellenőrzött információkkal kapcsolatban;

b) az e rendelet 62. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában előírt információkkal egyenértékű adatok mindazon természetes személyekről, akik vezető tisztséget viselnek a jogi személynél.

E bekezdés alkalmazásában a „vezető tisztségviselők” azon természetes személyek, akik a vezető testület ügyvezető tagjai, valamint azok a természetes személyek, akik egy jogi személyen belül ügyvezetői feladatokat látnak el, és felelősek a jogi személy napi szintű vezetéséért, valamint e tekintetben felelősséggel tartoznak a vezető testületnek.

(5) A jogi személyek kérésre haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják az e cikk alapján gyűjtött információkat.

(6) A (4) bekezdésben említett információkat a jogi személy végelszámolásának vagy egyéb módon történő megszűnésének időpontjától számított 5 évig meg kell őrizni, amiről a jogi személy által az okiratok megőrzésére kijelölt személynek, illetve a vagyonfelügyelőnek, a felszámolónak vagy a jogi személy felszámolásában részt vevő más személynek kell gondoskodnia. Az információk megőrzéséért felelős személy személyazonosító és elérhetőségi adatait be kell nyújtani a központi nyilvántartásokhoz.

64. cikk

A vagyonkezelő kötelezettségei

(1) Az olyan jogi konstrukciók esetében, amelyeket valamely tagállamban igazgatnak, vagy amelyek vagyonkezelője vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy valamely tagállamban rendelkezik tartózkodási hellyel vagy ott telepedett le, a vagyonkezelőnek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek be kell szereznie és birtokolnia kell a jogi konstrukcióra vonatkozó alábbi információkat:

a) a jogi konstrukcióra vonatkozó alapvető információk;

b) a tényleges tulajdonlásra vonatkozó megfelelő, pontos és naprakész információk, a 62. cikkben foglaltak szerint;

c) amennyiben a jogi személyek vagy jogi konstrukciók részes felei a jogi konstrukciónak, az említett jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal kapcsolatos alapvető információk és a tényleges tulajdonlásukra vonatkozó információk;

d) a jogi konstrukció nevében való eljárásra vagy azzal kapcsolatos intézkedésre felhatalmazott bármely ügynökre vonatkozó információk, valamint az azon kötelezett szolgáltatókra vonatkozó információk, amelyekkel a vagyonkezelő vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy a jogi konstrukció nevében üzleti kapcsolatot létesít.

Az első albekezdésben említett információkat 5 évig meg kell őrizni azt követően, hogy a vagyonkezelőnek vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek a bizalmi vagyonkezelési konstrukcióban vagy hasonló jogi konstrukcióban történő szerepvállalása megszűnik.

(2) A jogi konstrukció tényleges tulajdonlására vonatkozó információkat és a jogi konstrukcióval kapcsolatos alapvető információkat a vagyonkezelőnek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy a hasonló jogi konstrukció létesítését követően indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben a létesítéstől számított 28 naptári napon belül be kell szereznie és be kell nyújtania a központi nyilvántartáshoz. A vagyonkezelőnek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek a tényleges tulajdonlásban bekövetkező bármely változást, illetve az alapvető információk bármilyen változását indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben a változástól számított 28 naptári napon belül be kell nyújtania a központi nyilvántartáshoz.

A vagyonkezelőnek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a jogi konstrukcióra vonatkozó, az (1) bekezdés első albekezdése szerint a birtokukban lévő információk naprakészek-e. Ezt az ellenőrzést legalább évente el kell végezni, akár önálló folyamatként, akár más időszakos folyamatok részeként.

(3) Amikor a kötelezett szolgáltatók a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak, az (1) bekezdésben említett vagyonkezelőknek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek fel kell fedniük státuszukat, és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátaniuk a tényleges tulajdonosokra, valamint a jogi konstrukciók valamely üzleti kapcsolattal vagy alkalmi ügylettel összefüggésben kezelendő vagyoni eszközeire vonatkozó információkat.

(4) A vagyonkezelőtől vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személytől eltérő jogi konstrukció tényleges tulajdonosának, ügynökeinek és a jogi konstrukció részére szolgáltatást nyújtó kötelezett szolgáltatóknak, valamint bármely személynek és – jogi konstrukció esetén – azok vagyonkezelőinek, akik a jogi konstrukció többrétegű ellenőrzési struktúrájának részei, el kell látniuk a vagyonkezelőt vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyt az e fejezet követelményeinek való megfeleléshez szükséges valamennyi információval és dokumentummal.

(5) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjének vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek kérésre haladéktalanul az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania az e cikk alapján gyűjtött információkat.

(6) Az olyan jogi konstrukciók esetében, amelyek részes felei jogi személyek, amennyiben a 51–57. cikk szerinti valamennyi lehetséges azonosítási eszköz kimerítését követően nem sikerült azonosítani e jogi személyek tényleges tulajdonosát, vagy ha komoly és indokolt bizonytalanság merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személyek a tényleges tulajdonosok, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelőjének vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személynek nyilvántartást kell vezetnie a tényleges tulajdonosok azonosítása céljából tett intézkedésekről.

(7) Az e cikk (6) bekezdésében említett esetekben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk e rendelet 20. cikkével és az (EU) 2024/1640 irányelv 10. cikkével összhangban történő szolgáltatásakor a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek meg kell adniuk a következőket:

a) nyilatkozat arról, hogy nincs tényleges tulajdonos, vagy hogy a tényleges tulajdonosok kilétét nem lehetett megállapítani, annak indokolásával együtt, hogy miért nem lehetett e rendelet 51–57. cikkével összhangban megállapítani a tényleges tulajdonos kilétét, és hogy mi minősül bizonytalanságnak az ellenőrzött információkkal kapcsolatban;

b) az e rendelet 62. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában előírt információkkal egyenértékű adatok mindazon természetes személyekről, akik vezető tisztséget viselnek a jogi konstrukció részes felének minősülő jogi személynél.

65. cikk

Kivételek a jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal szembeni kötelezettségek alól

A 63. és a 64. cikk nem alkalmazandó:

a) azon társaságok esetében, amelyek értékpapírjait szabályozott piacra bevezették, feltéve, hogy:

i. a társaság felett kizárólag a szavazati jogokkal rendelkező természetes személy gyakorol ellenőrzést;

ii. más jogi személy vagy jogi konstrukció nem képezi részét a társaság tulajdonosi és ellenőrzési struktúrájának; és

iii. a 67. cikk szerinti külföldi jogi személyek esetében nemzetközi standardok szerinti, az e pont i. és ii. alpontjában említettekkel egyenértékű követelmények;

b) a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([43]) 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározottak szerinti közjogi intézmények esetében.

66. cikk

A meghatalmazottak kötelezettségei

A jogi személy részvényesi meghatalmazottainak és meghatalmazott igazgatóinak megfelelő, pontos és naprakész információkat kell nyilvántartaniuk a meghatalmazójuk, továbbá annak valamennyi tényleges tulajdonosa személyazonosságáról, és fel kell fedniük ezeket, valamint ezek státuszát a jogi személynek. A jogi személyeknek ezeket az információkat be kell jelenteniük a központi nyilvántartásba.

([43]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

A jogi személyeknek az első albekezdésben említett információkat be kell jelenteniük a kötelezett szolgáltatóknak, amennyiben a kötelezett szolgáltatók a III. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak.

67. cikk

Külföldi jogi személyek és külföldi jogi konstrukciók

(1) Az Unión kívül létrehozott jogi személyeknek, és az Unión kívül igazgatott vagy az Unión kívül tartózkodási hellyel rendelkező vagy ott letelepedett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek be kell nyújtaniuk a 62. cikk szerinti, tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat a tagállam központi nyilvántartásába, amennyiben:

a) üzleti kapcsolatot létesítenek egy kötelezett szolgáltatóval;

b) közvetlenül vagy közvetítőkön keresztül ingatlan vagyontárgyat szereznek az Unióban;

c) alkalmi ügylet keretében közvetlenül vagy közvetítőkön keresztül a 3. cikk 3. pontjának f) és j) alpontjában említettek szerinti valamely kereskedő személytől megszerzik az alábbi áruk bármelyikét:

   i. olyan nem kereskedelmi célú gépjárművek, amelyek értéke legalább 250 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

   ii. olyan nem kereskedelmi célú vízi járművek, amelyek értéke legalább 7 500 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

   iii. olyan nem kereskedelmi célú légi járművek, amelyek értéke legalább 7 500 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

d) részükre az Unióban valamely ajánlatkérő szerv árura vagy szolgáltatásra, vagy koncesszióra vonatkozó közbeszerzési szerződést ítél oda;

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az Unión kívül létrehozott jogi személyek üzleti kapcsolatot létesítenek egy kötelezett szolgáltatóval, csak akkor kötelesek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat benyújtani a központi nyilvántartásba, ha:

a) olyan kötelezett szolgáltatóval létesítenek üzleti kapcsolatot, amely közepes-magas vagy magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat hordoz az érintett tagállam által elvégzett, az (EU) 2024/1640 irányelv 7. és 8. cikkében említett uniós szintű kockázatértékelés vagy a nemzeti kockázatértékelés szerint; vagy

b) az uniós szintű kockázatértékelés, vagy az érintett tagállam nemzeti kockázatértékelése arra a megállapításra jut, hogy a jogi személy kategóriája, vagy adott esetben az ágazat, amelyben az Unión kívül létrehozott jogi személy működik, közepes-magas vagy magas pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat hordoz.

(3) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információhoz mellékelni kell egy nyilatkozatot arról, hogy az említett tevékenységek közül melyikre vonatkozóan kerül az információ benyújtásra, valamint bármely vonatkozó dokumentumot, továbbá az információkat az alábbiak szerint kell benyújtani:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben az üzleti kapcsolat létesítése előtt;

b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett esetekben az adásvétel létrejötte előtt;

c) az (1) bekezdés d) pontjában említett esetekben a szerződés aláírása előtt.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kötelezett szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell a jogi személyeket abban az esetben, ha a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és kérniük kell a nyilvántartásba vételre vonatkozó igazolást, vagy a központi nyilvántartásban rögzített, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk kivonatát az üzleti kapcsolat létesítéséhez vagy az alkalmi ügylet lebonyolításához.

(5) Az (1) bekezdésben felsorolt esetekben az Unión kívül létrehozott jogi személyeknek, és az Unión kívül igazgatott vagy az Unión kívül tartózkodásihellyel rendelkező, vagy ott letelepedett kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőinek vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek az (1) bekezdés szerinti központi nyilvántartásba benyújtott, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkban bekövetkezett bármely változást indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben a változástól számított 28 naptári napon belül be kell jelenteniük.

Az első albekezdést az alábbiak szerint kell alkalmazni:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben a kötelezett szolgáltatóval létrejött üzleti kapcsolat teljes időtartama alatt;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben mindaddig, amíg az ingatlan vagyontárgy a jogi személy vagy a jogi konstrukció tulajdonában van;

c) az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az információnak a központi nyilvántartásba történő első benyújtása és az adásvétel létrejötte közti időszakban;

d) az (1) bekezdés d) pontjában említett esetekben a szerződés teljes időtartama alatt.

(6) Amennyiben a jogi személy, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője, vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy különböző tagállamokban megfelel az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak az egyik tagállam által vezetett központi nyilvántartásba történő bejegyzésére vonatkozó igazolás a nyilvántartásba vétel elegendő bizonyítékának tekintendő.

(7) Amennyiben az Unión kívül létrehozott jogi személyek vagy az Unión kívül igazgatott jogi konstrukciók vagy olyan jogi konstrukciók, amelyek vagyonkezelője vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy az Unión kívül rendelkezik tartózkodási hellyel vagy ott telepedett le 2027. július 10-én közvetlenül vagy közvetítőkön keresztül ingatlan vagyontárgyat tulajdonolnak, az említett jogi személyek vagy jogi konstrukciók tényleges tulajdonlására vonatkozó információkat 2028. január 10-ig be kell nyújtani – a benyújtás indokolásának megadásával – a központi nyilvántartásba.

Az első albekezdés azonban nem alkalmazandó azokra a jogi személyekre vagy jogi konstrukciókra, amelyek 2014. január 1. előtt szereztek ingatlan vagyontárgyat az Unióban.

A tagállamok a kockázat alapján határozhatnak úgy, hogy ennél korábbi időpont alkalmazandó, és értesítik erről a Bizottságot. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot az ilyen döntésekről.

(8) A tagállamok a kockázat alapján kiterjeszthetik az (1) bekezdés a) pontjában foglalt kötelezettséget a külföldi jogi személyekkel 2027. július 10-én fennálló üzleti kapcsolatokra is, és értesítik erről a Bizottságot. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot az ilyen döntésekről.

68. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e fejezet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok 2025. január 10-ig bejelentik a Bizottságnak az említett, szankciókra vonatkozó szabályokat és azok jogalapját, továbbá haladéktalanul bejelentik e szabályok valamennyi későbbi módosítását.

(2) A Bizottság 2026. július 10-ig a 85. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek az alábbiak meghatározásával való kiegészítése céljából:

a) a szankciók hatály alá tartozó jogsértések kategóriái, és az ilyen jogsértésekért felelős személyek;

b) a szankciók hatály alá tartozó jogsértések súlyosságának besorolása szolgáló mutatók;

c) a szankciók szintjének megállapításakor figyelembe veendő kritériumok.

A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust annak érdekében, hogy a jogsértések releváns kategóriái azonosításra kerüljenek, a kapcsolódó szankciók pedig hatékonyak, visszatartó erejűek és arányosak legyenek.

V. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

69. cikk

Gyanú bejelentése

(1) A kötelezett szolgáltatóknak és adott esetben igazgatóiknak és alkalmazottaiknak teljes mértékben együtt kell működniük a pénzügyi információs egységgel a következők révén:

a) saját kezdeményezésükre haladéktalan bejelentik a pénzügyi információs egységnek, ha a kötelezett szolgáltató tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos okkal feltételezi, hogy bizonyos pénzeszközök vagy tevékenységek – tekintet nélkül az érintett pénzösszeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához vagy büntetendő cselekményhez kapcsolódnak, valamint ilyen esetben haladéktalanul választ adnak a pénzügyi információs egység további információt igénylő kérésére;

b) a pénzügyi információs egység kérésére az összes szükséges információt átadják az előírt határidőn belül, beleértve az ügyleti adatokra vonatkozó információkat is.

Az első albekezdéssel összhangban jelenteni kell minden gyanús ügyletet, beleértve a megkísérelt ügyleteket is, továbbá az abból eredő gyanút is, hogy nem lehet végrehajtani az ügyfél-átvilágítást.

Az első albekezdés alkalmazásában a kötelezett szolgáltatóknak 5 munkanapon belül válaszolniuk kell a pénzügyi információs egység információkérésére. Indokolt és sürgős esetekben a pénzügyi információs egységek e határidőt akár 24 óránál rövidebb időre is lerövidíthetik.

A harmadik albekezdéstől eltérve, a pénzügyi információs egység meghosszabbíthatja 5 munkanapon túlra a válaszadási határidőt, amennyiben azt indokoltnak ítéli meg, és feltéve, hogy a határidő meghosszabbítása nem ássa alá a pénzügyi információs egység elemzését.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kötelezett szolgáltatóknak az ügyfeleik által végrehajtott ügyleteket vagy tevékenységeket az általuk ismert, illetve a birtokukban lévő vonatkozó tények és információk alapján kell értékelniük. Amennyiben szükséges, a kötelezett szolgáltatóknak az ügylet vagy tevékenység sürgősségének, valamint a letelepedésük szerinti tagállamot érintő kockázatoknak a figyelembevételével kell rangsorolniuk az értékelésüket.

Az (1) bekezdés a) pontja szerinti gyanú az ügyfél és partnerei jellemzőin, az ügylet vagy tevékenység méretén és jellegén, illetve annak módszerein és mintáin, a több ügylet vagy tevékenység közötti kapcsolaton, a pénzeszközök eredetén, rendeltetési helyén vagy felhasználásán, illetve a kötelezett szolgáltató által ismert bármely egyéb körülményen alapul, ideértve az ügylet vagy tevékenység összhangját a III. fejezet alapján szerzett információkkal, ideértve az ügyfél kockázati profilját is.

(3) Az AMLA 2026. július 10-ig végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A végrehajtás-technikai standardtervezetek meghatározzák a gyanúnak az (1) bekezdés a) pontja szerinti bejelentése és az ügyleti adatoknak az (1) bekezdés b) pontja szerinti megadása során használandó formátumot.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban elfogadja az e cikk (3) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat.

(5) Az AMLA 2027. július 10-ig iránymutatást ad ki a gyanús tevékenységekre vagy magatartásokra utaló körülményekről. Az említett iránymutatásokat rendszeresen naprakésszé kell tenni.

(6) A 11. cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt megfelelési vezetőnek továbbítania kell az e cikk (1) bekezdésében említett információt annak a tagállamnak a pénzügyi információs egységéhez, amelynek a területén az információt továbbító kötelezett szolgáltató letelepedett.

(7) A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a 11. cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt megfelelési vezető, valamint a vele összehasonlítható pozíciót betöltő bármely olyan alkalmazott vagy személy, a közvetítőket és a forgalmazókat is beleértve, aki közreműködik az e cikk hatálya alá tartozó feladatok ellátásában, védelemben részesüljön az említett feladatok ellátása miatt őt érő megtorlással, hátrányos megkülönböztetéssel és minden más tisztességtelen bánásmóddal szemben.

Ez a bekezdés nem érinti azt a védelmet, amelyre az első albekezdésben említett személyek az (EU) 2019/1937 irányelv alapján jogosultak.

(8) Ha egy információmegosztási partnerség tevékenységei eredményeként ismertté válik, felmerül a gyanú, vagy alapos okkal feltételezhető, hogy bizonyos pénzeszközök – tekintet nélkül az érintett pénzösszeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak, az ügyfeleik tevékenységeivel összefüggésben gyanút azonosító kötelezett szolgáltatók kijelölhetnek maguk közül egyet, amelynek feladata lesz az (1) bekezdés a) pontja szerinti bejelentés megtétele a pénzügyi információs egység felé. E bejelentésben meg kell adni legalább a bejelentés alapjául szolgáló tevékenységekben részt vevő összes kötelezett szolgáltató nevét és elérhetőségét.

Ha az első albekezdésben említett kötelezett szolgáltatók több különböző tagállamban telepedtek le, az információt minden egyes releváns pénzügyi információs egységnek be kell jelenteni. E célból a kötelezett szolgáltatóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jelentést az azon tagállamok területén lévő kötelezett szolgáltató nyújtsa be, ahol a pénzügyi információs egység található.

Ha a kötelezett szolgáltatók úgy döntenek, hogy nem veszik igénybe azt a lehetőséget, hogy egyetlen bejelentést tegyenek a pénzügyi információs egységnek az első albekezdés alapján, a bejelentésükben hivatkozniuk kell arra a tényre, hogy a gyanú egy információmegosztási partnerség tevékenységei eredményeként merült fel.

(9) Az e cikk (8) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatóknak másolatot kell tartaniuk az említett bekezdés szerint benyújtott jelentésekről a 77. cikkel összhangban.

70. cikk

A gyanú kötelezett szolgáltatók egyes kategóriái általi bejelentésére vonatkozó különös rendelkezések

(1) A 69. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a 3. cikk 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 69. cikk (1) bekezdésében említett információkat a tagállam által kijelölt önszabályozó testületnek továbbítsák.

A kijelölt önszabályozó testületnek az első albekezdésben említett információkat azonnal és szűrés nélkül továbbítaniuk kell a pénzügyi információs egységnek.

(2) A közjegyzők, az ügyvédek, más független jogi szakemberek, a könyvvizsgálók, a külső könyvelők és az adótanácsadók mentesülnek a 69. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények alól, e mentesség azonban csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket ügyfelük hoz tudomásukra vagy ügyfelükről szerzik be az adott ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az adott ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

Az első albekezdésben foglalt kivétel nem alkalmazandó, ha az abban említett kötelezett szolgáltatók:

a) pénzmosásban, annak alapbűncselekményeiben vagy terrorizmusfinanszírozásban vesznek részt;

b) jogi tanácsadást nyújtanak pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás céljából; vagy

c) tudomással bírnak arról, hogy az ügyfél pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás céljából kér jogi tanácsadást; a tudomásra vagy a szándékra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésében említett helyzeteken túlmenően, amennyiben a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás bizonyos ügylettípusokhoz kapcsolódó magasabb kockázata alapján indokolt, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdés első albekezdésében említett kivétel nem alkalmazandó az említett ügylettípusokra, és adott esetben további bejelentési kötelezettségeket írhatnak elő az említett bekezdésben foglalt kötelezett szolgáltatókra vonatkozóan. A tagállamok értesítik a Bizottságot az e bekezdés alapján hozott határozataikról. Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot az ilyen döntésekről.

71. cikk

Ügyletek végrehajtásától való tartózkodás

(1) A kötelezett szolgáltatóknak tartózkodniuk kell azoknak az ügyleteknek a végrehajtásától, amelyekkel összefüggésben tudomásuk van arról, illetve azt feltételezik, hogy az ügylet büntetendő cselekményből származó jövedelemmel vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, mindaddig, amíg a 69. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint be nem jelentik, és amíg nem teljesítik a pénzügyi információs egység vagy más illetékes hatóság által az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban esetlegesen adott bármely további utasítást. A kötelezett

szolgáltatók végrehajthatják az érintett ügyletet, miután értékelték az ügylet végrehajtásának kockázatait, amennyiben a bejelentéstől számított 3 munkanapon belül nem kaptak a pénzügyi információs egységtől ezzel ellentétes utasítást.

(2) Amennyiben egy kötelezett szolgáltatónak nem lehetséges tartózkodnia az (1) bekezdésben említettek szerinti ügylet végrehajtásától, vagy amennyiben a tartózkodás valószínűleg akadályozná a gyanús ügylet kedvezményezettjeinek felderítését, a kötelezett szolgáltatónak az ügylet végrehajtását követően haladéktalanul értesítenie kell a pénzügyi információs egységet.

72. cikk

Információk felfedése a pénzügyi információs egység előtt

Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató alkalmazottja vagy igazgatója jóhiszeműen információkat fed fel a pénzügyi információs egység előtt a 69. cikk és a 70. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.

73. cikk

A felfedés tilalma

(1) A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik, alkalmazottaik, vagy a hasonló pozíciót betöltő személyek, a közvetítőket és a forgalmazókat is beleértve, nem fedhetik fel sem az érintett ügyfél, sem egyéb harmadik felek előtt azt, hogy a 69. cikkel összhangban ügyletek vagy tevékenységek értékelése folyik, vagy arra került sor, hogy a 69. vagy a 70. cikkel összhangban adatok kerültek, kerülnek vagy kerülnek majd továbbításra, illetve azt, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a felügyeleti funkciót ellátó illetékes hatóságok és önszabályozó testületek előtt felfedett információkra, valamint a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és egyéb büntetendő cselekmények kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása céljából felfedett információkra.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az információk felfedhetők az ugyanazon csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók, vagy az ilyen szolgáltatók és harmadik országokban letelepedett fióktelepeik és leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 16. cikk szerinti csoportszintű szabályzatoknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű szabályzatok és eljárások pedig megfelelnek az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

(4) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az információk felfedhetők a 3. cikk 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók vagy olyan harmadik országbeli szolgáltatók között, ahol az e rendeletben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket – akár alkalmazottként, akár más módon – ugyanazon jogi személyen belül vagy egy olyan átfogóbb struktúra keretében folytatják, amely szervezethez a személy tartozik, és amelynek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelési kontrollmechanizmussal rendelkezik, ideértve a hálózatokat vagy partnerségeket is.

(5) A 3. cikk 1. és 2. pontjában, valamint 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében e cikk (1) bekezdésétől eltérve az információk felfedhetők az érintett kötelezett szolgáltatók között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon, két vagy több kötelezett szolgáltatót érintő ügyletre vonatkoznak, amennyiben ezek az Unióban található kötelezett szolgáltatók, vagy olyan harmadik országban található szolgáltatók előtt, ahol az e rendeletben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelmények alkalmazandók, továbbá a szakmai titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó követelmények hatálya alá tartoznak.

(6) Ha a 3. cikk 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megkísérlik meggyőzni az ügyfelet arról, hogy hagyjon fel valamely jogellenes tevékenységgel, ez nem minősül az információ e cikk (1) bekezdése szerinti felfedésének.

74. cikk

Egyes nagy értékű árukkal kapcsolatos ügyletek küszöbértéken alapuló bejelentése

(1) A nagy értékű árukkal kereskedő személyeknek be kell jelenteniük a pénzügyi információs egységnek minden olyan ügyletet, amely az alábbi nagy értékű áruk értékesítésére vonatkozik, amennyiben ezen árukat nem kereskedelmi céllal szerzik meg:

a) olyan gépjárművek, amelyek értéke legalább 250 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

b) olyan vízi járművek, amelyek értéke legalább 7 500 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

c) olyan légi járművek, amelyek értéke legalább 7 500 000 EUR vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeg;

(2) Az (1) bekezdésben említett áruk adásvételével vagy tulajdonjogának átruházásával kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtó hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek szintén be kell jelenteniük a pénzügyi információs egységnek minden olyan ügyletet, amelyet az említett árukkal összefüggésben ügyfeleik számára végrehajtanak.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti bejelentést a pénzügyi információs egység által megszabott határidőkön belül kell megtenni.

VI. FEJEZET

INFORMÁCIÓMEGOSZTÁS

75. cikk

Információcsere információmegosztási partnerség keretében

(1) Az információmegosztási partnerség tagjai megoszthatnak információkat egymással, amennyiben az a III. fejezet és a 69. cikk szerinti kötelezettségek teljesítéséhez feltétlenül szükséges, és összhangban van az alapvető jogokkal és a bírósági eljárási biztosítékokkal.

(2) Az információmegosztási partnerségben részt venni szándékozó kötelezett szolgáltatóknak értesíteniük kell felügyeleti hatóságaikat, amelyeknek adott esetben egymással és az (EU) 2016/679 rendeletnek való megfelelés ellenőrzéséért felelős hatóságokkal konzultálva ellenőrizniük kell egyrészt azt, hogy az információmegosztási partnerség rendelkezik az e cikknek való megfelelés biztosítására szolgáló mechanizmusokkal, másrészt azt, hogy elvégezték a (4) bekezdés h) pontjában említett adatvédelmi hatásvizsgálatot. Az ellenőrzést az információmegosztási partnerség tevékenységeinek megkezdése előtt kell elvégezni. A felügyeleti hatóságoknak adott esetben a pénzügyi információs egységekkel is konzultálniuk kell.

Az uniós vagy nemzeti jog követelményeinek való megfelelésért az információmegosztási partnerség részvevői a felelősek.

(3) Az információmegosztási partnerség keretében kicserélt információknak az alábbiakra kell korlátozódniuk:

a) az ügyfélre vonatkozó információk, beleértve az ügyfél azonosítása és személyazonosságának ellenőrzése során szerzett bármely információt, valamint adott esetben az ügyfél tényleges tulajdonosára vonatkozó információk;

b) az ügyfél és a kötelezett szolgáltató közötti üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet céljára és tervezett jellegére vonatkozó információk, valamint adott esetben az ügyfél vagyonának és pénzeszközeinek forrására vonatkozó információk;

c) az ügyfél ügyleteire vonatkozó információk;

d) az ügyfélhez kapcsolódó magasabb és alacsonyabb kockázati tényezőkre vonatkozó információk;

e) az ügyfélhez kapcsolódó kockázatoknak a kötelezett szolgáltató által a 20. cikk (2) bekezdése szerint elvégzett elemzése;

f) a 77. cikk (1) bekezdése szerint a kötelezett szolgáltató birtokában lévő információk;

g) a gyanús ügyletekre vonatkozó 69. cikk szerinti információk.

Az első albekezdésben említett információk cseréjére csak az információmegosztási partnerség tevékenységeinek végrehajtásához szükséges mértékben kerülhet sor.

(4) Az információmegosztási partnerség keretében történő információmegosztásra az alábbi feltételek alkalmazandók:

a) a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük a partnerségen belüli információmegosztás valamennyi esetéről;

b) a kötelezett szolgáltatók nem támaszkodhatnak kizárólag a partnerség keretében kapott információkra annak érdekében, hogy megfeleljenek e rendelet követelményeinek;

c) a kötelezett szolgáltatók az információmegosztási partnerség más résztvevőitől kapott információk alapján nem vonhatnak le olyan következtetéseket, vagy nem hozhatnak olyan döntéseket, amelyek hatással vannak az ügyféllel fennálló üzleti kapcsolatra, vagy az alkalmi ügyletek teljesítésére az ügyfél számára anélkül, hogy értékelték volna ezeket az információkat; a partnerség keretében kapott minden olyan információt, amelyet az üzleti kapcsolat megtagadására vagy megszüntetésére, illetve az alkalmi ügylet végrehajtására vonatkozó döntéshez vezető értékelés során felhasználnak, fel kell tüntetni a 21. cikk (3) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásban, és a nyilvántartásban hivatkozni kell arra a tényre, hogy az információ információmegosztási partnerségből származott;

d) a kötelezett szolgáltatóknak saját értékelést kell végezniük az ügyfeleket érintő ügyletekről annak megállapítása érdekében, hogy mely ügyletek kapcsolódhatnak pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz, illetve melyek kapcsolódhatnak büntetendő cselekményből származó jövedelemhez;

e) a kötelezett szolgáltatóknak megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket kell végrehajtaniuk, beleértve az álnevesítést lehetővé tevő intézkedéseket is, a kicserélt információk jellegével és terjedelmével arányos biztonsági és titoktartási szint biztosítása érdekében;

f) információkat kizárólag az alábbi ügyfelekkel kapcsolatban lehet megosztani:

i. akiknek/amelyeknek a magatartása vagy ügyleti tevékenységei az (EU) 2024/1640 irányelv 7. és 8. cikkével összhangban elkészített uniós szintű kockázatértékelés és nemzeti kockázatértékelés alapján a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás magasabb kockázatát hordozzák;

ii. akik/amelyek az e rendelet 29., 30., 31. és 36–46. cikkében említett helyzetek valamelyikébe tartoznak; vagy

iii. akik/amelyek esetében a kötelezett szolgáltatóknak további információkat kell gyűjteniük annak megállapítása érdekében, hogy a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás magasabb kockázatát hordozzák-e;

g) a mesterséges intelligencia, a gépi tanulási technológiák vagy algoritmusok használata révén generált információk csak akkor oszthatók meg, ha ezek a folyamatok megfelelő emberi felügyelet alatt álltak;

h) a személyes adatok kezelése előtt el kell végezni az (EU) 2016/679 rendelet 35. cikkében említett adatvédelmi hatásvizsgálatot;

i) az információmegosztási partnerségben tagként részt vevő illetékes hatóságok csak olyan mértékben szerezhetnek meg, szolgáltathatnak és cserélhetnek információt, amennyiben az a vonatkozó uniós vagy nemzeti jog szerinti feladataik ellátásához szükséges;

j) amennyiben az e rendelet 2. cikke (1) bekezdése 44. pontjának c) alpontjában említett illetékes hatóságok információmegosztási partnerségben vesznek részt, csak az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([44]) átültető nemzeti jogszabállyal, valamint a nemzeti büntető eljárásjog alkalmazandó rendelkezéseivel összhangban szerezhetnek meg, szolgáltathatnak vagy cserélhetnek ki személyes adatokat és operatív információkat, beleértve az előzetes bírósági engedélyt vagy az előírt egyéb nemzeti eljárási biztosítékokat is;

k) a gyanús ügyletekre vonatkozó, az e cikk (3) bekezdése g) pontja szerinti információcserére csak akkor kerülhet sor, ha az a pénzügyi információs egység, amelyhez a 69. vagy 70. cikk alapján a gyanús ügyletre vonatkozó bejelentést benyújtották, beleegyezett az adatközlésbe.

(5) Az információmegosztási partnerség keretében kapott információk nem továbbíthatók, kivéve, ha:

a) az információt a 49. cikk (1) bekezdése alapján egy másik kötelezett szolgáltató rendelkezésére bocsátják;

b) az információt a 69. cikk (1) bekezdése alapján a pénzügyi információs egységhez benyújtott jelentésbe foglalják, vagy a pénzügyi információs egység megkeresésére válaszul szolgáltatják;

c) az információt az (EU) 2024/1620 rendelet 93. cikke alapján az AMLA részére szolgáltatják;

([44]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

d) az információt bűnüldöző vagy igazságügyi hatóságok kérik, a nemzeti jog által előírt előzetes engedélyekre vagy egyéb eljárási garanciákra is figyelemmel.

(6) Az információmegosztási partnerségekben részt vevő kötelezett szolgáltatóknak a 9. cikk alapján kialakított belső szabályzatukban és eljárásaikban meg kell határozniuk az információmegosztásra vonatkozó szabályzatot és eljárásokat. Ezekben a szabályzatokban és eljárásokban:

a) meg kell határozni a megosztandó információk terjedelmének meghatározásához elvégzendő értékelést, és amennyiben ez az információ jellege vagy az alkalmazandó bírósági biztosítékok szempontjából releváns, az információkhoz differenciált vagy korlátozott hozzáférést kell előírni a partnerség tagjai számára;

b) ismertetni kell az információmegosztási partnerségben részt vevő felek szerepét és felelősségeit;

c) azonosítani kell azokat a kockázatértékeléseket, amelyeket a kötelezett szolgáltató figyelembe fog venni azoknak a magasabb kockázatú helyzeteknek a meghatározásához, amelyekben az információk megoszthatók.

Az első albekezdésben említett belső szabályzatokat és eljárásokat az információmegosztási partnerségben való részvételt megelőzően kell kidolgozni.

(7) Amennyiben a felügyeleti hatóságok szükségesnek ítélik, az információmegosztási partnerségben részt vevő kötelezett szolgáltatóknak megbízást kell adniuk az említett partnerség működésének független ellenőrzésére, és az eredményeket meg kell osztaniuk a felügyeleti hatóságokkal.

VII. FEJEZET

ADATVÉDELEM ÉS AZ ADATOK MEGŐRZÉSE

76. cikk

A személyes adatok kezelése

(1) Amennyiben ez a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából feltétlenül szükséges, a kötelezett szolgáltatók az e cikk (2) és (3) bekezdésében előírt biztosítékok mellett kezelhetik a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit, valamint az ugyanazon rendelet 10. cikkében említett, a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre vonatkozó személyes adatokat.

(2) A kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének hatálya alá tartozó személyes adatok kezelését, feltéve, hogy:

a) tájékoztatják ügyfeleiket vagy leendő ügyfeleiket arról, hogy az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés céljából sor kerülhet ilyen adatkategóriák kezelésére;

b) az adatok megbízható forrásból származnak, pontosak és naprakészek;

c) nem hoznak olyan döntéseket, amelyek az említett adatok alapján elfogult és diszkriminatív eredményekhez vezetnének;

d) az (EU) 2016/679 rendelet 32. cikkével összhangban magas szintű biztonsági intézkedéseket fogadnak el, különösen a titoktartás tekintetében.

(3) A kötelezett szolgáltatók számára lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 10. cikkének hatálya alá tartozó személyes adatok kezelését, feltéve, hogy megfelelnek az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, továbbá, hogy:

a) az ilyen személyes adatok pénzmosásra, annak alapbűncselekményeire vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkoznak;

b) a kötelezett szolgáltatók rendelkeznek olyan eljárásokkal, amelyek lehetővé teszik az ilyen adatok kezelése során az állítások, a nyomozások, az eljárások és a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek közötti különbségtételt, figyelembe véve a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot, a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét.

(4) A kötelezett szolgáltatók személyes adatokat e rendelet alapján kizárólag a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. E rendelet alapján tilos a személyes adatok kereskedelmi célú kezelése.

(5) A kötelezett szolgáltatók elfogadhatnak automatizált folyamatokból, többek között az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 4. pontjában meghatározott profilalkotásból, vagy az (EU) 2024/XXX európai parlamenti és tanácsi rendelet ([45]) 3. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti mesterséges intelligencia-rendszereket érintő folyamatokból eredő döntéseket, feltéve, hogy:

a) az ilyen rendszerek által kezelt adatok az e rendelet III. fejezete alapján megszerzett adatokra korlátozódnak;

b) az ügyféllel való üzleti kapcsolat létesítésére vagy megtagadására, vagy az ügyféllel való üzleti kapcsolat fenntartására, vagy az ügyfél részére alkalmi ügylet lebonyolítására vagy végrehajtásának megtagadására, vagy az e rendelet 20. cikke alapján alkalmazott ügyfél-átvilágítási intézkedések terjedelmének növelésére vagy csökkentésére vonatkozó bármely döntéshez érdemi emberi beavatkozás szükséges az ilyen döntés pontosságának és megfelelőségének biztosítása érdekében; és

c) az ügyfél magyarázatot kaphat a kötelezett szolgáltató által hozott döntésre vonatkozóan, és megtámadhatja azt, kivéve az e rendelet 69. cikkében említett bejelentéssel kapcsolatban tett jelentést.

77. cikk

Az adatok megőrzése

(1) A kötelezett szolgáltatóknak az alábbi dokumentumokat és információkat kell megőrizniük:

a) a III. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás során beszerzett dokumentumok és információk másolata, beleértve az elektronikus azonosító eszközökkel szerzett információkat is;

b) a 69. cikk (2) bekezdése szerint elvégzett értékelés nyilvántartása, beleértve a figyelembe vett információkat és körülményeket, valamint az ilyen értékelés eredményeit, függetlenül attól, hogy ezek az értékelések a pénzügyi információs egységhez gyanús ügyletekről szóló bejelentést eredményeznek-e, valamint – ha van ilyen – a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentések másolata;

c) az ügyletek azonosítását alátámasztó bizonyítékok és nyilvántartások, amelyek az alkalmazandó nemzeti jog értelmében az igazságszolgáltatási eljárásokban elfogadható eredeti dokumentumokból vagy másolatokból állnak;

d) amennyiben a VI. fejezet alapján információmegosztási partnerségekben vesznek részt, az e partnerségek keretében megszerzett dokumentumok és információk másolatai, valamint az információmegosztás valamennyi esetéről készült nyilvántartás.

A kötelezett szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk alapján megőrzött dokumentumok, információk és nyilvántartások ne kerüljenek szerkesztésre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kötelezett szolgáltatók dönthetnek úgy, hogy az információk másolatának megőrzése helyett az adott információkra való hivatkozásokat őrzik meg, feltéve, hogy az információk jellege és megőrzési módja biztosítja, hogy a kötelezett szolgáltatók azonnal átadhassák az információkat az illetékes hatóságoknak, és hogy az információk nem módosíthatók vagy változtathatók meg.

Az első albekezdésben említett eltéréssel élő kötelezett szolgáltatóknak a 9. cikk alapján kidolgozott belső eljárásaikban meg kell határozniuk azokat az információkategóriákat, amelyeket másolat vagy eredeti példány helyett hivatkozás formájában őriznek meg, valamint az információk lekérdezésére szolgáló eljárásokat, hogy azokat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére lehessen bocsátani.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat az üzleti kapcsolat megszűnésének vagy az alkalmi ügylet végrehajtásának időpontját, vagy az üzleti kapcsolat létesítése, vagy az alkalmi ügylet végrehajtása megtagadásának időpontját követő 5 évig meg kell őrizni. Az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelő egyéb uniós jogi aktusok vagy nemzeti jog alkalmazásában gyűjtött adatok megőrzési idejének sérelme nélkül a kötelezett szolgáltatóknak az ötéves időszak lejártakor törölniük kell a személyes adatokat.

Az illetékes hatóságok eseti alapon előírhatják az első albekezdésben említett információk további megőrzését, feltéve, hogy az ilyen megőrzés a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, kivizsgálásához vagy vádeljárás lefolytatásához szükséges. Az említett további adatmegőrzés időtartama nem haladhatja meg az 5 évet.

([45]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/XXX rendelete (XXX) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról és az 300/2008/EK, 167/2013/EU, 168/2013/EU, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, valamint a 2014/90/EU, (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály) (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(4) Amennyiben 2027. július 10-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely kötelezett szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a kötelezett szolgáltató 2027. július 10-től számított 5 évig megőrizheti ezeket az információkat, illetve dokumentumokat.

A tagállamok a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további 5 évig történő megőrzését, amennyiben megállapításra került, hogy a megőrzési idő meghosszabbítása feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

78. cikk

Adatok átadása az illetékes hatóságoknak

A kötelezett szolgáltatóknak rendelkezniük kell olyan rendszerekkel, amelyek segítségével képesek átfogóan, gyorsan, biztonságos csatornákon keresztül és a megkeresésekre vonatkozóan teljes körű bizalmasságot biztosítva, a nemzeti joggal összhangban válaszolni a pénzügyi információs egységtől vagy más illetékes hatóságoktól érkező, arra vonatkozó megkeresésekre, hogy tartanak-e fenn, vagy a megkeresést megelőző öt évben tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott személyekkel, és e kapcsolat milyen jellegű, illetve milyen jellegű volt.

VIII. FEJEZET

A NEM NÉVRE SZÓLÓ ESZKÖZÖKBŐL EREDŐ KOCKÁZATOK CSÖKKENTÉSÉT CÉLZÓ INTÉZKEDÉSEK

79. cikk

Nem névre szóló számlák, bemutatóra szóló részvények és bemutatóra szóló opciós utalványok

(1) A hitelintézetek, a pénzügyi intézmények és a kriptoeszköz-szolgáltatók számára tilos a nem névre szóló bank- és fizetési számlák, takarékbetétkönyvek és széfek, a nem névre szóló kriptoeszköz-számlák, valamint minden olyan számla vezetése, amely lehetővé teszi a számlatulajdonos ügyfél anonimizálását, vagy az ügyletek anonimizálását vagy fokozott elfedését, többek között az anonimitást elősegítő kriptopénzek révén.

A hitelintézeteknél vagy pénzügyi intézményeknél meglévő nem névre szóló bank- és fizetési számlák, takarékbetétkönyvek és széfek, vagy kriptoeszköz-számlák tulajdonosaira és kedvezményezettjeire ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazni, mielőtt az érintett számlákat, takarékbetétkönyveket vagy széfeket bármilyen módon használnák.

(2) Az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([46]) 2. cikkének 1. pontja értelmében elfogadóként eljáró hitelintézetek és pénzügyi intézmények nem fogadhatnak el harmadik országban kibocsátott nem névre szóló feltöltőkártyával teljesített fizetéseket, kivéve, ha a Bizottság által az e rendelet 28. cikkével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardok bizonyított alacsony kockázat alapján másként rendelkeznek.

(3) A társaságoknak tilos bemutatóra szóló részvényeket kibocsátaniuk, és 2029. július 10-ig minden meglévő bemutatóra szóló részvényt névre szóló részvényre kell váltaniuk, az (EU) 909/2014 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontja értelmében immobilizálniuk kell azokat, vagy azokat egy pénzügyi intézménynél kell letétbe helyezniük. Azok a társaságok azonban, amelyek értékpapírjait szabályozott piacon jegyzik, vagy amelyek részvényeit közvetített értékpapírként bocsátják ki vagy az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontja értelmében vett immobilizáció, vagy az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja értelmében vett dematerializált formában való közvetlen kibocsátás formájában, kibocsáthatnak új bemutatóra szóló részvényeket, és megtarthatják a meglévő bemutatóra szóló részvényeiket. Azon meglévő, bemutatóra szóló részvények esetében, amelyeket 2029. július 10-ig nem váltanak át, immobilizálnak vagy helyeznek letétbe, az ezen részvényekhez kapcsolódó valamennyi szavazati jogot és felosztási jogot automatikusan fel kell függeszteni az átváltásukig, immobilizációjukig vagy letétbe helyezésükig. A 2030. július 10-ig az ilyen át nem váltott, nem immobilizált vagy letétbe nem helyezettösszes ilyen részvényt törölni kell, annak megfelelő összegű részvénytőke-csökkenést eredményezve.

A társaságok kizárólag közvetített formában bocsáthatnak ki bemutatóra szóló opciós utalványt.

([46]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

80. cikk

Az árukért vagy szolgáltatásokért nyújtott nagy összegű készpénzfizetésekre vonatkozó korlátok

(1) Az árukkal kereskedő vagy szolgáltatást nyújtó személyek készpénzfizetést csak 10 000 EUR vagy azzal egyenértékű, nemzeti vagy külföldi pénznemben kifejezett összegig fogadhatnak el, vagy teljesíthetnek, függetlenül attól, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy összetartozónak tűnő ügyletek sorozata keretében kerül sor.

(2) A tagállamok a 98/415/EK tanácsi határozat ([47]) 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően alacsonyabb értékhatárokat is elfogadhatnak. Ezekről az alacsonyabb értékhatárokról az intézkedés nemzeti szintű bevezetését követő 3 hónapon belül értesíteni kell a Bizottságot.

(3) Amennyiben nemzeti szinten korábban már megállapítottak az (1) bekezdésben meghatározottaknál alacsonyabb értékhatárokat, azok továbbra is alkalmazandók. A tagállamok 2024. október 10-ig bejelentik ezeket az értékhatárokat a Bizottságnak.

(4) Az (1) bekezdésben említett értékhatár nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) nem hivatásszerűen eljáró természetes személyek közötti fizetések;

b) hitelintézetek, a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontjában meghatározottak szerinti elektronikuspénz-kibocsátók és az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározottak szerinti pénzforgalmi szolgáltatók telephelyén történő kifizetés vagy betételhelyezés.

Az első albekezdés b) pontjában említett, értékhatár feletti kifizetéseket vagy betételhelyezéseket be kell jelenteni a pénzügyi információs egységnek a pénzügyi információs egység által megszabott határidőn belül.

(5) A tagállamok gondoskodnak a megfelelő intézkedések – többek között szankciók kiszabása – alkalmazásáról a hivatásszerűen eljáró olyan természetes vagy jogi személyekkel szemben, akik vagy amelyek esetében felmerül az (1) bekezdésben meghatározott értékhatár vagy a tagállamok által elfogadott alacsonyabb értékhatár túllépésének gyanúja.

(6) A szankciók általános mértékét a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban oly módon kell kiszámítani, hogy az a jogsértés súlyával arányos eredményeket hozzon, és ezáltal ténylegesen eltántorítson a további hasonló jellegű büntetendő cselekményektől.

(7) Amennyiben vis maior következtében az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti, bankjegyektől és pénzérméktől eltérő pénzzel való fizetési módok elérhetetlenné válnak nemzeti szinten, a tagállamok ideiglenesen felfüggeszthetik e cikk (1) bekezdésének, vagy adott esetben (2) bekezdésének alkalmazását, és arról késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti, bankjegyektől és pénzérméktől eltérő pénzzel való fizetési módok el nem érhetőségének várható időtartamáról is, valamint a tagállamok által az elérhetőség helyreállítása érdekében meghozott intézkedésekről.

Amennyiben a tagállam által közölt információk alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés, vagy adott esetben a (2) bekezdés alkalmazásának felfüggesztését nem indokolja vis maior esete, az adott tagállamnak címzett határozatot fogad el, amelyben az ilyen felfüggesztés azonnali megszüntetését kéri.

([47]) A Tanács 98/415/EK határozata (1998. június 29.) a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetekről folytatott konzultációjáról (HL L 189., 1998.7.3., 42. o.).

XI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Együttműködés a pénzügyi információs egységek és az EPPO között

81. cikk

Együttműködés a pénzügyi információs egységek és az EPPO között

(1) Az (EU) 2017/1939 rendelet 24. cikke értelmében minden egyes pénzügyi információs egységnek indokolatlan késedelem nélkül jelentést kell tennie az EPPO-nak az elemzései eredményéről és bármely további releváns információról, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy pénzmosásra és olyan más büntetendő cselekmény elkövetésére kerül vagy került sor, melynek tekintetében az EPPO az említett rendelet 22. cikke és 25. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban gyakorolhatja hatáskörét.

Az AMLA 2026. július 10-ig az EPPO-val konzultálva végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A végrehajtás-technikai standardtervezetek meghatározzák a pénzügyi információs egységek által az EPPO részére történő információ jelentése során használandó formátumot.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban elfogadja az e bekezdés második albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat.

(2) A pénzügyi információs egységeknek kellő időben válaszolniuk kell az EPPO pénzmosással és más, az (1) bekezdésben említettek szerinti büntetendő cselekménnyel kapcsolatos információkéréseire.

(3) A pénzügyi információs egységek és az EPPO megoszthatják egymással a stratégiai elemzések eredményeit, beleértve a tipológiákat és a kockázati mutatókat, amennyiben ezek az elemzések pénzmosáshoz és más, az (1) bekezdésben említettek szerinti büntetendő cselekményhez kapcsolódnak,.

82. cikk

Információkérés az EPPO-tól

(1) Az EPPO indokolatlan késedelem nélkül válaszol a pénzügyi információs egység indokolással ellátott információkéréseire, amennyiben az adott információ szükséges a pénzügyi információs egységnek az (EU) 2024/1640 irányelv III. fejezete szerinti feladatainak ellátásához.

(2) Az EPPO elhalaszthatja vagy megtagadhatja az (1) bekezdésben említett információk rendelkezésre bocsátását, amennyiben a rendelkezésre bocsátás valószínűsíthetően sértené a folyamatban lévő nyomozás megfelelő lefolytatását és bizalmas jellegét. Az EPPO kellő időben tájékoztatja a kérelmező pénzügyi információs egységet – döntésének indokolásával – a kért információ rendelkezésre bocsátásának elhalasztásáról vagy megtagadásáról.

2. SZAKASZ

Együttműködés a pénzügyi információs egységek és az OLAF között

83. cikk

Együttműködés a pénzügyi információs egységek és az OLAF között

(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ([48]) 8. cikkének (3) bekezdése értelmében minden egyes pénzügyi információs egységnek késedelem nélkül továbbítania kell elemzéseinek eredményeit és bármely további releváns információt az OLAF részére, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység elkövetésére kerül vagy került sor, amellyel kapcsolatban az OLAF az említett rendelet 8. cikkével összhangban gyakorolhatja hatáskörét.

([48]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

(2) A pénzügyi információs egységeknek kellő időben válaszolniuk kell az OLAF (1) bekezdésben említettek szerinti csalással, korrupcióval vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységgel kapcsolatos információkéréseire.

(3) A pénzügyi információs egységek és az OLAF megoszthatják egymással a stratégiai elemzések eredményeit, beleértve a tipológiákat és a kockázati mutatókat, amennyiben ezek az elemzések az (1) bekezdésben említettek szerinti csalással, korrupcióval vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységgel kapcsolatosak.

84. cikk

Információkérés az OLAF-tól

(1) Az OLAF kellő időben válaszol a pénzügyi információs egység indokolással ellátott információkéréseire, amennyiben az adott információ szükséges a pénzügyi információs egységnek az (EU) 2024/1640 irányelv III. fejezete szerinti feladatainak ellátásához.

(2) Az OLAF elhalaszthatja vagy megtagadhatja az (1) bekezdésben említett információk rendelkezésre bocsátását, amennyiben a rendelkezésre bocsátásuk valószínűsíthetően kedvezőtlenül befolyásolna egy folyamatban lévő nyomozást. Az OLAF az említett elhalasztásról vagy megtagadásról kellő időben, annak indokolásával tájékoztatja a kérelmező pénzügyi információs egységet.

3. SZAKASZ

Egyéb rendelkezések

85. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 29., 30., 31., 34., 43., 52. és 68. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2024. július 9-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 29., 30., 31., 34., 43., 52. és 68. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 29., 30., 31. vagy 34. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 1 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 1 hónappal meghosszabbodik.

(7) A 43., az 52. vagy a 68. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 3 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 3 hónappal meghosszabbodik.

86. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2023/1113 rendelet 34. cikkével létrehozott, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

87. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2032. július 10-ig, majd azt követően háromévente felülvizsgálja e rendelet alkalmazását és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az első felülvizsgálatnak tartalmaznia kell az alábbiak értékelését:

a) a gyanú 69. cikk szerinti bejelentésére szolgáló nemzeti rendszerek, valamint az uniós szintű, egységes jelentéstételi rendszer létrehozásának akadályai és lehetőségei;

b) a tényleges tulajdonlás átláthatóságára vonatkozó keret megfelelősége a jogi személyekhez és a jogi konstrukciókhoz fűződő kockázatok csökkentésére.

88. cikk

Jelentések

A Bizottság 2030. július 10-ig jelentéseket nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyekben értékeli az alábbiak szükségességét és arányosságát:

a) a jogi személyek tényleges tulajdonosának tulajdonosi érdekeltség révén történő megállapításához meghatározott 25 %-os küszöbértékének csökkentése;

b) a nagy értékű áruk körének kiterjesztése a nagy értékű ruházati cikkekre és tartozékokra;

c) a 74. cikk szerinti küszöbértéken alapuló közzétételek hatályának kiterjesztése egyéb áruk értékesítésére, az említett ügyletek bejelentésére szolgáló harmonizált formátumok bevezetése azoknak a pénzügyi információs egységek számára való hasznossága alapján, valamint a szabadkereskedelmi övezetekben működő kereskedő személyektől gyűjtött információk körének kiterjesztése;

d) a nagy összegű készpénzfizetések felső határának kiigazítása.

89. cikk

Kapcsolódás az (EU) 2015/849 irányelvhez

Az (EU) 2015/849 irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre és az (EU) 2024/1640 irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az e rendelet VI. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

90. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2027. július 10-től kell alkalmazni, kivéve a 3. cikk 3. pontja n) és o) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében, amelyekre 2029. július 10-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. május 31-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I. MELLÉKLET

A kockázati változók tájékoztató jegyzéke

A kötelezett szolgáltatóknak a kockázati változók alábbi, nem kimerítő listáját kell figyelembe venniük, amikor elkészítik a 10. cikk szerinti kockázatértékelésüket és amikor meghatározzák, hogy a 20. cikk szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedéseket milyen mértékben alkalmazzák:

a) ügyfélkockázati változók:

   i. az ügyfél és az ügyfél tényleges tulajdonosának üzleti vagy szakmai tevékenysége;

   ii. az ügyfél és az ügyfél tényleges tulajdonosának jó hírneve;

   iii. az ügyfél és az ügyfél tényleges tulajdonosának jellege és magatartása;

   iv. az ügyfél és az ügyfél tényleges tulajdonosának székhelye szerinti joghatóságok;

   v. azok a joghatóságok, amelyekben az ügyfél és az ügyfél tényleges tulajdonosának fő telephelyei találhatók;

   vi. azok a joghatóságok, amelyekkel az ügyfélnek és az ügyfél tényleges tulajdonosának releváns személyes kapcsolata van;

b) termék-, szolgáltatás- vagy ügyletkockázati változók:

   i. valamely számla vagy kapcsolat célja;

   ii. az üzleti kapcsolat rendszeressége vagy időtartama;

   iii. az ügyfél által elhelyezendő vagyoni eszközök szintje vagy a végrehajtott ügyletek mérete;

   iv. a termék, szolgáltatás vagy ügylet átláthatóságának vagy átláthatatlanságának mértéke;

   v. a termék, szolgáltatás vagy ügylet összetettsége;

   vi. a termék, szolgáltatás vagy ügylet értéke vagy mérete;

c) a szállítási csatornához kapcsolódó kockázati változók:

   i. az üzleti kapcsolatot milyen mértékben bonyolítják nem személyes formában;

   ii. az ügyfél által igénybe vehető bemutatók vagy közvetítők jelenléte, valamint ezeknek az ügyféllel fennálló kapcsolatuk jellege;

d) életbiztosítási és egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítás kockázati változója:

   i. a biztosítási kötvény kedvezményezettje által jelentett kockázati szint.

II. MELLÉKLET

Alacsonyabb kockázathoz kapcsolódó tényezők

A 20. cikkben említett potenciálisan alacsonyabb kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:

   a) tőzsdén jegyzett állami társaságok, amelyekre közzétételi követelmények vonatkoznak (tőzsdei szabályok vagy jogszabályok, illetve más érvényesíthető eszköz révén), amelyek a tényleges tulajdonlás megfelelő átláthatóságának biztosítására vonatkozó követelményeket keletkeztetnek;

   b) közigazgatási hatóságok vagy állami vállalatok;

   c) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint alacsony kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek tartózkodási hellyel.

2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szállítási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:

   a) olyan életbiztosítási kötvények, amelyek biztosítási díja alacsony;

   b) nyugdíjrendszerekhez kapcsolódó biztosítási kötvények, ha nem tartalmaznak visszaváltási záradékot, és a kötvényt nem lehet biztosítékként felhasználni;

   c) alkalmazottaknak nyugellátást nyújtó nyugdíj-, nyugellátási és hasonló rendszer, amelyben a hozzájárulás a bérekből való levonással történik, és a rendszer szabályai nem engedik meg a rendszerben lévő tagi részesedés engedményezését;

   d) pénzügyi termékek vagy szolgáltatások, amelyek egyes ügyféltípusok számára megfelelően meghatározott és korlátozott szolgáltatásokat nyújtanak, hogy pénzügyi integrációs célból javuljon a hozzáférés;

   e) olyan termékek, amelyek esetében a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatot más tényezők, például az elektronikus pénzeszközök korlátozása vagy a tulajdonlás átláthatósága (például az egyes elektronikuspénz-típusok) révén kezelik.

3. Földrajzi kockázati tényezők – nyilvántartásba vétel, letelepedés, tartózkodási hely a következőkben:

   a) tagállamok;

   b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel rendelkező harmadik országok;

   c) olyan harmadik országok, amelyekben hiteles források szerint alacsony szintű a korrupció vagy más büntetendő cselekmény;

   d) olyan harmadik országok, amelyeknek – hiteles források, például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomonkövetési jelentések szerint – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos előírásai összhangban vannak a felülvizsgált FATF-ajánlásokkal, és hatékonyan alkalmazzák ezeket az előírásokat.

III. MELLÉKLET

Magasabb kockázathoz kapcsolódó tényezők

A 20. cikkben említett potenciálisan magasabb kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:

   a) az üzleti kapcsolat vagy alkalmi ügylet szokatlan körülmények között zajlik;

   b) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint magas kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek tartózkodási hellyel;

   c) olyan jogi személyek vagy jogi konstrukciók, amelyek magánvagyon-kezelő gazdasági egységek;

   d) olyan gazdasági társaságok, amelyeknek részvényesi meghatalmazottjaik vagy bemutatóra szóló részvényeik vannak;

   e) nagy készpénzforgalmat lebonyolító vállalkozások;

   f) a társaság tulajdonosi struktúrája a társaság üzleti tevékenységének jellegéhez képest szokatlannak vagy túlzottan összetettnek tűnik;

   g) az ügyfél olyan harmadik országbeli állampolgár, aki befektetés bármely formája – többek között tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, a közjót szolgáló tevékenység javára történő adományozás vagy alapítvány, vagy az állami költségvetéshez való hozzájárulás – fejében tartózkodási jogot kíván szerezni valamely tagállamban;

   h) az ügyfél olyan jogi személy vagy konstrukció, amelyet olyan joghatóságban hoztak létre vagy létesítettek, ahol nem folytat tényleges gazdasági tevékenységet, nem rendelkezik jelentős gazdasági jelenléttel vagy nyilvánvaló gazdasági indokoltsággal;

   i) az ügyfél közvetlenül vagy közvetve a h) pont szerinti egy vagy több szervezet vagy konstrukció tulajdonában van;

2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szállítási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:

   a) magánbanki szolgáltatások;

   b) olyan termékek vagy ügyletek, amelyeknél az anonimitás előnyben részesített;

   c) ismeretlen vagy nem kapcsolt harmadik felektől érkező kifizetések;

   d) új termékek vagy új üzleti gyakorlatok, többek között új teljesítési mechanizmus, valamint új vagy fejlődő technológiák alkalmazása mind új, mind korábban meglévő termékek esetében;

   e) olyan ügyletek, amelyek kőolajjal, fegyverekkel, nemesfémekkel vagy drágakövekkel, dohánytermékekkel, kulturális műalkotásokkal és egyéb régészeti, történelmi, kulturális és vallási jelentőségű vagy ritka tudományos értékkel bíró tárgyakkal, valamint elefántcsonttal és védett fajokkal kapcsolatosak;

3. Földrajzi kockázati tényezők:

   a) olyan harmadik országok, amelyeket a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereikben tapasztalható megfelelési hiányosságok miatt a FATF fokozott nyomonkövetési eljárás alatt állóként határoz meg vagy egyéb minősítéssel lát el;

   b) olyan harmadik országok, amelyek hiteles források vagy elismert folyamatok – például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomonkövetési jelentések – szerint nem rendelkeznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel;

   c) olyan harmadik országok, amelyekben hiteles források vagy elismert folyamatok szerint magas szintű a korrupció vagy az egyéb büntetendő cselekmények száma;

d) olyan harmadik országok, amelyek például az Unió vagy az ENSZ által megállapított szankciók, embargó vagy hasonló intézkedések hatálya alá tartoznak;

e) olyan harmadik országok, amelyek terrorista tevékenységeket finanszíroznak vagy támogatnak, vagy területükön jegyzékbe vett terrorista szervezetek működnek;

f) olyan harmadik országok, amelyek hiteles források vagy elismert folyamatok szerint lehetővé teszik a pénzügyi titoktartást az alábbiak révén:

i. akadályokat gördítenek a más joghatóságokkal folytatott együttműködés és információcsere elé;

ii. olyan szigorú társasági vagy banktitokra vonatkozó jogszabályokkal rendelkeznek, amelyek – többek között pénzbírságok és szankciók révén – megakadályozzák az intézményeket és alkalmazottaikat abban, hogy ügyfélinformációkat szolgáltassanak az illetékes hatóságoknak;

iii. a jogi személyek létrehozására vagy a jogi konstrukciók létesítésére vonatkozó ellenőrzés gyenge; vagy

iv. nem írják elő a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk központi adatbázisban vagy nyilvántartásban történő rögzítését vagy tárolását.

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk (1) bekezdésének 54. pontjában említett nagy értékű áruk jegyzéke:

1. Ékszer, arany-, vagy ezüstművesáru 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget meghaladó értékben;
2. Órák és kisórák 10 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget meghaladó értékben;
3. Olyan gépjárművek, amelyek értéke meghaladja a 250 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;
4. Olyan légi járművek, amelyek értéke meghaladja a 7 500 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget;
5. Olyan vízi járművek, amelyek értéke meghaladja a 7 500 000 EUR-t vagy azzal egyenértékű, hazai pénznemben kifejezett összeget.

V. MELLÉKLET

A 2. cikk (1) bekezdésének 55. pontjában említett nemesfémek a következők:

a) Arany

b) Ezüst

c) Platina

d) Irídium

e) Ozmium

f) Palládium

g) Ródium

h) Ruténium

A 2. cikk (1) bekezdésének 55.pontjában említett drágakövek a következők:

a) Gyémánt

b) Rubin

c) Zafír

d) Smaragd

VI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	—	—
1. cikk, (2) bekezdés	—	—
1. cikk, (3) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. pont
1. cikk, (4) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. pont
1. cikk, (5) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 2. pont
1. cikk, (6) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. és 2. pont
2. cikk, (1) bekezdés	—	3. cikk
2. cikk, (2) bekezdés	—	4. cikk
2. cikk, (3) bekezdés	—	6. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	—	6. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés	—	6. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (6) bekezdés	—	6. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (7) bekezdés	—	6. cikk, (5) bekezdés
2. cikk, (8) bekezdés	—	7. cikk
2. cikk, (9) bekezdés	—	4. cikk, (3) bekezdés és 6. cikk, (6) bekezdés
3. cikk, 1. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 5. pont
3. cikk, 2. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 6. pont
3. cikk, 3. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 4. pont
3. cikk, 4. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 3. pont
3. cikk, 5. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 47. pont
3. cikk, 6. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 28. pont
3. cikk, 6. pont, a) alpont	—	51-55. cikk
3. cikk, 6. pont, b) alpont	—	58. cikk
3. cikk, 6. pont, c) alpont	—	57. cikk
3. cikk, 7. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 11 pont
3. cikk, 8. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 22. pont
3. cikk, 9. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 34. pont és 2. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
3. cikk, 10. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 35. pont és 2. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, 11. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 36. pont
3. cikk, 12. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 40. pont
3. cikk, 13. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 19. pont
3. cikk, 14. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 12. pont
3. cikk, 15. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 41. pont
3. cikk, 16. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 17. pont
3. cikk, 17. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 23. pont
3. cikk, 18. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 7. pont
3. cikk, 19. pont	—	—
4. cikk	3. cikk	—
5. cikk	—	—
6. cikk	7. cikk	—
7. cikk	8. cikk	—
8. cikk, (1) bekezdés	—	10. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	—	10. cikk, (2) és (3) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	—	9. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (4) bekezdés	—	9. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (5) bekezdés	—	9. cikk, (2) és (3) bekezdés
9. cikk	—	29. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	—	79. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	—	79. cikk, (3) bekezdés
11. cikk	—	19. cikk, (1), (2) és (5) bekezdés
12. cikk	—	19. cikk, (7) bekezdés és 79. cikk (2) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés	—	20. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	—	20. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	—	20. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	—	20. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	—	47. cikk
13. cikk, (6) bekezdés	—	22. cikk, (4) bekezdés

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
14. cikk, (1) bekezdés	—	23. cikk, (1) és (4) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	—	23. cikk, (2) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	—	23. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	—	21. cikk, (1) és (2) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	—	26. cikk, (2) és (3) bekezdés
15. cikk	—	20. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés és 33. cikk
16. cikk	—	33. cikk, (1) bekezdés
17. cikk	—	—
18. cikk, (1) bekezdés	—	34. cikk, (1) és (8) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	—	34. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	—	34. cikk, (3) bekezdés
18. cikk, (4) bekezdés	—	—
18a. cikk, (1) bekezdés	—	29. cikk, (4) bekezdés
18a. cikk, (2) bekezdés	—	29. cikk, (5) és (6) bekezdés és 35. cikk, a) pont
18a. cikk, (3) bekezdés	—	29. cikk, (5) és (6) bekezdés és 35. cikk, b) pont
18a. cikk, (4) bekezdés	—	—
18a. cikk, (5) bekezdés	—	29. cikk, (6) bekezdés
19. cikk	—	36. cikk
20. cikk	—	9. cikk, (2) bekezdés, 20. cikk, (1) bekezdés és 42. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, a) pont	—	9. cikk, (2) bekezdés, a) pont, iii. alpont és 20. cikk, (1) bekezdés, g) pont
20. cikk, b) pont	—	42. cikk, (1) bekezdés
20a. cikk	—	43. cikk
21. cikk	—	44. cikk
22. cikk	—	45. cikk
23. cikk	—	46. cikk
24. cikk	—	39. cikk
25. cikk	—	48. cikk, (1) bekezdés
26. cikk	—	48. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
27. cikk	—	49. cikk
28. cikk	—	48. cikk, (3) bekezdés
29. cikk	—	—
30. cikk, (1) bekezdés	—	63. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, második albekezdés és (4) bekezdés és 68. cikk
30. cikk, (2) bekezdés	—	63. cikk, (5) bekezdés
30. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés	—
30. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (7) és (10) bekezdés	24. cikk
30. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	11. cikk és 12. cikk, (2) bekezdés	—
30. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	—
30. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	—	—
30. cikk, (5a) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés és 13. cikk, (12) bekezdés	—
30. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	—
30. cikk, (7) bekezdés	61. cikk, (2) bekezdés	—
30. cikk, (8) bekezdés	—	22. cikk, (7) bekezdés
30. cikk, (9) bekezdés	15. cikk	—
30. cikk, (10) bekezdés	10. cikk, (19) és (20) bekezdés	—
31. cikk, (1) bekezdés	—	58. cikk, (1) bekezdés, 64. cikk, (1) bekezdés és 68. cikk
31. cikk, (2) bekezdés	—	64. cikk, (3) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés	—	64. cikk, (5) bekezdés
31. cikk, (3a) bekezdés	10. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	67. cikk
31. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	11. cikk és 12. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	—
31. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	—	—
31. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés	11. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (4a) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés és 13. cikk, (12) bekezdés	—
31. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (7) és (10) bekezdés	24. cikk
31. cikk, (6) bekezdés	—	22. cikk, (7) bekezdés
31. cikk, (7) bekezdés	61. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (7a) bekezdés	15. cikk	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
31. cikk, (9) bekezdés	10. cikk, (19) és (20) bekezdés	—
31. cikk, (10) bekezdés	—	58. cikk, (4) bekezdés
31a. cikk	17. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, (3) bekezdés, első albekezdés, (4) és (5) bekezdés	—
32. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés és 22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	—
32. cikk, (5) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
32. cikk, (6) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	—
32. cikk, (7) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (8) bekezdés	19. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
32. cikk, (9) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés	—
32a. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	—
32a. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	—
32a. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés	—
32a. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés	—
32b. cikk	18. cikk	—
33. cikk, (1) bekezdés	—	69. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés	—	69. cikk, (6) bekezdés
34. cikk, (1) bekezdés	—	70. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	—	70. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	40. cikk, (5) bekezdés	—
35. cikk	—	71. cikk
36. cikk	42. cikk	—
37. cikk	—	72. cikk
38. cikk	60. cikk	11. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés és (4) bekezdés, 14. cikk és 69. cikk, (7) bekezdés
39. cikk	—	73. cikk
40. cikk	—	77. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
41. cikk	70. cikk	76. cikk
42. cikk	—	78. cikk
43. cikk	—	—
44. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	—
44. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés	—
44. cikk, (3) bekezdés	—	—
44. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (3) és (6) bekezdés	—
45. cikk, (1) bekezdés	—	16. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (2) bekezdés	—	8. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
45. cikk, (3) bekezdés	—	17. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (4) bekezdés	48. cikk	—
45. cikk, (5) bekezdés	—	17. cikk, (2) bekezdés
45. cikk, (6) bekezdés	—	17. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (7) bekezdés	—	17. cikk, (4) bekezdés
45. cikk, (8) bekezdés	—	16. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (9) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés	—
45. cikk, (10) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés	—
45. cikk, (11) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés	—
46. cikk, (1) bekezdés	—	12. cikk és 15. cikk
46. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (2) bekezdés	—
46. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés	—
46. cikk, (4) bekezdés	—	11. cikk (1) bekezdés
47. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) és (2) bekezdés	—
47. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés	—
47. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés	—
48. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (1a) bekezdés	37. cikk, (5) bekezdés és 62. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (2) bekezdés	37. cikk, (2) és (6) bekezdés	—
48. cikk, (3) bekezdés	37. cikk, (7) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
48. cikk, (4) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, 46. cikk és 54. cikk, (4) bekezdés	—
48. cikk, (5) bekezdés	46. cikk, (2) és (3) bekezdés és 47. cikk	—
48. cikk, (6) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (7) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés	—
48. cikk, (8) bekezdés	40. cikk, (4) bekezdés	—
48. cikk, (9) bekezdés	37. cikk, (3) bekezdés	—
48. cikk, (10) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés	—
49. cikk	61. cikk, (1) bekezdés	—
50. cikk	63. cikk	—
50a. cikk	61. cikk, (3) bekezdés	—
51. cikk	—	—
52. cikk	29. cikk	—
53. cikk	31. cikk	—
54. cikk	33. cikk	—
55. cikk	34. cikk	—
56. cikk	30. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
57. cikk	35. cikk	—
57a. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés	—
57a. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés	—
57a. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés	—
57a. cikk, (4) bekezdés	44. cikk, 46. cikk, (1) bekezdés és 47. cikk, (1) bekezdés	—
57a. cikk, (5) bekezdés	51. cikk	—
57b. cikk	68. cikk	—
58. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés	—
58. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
58. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (4) bekezdés	—
58. cikk, (4) bekezdés	—	—
58. cikk, (5) bekezdés	53. cikk, (5) bekezdés	—
59. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés	—
59. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (2) bekezdés és 56. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
59. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés	—
59. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Az (EU) 2024/1640 irányelv	Ez a rendelet
60. cikk, (1) bekezdés	58. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, első albekezdés és (3) bekezdés	—
60. cikk, (2) bekezdés	58. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	—
60. cikk, (3) bekezdés	58. cikk, (4) bekezdés	—
60. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (6) bekezdés	—
60. cikk, (5) bekezdés	53. cikk, (7) bekezdés	—
60. cikk, (6) bekezdés	53. cikk, (8) bekezdés	—
61. cikk	60. cikk	—
62. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés	—
62. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (6) bekezdés	—
62. cikk, (3) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés	—
63. cikk	—	—
64. cikk	—	85. cikk
64a. cikk	72. cikk	86. cikk
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
I. melléklet	—	I. melléklet
II. melléklet	—	II. melléklet
III. melléklet	—	III. melléklet
IV. melléklet	—	—